

ఆంధ్ర సాహిత్యవార

పత్రిక

పగటి వెళ్ళులు!

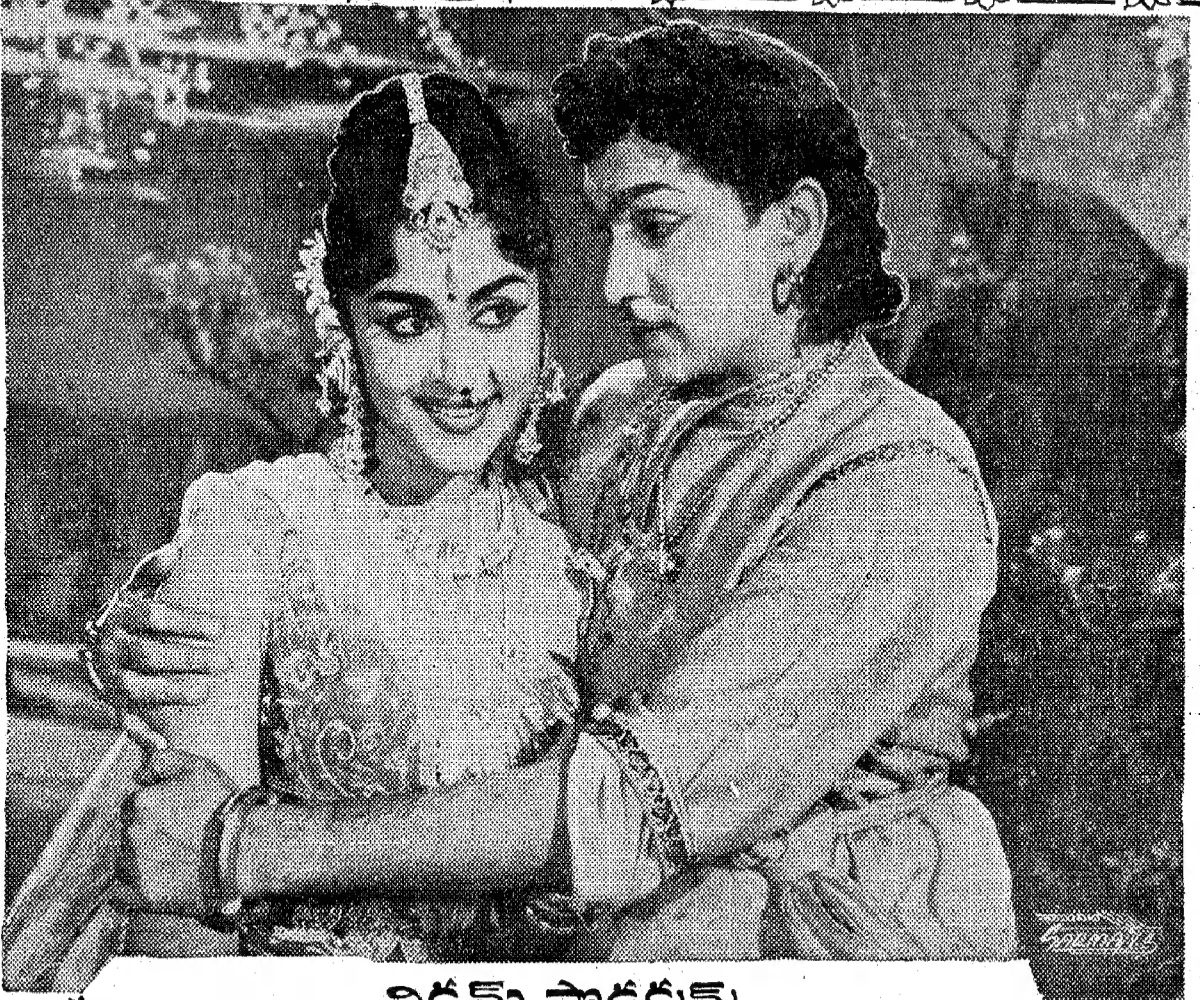
AR

3-4-64
30 నయ్యాపెస

బాలెరినా లిన్ సేమూర్

నటసామ్రాట్లు ఉజ్జ్వలభావ ప్రదర్శనంతో జీవంపోసిన
శిల్పి సామ్రాట్లు ప్రేమాభిషేకం!

విక్రమ్ పాడక్ష్స్

అమరశిల్పి

జక్కన్న

పూర్తి ఈస్టేటు కలర్ చిత్రం.

నిర్మాత దర్శకుడు:

B.S. రంగా

హేమలీ

RF **రఘురామ్ ఫిలిమ్స్**
కలవారీ కాండలు

నిర్మాత* దర్శకుడు కె. హేమాంబరధరరావు

ఆంధ్రప్రదేశ్-వాలీరిలేట్ ప్రేమారు-సూర్యసినిమేస్టేషన్స్ బెంగళూరు

Vijaya Publicities

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశీనాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

ఊరకవారం : 3-4-'64

క్రొధిగాను సం॥ ఆర్థిక చైత్ర బహుళ ఏకాదశి

పుటలు : 56 సం.విక : 31

స్థాపితము :

1908

ఘట్ట సంపాదకుడు :

శివరెంక శంభుప్రసాద్

సంపాదకుడు :

శివరెంక రాధాకృష్ణ

చందా వివరాలు

విడిపతి 30 న॥ పై.
సంవత్సర చందా 15.60
6 మాసాల చందా 7.80

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము

7, తంబుచెట్టి వీధి, మద్రాసు-1

“ఎందుకైనా మంచిదని ఒక సీసాడు
విషం నావదనే వుంచుకొంటున్నాను...
ఆహారసమస్య నాచేయిదాటిపోతుందని!”

మనలో మాట

ఎలాగైతేనేం ఈ సంచికలో మూడు కథలను వెయ్యి గలిగాము.

ఎండాకాలం వచ్చిందంటే ఆవకాయ కాలం వచ్చినట్లే కదా! ఈ వారం పనితాలోకింకో శ్రీమతి హేమలతాక్షలానం గారు వ్రాసిన ‘ఆవకాయలలోని రకాలు’ వ్యాసం ఒకటి శేషము. అందులో కొన్ని కొత్తరకాల ‘ఆవకాయ’లు కూడా వున్నట్లే అనిపించింది.

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక ఎనితాలోకం శీర్షికలో వంటలు; కుట్టు; మాత్రమేగాక తరచుగా “స్త్రీల ప్రతివత్తి సమస్యలమీద” స్త్రీలు వ్రాసిన వ్యాసాలను వేస్తూనేవున్నాము. లోగడ “రాజ కీయాలలో స్త్రీల పాత్ర” అనే వ్యాసరచన పోటీ కూడా జరిగి వున్న సంగతి పాఠకులకు జ్ఞాపకమున్నదనుకుంటున్నాము.

యీ శీర్షిక ద్వారా సాధ్యమైనంత త్వరలో కొన్ని ప్రత్యేకమైన - స్త్రీల దృక్పథం నుంచి స్త్రీలకని స్త్రీల వ్రాసిన నిర్మాణాత్మక - వ్యాసాలను అందించాలని ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాము.

ఈ సంచిక తయారవుతున్నప్పుడగా, అమెరికా ప్రభుత్వం ఆహ్వానంపై అమెరికా పర్యటనకై బయలుదేరి వెళ్లిన శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావుకి పలుచోట్ల జరిగిన సన్మానాలకు చెందిన వార్తలు మా కార్యాలయం చేరాయి. ఈ విశేషాలను సాధ్యమై నన్నింటిని ఈ సంచికలో 15వ పేజీ నుంచి ప్రారంభించి పొందు పరచడం జరిగింది. ఈవారం రాజధాని కబుర్లలో కూడా ఇవే విశేషాలు వుండడంలో ఆశ్చర్యమేమీ లేదనుకుంటున్నాము. తెనుగు చలనచిత్ర ప్రతినిధిగా సుహృద్భావయూత్రకై వెళ్లిన శ్రీ నాగేశ్వరరావుకి ఈ సందర్భంలో మా శుభాకాంక్షలు!

విషయానుక్రమణిక

ముఖచిత్రం : “మురళీకృష్ణ” లో జమున.

కథలు :

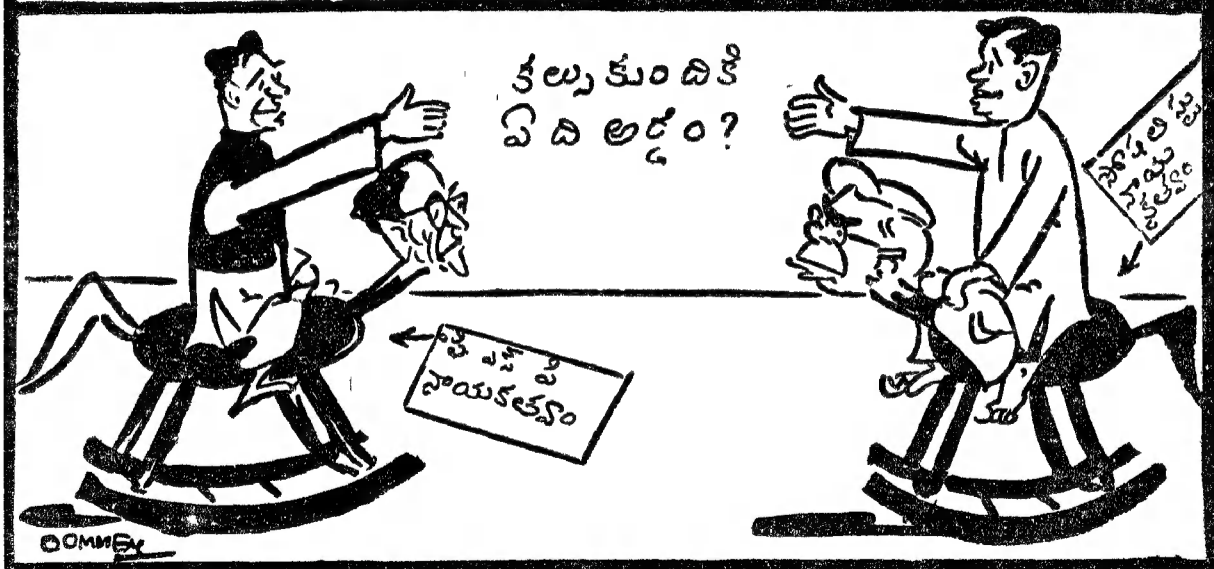
సీతాకళ్యాణం — 12
పీఠప్రేమ — 16
మరపురాని ఉగాది — 26

సీరియల్ కథలు :

పంపెంగ పొదలు — 30
రామచరిత మానస్ — 38
ఎండమావులు — 44

వ్యాసాలు : శీరికమ : సీసీమా.

ఉత్తరాలు — 3, ఊపెన్ కార్నెట్ — 6,
వ్యాధిశ్రీలేఖ — 7, రాజదాని కబుర్లు — 9,
కంటింటి పజ్జాలు — 10, పరాగమూల — 14,
అగ్నేవేదిక వీడ్కోలు — 15, ఎనిమిదోకం — 20,
వారం — 22, గటివేలు — 32, అవే
యవీ అగ్ని — 56, సీసీమా — 57, వామన
కథ — 63.

లో హి యా వ ర్గం వింత వైఖరి:

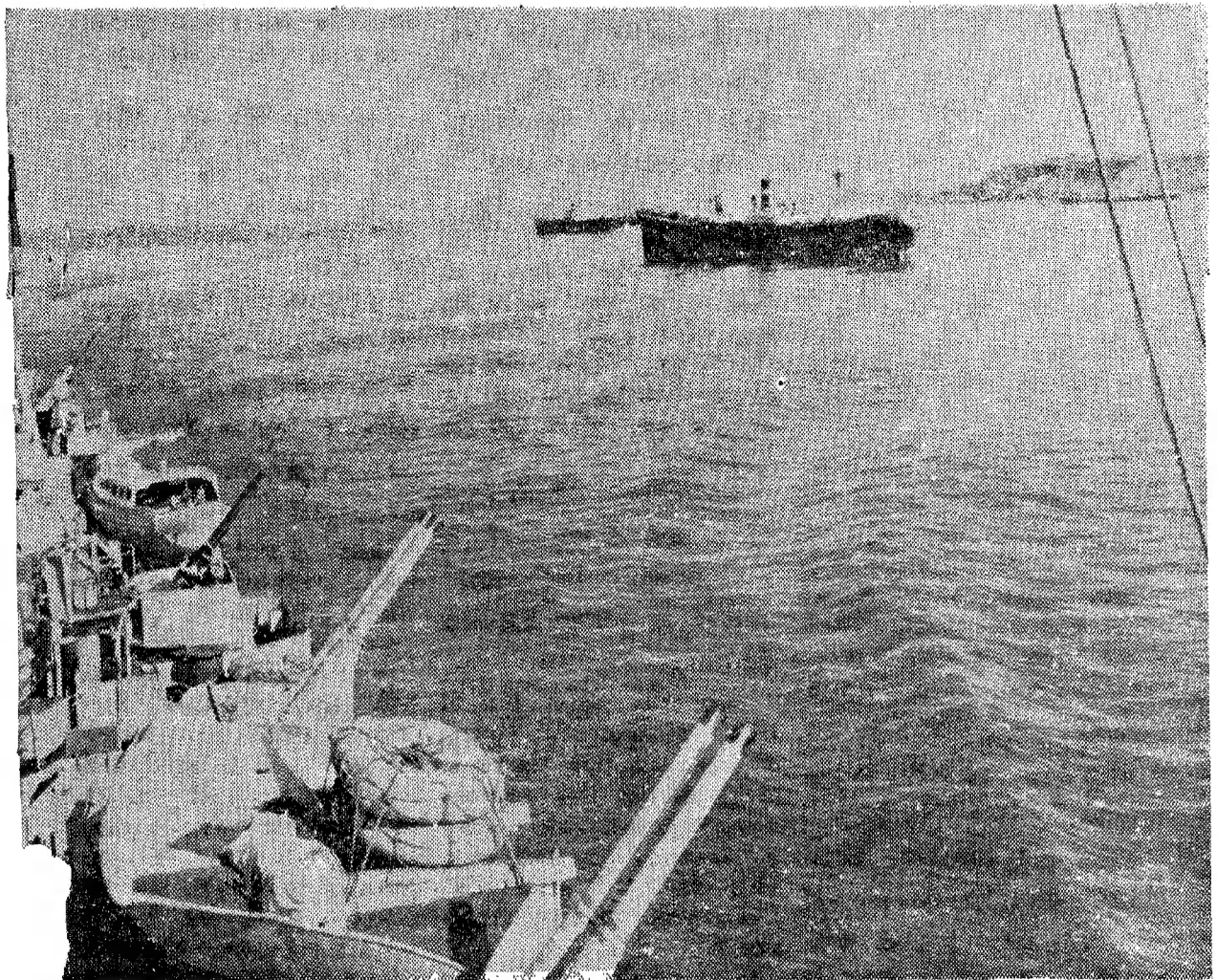
దురాక్రమణకు పాకిస్తాన్ సన్నాహాలు !

త్రిధికార వర్గంలో కాస్త కాస్తగ వక్షవాలి లక్షణాలు పెరిగిపోతున్నట్లున్నాయి. వీటిని వినియోగించుకొనేందుకు, కమ్యూనిస్టులు, “లోహియా మార్కు” సోషలిస్టులు ప్రయత్నాల మీద ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. ధరలు “పెరుగుతున్నాయో, పెరుగుతున్నాయో” అంటూ డాంగే టప్పు వినా దాలు చేస్తున్నాడు—ఆ విషయం ఎవరికీ తెలియ నట్లు ! పైగా, ధరల పెరుగుదలను ఆణచి చేసేందుకు, బ్యాంకులను, నూనె కంపెనీలను, విదేశీ వర్తకాన్ని జాతీయం చేయాలని డాంగే ఒక ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. డాక్టర్ లోహి

యాజీ కూడా అంతే ధరలు తగ్గలంటూ ఆయన పార్లమెంటు భవనం ముందు ప్రదర్శనలు చేశాడు. కేవలం ఇంతటితో సరిపోలేదు లోహియా వర్గీయులకు ఏదో ఒక నెపంతో అల్లర్లు, ఆగడాలు చేయటం అలవాటయిపోయింది. తాను ఏర్పాటు చేస్తున్న ప్రదర్శనతో ప్రపంచం గించేందుకు, పార్లమెంటునే వాయిదా వేయాలనే లోహియా కోరారు ! అది కుదరదని స్పీకర్లు నిర్మోహమాటంగా చెప్పేసరికి ఎలుగురు సభ్యులున్న యీ వర్గం సభనుంచి “వాకాట్” చేసి వెళ్లింది.

ఏలాగూ, ఆ ప్రదర్శనలన్నీనిరర్థకమని తేలిపోయింది. ఇక ఏం లోచలేదు కాబోలు, నాయకులంతా, లార్డ్ ఇర్విన్ విగ్రహం మీదకు ఎక్కటాచికి, గండరగోళం వేయటానికీ, నిచ్చెనలు తెప్పించుకొన్నారు.

“లోహియా మార్కు ఆధికారం” అమలులోకి వస్తే పరిస్థితులు ఎంత హాస్యాస్పదంగా ఉంటాయో చెప్పటానికి, వేరే నిదర్శనం ఎందుకు ? ఏళ్ళ మనుషులు, మమతలు, తత్వాలు ఎంత చిన్నవో తెలియచెప్పే ఉదంతం ఒకటి పోయిన సోమవారం నాడు లోక్ సభలో జరిగింది.

మార్మోగోవా హర్బరులోనికి భారత నౌకాదళానికి చెందిన ఐ. ఎస్. ఎస్. గోమంత నౌక లగమంటిలో గోవాలి నౌకాదళము నిర్వాహం జరిగినది. దీనికి మార్చి 7-న నౌకాదళాధిపతి వైస్-అడ్మిరల్ బి. ఎస్. సోమన్ ప్రారంభోత్సవం చేశారు.

ప్రధాని శ్రీ నేలూ అనా
రోగ్యం నుంచి కొద్ది కొద్దిగా కోలు
కొంటూ, తమ కార్యక్రమాన్ని
నిర్వహించుకొంటూ పోతున్నారు.
పోయిన సోమవారంనాడు ఆయన
లోకసభ సమావేశానికి హాజరయ్యారు. ప్రశ్నోత్తరాలు సమయంలో శ్రీ నేలూ ముందుకు
వచ్చారు. ఆయన ఇంకా బలహీనంగా ఉండటంవల్ల, బిగ్గరగా
మూటాడలేకపోతున్నారు. కనిపించినపు అభిమానమూ, ఆదరణ
అయినా లేకుండా లోహియావర్గపు
సభ్యులొకరు లేచి, ప్రధానిమీద
ఎంతో అసభ్యకరమైన ప్రసంగం
చేశారు. అది విని, సభంతా నివ్వెర
పోయింది.

సాక్షాత్తు ప్రాచ్య సంస్కృతి, సంస్కారాల
వైచిధ్యమీద చర్చలు జరుగుతున్నాయి రోజుల్లో
..... సంస్కారాన్నిబట్టి విలువలు గట్టుబడుతున్న
ఈ యుగంలో లోహియా వర్గానికి కేపిటి
స్థానం ఉన్నది? సంస్కారం, సభ్యత, గౌరవం....
ఇలాంటివి లేవి వారి నిఘంటువులో, వెతికినా
నుపించవు!

లో ఇల్వీర్ విగ్రహం కట్టిన వర్షం
ఈ విగ్రహాన్ని నామరూపాలు లేనిదా చేశారు
ఇదంతా తానొకడేనని అర్థమి. పెద్ద వన్నాగమే
ఇది. విదేశీయుల విగ్రహాలను ఇదేవిధంగా నాను
రూపాల. లేకుండా చేస్తామని లోహియా ప్రకటించారు
..... అదేదో మనదార్లు పై నట్లు.

ఇది చాలా చిన్న విషయం. ఏమాత్రం బుద్ధి
ఉపయోగించిన వారు. ఈ విగ్రహాలన్నీ బ్రిటిష్
వారి ఆస్తులు కావు. అవి చారిత్రకపు ఆస్తి
హస్తాలే. అందువల్ల ఇవి నిదోషితుల కాబట్టి,
వాణం చేస్తున్నామన్న లోహియా సర్వపు వాద
నలో అర్థమే లేదు. అది తెచ్చిన, తాజనువాలే,
మతుడేనావాకం టూతా నానం చేస్తారా?

ఆంగ్ల దినపత్రిక “హిందూస్థాన్
టైమ్స్” యీ విషయమై ఒక
కాన్ఫరెన్సు ప్రకటించింది.
లోహియా “సున్ని” తినికొని విగ్రహం
మీద కొడుతుండగా, ఆయన
అనుయాయులొకరు ఇలా అంటారు:
“డాక్టర్, ఇంతా కొట్టండి. నాడు
తిరిగి కొట్టలేడులే.” ఇది లోహియా
ప్రతాపం.

ప్రభుత్వం ఎంత బుజ్జగిస్తున్నా, మరోవైపు
కమ్యూనిస్టులు కూడా దండెత్తుతున్నారు. విళ్ళకు
ఒక్క అధిక దళం వివాదం “చేయూత” గా దొరి
కింది. బొంబులు, హాప కంపెనీలు, విదేశీ

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

వర్తకం మొదలైన అంశాల జాతీయీకరణకు,
అధిక ధరలకు ఏదో సంబంధం, కల్పన చేస్తూ
ఉపన్యాసాలను ప్రారంభించారు. గుల్జారీలాల్
నందా గారి “క్రమశిక్షణ నియమావళి” రంగం
లోకి రావలసింది. ఈ కమ్యూనిస్టులకు, టి. టి.
ర్యన్నూమాచారికి అసలు పడటంలేదు. దీనికి తోడు
కొందరు కాంగ్రెసువాదులు కూడా కమ్యూనిస్టు
లతో చేతులు కలుపుతున్నారు. ఏమైనా ఆ యింటి
మీద కాకి ఈ ఇంటిమీద వాలదు. రాజ్యసభలో
ఆ వర్గం టి. టి. కె. తో సంఘర్షణకు తలపడింది.
అందువల్ల, పార్లమెంటు సమావేశాల్లో, ఇలాంటి
సంఘర్షణల చాలా సాదరణ మయ్యాయి.
“లోహియా మార్కు సోషలిజం” అంటే
‘వాకాట్’ అని మారుపేరు. విళ్ళంతా బాధ్యతలను
విస్మరించి, ఎందు కిలా విక్రమిగుతాలో బోధ
పడటంలేదు!

* * *

ఇండియాలోపున్న అంతః కల
హాలను పాకిస్తాన్, చైనాలు బాగా
వినియోగించుకొంటున్నాయి.
అయినా, ఎంత తెలివితక్కువ వాడ
యితే మాత్రం ఇలాంటి అవ
కాశాలు జారవిడుచుకొంటాడు!

ఈనాడు కాంగ్రెసులో వెర్రితలలు వేస్తున్న
రాజకీయాలు పాకిస్తాన్ కు, గాని, చైనాకు
గాని తెలియవని మనం అనుకోవాలి అది
కేవలం మన భ్రమ, భ్రాంతి మాత్రమే అవు
తాయి. ఇండియా సైనికంగా దృఢతరంగా లేదన్న
భావంతోనే, చైనా రెండేళ్లనాడు మనమీద దండ
యాత్రకు వచ్చింది. నిజం కూడా అంతే! చైనా
దురాక్రమణ ద్వారా, ఇండియా సైనిక బల
హీనత రట్టయిపోయింది.

ఇండియామీద రెండు వేపుల
నుంచి దాడిచేయాలని పాకిస్తాన్
సంకల్పించినట్లు విశ్వసనీయంగా
తెలుస్తున్నది. అది మొదలయిం
దనే చెప్పాలి.

రెండవది తూర్పు పరిహస్తులతో. తూర్పు పాకి
స్తాన్ లో ఉన్న హైందవులను, క్రైస్తవులను
తరిమివేయాలని ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి.
పైగా, అక్కడి నుంచి కనీసం రెండు లక్షల
మంది మహమ్మదీయులను అస్సాంలో దింపాలని
పాకిస్తాన్ ఆరాటం ఇంత కపటపు నాటకం
అడుతూ కూడా, పాకిస్తాన్ ఇండియాలోని మరి
కొంత భూభాగాన్ని కోరుతూ, మొసలికన్నీరు
కారుస్తున్నది.

ఇండియా “మెత్త మెత్తగా” ఉండ
టానికి రెండు కారణాలున్నాయి. మొదటిది కాశ్మీరు,
రెండవది పెక్కులరిజం. కాశ్మీరులో పుండే మహా
మ్మదీయుల పాల్కు ఇండియా స్వేచ్ఛావైఖరిని
వ్యక్తపరచటంలో కూడా అర్థం లేకపోయింది.
అస్సాంలోని పాకిస్తానీలను సారదోలాలని ఇండియా
ఒక నిశ్చయానికి వస్తే ఆ రోజుననే, కాశ్మీరు

లోని మహమ్మదీయుల ద్వారా పాకిస్తాన్ క్షు
నించుకుంటా పూరుకోగలదా? ఇండియా
అమలు జరుపుతున్న ‘సెక్యూరిజం’ విధానంవల్లనే
ప్రభుత్వం దైర్ఘ్యం ఏ అడుగు ముందుకు వేయ
లేక పోతున్నది.

కారణాలు, అకారణాలు ఇలా చెప్పుకపోతుంటే
అంతే ఉండదు. కాని, ప్రస్తుత సమస్య అది
కాదు. దీనిని ఎలా పరిష్కారం చెయ్యాలా, అన్నదే
నేటి సమస్య.

ముందు, కాంగ్రెసులో ఏకైకత
ఏర్పడటమే అందుకు మార్గం.
కేంద్రమంత్రివర్గంలో కూడా యీ
ఏకైకత అనవరతమని అనిపిస్తుంది.
కాంగ్రెసులో, ఇద్దరు కలిస్తేనే
చాలు... ఒక ముతా తయారవు
తున్నది. పైగా, ఏ ఇద్దరు నాయ
కులకూ పడదు.

గుల్జారీలాల్ నందా ఆమధ్య శ్రీ లాల్ బహదూర్
శాస్త్రికి ఒక తీఖ వ్రాశారు. దాన్ని అనంతరం ప్రచు
రించటం కూడా జరిగింది. వాల్లెర్లరిమధ్య ఎలాంటి
చీకటలు ఉన్నాయో ఆ తీఖలోని అంశాలే స్పష్టం
చేస్తాయి.

విషాదమంతా ఇంతటితో అంతం కాదు. ఇండియా
రాజకీయాల్లోని ఈ దుర్భర పరిస్థితులు పాకి
స్తాన్ కు తెలియటం మరి విషాదం. ఇండియాలో
కొందరు మంత్రులు ఒక వర్గంగా తయారయి,
తమ పలుకుబడిని ఎలా పెంచుకోలున్నారో కూడా
పాకిస్తాన్ కు తెలుసు.

నిజాయితీకి కాంగ్రెసులో స్థానం
వున్నదా? ఒక్కవిషయం అడుగు
తాను. కాంగ్రెసు వాదులు,
ముఖ్యంగా కేంద్రమంత్రులు ఎంత
మంది గాంధీజీ సత్యాగ్రహాలకు కట్టు
బడివున్నారు?

ఇంతవరకు, శ్రీ మొరార్జీ దేశాయ్, జగ్జీవన్ రాం,
సాటిల్, ఫరవాలేదనిపించుకున్నారు. అధికార
దాహంతో, పదవుల కోసం వారు ప్రాకటాడక
పోవటమే అందుకు కారణం కావచ్చు.

శ్రీ లాల్ బహదూర్ శాస్త్రిగారు కూడా ప్రళంస
నీయలే. ప్రధాని ఆజ్ఞలకు కట్టుబడి ఏవిధంగా
అయితే పదవి త్యాగం చేసి వెళ్లారో, అదేవిధంగా
తిరిగి పదవిలో చేరారు. మంత్రివర్గంలో నాలుగో
స్థానం ఇచ్చినప్పుడు కూడా ఆయన ప్రతిఘటించనే
లేదు. ప్రధాని తరువాత అంతటివాడే అయినా,
మంత్రివర్గంలో పెద్ద హోదా కోసం ప్రాకు
లాడలేదు. పార్లమెంటులో కాంగ్రెసు వ్యక్తం చెయ్యక
ముతాతత్వాల ఉన్నాయని తెలిసి కూడా, శ్రీ
శాస్త్రి ఆ ముతా రాజకీయాలలో జోక్యం కల్పించు
కోలేదు. పైగా శ్రీ నందా తన్ను కోరినట్లయితే,
ఎన్నో సమస్యల పరిష్కారానికి తోడునడగా నిలిచే
వాడు కాని, అలా జరుగలేదు.

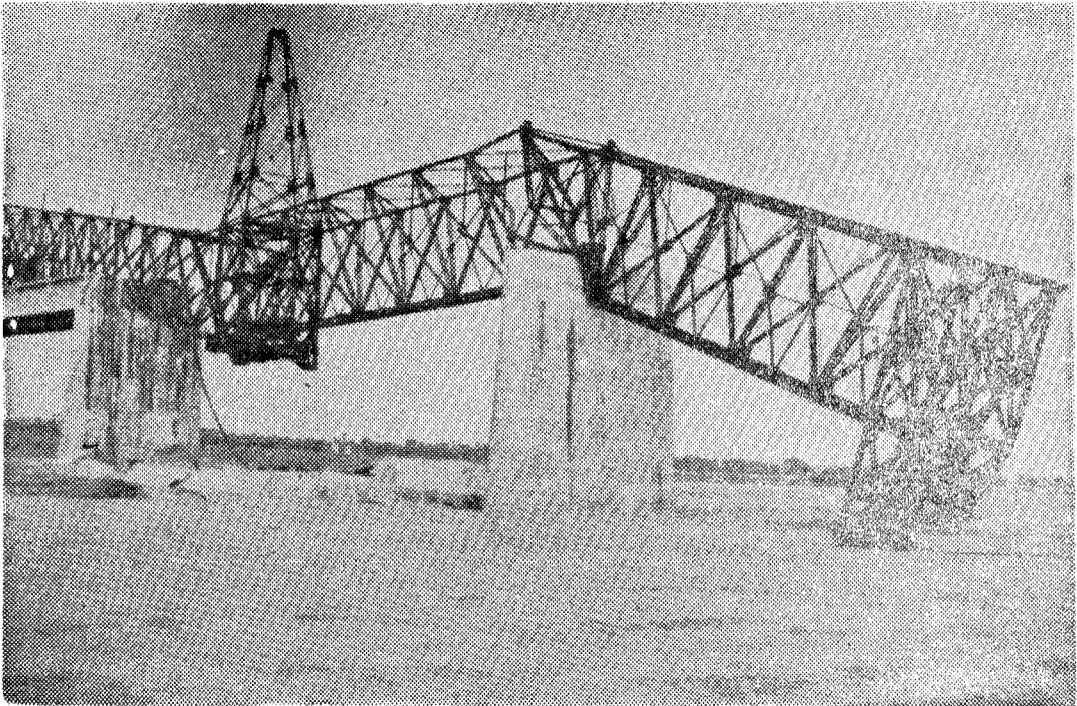
లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి యొక్క ప్రతిభా
విశేషాలు ప్రధానికి తెలుసు. ఆయన వేసే ప్రతి
అడుగులోను, ఆయన పలికే ప్రతి మాటలోను
శి వేవ్రాకు విశ్వాసం ఉన్నది. శ్రీకృష్ణ. ★

హైదరాబాదులో సినిమావారికి సన్మానాలు: 'నా అభిమాన నటుడు' సావిత్రి!

ఈ వారం ఎక్కడ చూసినా కథనాయకుని కథనాలే! సాంఘిక చిత్రాల ద్వారా, ఆంధ్ర ప్రజకు అతి సన్నిహితుడైన అక్కినేని నాగేశ్వరరావుగారు, ఆంధ్రుల అభిమాన నటునిగా ప్రసిద్ధి కెక్కుటంలో అబ్బురమేమీ లేదు. అందులోనూ ఆయనగారు అమెరికా ప్రభుత్వ ఆహ్వానంపై విదేశ పర్యటన సాగించబోతున్న సమయంలో వీడ్కోలు యివ్వటంతో రాజధాని ప్రజలు తెగ విరగపడ్డారు. నిజాం కళాశాల ప్రాంగణంలో ఎంతో మంది రాజకీయ నాయకులు గొంతులు వింటున్నారు. ప్రేక్షక మహాశయుల కోసం ఎదురు చూసిన సన్నివేశాలు కూడా కొన్ని లేకపోలేదు. అయితే ఆనాడు జరిగిన బ్రహ్మాండమైన వీడ్కోలు మహాసభ తిలకించి ఆంధ్రేతరులు కూడా మూర్ఛపోయారు. వేలాది జనం తీర్థప్రజ లాగ, గంటల తరబడి వేచియుండి ఎట్లాగైనా సరే చలనచిత్ర నాయకున్ని ఒక్కసారి తనివితీర చూసి జన్మ సార్థకం చేసుకుందామనే ఆకాంక్షతో, పరుగులేత్తింది. ఈ సభను చూడని వారికి ఇది కొంచెం అతిశయోక్తిగా కనపడచ్చు. అయితే అక్కినేని వారు, పూలదండలతో పగం మునిగి, అన్నపూర్ణ సమేతంగా వేదికమీదికి వచ్చి నిలబడిన కణాన, ప్రజల మలకరింపులూ, నాళ హాసభావాలూ, ఆశ్చర్యాభిమానాలూ ప్రత్యక్షంగా చూసిన వాళ్ళకు మాత్రం తెలుస్తుంది నిజమని.

ఆంధ్రత్వం తోటు పడిందని, మన రాజధాని నగరంలో తెలుగుతనం వెలవెల బోతోందని అనుకుని బాధపడినవారందరికీ, ఈ ఉత్సవం కను విందయింది. కోటీ దగ్గర్నుంచి ప్రారంభమయిన ఈ వూరేగింపుతో అన్ని ప్రత్యేకతలే. ముట్టు మొదటగా సావిత్రి, జగ్గయ్య గారల రథం బయలుదేరింది. జనసమూహం యొక్క జేజేల మధ్య, వీరిద్దరు నిండుగా కూర్చుని పయనం పుం పోతుంటే, జనం వెలిగి గొంతులేత్తారు. అన్నటు ఈ మధ్యనే సావిత్రికి 'నటీ శిరోమణి' బిరుదు ప్రధానం కూడా జరిగింది. ఆమెగారు అనలు జీవితంలో నటున్నే భర్తగా స్వీకరించి కూడా. తనూ, తన భర్త జెమినిగజేస్ యిద్దరూ ఏనుగు అంబారీ మీద వూరేగుతూ రవింద్ర భారతికి వచ్చిననాడు అతీవ ప్రజకు ఆమెను చూసే అవకాశం కలిగింది. మళ్ళీ ఈనాడు వూరేగింపులో ఆమె ప్రథమంగా కనిపించేటప్పటికీ, ప్రేక్షకజనం యొక్క కోరిక పూర్తిగా వెరవేరినట్లుంది. తర్వాత రథంలో సినిమాలో అందరికీ 'ఏనాగంపు' కలిగిస్తూ, వ్యక్తంగా మంచి అనిపించుకున్న మార్క కాంతాన్ని చూపేటప్పటికీ, ఇలా కేలాపాలం

హెచ్చిపోయింది. మూడో రథంలో ఉప్పువాళ్ళూ తక్కువేం కాదు, గుమ్మడి, రాజసులోచన, గారలు చినది రథంలో అక్కినేని దంపతులూ అసీనులయ్య ఉన్నారు. నాగేశ్వరరావుగారు ముకుళితహస్తాలతో ప్రజల నూపిస్తున్న అపారమైన అభిమానాన్ని హాసంగా స్వీకరిస్తున్నారు. విదేశయాత్ర విజయ వంతంగా ముగించుకుని స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చిన హీరో నాగేశ్వరరావు అనిపించింది. దారి పొడుగునా పూలు విరజిమ్మేస్తూ వేలాది జనం, వారధ్యానాలు ప్రకటిస్తూనే ఉన్నారు. సరిగ్గా నిజాం కాలేజీ ఆవరణలోకి నటీనటుల వరం వచ్చేటప్పటికీ, జనం కిక్కిరిసి ఉంది. నటీనటులతో సహా స్త్రీలు కూడా వేల సంఖ్యల రావటం, రాజధాని నగరంలో యిదే ప్రథమమేమో! అనుకుణం ఉద్రిక్తతకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తూ వస్తున్న నిద్రారి బృందంవారి ఈనాడు ఎంతో క్రమశిక్షణతో వ్యవహరించి ఇంతటి బ్రహ్మాండమైన సభను దిగ్విజయంగా కొనసాగిస్తూగో దోహదం యిచ్చారు. సుమారు మూడు రోజుల వారు, రాజధాని నగరంలో చలనచిత్ర పరిమళం పరిచిన కలిగించిన శ్రీ అక్కినేనివి, పూలహారాలతో ముంచెత్తారు. నవంతలుతున్న ప్రారంభ కాలంలో ఉగాదినాడు, జరిగిన ఈ అభివందనలో ఎంతో

గౌతమీనదిపై రూలిన్ ఆలమూరు వంతెన.

విశిష్టత ఉందని అందరూ అన్నారు. లాభిత్వం, నాజుకుతనం, తన సొంత సామ్యుగా చేసుకున్న నాగేశ్వరరావుగారి నటనా చాతుర్యాన్ని గురించి ఎంత చెప్పినా తక్కువగానే కనుపిస్తుంది. అయినా తమకు తోచిన నాలుగు ముక్కలు, నలుగురూ చెప్పనే చెప్పారు. కొత్త ఊపాల్ని, కొత్త పోకడల్ని సంతరించుకుంటున్న ఆయన నటన తాపీగా కూర్చుని, సుష్టుగా భొంచేసినట్లుంటుంది, అని జగ్గయ్యగారంటే, నా అభిమాన నటుడు నాగేశ్వరరావు అన్నది సావిత్రీ. 'తెలుగు సినీ రంగంలో అనేక కథలకు నాయకులై, వివిధ నాయికల నాయకులై, అనేక నటులకు నాయకులై నేడు 'చలనచిత్ర రంగానికి నాయకపదవి అందుకున్నారు' అంటూ సన్మాన సమితివారు తమ అభిమానాన్ని వ్యక్తంచేశారు. 'ఆంధ్రుల అభిమాన సినీ నటులు శ్రీ అక్కినేని అన్న పదం అనవరతం ఆచంద్రతారారంగా ఆంధ్రదేశంలో అలరారుతుం

రాజధానికబుర్లు

దశలంలో అతిశయోక్తి లేదు' అంటూ అశీర్వాదింపాయి, అదినరకే అయిదు ప్రఖ్యాతి కళా సంస్థలు.

తోగడ రవీంద్రభారతిలో జరిగిన అభినందన సభలో నైతేనేమి, ఉగాదినాటి ఉత్సవంలో నైతేనేమి, అనేకమంది అనేక విధాలుగా అక్కినేని అమెరికా యాత్రను గురించి ఆశలు వెలిబుచ్చటం జరిగింది. ప్రజాస్వామ్యానికి కట్టుబడ్డ రాష్ట్రమంత్రి వర్గ సభ్యులే చలనచిత్ర పరిశ్రమను, శ్రీ అక్కినేని 'డిక్టేట్' వెయ్యాలని, ఆయన ఆ స్థాయిలో ఉన్నారని, అమెరికా వెళ్లి, కథావస్తువులలో మార్పు తీసుకు రావాలని సలహా ఇచ్చారు. ఈ విదేశపర్యటన ముగించుకున్న తర్వాత నాగేశ్వరరావు గారి భృక్షధంలో తీవ్రమైన మార్పు

రావాలని, తాను గడించిన అనుభవం దృష్ట్యా, తెలుగు చలన చిత్ర పరిశ్రమలో యేవేమిటో జరిగి పోవాలని ఆశించారు. ఇదేక భాగం. ఇక రెండోది, శ్రీ అక్కినేని నారు, మద్రాసు వదిలిపెట్టి, తాత్కాలికంగా హైదరాబాదుకు మకాం మార్చటానికి కారణం, చలన చిత్రపరిశ్రమను ఉద్ధరించటానికేనని, వారంతా తొగ బుద్ధితో ఇక్కడికి రావటం ఎంతో ఆనంద దాయకంగా వుందని, ప్రభుత్వంవారు, ఇతరులు కూడా సాగడారు. వీటికి సమాధానం చెప్పటంలో నాగేశ్వరరావు కొంత ఇరకాటంలో పడా రని చెప్పక తప్పదు. అయితే నిర్మోహమాటంగా, నిక్కచ్చిగా ఉన్న విషయాన్ని గట్టిగా చెప్పినందుకు ఆయన ఎంతైనా అభినందిస్తుంటు.

మొదటిది, తాను కేవలం వ్యక్తిగతంగా అమెరికా వెళ్లటం లేదని, తనతోటి నటీనటుల ప్రతినిధిగా మాత్రమే అమెరికా ప్రభుత్వం ఆహ్వానించింది గనుక ఈ గురుతర బాధ్యత అను క్షణం గుర్తుపెట్టుకుంటూ ప్రవరిస్తానని హామీ ఇవ్వటం, మన దేశ సాంప్రదాయాలకు అనుగుణంగా, కథా వస్తువులు రూపొందేవి కనుక. విదేశాలలో కథా వస్తువులు, ఇక్కడకు దిగుమతి చెయ్యటమనే సమస్య లేనేలేదు. తాను కేవలం, నటుడే కనుక, సాంకేతిక విషయాల్లో సుసంగా విజయం సాధించిన విదేశాల అనుభవం తాను ఆకలింపు చేసుకోవాలికి సాధ్యపడదని, ఇకపోతే, నాగేశ్వరరావు అమెరికా నుంచి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత ఆయన నటనలో యేదో పెద్ద మార్పు వస్తుందను కోవటం శుభ పాఠపాటని తేల్చి చెప్పేశారు.

తానెదో చలన చిత్ర పరిశ్రమనే ఉద్ధరించటానికి, హైదరాబాదు తరలి వచ్చాననటంలో సత్యం లేదు. అనాటి సరిస్థితుల్లో మద్రాసు స్టూడియోలో జరిగిన సమ్మెదృష్ట్యా, రెండు మూడు ఏడాదులు తియ్యటానికి మాత్రమే సారథి స్టూడియోకు రావటం జరిగిందని, వచ్చిన తర్వాత ఇక్కడ కనిపించిన అనునైన వాతావరణం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సోత్సాహం, కొత్త ఆలోచనలకు తావిచ్చిందని అన్నారు. 'కథానాయకునికి' తెరవెనుక నాయకునిగా, వుంటూ వున్న అన్నపూర్ణ సీక్రెటు అదినేత శ్రీ దుక్కిపాటి మధుసూధనరావు గారి సందర్శించితమైన సలహాయే, ఈ తరలింపుకు కారణమయిందని కూడా అన్నారు. ఏమయినప్పటికీ వీరు ఇక్కడికి వచ్చిన తర్వాతే చలన చిత్ర పరిశ్రమలో సంచలనం ప్రారంభమయిందనటంలో సందేహం లేదు. ఎవరు ముందూ, ఎవరు వెనకా అనే విషయం మీద తర్కన భరనలు అనవసరమేమో!

అప్పట్ను, రాజసుతోచనగారి స్వత్య ప్రదర్శన ముందు, తన సాంఘిక చిత్రాల విజయానికి తోడ్పడ్డ నిద్యారి బృందాన్ని, శ్రీ అక్కినేనివారు, మహారాజ పోషకులుగా అభినరించారు. మరి ఈ ఆసరా చూసుకొని, ఈ పోషకత్వంలో ఇంకా ముందంజ వేస్తారేమో కూడా! చదువులు విస్మరించనంత వరకు యెన్ని సీనిమాలు చూస్తే మాత్రం యేం రెండో! ఇంత మంది శుభాశీస్సులు పొందగలిగిన నాగేశ్వరరావు గారు దిగ్విజయంగా విదేశ పర్యటన ముగించుకుని, ఎప్పుడు వస్తారా అని ఎదురు చూస్తున్నారని అందరూను.

జి. ఎల్. ఎన్. ★

ఇంటింటి పజ్జాలు

ఆరుద్ర

“పయనమయే ప్రియతమా”

ననుమరచిపోవుమా!

వెళ్ళొస్తా రాధా! వెళ్ళొస్తా

అన్నప్పుడే ఆడదీ పట్టుదు తిరుగురస్తా

అప్పుడే నిజంగా మొదలవుతుంది వాళ్ళ సంభాషణ

తెగని రేడు ఆత్మస్తుతి, తగుమాత్రం పరిదూషణ

వెళ్ళొస్తా రాధా! వెళ్ళొస్తా

అన్నప్పుడు గుర్తించదు మొగుడవస్థ

మూడో సిగరెట్టు ముట్టించి దగ్గుతాడో దగ్గు

ఆయన పెట్టే ఇబ్బందికి ఆవిడ పడబోదు సిగ్గు

వెళ్ళొస్తా రాధా! వెళ్ళొస్తా

అన్న ప్రదేశం కావచ్చు చౌరాస్తా

అక్కడే వాళ్ళు మాట్లాడుతారు రహస్యాలు

ఆత్మీయుల వర్తనపై చేస్తారు భాష్యాలు

వాకిలి, నడవ, వరండా ఇత్యాది మజిలీలు

సెలవు తీసుకుంటున్న ఆడాళ్ళకి మహా వీలు

వాళ్ళ సంభాషణల వాక్యాల్లో కామాలు

వెళ్ళొస్తా వెళ్ళొస్తా అనేవే కామాలు

గుర్తించలేదు ఎంతో ప్రేమించే మగనాలు

ఘోరంగా నొప్పెట్టే భర్తగారికాలు

కూర్చొని కొట్టకూడదా ఈ కుచ్చిటప్పాలు

మూర్ఖ తెప్పించవా మాటల వానావలప్పాలు

వెళ్ళొస్తా వెళ్ళొస్తా వెళ్ళొస్తా రాధా

అని లేవకపోతే ఉంటుందా ఈ బాధా.

నికో క్రిమినహార సబ్బు పార్క్-డేవిస్ ఉత్పత్తి

మీ చర్మాన్ని, మొటిమలు, పొక్కులు, పేయడంనుంచి కాపాడి పరిశుభ్రంగా ఆరోగ్యంగా వుంచుతుంది. దీనితో నిత్యం తల రుద్దుకొంటే, దీని క్రిమినహారనురగ, చుండ్రు రాకుండా కాపాడుతుంది. నిరుపమాన

మైన నికో క్రిమినహార సబ్బు మీకు మూడు విధాల లాభం చేకూరుస్తుంది: అది పరిశుభ్రంచేయడం, క్రిములను నాశనంచేయడం, సంరక్షించడం. మీ చర్మానికి కావలసిన సంరక్షణ నిత్యంచేస్తుంది,

నీతాకల్పం

మమారి భారతి

నీతాకల్పం చేయిస్తే వింతాకా పతకము దామచంద్రా— ఆ పతకముజ్జా వచ్చి, పదివేల వరహాలు దామచంద్రా—

భక్తిరంజని ప్రసారం..... ద్రావూరు మీద ఆలసవాల్ని పాటలో మురిగి పోయి నీక ఈ ప్రపంచాన్ని మర్చిపోయిందాని !!

“కలికి తురాం నీ తలకా చేయిస్తే రామ చంద్రా— ఎవడబ్బు సొమ్మని కులుకుతూ ఉద్ధాన దామచంద్రా—”

గగనార్పణం శరీరాన్ని అదుపులోకి తెచ్చుకుంటూ తన ఉలికిపాటును ఎవరైనా గమనించాడేమోననే భయంతో చుట్టూరా పరికించింది !

అధ్వమో — చురధ్వమో — రెండింటి మిళితిప్పు సలితమూ కానీ ఆ గదిలోకి అడుగిడుచూనే నీక ఉలికిపాటునూ, అడబాటును మూసే తలుపు వెనకాలే దాక్కున్న నాంబాబు మోతం నీక కంటబడనే లేదు !

“కమలనయన రాధా— నను— నీ కర్మకలంకాలే”

పాప వెనకాల పాట నీకని పూర్వతోకాల్లోకి వ్రాయుల లాగిస్తున్నాయి !

విలిపితనంలో పుట్టింది —
అకలాంబు తనంలో పెరిగింది. —
కంటే తనంలో చదివింది —

ఈ వదునారేండ్ల సీతలో ఇన్నాళ్ళు తనకి కనుపించని అదృశ్య శక్తిని రాంబాబు చూడగానే కోలుకుని — సీత నున స్థితిని ప్రస్తుతస్థితిలోపాంచాడేమో.....

భక్తిరంజని అయిపోయిందనాలి....
సీతమాత్రం స్వీకృతి అన్వేషి అలాగే ద్రావూరు మీద తలవాల్చి ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది. తరుచుగా తను పాడేపాటల మీద సీతకింత సదభిప్రాయం ఉందని తెలిస్తే ప్రాయంలో రాంబాబు మరో నాలుగు సంవత్సరాలు గెంటేసేవాడు బీజే లాంగ్ ఇంట్లో !!

“రావేరావే తారాజువ్వా రంగేళిరన్నా” పాటలో గోజుల్ని నిమిషాలుగా గడిపేసే సీతలోని భక్తి ప్రవర్తనను ఇన్నాళ్ళూ గమనించ(లే)క పోయి పండుకు తనకు తానే నిందించుకుని —

“సీతా —” అంటూ వెనకాలే వెళ్ళి భుజాల మీద చేతులుంచి సీతచేడు రాంబాబు !!

ప్రక్కలో జాంబు పడినంతగా అదిరిపడింది సీత !!

విదర్శనంగా గుండె మరో సదిసార్లు కొట్టుకుని సమున్నత వర్ణస్సుకు శ్రమను కలుగజేస్తోంది !

ఖంగారు పడిపోయింది —

విదర్శనంగా బీతహరికోర్కెలు అయ్యింది సీత !!

అడబాటు పడింది —

తొట్టుబాటుగా వంటిసీ, పమిటనీ సరిజానుకుని లేచడానికి ప్రయత్నించే విఫలదాళిపోయింది !!!

అఖరిసారిగా కోపగించుకుంది —

విదర్శనంగా పై మూడింటి కలయికలేకాక

— పెదాలు ముడుచుకుని బుగ్గల్ని బూరెల చేసేసేయి !!!!

అన్ని కోపాలు ఒక విధంగా ఉండవు కదా ?

ఒక్కోరకానికో భంగిమ ఉంటుంది మరి !!

ఇక్కడ ఇప్పటి భంగిమలు రాంబాబు ముచ్చట పడేనే మరి !!

అంతకోసంతోనూ రాంబాబు డిప్లొమేషన్ భంగిమ చనే ప్రదర్శించ గలగడం —

ఆ రాంబాబు అధ్వమై నా అవ్వాలి !

ఈ సీతమ్మ చురధ్వమై నా అవ్వాలి !!

నిజానికి పాపం సీతకి నిజమైన కోపం వచ్చింది.

ఈ కోపం ఉత్తిత్తి కోపాలు బాదా మరదళ్ళ షడ్యూల్ వస్తే ప్రణయ కోపమేకదా మరి ?

మునిమాణిక్యం వారి భాషలో తన సీతప్రణయ కలహం పట్టిందను కున్నాడు రాంబాబు.

ప్రణయ కలహం చికిత్సలు మొదలుపెట్టుకోయినరకీ తలను నిమిరుగా తిప్పేసుకుంది !

విననిసా పడిచేస్తోంది !!

సీత తలతిప్పులో నీ, విభిన్న ప్రత్యేకత ఉంది —

అందమంతా ఆమె జూరాల శతశతాలలో మెరిసి మాయమవుతుంది !

సప్తకుంటూర్ను రాంబాబు పెదవులని ఏవో ఇబ్బం నిన్ను చెవులు మండి చేసేయి—

“అమ్మా — బావ చూడనే” — ఎంత అసభ్యతలా వినించింది. ఇంత మధురాతి ముఖతెచ్చిన సీత మంద్ర స్వరం రాంబాబుకు !

అప్రయత్నంగా రేచేడు —

సీత నెను వెంటనే సడిచేడు —

సీత వెళ్ళిన మార్గం గుండా ఆమె వదిలిన మధుర స్మృతులను తలచుకుంటూ తనూ వెళ్ళేదు అత్తయ్య దగ్గరికి !

ఏకాంతంగా కూర్చుని ఏదో ఆలోచించుకుంటూవు తల్లితండ్రుల మధ్యన చీరగది తని మీద ఫిర్యాదు చేస్తున్న సీత కంటబడగానే దాంబాబు శరీరం గగుర్పడింది. !!

అత్తయ్య అంటుంది కదా —

“ మా సీత ఓ గడుగ్గాయి మేళమోయే ప్రతి మాటకీ అరిచేస్తూంటుంది కదా ? — దాన్ని చేసుకుని నీవే సుఖపడతావా ? ” — అని

“ సీత అరిచేస్తే చాలా అందంగా ఉంటుందట అత్తయ్యా ! సీత మృదువుగా నాతో మాట్లాడుతూంటే చాలా అనూహికంగా ఉంటుంది. అయినా సీత అరుపుంటేనే నాకు ఎక్కువ ముక్కు. ” — అన్నాడు తను.....

ఇది యిరువురకీ ఒకేసారి మదిలోమదిలి ‘ కి ’ యిచ్చేసరికి అత్తయ్య — అల్లుళ్ళు ముఖాముఖాలు చూచుకుని నవ్వుకున్నారు.....

ఇదీనా సీత ఉడుక్కుంటూ తండ్రి వంపన జేరి —

“ చూడు నాన్నా — బావేమా ... ”

మధ్యలోనే కలియబడి “ నేనేం జేసిన ? ఇది మరీజావుంది.... నువ్వే చెప్పమాయ్యా ? ” ఖాసారి మామయ్య మనసుకు కూడా నొలిచి వశపరచు కున్నాడు.....

తీరిగి అమ్మను సమీపించి —

“ చూడమ్మా — గావ మరీనూ...నేనేమో పాటు దింటూంటే.... ” అంటూ అక్కడితోఅసి, చెప్పనా ? అన్నట్లు దండిస్తూ చూపును చూపింది సీత !

“ అవును ! అస్తమానూ నేను పాడేపాలని అంత శ్రద్ధగా విడమేం ? ” —

“ ఇది మరీజావుంది ! ” —

“ ఏది ? ఆడుగు తుప్పది నేనే — ? ”

“ నువ్వు వాతో మాట్లాడక్క...రనే లేదు ” అగుననమంత విసురుగానూ విచ్చగమించింది అఖరి మాటతో.....

అక్కరలేదు — అని సీత అనడంతో

“ సాంపు ” ఉంది.... ‘ ఆ ’ ప్రాప్తం గానే అంటూ

“ ఖ... ” అనే దాన్ని వట్టుతూ ‘ రలేదు ’ అనే ఒకే కాలమాత్రంలో పూర్తిచేసి చీరగాచూసి కోపంగా విష్కమిస్తుంది !

“ నువ్వు మరీ సీతను రాలుగాయి చేస్తున్నావే! అత్తయ్యా ? ” నవ్వుతూ (నే) అన్నాడు దాంబాబు...

“ సీత — బావకీ కాఫీ ఇయ్యి !! ” — జవాబు చెప్పకుండా పురమాయించి —

దాంబాబును చూసి నవ్వుతూ —

“ దీనికి జవాబు ఏదో అడుగు ” —

అఖరి సీత తల్లి శాంతిమ్మ !

“ అబ్బా... ” అంటూ దాంబాబు చూపుతూ

విష్కమించేడు.....

ఏకాంతంలో ఒక్కసారిగా నిరబ్బాసిన నిరబ్బాని గాలివాటానికి ప్రక్కంకి ఒదిగేసరికి చాలినడని పూతలో వెనకటి దృశ్యాల కనిపించి నవ్వేయి రెట్టిస్తూ ఆమెని !

* * *

అదే కరణం గారి కమలా, మునసు గారి సోదా తనకు సాయం రావేలేదు !

అప్పుడు మరి ! రోజూ సాయంత్రం వెళ్ళారు

మంచినిళ్ళకి !! అమ్మ కనలేమీ తెలియదు.....

“ బావ సాయంత్రం వస్తాడా — శాంతి —

నీవుండే మంచినిళ్ళ తీసుకుని రా ” — అంది.

అది విన్నవాస్త్ర అమ్మని చూసి నవ్వుతూ —

“ శివరాం ఈ బండిలోనే రావచ్చు.... మన సుబ్బన్నని బండి కట్టి స్వేదనుకు వెళ్ళి చూసి రమ్మనమను ! ” — అన్నారు —

బావ వచ్చే టైమ్ ఇదే నని శాంతికీ అను

మానంగా ఉంది.... అయినా అమ్మమాట వినాలిగా ?

అందుకని చంకన బిందెతో బయలుదేరింది ! రోజూ

తోడుగా ఉండే కమలా — సరోజా కూడా లేరు.....

వీరిరగా బావని గూర్చి ఆలోచిస్తూ నడుస్తోంది

శాంతి

బండిలోంచి సగం త్రోవతోనే దిగిపోయి —

“ నీవు వెళ్తాండు సుబ్బన్న... నేనిప్పుడే ఇక్కడ ఉన్న స్నేహితులను కలుసుకుని వస్తాను ! ” అన్నాడు శివరాం !

ఇంతక్రితమే అమ్మాయి గారని ఇద్దరూ చూసేరు... అరవయ్యానడతో పడిన సుబ్బన్నకి శివరాం మాట్లాడడంబాటున్న స్నేహితు శివరో

గెలియదూ ? అయినా చిన్నగా నవ్వుకుని —

“ తొందరగా వచ్చేయండి బాబూ — పెద్దమ్మ

గారు మీ కోసం నేనెల్లగానే అడుగుతారు.. తిన్నగా ఇంటికి తోలుకు రా అన్నారు ” — అన్నాడు.

సుబ్బన్నతాత.....

తోలుకు రావడం అనే మాటకీ నవ్వుకుని —

జాతకి తెలిసి పోయిందని తనకీ తెలిసినా —

“ సరేలే తాత ! నీవు ఇంతగా చెప్పావా ?

చిటికర్ వచ్చేయనూ ? ” — అనుకుంటూ సోగి

పోయాడు !

నెత్తిమీద నుండి వర్షలాకారంగా కుడిచెయ్యి వేసి ఎడమ భుజాన్నున్న బిందెని సుతారంగా వట్టు

కుని, ఎడమ చేయిని వయ్యారంగా డొక్కలో

అన్ని పాణేవులూ — అందెలూ పుల్లు పుల్లు మని

ప్రేమగుతుంటే ఈత తోపుతోంది ఒంటరిగా

మెల్లిగా ఇంటికి వెళ్ళిపోతూన్న శాంతి కనిపించింది

శివరాంకి !!

వడినెత్తిన అరచెయ్యి వెడల్పున రాళ్ళు పొదిగిన నాగరం —

నాలుగు చేళ్ళ వెడల్పున నల్లగా నిగనిగ లాడే బారెడు జడ మధ్యలో పెద్దరాళ్ళచామంతి —

దీవరన మూడేసి చావున విడివిడిగా కట్టిన

తమాషా కుచ్చలూ —

కనిపించిన ఆ ఆకారం తన శాంతిదేవిని చెప్పకనే చెబుతున్నాయి శివరాంకి !!

త్యరత్యరగా సమీపించేడు —

తల్లోని జాజుల ఆమె ఏగింత మేరూ సువాసనలని గాలిలో కలిపి కాస్తేప్పేనా మంచని జ్ఞానకం పెట్టు

కోసుని నవ్వుతున్నట్లున్నాయి....

పెనక నుండి మెలిగా నీటి బిందెను అంది పుచ్చుకో తోతున్న శివరాంను చూడకుండానే శాంతి

ఖంగారవడి పాతాత్తుగా — ‘ అమ్మా ’ — అని అరిగస్తూ —

దావని చూడగానే సిగ్గుల భరణియై బిందెని పదిలేసి అమాంతంగా దోసిట్టే మువ్వన్న దాచేసు

చుంది !

పాతాత్తుగా తిరగంటంతో నీళ్ళు తొడికి

శివరాం పొంటును, పర్చును, తడిసి చల్లగా

పోయిగా — నిచ్చుకుంటున్న బొండు మల్లెటని,

నవ్వుతూన్న పారిజాతాని గుర్తుకు తెచ్చేయి —

“ బిందె వట్టు కోకుండా నేను జడనేలాగ ఉప్పట్టుయితే బిందెను చదిలేసేదానివే ” — అధిశ్ఠేపించేడు శివరాం బిందెను శాంతి తలమీద బట్ట మోపుగా ఆనుతూ !

సిగ్గుల భరణిలో దాక్కుని శాంతి నుండి ప్రత్యుత్తరమే లేదు.... ప్రతివాదాలు ఎలా వస్తాయి ? ప్రతిఘటిందడం అనేది కలలోవై జరగనిది.... ఇక ఇలలో —

“ మునసబు ఇటే వస్తున్నాడు.. బిందె తీసికో శాంతి ” — అనే తొందర నటనను చూసి నిజ మన కుని అమాంతంగా బిందెను అంది పుచ్చుకుని నెరుదిరగబోయి కనిపించని మునసబు దాకే నవ్వుకుంది సిగ్గుగా.....

“ మునసబు అంటేనే గానీ.... ” అంటూ నవ్వుతూ సమూలుతూ చనుగుతూ నటించే శివ రాం నుంచి తప్పించుకుని పోతోయింది శాంతి.

“ ఇక నాకు దొరకనా ? — నీ సంగతి.... ” —

శివరాం మాటలకు —

తలని తనూషాగా తాటిస్తూ — “ కాకే ” అంటూన్నట్లు వడినడగా సాగిపోయింది శాంతి.

అడ్డదారి వెంట శాంతి కన్నా వేండు శత్రు చేరి అత్తయ్యతో రదుర్నా చెబుతూన్న శివరాం పెరటి నుండి ప్రవేశించి వరండాలో

బిందెన దింపనున్న శాంతిని చమత్కారంగా చూడుచేసి భయపెట్టేసరికి సగంలే బిందెను వదలి

ప్రక్క గదిలోకి పారిపోయింది. శాంతి తల్లి “ ఏమిటా చచ్చాడా ” అని ప్రశ్నిస్తున్నా జవాబు

చెప్పకండా !

పాలేరుని కిలిచి ఆ చీళ్ళని వత్తెయ్యమని పురమాయించి గదిలోకి వెళ్ళిన శాంతి తల్లి

తడిసిన పరికిణీ విగుళ్ళు పండుకుంటుంటే సప్పుడి అయిన అమె కాళి బొటన వేలిని చూసి

అదిరివడి చాయెక్క.... అదేమిటే.... అంత రక్తం ” — అంటూ గోంపేసింది....

“ సరిగెట్టేటప్పుడ కనిపించినా — గోరిం

టాకు పెట్టుకుందని అనుకున్నా నత్తయ్యా ” అంటూ అదదా బాడరాగా ఆ గదిలోకి దూరీ

సిగ్గుతో చిలికి పోయిన శాంతిని నయాన్నా

53 వ పేజీ చూడండి

‘ మీపంట్లో మగత చాలా ఎక్కువగానే వుందండీ ! ’

‘ అరి అమాట ముందుగానే తెలిసుంటే బ్లాకులో సూంధితాభానికే అమ్మేడ్తునే ! ’

సరాగమాల వి.వి.కె.రంగాశాస్త్రి

విజయనగరంనించి కుమారశ్రీ ఇలా వ్రాశారు. మాటలు నావి. భావాలు వారివి. సంగీత దర్శకులతో ఇద్దరే కొత్త కంఠాలతో పాడించటంలో గాని కొత్త విధంగా పాత కంఠాల కలకయికలు యేర్పరచటంలో గాని యేమాత్రమైనా, శ్రద్ధ చూపిస్తున్నారా? తక్కిన వారందరూ “పాత కంఠాలే వాడరా — ప్రాచ్యునర్థ దేవరి” అన్న పద్ధతిలో ఘంటసాల, శ్రీనివాస్, సుశీల, జానకి మొదలైన వారితోనే పాడిస్తున్నారు. ప్రతి పాట కొత్తవాళ్ళకు ఇమ్మని ఎవరూ అనరు. ఇచ్చివా ఎవరూ వివరు. అయితే కొత్తదనం యెందుకోనూ చూపరెందుచేత

రాజేశ్వరరావు, పెండ్యాల కలసి బనవేశ్వర్, సత్యరావు స్వర్ణలత, బి.గోపాలం, జమునా రాణి, వసంత, ఆకాశం మొదలగు వారికి కొత్త ఛాన్సులు ఇవ్వడమో కొత్త కలయికతో ఛాన్సు ఇవ్వడమో చేశారు. మరి తక్కిన సంగీత దర్శకులు చేయలేమి? జవాబు: తక్కిన వారెవ్వరూ చేయలేదవటం భావ్యం కాదు. వసంతతో చాలామంది పాడించారు. బెంగుళూరు లతతో దక్షిణామూర్తి ‘నర్తనశాల’లో పాడించారు. కోదండరాజు “బంగారు తిమ్మరాజు”లో జేసుదాస్ను పరిచయం చేశారు. ఇక తక్కిన వాళ్ళు తటస్థంగా ఊరుకోవటానికి ఒక కారణం నిర్మాతలు మీరు పెట్టిన సంగీత దర్శకుల

మాట విన్నంతగా అందరి మాటా వినరు. ఇక పైగా వీరిద్దరూ ఉన్నతమైన స్థానాన్ని ఆక్రమించి ఉన్నారు. కాని తక్కినవారు అలా కాదు కొత్త కంఠాలను ఉపయోగించే కంటే పాతవాటినే పేరున్నవారినే ఉపయోగిస్తే పాటలకు పలుకుబడి, వారేక రాబడి హెచ్చుతుందని వారి అభిప్రాయం. వాళ్ళ దృష్టిలో కొంత వరకు అది సమంజసమే కదా?

మీకు జమునారాణి— గోపాలం కలయిక నచ్చి నట్లు ఉన్నది. అయితే మరొక మంచి వార్త. అనువమా వారి కొత్త చిత్రం “ఉయ్యాల— జంపా పాం”లో ఒక పాట వీరిచే పెండ్యాల పాడించారు. నేనింకా వినలేదు కాని భలే సరదాగా (కొనరాజీయం మరి) ఉందని వార్త. ఆ చిత్రంతోనే బాల మురళీ కృష్ణ, ఒక వేషభ్యుగనం పాడారు. మీరన్నట్లు గానే కొత్త కంఠాలకు చేయూత నిచ్చేది ఆ ఇద్దరు సంగీత దర్శకులే. “మైరావణ”లో బాల మురళీకృష్ణ, చేతనే రాజేశ్వరరావు రెండు పద్యాలు పాడించారు.

గత పదేళ్ళుగా చూడాలనుకుంటున్న ఒక రకం డాన్సు ఈ మధ్యనే చూశాను. పదేళ్ళు వేచిన ఈ నాట్యం ఏ అమర నాట్యమో, ఏ పాశ్చాత్య లాన్సుమో, ఏ శాస్త్రీయ నృత్యమో అనుకునేరు. ఇదేనీ కాదు. కాని ఈ మూడిటి ప్రభావం నేను చూసిన దానిలో కొంతయినా ఉంది ఏమిటి ఉపోద్ఘాతం అని మరి ఆలోచించవసరం లేదు. నేను చూసినది కార్నివాల్ డాన్సులు. కొన్ని చోట్ల, వీటినే అమ్మూజ్ మెంట్ పార్క్ డాన్సులంటారు. మరి కొన్ని చోట్ల ఇంకా వేరే పేర్లతో పిలుస్తారు. కాని వాటిని అచ్చుతో వేస్తే నర్కారు వారు చర్య తీసుకుంటారు.

నేను చూడాలనుకున్న పదేళ్ళనుంచి ఇటువంటి డాన్సుల గురించి వివరీతమైన, విషపూరితమైన దుష్ప్రచారం వింటున్నాను. ఆ నర్తనులు అడుతూ అడుతూ కన్ను కొడతారని, ముందు వరసలో కూర్చున్న వారిపై పూలు విసురుతారని, ఇంకా వూడ బడబడతూ పాట పాడతారని, వాళ్ళను చూడటానికి వచ్చే వాళ్ళందరూ యెందుకూ కొరగాని వారని, త్రాగుబోతులని, అమాయకులెవరైనా వస్తే వారి వద్ద ఆనిర్వాహక వర్గం వారు డబ్బు మాయోపాయం చేత గుంజతారని, ఒకటూ, పదా, ఎన్నో విన్నాను. విన్న తరువాత ఇంతటి మహా వ్యవస్థను కల్పారా చూద్దామనే కుతూహలం మరి ఎక్కువైంది. తీరా మొన్న చూసేసరికి అందులో ఏమీ లేదు. ఊహించుకుందామన్నా అందులో విక్రమాహారేమీ కనుపడటం లేదు. మేము, అంటే నేను, గుడివాడ వాస్తవ్యులైన మదన కింకరాశ్రి, మూడవ వరసలో కూర్చున్నాము. మమ్మల్ని చూసి గాని, ముందు వరసలో ఉన్నవారిని చూసిగాని అడిగిన ముగ్ధ రమ్యాయిలో, ఒక అమ్మాయి కూడా కన్ను కొట్టలేదు. సరిగదా, కన్ను మూస్తే నిలిపి చూడలేదు. ఇక ఇదే లేకపోయినపుడు ఇక పూలు రువ్వటం, అన్యవ

‘లిడర్’ చిత్రంతో ఒక దృశ్యం.

60వ పేజీ చూడండి

ఆంధ్రుల ఘనమైన వీడ్కోలుతో

అక్కినేని అమెరికా పయనం

ఆంధ్రుల ముఖ్య పట్టణమైన హైదరాబాదు నగరం గతవారమునా ఎన్నెన్నో అందచందాలతో ముగిసి, మెరిసిపోయింది. ఆంధ్రుల స్రియతను నాయకులు శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావు అమెరికా వెళుతున్న సందర్భంలో రాజధానిలో ఎన్నో వేడుకలు; ఉత్సవాలు వైభవోపేతంగా జరిగాయి. ఆ బౌల గోపాలమూ ఆ ఉత్సవాలలో పాల్గొని ఆ మహానటునికి ఘనంగా సన్మానంచేసి చరిత్రాత్మకమైన వీడ్కోలునిచ్చి పంపటం జరిగింది.

కోటి సువి నిజాం కళాశాల వరకు జరిగిన ఈ గ్రాండ్ గ్రేపు చూపరులకు దిగ్గ్రమ కలిగించింది. కన్నులు చెదరిపోయాయి.

చిత్రసీమలో ఖ్యాతి గడించిన మహారథులందరూ వైభవంగా అలంకరింపబడిన రథాల్లో పయనించటం, వారి వెనుకను శ్రీ అక్కినేని, శ్రీమతి అక్కినేని మరొక అందమైన రథంలో..... ముకుళిత పాస్త్రలతో, ఈ అనంత ప్రవాహిని చూసి మురిసిపోతూ, వారి ఆదరాభిమానాలను చూసి ఆనందాతిశయంతో..... నిజాం కళాశాలకు వచ్చి, సన్మానంపొందారు.

శ్రీయుతులు జగ్గయ్య, గుమ్మడి, సావిత్రి, మూర్త్యకాంతం, రాజసుతోచన, ప్రభువులు ఈ ఉత్సవంలో పాల్గొనటం, కేవలం ఆయా నటుల విశాల దృక్పథానికి నిదర్శనం.

ప్రతికా ఆంధ్రావని అంతటా ఘనమైన సన్మానాలు జరిగాయి.

స్వగ్రామమైన రామపురంలోను, ఆంధ్ర దేశానికి నడిగడ డిన్న విజయవాడలోను, రాజధానిలోని రవీంద్రభారతి, నానక్ రాం కళాశాలలోను ఈ సన్మానసభలు జరిగాయి. -

గత రెండు దశాబ్దాలుగా శ్రీ అక్కినేని సినిమా నటుడుగా చేస్తున్న కళాసేవ పట్ల పలువురు ప్రముఖులు ఆనందాతిశయం వెల్లిబుచ్చారు.

విజయవాడలో

ఆదివారంనాడు అరుదహోయానికి పురదిధు అలో విజయ పతాకములు, అరుణోదయకాంతుతో రంగురంగుల తోరణాలు, జన సమూహంతో

నిండింది. శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వరరావుకు కని, విని ఎరగని, మనసన్నానాలు శ్రీ అలంకార్ టాకీస్ శ్రీనివాసమహల్ వద్ద, ఫిల్మ్ ఛాంబర్ వద్ద ముఖ్యంగా శ్రీ వెలిదండ్రు హనుమంతరాయ గ్రంథాలయ భవనం ఎదుట, జరిగాయి. సుమారు లక్షలైతా జనం, స్త్రీలు బిడ్డలతో చీకటనక, నలుప్రక్కల బారులుతీర్చి కూర్చున్నారు.

పరిశ్రమను తెలుగు రాజధానికి తరలించిన ఘటి కుడు అని, తెలుగు సినిమా పరిశ్రమకు దోహద మిస్తున్న బుద్ధిశాలి అని అన్నారు. జాతీయోద్యమంలో ప్రముఖస్థానం వహించిన విజయవాడలో శ్రీ నాగేశ్వరరావును అన్ని సంస్థలూ, అన్ని రాజకీయ పక్షాలు " సుఖంగా అమెరికా వెళ్ళి మన సంస్కృతిని తెలియజేయమని" కోరినారు.

నానక్ రాం భగవాన్ నామ కళాశాలవారు తనకు జరిపిన సత్కారసభకు శ్రీ నాగేశ్వరరావు సమాధానమిస్తున్న చిత్రం. శ్రీ నాగేశ్వరరావుగారికి కుడివైపున వారి సతీమణి శ్రీమతి అన్నపూర్ణ ఆసీనులై వున్నారు.

గ్రాండ్ గ్రేపు ఉత్సవాలలో విచిత్ర వేషాలు, డప్పువాయిద్యములు, థంకా నవరుత్, బ్యాండు వాయిద్యాలతో అన్ని విధులవెంట లక్షలాది ప్రజలు తిలకించారు.

పురపాలక సంఘం, రోటరీ క్లబ్, ఇండో అమెరికన్ కల్చరల్ సంఘం. అనంతరం ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లోని 187 కళాసంస్థలు శ్రీ హనుమంత రాయ గ్రంథాలయం వద్ద అత్యంత ఆహ్వానంతో సన్మానాలు జరిపారు. శుభాకాంక్షలు అంద జేశారు.

ఆంధ్రుల అభిమాన కథానాయకుడు చలనచిత్ర

హైదరాబాదు కళాశాలలో

ప్రఖ్యాత సినీనటుడు శ్రీ అక్కినేని నాగేశ్వర రావు గారిని, వారి సతీమణి శ్రీమతి అన్నపూర్ణను, రానున్న వారి అమెరికా పర్యటనను పునస్కరించుకొని నానక్ రాం భగవాన్ నామ కళాశాల వారు ఈనెల 22వ తేదీ సాయంత్రం ఘనంగా సన్మానించారు. సభకు కాలేజీ సాలక వర్గాధ్యక్షులు శ్రీ సాగర్ గుప్తా అధ్యక్షత వహించారు.

శ్రీ సాగర్ గుప్తా శ్రీ నాగేశ్వరరావు గారికి స్వాగతమిస్తూ, ప్రతిభావంతులు అయిన శ్రీ నాగే

56వ పేజీ చూడండి

ద్రొరవై సంవత్సరాల నిండు విగ్రహం! పాడవుకి తగిన శరీర పుష్టి! పుష్టికి తగిన అంతస్పరయంత మైన అవయవముల బిగి! బిగికి తగ్గ లాఘవం! లాఘవానికి తగినకౌశలం — కలిగియున్నాడు వీరందార!

పూర మృగానికి వీరందార సింహస్వప్నం. భీకరమైన వాని శరీరాలయంలో మెత్తని ప్రేమ పూరిత హృదయం దాగుంది. వాని విశాల రక్తాంతి నయనకోణాల్లో కరుణ నిండి ఉంది.

అప్పుడు మిట్ట మధ్యాహ్నం! నభోమణి మధ్యంలో నిప్పులు చెరుగుతున్నాడు! పటపటి మృగాదులు చలవి జాగాల్లో చేరుకొని విశ్రాంతిని అనుభవిస్తున్నాయి. పకిగణం ఆకు — జాంపాలో కలకలలాడుతున్నాయి.

సల్ల సాని రాయివలె నిగ నిగ మెరుస్తున్న దొర విశాల వక స్థలం చెమట బిందువులచే అలంకరింప బడి వీరలక్ష్మియుక్త పాండవీశంవలె ఉంది. బీడి నూనె పట్టించి, కొమ్ము పన్నెత్తో దువ్వబడిన కేశాలు ఎత్తి శిరోపరి భాగంలో ముడివేయబడి, రంగు రంగు పక్షి ఈకల్లో మెరుస్తూంది. కటి ప్రదేశానికి బిగించి కటి న ముతక ధోవతి సెలకట్టు చెయిలో దోపుకొన్న ఒరతో కూడిన బాకు, ప్రక్కన వ్రేలాడుతున్న పదునైన గొడ్డలి, చేతిలో నల త్రాచువలె భయంకరమైన విలు, వీపుపై నలని పటీతో బిగించి కలుబడిన అమ్మల పాది— లిగి వీరందార భిల వేషంలో అర్జునునికి ప్రత్యక్షమైన సాంబశివునివలె ఉన్నాడు!

ఒక పెద్ద చెరువులో తామరలు, కలువలు నిండి

ఉన్నాయి. చెరువు ఒడ్డున శాఖోపశాఖలలో మర్రిచెట్లు సగం చెరువుని తన చాయలో ఇముడ్చు కొని గంభీరంగా ఉంది! చెటు మొదట ఒక బండరాయి అరుగువలె ఉంది. దానిపై ఆశిను డయ్యాడు వీరందార—

వీరందార వెదురు కోలల్ని తయారు చేస్తు న్నాడు. వాని చేతులు పనిచేస్తున్నాయి, కాని వాని హృదయం ఈ పనిలో ఇనుడకుండా ప్రత్యేకమైన పని చేసుకుంటోంది.

అది (మనస్సు) ఒక మనోహర రూపాన్ని చిత్రీ కరణ చేసుకుంటూంది. ఆ మధుర చిత్రీకరణలో హృదయదర్పణగతమైన రూపంయొక్క ఒక్కొక్క అంగం ప్రతిఫలించింది. శరీరం పండిన నిమ్మపండు, దాంట్, ప్రసహించే తరంగమాలినీ రుగిరి అగ్రణ గంగా సదృశం! ముఖం చంద్రదనధృకమై మృదు మధుర కమనీయం!

కన్నులు తామర దళాలవలె మనోహర తేజో పూరిత రమణీయం! నాసిక కంఠ జొన్నతిని చాలు టకై ఉన్నతమై గంభీరాకృతి దర్శనీయం! పెదిమలు పలువనై మాణిక్య కాంతి సముజ్వలమై మకరందరస ప్రపూరితం!

వీరందార మత్తెక్కిన చూపులు హృదయకుహ రంలో చిత్రీకృతమైన ఇటి రూపాస్వాదనలో లీనమై సోయాాయి.

“మూ వా! మూ వా!” అని వెనుకనుండి ఒక కిన్నెర కంఠం వినిపించింది!

“బిగువుగా ఉండాలి— సూస్యంగదా సెలక సంగతి!” అని తనలో తలంచి నవ్వుకొన్నాడు వీరం దార.

ఒక పడుచు వీరందార వెనుక భాగానికి సమీ పంలో వచ్చి నిలుచుంది. ఆమెయే వాని హృదయ హృదయఫలకంలో చిత్రితమైన అందాల బాల.

“మూచ మా సెడ కోవంగా ఉండాడు — నాకేం పోతాడంట?” అని లోనల శబ్దించుకొంది రత్తి.

రత్తి మెల్లగా దొరని సమీపించింది. వాని దగ్గ రగ బండరాతికి చేరవేయబడిన విలుని వంచి అందుకొంది! నెమ్మదిగా అంబులపాదిలోని వెదురు కోలని లాగింది! విలుని వంచినారీ ఎక్కువెటించి బాగాన్ని వింట తడిగింది!

దొర ఓర కంటితో గమనించి, మందహాసం చేశాడు!

“మూ వా! ఓ కాసుకో! కోల దూసుక వస్తాది!”

అంది రత్తి—

“కాసుకొనే ఉన్నానే సెలకా! ఆచోలకే !!” అన్నాడు దొర.

రత్తి కిల కిల నవ్వింది! దొర హృదయ విశ్రాంతి పులు స్పందించాయి!

“మూ నా! ఓ, వెర్రి మా వా రత్తి కోత ఏం సులకనా?”

“కాదే, సెలకా! దాని వేగం నాకంటే ఏరికే తెలుసు?”

రత్తి విలుని మర్రిగ్రాడకి తగిలించి, కోలని పాదిలో దోపి, దొరకి ఎడంగా ప్రక్కన మూతి ముడు చుకొని కూర్చుంది.

“ఏం రత్తి కోసమా?”

“కాక మరేది? అన్నమానం నీలకా నీలకా అంటావ్—”

“పోనీయే—‘రత్తి’ అని పిలుస్తారే!” అంటూ దొర రత్తికి దగ్గరగా వచ్చాడు—

“అదిగో, మా: వా! దగ్గర రాబోకు—”

“ఏమంటా?” అని బిగుసుకొని కూర్చున్నాడు దొర.

“అదో, అప్పుడే కోపం! నాను కన్నెపిల్ల, కాదా మా: వా!”

“రత్తి మనం పెండ్లాడేద్దాం!”

రత్తి కీల కీల నవ్వింది. ఆ నవ్వులు దొర ధక్కం దొర హృదయంలో వెలుగు పుట్టింది!

“అయ్యో! వెర్రి మా: వా! మన పెండ్లి అయి పోయింది కాదా!”

“ఎప్పుడే రత్తి!”

“దుర్గ గుళ్ళో నాను పైటవేసిన రోజు. నాను నీ మెళ్ళో మాలవేసా! నీవుండావే నా మెళ్ళో మాలవేసి.....!” అని సిగ్గుతో కుంచించుక పోయింది.

“మరి ఇంకేం?” రత్తి చెయ్యిని పట్టుకొని లాగాడు దొర.

రత్తి యాండ్లపడుతూ, “మా: వా! నీవు గండడివి కాదా?” ప్రశ్నించింది.

“అవునే! నూరు పాళ్ళూనూది” అన్నాడు తన మాగు మీసాల్ని దువ్వి.

“గండడివైతే నా కోర్కె తీర్చి..... తరువాత... నీ ఇష్టం!” అని తలవంచుకొంది.

“రాణి కోరుతాది. రాజు తీర్చాలి! ప్రాణం ఇచ్చి తీరుస్తారత్తి” అన్నాడు గుండె చరచుకొని దొర.

రత్తి దొర చెవిలో గున గునలాడింది—“మా: వా! అదే నాను కోరేది. నాలు చణాలు చాలు మా: నా సరా మా: వా” అని తన కోర్కెని వ్యాఖ్యానం చేసింది.

“అమ్మ దొంగ! ఎంతేనీ కోరిక కోరావ్! తల పోయే పనే! నా రత్తి ప్రాణం ఇస్తానే!” అని దొర రత్తిని చంటి పిలవినవలె తన గజ సుండాలోపమ బాహువుల్లో ఎత్తాడు!

రత్తిని వీరందొర తన గుండెకి అదుముకున్నాడు. నున్నటి చెక్కిళ్ళమీద తన ప్రతి బింబాన్ని చూచు కొని మురిసిపోయాడు! ఆమె కళ్ళలో తన వెలుగుని చిలకరించాడు! ఉక్కువంటి తన శరీరంలో ఆ పుష్ప సుకుమార శరీరాన్ని నిర యంగా అదుము కొన్నాడు! రత్తి కొప్పు విడిపోయి క్రిందికి కాల సర్పలా జీరాడింది. ఆమె కంఠంలోంచి తియ్యని నాదం, పొంగిన ఏటిలో బుడగలా గు ఉలికి శబ్దం చింది! ఆ నాదంలో వీరందొర శరీరంలో మధు రాసు భూతి చెలరేగింది!

“మా: వా! చాలు మా:వా! క్రిందికి దించేయి మా: వా” అని రత్తి దొర కంఠానికి తన బాహు వల లిని తగిలించి బుజ్జగించింది.

ఇంతలో ఒక టకమని గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు వినిపించింది. రత్తిని మెల్లగా క్రిందికి దించి, వీరందొర చప్పుడు వచ్చిన వైపు నరికించి చూచాడు!

బాణాలవలె దూసుకుంటూ అశ్వదళం వస్తూంది!

* * *

పై సంభవం జరిగి పదిహేను రోజులు దొర్లి పోయా—

అప్పుడు నంజె చీకట్లు దట్టంగా నాలుగు మూలలా అలముకున్నాయి! సూర్యుడు అస్తాద్రి మరుగున చొచ్చిపోయాడు! అమావాస్య మొదటి ముందటి రోజు కాబట్టి చుక్కలు పొడువలేదు. చుక్కల రేడు నింగిన పొడువలేదు. చుక్కలు మాత్రం నిర్మలాకాశంలో వజ్రపు తునకలవలె మెరుస్తున్నాయి!

చల్లని గాలి వేడి పువ్వుల నరిమలాన్ని తెచ్చి నలుమూలలా నింపుతూంది! దుర్గ గుడి వేపచెట్టు మధ్య ప్రశాంతంగా ఉంది.

ఒక జంట వేప చెట్టు క్రింద కూర్చొని మాట్లాడుకుంటోంది!

“మా: వా! నాకెంతో భయమేసింది, ఆ రోజు—”

అంది రత్తి!

“ప్రక్కన రాజు నెట్టుకొని భయమేందేపిల్లా!” అన్నాడు వీరందొర.

“వూరిలోని వారంతా మన గుడిపెలవైపు సరి గెత్తుకుంటూ వచ్చేరేదీ?”

“ఆడపిల్లవు నీకేం తెలుసు? యుద్ధమే, రత్తి యుద్ధం—”

“ఊళ్ళో, నాళ్ళు కొట్టుక చస్తుండారా, మా:వా?”

“ఇజయనొగరం మారాజు మన కోటపై వచ్చిండు—”

“ఎందుకేంటి?”

“ఇజయ నొగరం మారాజుకి, గజపతి మారాజుకి బెడిసిదంట— ఇజయనొగరంవోళ్ళు ఊరు తీసికుండ్రు— కోటని చుట్టేశారు ఇజయనొగరం వోళ్ళు. అది కోటకాదే, రత్తి, ఉక్కు! ఉక్కు!! లోపకి వెళ్ళనానమా? ఈళ్ళకి నోరు సత్తువేకాని, జబ్బు సత్తువ లేదేపిల్లా!”

“అంటే, మా:వా! నీవేది ఊరకుంటావ్? జబ్బు సత్తు చూసరాదా?”

“నా కోరిక ఇజయనొగరం మారాజు తీరుస్తే, నా సత్తువ చూసిస్తా. చిటికెతో కోట తలుపుల్ని తీసేయనా!”

“నీ కోరికేంటో?”

“నా కంటూ ఏ కోరికా లేదే పిల్లా! నీవేనే నా కోరిక! నీ కోరికే నాను కోరేది?”

“పో! మూ వా!” అని రత్తి దొర పోతాడేమో అని కాబోలు పెనవేసుకుంది.

వీరందొర రత్తి కౌగిట్లో కరిగిపోయాడు!

అప్పుడు ఇద్దరు మేనుష్యులు వారి కెదురుగా వచ్చి నిలుచున్నారు! సింహంవలె లేచాడు వీరందొర! లేచాడోలేదో వాని చేతిలోని బాకు తళుక్కుమని మెరిసింది. రత్తి బుస్సు పెడుతూ కోడెనాగువలె లేచింది! ఆమె చేతిలోను బాకు మెరిసిపోయింది!

“యువదంపతులారా! మీ బాకులు మొలలో దోవండి. మేం మీకు విరోధులం కాం. మీ స్నేహితులం—” అన్నాడొకడు.

దొర తన బాకుని మొలకి దోపుకున్నాడు రత్తి వాని చాటున నిలబడింది.

“వీరుడా! నీ పేరేమి?” మొదట మాట్లాడిన వాడు.

“చిత్రం! నాపేరు వీరందొరండి.”

“వీరందొరా! మాకు కొండపిడు దుర్గాన్ని పశం చేయగలవా? నీవుకోరిన కోర్కె ఏదైనా సరే చక్రవర్తి గారు తీర్చగలరు—”

“పెరుభూ! రేపు అమావాస్య! రాత్రి—కోడి

వోలి కూత కూసేలోగా— నాను కోట తలుపుల్ని తెరుస్తా! దుర్గమ్మతోడు మారాజా! కాని మారాజులు నాను కోరింది.....”

“తప్పకుండా తీరుస్తాం, వీరందొరా! నీ కోరిక ఏదో చెప్పు. అది డబ్బుగా ఉంటే ఇప్పుడే ఇస్తాం. ఎంతైనా సరే—”

వీరందొర గుండెల కడ్డంగా చేతులుపెట్టుకొని గంభీరంగా నిలబడి—

“పెరుభూ! డబ్బుకు విలువేందీ? నా ఎత్తు డబ్బుపోసినా నాకొడు మారాజా! ఇదిగో రత్తి ఇది నా గుండెకాయ! ఇది కోరింది తీర్చాలి—”

“అదేదో చెప్పవోయ్!”

“మా: వా రహస్యంగా చెప్పు. నీగోస్తాది!”

అంది రత్తి.

వచ్చిన ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. వారిలో రెండవ మనిషి ఇలాగన్నాడు. “వీరందొరా! రహస్యంగా నాతోరా! రహస్యంగా చెప్పు—”

వీరందొర కొన్ని అడుగులు వెళ్ళి తన ప్రేయసి కోర్కెని సస్సని స్వరంతో చెప్పాడు!

అతడు మేపు గంభీరనినాదంవలె బిగ రగా నవ్వి—

“వీరందొరా! ఇదేనా నీ ప్రేయసారి కోరిక! చక్రవర్తి తరఫున నేను వాగ్దానం చేస్తున్నాను, విను! తప్పకుండా నీ ప్రేయసారి కోరిక తీర్చబడు తుంది.” అని వీరందొర చేతిలో చెయ్యివేసి చెప్పాడు. ఆ చేతికన్న ఉంగరాల పాళ్ళ కాంతి జీగిలుమని మెరిసింది!

* * *

అమావాస్య రోజు—
మహారాజాధి రాజు, రాజసరమేశ్వర, మూరురాయర గండ, శ్రీ శ్రీ శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల సేనావాహిని కొండపిడు దుర్గాన్ని అర చంద్రాకారంగా చుటు ముటింది!

ఆ రోజు ప్రాతఃకాలంనుండి కోటని పడగొట్టి, ప్రయత్నాన్ని విరమింప చేసాడు శ్రీకృష్ణ దేవరాయ చక్రవర్తి!

దాని కారణాన్నిపూహించలేక తబ్బిబ్బులవుత న్నారు దండనాధులు! ఎవరికిని చక్రవర్తిని సమీ పించి కారణం అడిగి సాహసం లేదు!

గుడారాలో గానాలు, భరత నాట్యాలు,, గాన సభలు జరుగుతున్నాయి! సైనికులు మహోత్సాహంతో ఈ వేడుకలో పాల్గొన్నారు!

రాత్రి మొదటి జాము గడచింది. దళపతులు తమ తమ సైనికుల్ని ఈ విధంగా హెచ్చరిక చేస్తున్నారు!

“ఆంధ్ర వీరులారా! ఈ రోజు తెల్లవారేలోగా మన సైన్యం దుర్గ ప్రవేశం చేసి తీరాలని చక్రవర్తి ఆజ్ఞ! వారే స్వయంగా గజయూధాన్ని నడిపిస్తారట! దుర్గ ప్రవేశం ముందుగా చేసిన నారందరికీ విశేషంగా బహుమతులు ఇవ్వ బడుతాయి! మీరు, ఆంధ్రుల కీర్తి పతాకతోపాటు, విజయనగర వీరవరాహ పతాకని ఎగురవేసేరోజు ఇది. సూర్యోదయంతోపాటు మన వీర వరాహపతాకం కొండపిడు దుర్గంపై ఉడయించాలి!”

ఘట్టడి ప్రారంభమైంది!

చక్రవర్తి అధినేతృత్వంపై గజయూధం నల్లని మేఘమాలికవలె సయనించింది! విజయ నగర విలుకాండ్రు వానజల్లువలె బాణం సర్పం

బురుజులపై కురిపిస్తున్నారు!

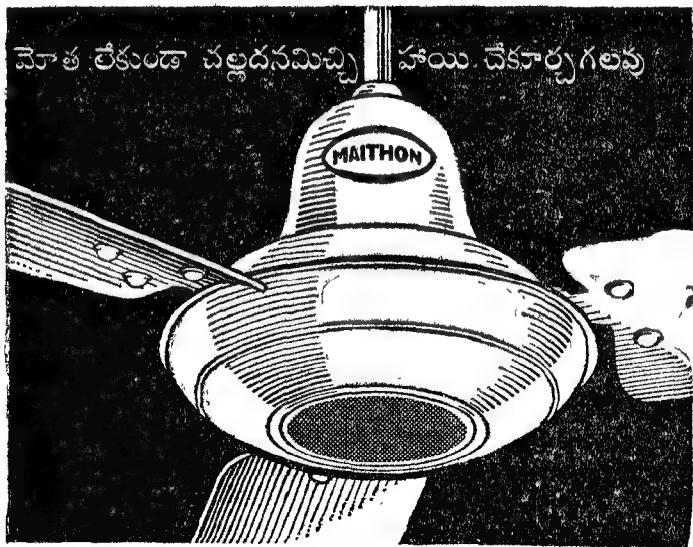
ఏనుగులు ముందుకి పాగుతున్నాయి! వాటిపై న ఉన్న విలుకాండ్రు విల్లు వంచి బాణాల్ని మెలకువతో వదులుతున్నారు!

సింహ పరాక్రముడు శ్రీకృష్ణ దేహాయ చక్రవర్తి కోట సింహ ద్వారాన్ని ఏనుగుల గుంపుతో స్వయంగా ఢీకొన్నాడు! సింహ ద్వారాల ఇసుప మేకుల తాకిడిచే ఏనుగుల కుంభన లాలు వీరి రక్తపుటెరులు

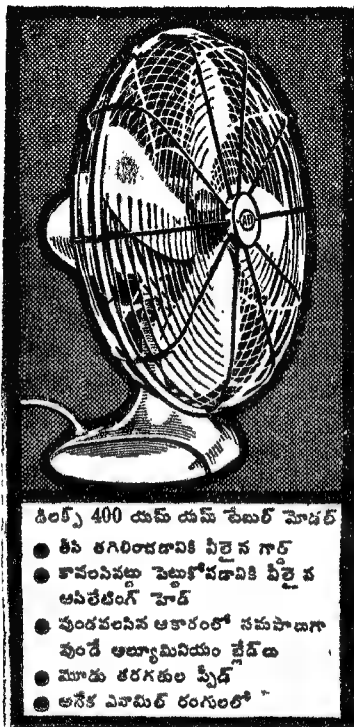
వీర ప్రేమ

(ప్రహేళనా న్నాయి.

పై నికులు బ్రహ్మాండమైన దూలాన్ని కోట తలుపులికి తాటించి బాదుతున్నారు. వీరి ప్రయత్నా సడలిందదానికి కోటలోని వీరబృందం నల నల మరుగుతున్న చమురు పైనుండి వంపుతున్నారు.

మైథాన్ ఎస్ లాక్రా దిసి 900 యమయమ్, 1200 యమయమ్, 1400 యమయమ్, 1500 యమయమ్

డింక్ 400 యమ్ యమ్ టేబుల్ మోడల్

- తీసి తగిలించడానికి వీలైన గార్డ్
- కావలసిన ప్యానెల్లకు వీలైన అవరేటింగ్ హెడ్
- పుండవలసిన ఆకారంలో నమసాదగా పుండే అల్యూమినియం క్లేడ్
- మోడు తరగతుల ప్లీడ్
- అనేక ఎనామిల్ రంగులలో

అసోసియేటెడ్ ఎలక్ట్రికల్ ఇండస్ట్రీస్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

క్రాస్ బాన్, 13, రాజేంద్రనాథ్ ముఖర్జీ రోడ్, కంకణ్

గ్రాంపిల్: బొంబాయి, న్యూఢిల్లీ, మద్రాసు, బెంగళూరు, కోయంబూరు, నాగపూర్

AEI-47A TEL

ముట్టడి భయంకర రూపం దాల్చింది!

* * *

వీరందోర చీకటి పడగానే తన్ను తాను ముప్పాలు చేసుకున్నాడు— ఒకచేత ఈటె, ఇంకొక చేత భయంకర కృపాణం, ధరించాడు— తోలా దట్టీని తొడుగుకున్నాడు. మొలచుటూ వండ్రెండు బాకులు పేర్చి పటకాబిగించాడు. చీమలు కరిచినా బాధించకుండా ఉండేటటు శరీరమంతా కొన్ని మూలికా ద్రవ్యాలతో వండబడిన చమురు పూసు కున్నాడు. తలకి నల్లని కలసాగా కలు కున్నాడు. కొన్ని విషపాకమైన మూలికల్ని తలసాగాలో పదిలం చేసుకున్నాడు. రెండు బలమైన త్రాసి కట్టుల్ని పిచ్చి కలు కున్నాడు.

ఇటీ వేషంతో వీరందోర సింహ గమనంతో రత్తి ఉన్న గుడిసెకి దారి తీశాడు!

గడప ముందర రత్తి తల్లి దుర్గమ్మ కూర్చోని ఉంది!

“అక్కోయి! రత్తి ఉండాదా?”

“ఓలే! రత్తి మాడు వచ్చిండు —” అని కేకవేసింది దుర్గమ్మ.

గుడిసెలోనికి దూరాడు వీరందోర.

“మా వా! ఇదేం వేషం?” అడిగింది.

“ఇదేనే, సిలకా, యుర వేషం—” అన్నాడు వీరందోర.

రత్తి కండ్ల నీరు తిరిగింది! గళ రాత్రి విషయం ఆమెకి గుర్తుకి వచ్చింది. అసాయం శకించింది ఆమె నిర్మల వృద్ధయం — దుఃఖం పొంగి పొంగి వచ్చింది. దొరని కట్టుకొని బాపురుసుని ఏడ్చింది రత్తి!

వీరందోర కండు చెమ్మగిలాం! ఆ ధీరుని విశాల వకం ఉదికింది! రత్తి కప్పిటిని పెదిమలతో తుడిచాడు! కురుల్లి నిమరుతూ అన్నాడు! “రత్తి ఏడవకు. నా గుండె పగిలి పోతుందాది! నన్ను చూచి నవ్వవే రత్తి! జనమ సానువతం కాదే! మనం చేసే పనులే సానువతమే రత్తి! ఈ శరీరం ఒకనాడు కట్టెమీద కాలిపోతాది! మన కర్మ నిలిచి ఉంటాది. నేను ఏరుణి! దొర దిడ్డని! చాచుకి బయం, పొందమంటావా రత్తి? నీపై నాకు ఒలమాలిన మనసు! నీ కొరకే శ్రావరి వదులున్నా! నీ కొరిక తీరుస్తానే రత్తి! నన్ను తిలం పెట్టి పంపా రత్తి! దుర్గమ్మ తోడు— మారాణకి మాట ఇచ్చా ప్రాణం పోతే పోతాది కాని వీరందోర మాట పోడు.” అన్నాడు వీరందోర.

“మా వా! నేనూ దొర బిడ్డనే మా వా! నీ రత్తి నీవెక్కడుంటే అక్కడే ఉంటుంది! ఇదిగో, నా ముద్దు — మానా!” అని రత్తి నూనె ఓడుతున్న మామ శరీరాన్ని తనివి తీర కౌగలించు కొని వాని చెక్కిళ్లని మార్చి మార్చి ముదు పెట్టు కొంది.

అర నయనాలతో, గన్వహూరికమైన సింధూ రాధరములతో చక్కగా నవ్వింది! మొలలోని బాకుని తీసి తన కుడి బొటన వ్రేలిని నవ్వుగా నీరి — వీరందోర నుడులు బొట్టు పెట్టింది— వీరబాత రత్తి!!

వీరందోర మరొకమారు తన ప్రాణాధిక ప్రేయసిని బిగికొగిల పంపావించి గీర్రుమని తిరిగి కొండవీటి దుర్గం వైపు నడక సాగించాడు!

వీరందోర తిన్నగా దుర్గ గుడికి వెళ్ళాడు. తాను తెచ్చుకొన్న కర్పూరాన్ని దుర్గ ముందర పెలింపాడు!

సాష్టాంగంగా దుర్గకి నమస్కరించి నిలబడి చేతులు జోడించి అన్నాడు. “దుర్గమ్మతల్లీ! నీ బిడ్డణి. దీనించు. నాను రత్తి కోరిక తీర్చేందుకు వెళ్తున్నా తల్లీ! నాకు శక్తి పెసాదించు. నా రత్తిని కాపాడు.”

కర్పూరపు జ్వాలలో దుర్గ కండ్లు జ్వలించాయి! చీకటి బాగా వ్యాపించింది.

వాతావరణంకూడా ప్రేయసి కోర్కెని తీర్చడానికి వెళ్తున్న వీరందోరకి అనుకూలమయింది!

తూర్పు మెరిసింది. దాంతోపాటు ఉరుము దాన్ని అనుసరించి చండవాతం. వాతాన్ని అనుసరించి కారు మబ్బుల కదలిక! నింగి అంతా అల్లకతోలంగా ఉంది!

వీరందోర సముద్రంలో తిమింగలంవలె ఆ కారు చీకటిలో దూసుకొని వెళ్తున్నాడు!

దొర కొండ వెనుకనుండి ఎక్కడం ప్రారంభించాడు. ఒక ప్రక్క ఈటెతోను, మరొక ప్రక్క కృపాణంతోను బలంగా నేలను గచ్చి ఒక్కొక్క అడుగు వేస్తున్నాడు.— వీరందోర!

ఒక సదును జాగాని చేరుకొని నిలబడి బలంగా చూచాడు! మన్నటి రాతిగోడ సహజ సిద్ధమైనది అడ్డు తగిలింది. ఆ మహా వీరునికి!

వీరందోరకి ప్రాంతమంతా కొట్టిన పిండి. అక్కడ ఉండే ఒక్కొక్కరాయి వానికి తెలుసు. ఒక మెరుపు మెరిసింది. ఆ వెలుర్లో తాను వచ్చిన స్థలం అనుకూలమయిందని వసిగట్టాడు!

వీవున కట్టుకొన్న త్రాటి చుట్టని తీసాడు. తన జానతో కొలచి త్రాటికి ఉరి వలయం బిగించాడు. కొన్ని గజాలు వెనక్కి తగ్గాడు. అప్పుడు మెరిసింది. వానికి కోట బురుజు నిలారుగా కన్నడింది. వలయాన్ని బలంగా త్రిప్పాడు. “జయదుర్గా” అని ఉచ్చరించి మీదికి త్రాడు విసిరాడు!

రిప్పుమని త్రాటి వలయం బురుజుకి తగ్గుల్కొంది! వీరందోరకి ‘గురి’ అన్నది జన్మ సిద్ధమైన విద్య!

వీరందోర త్రాటిని లాగి చూచాడు. త్రాడు బురుజుకి బిగుసుకొంది! అంతే! వాడు తన లాసున మైన శరీరాన్ని త్రాడు పట్టుకొని మీదికి నెట్టుకొంటూ వెళ్లాడు!

కొన్ని నిమిషాల్లో కోట గోడపై కాలు మోసాడు వీరందోర! వీరందోర దీర్ఘమైన నిలూర్పు వదిలి దుర్గకి చేతులెత్తి మొక్కినాడు. క్రిందికి చూచాడు. కోటలోపలి హడావిడి వానికి కన్పించింది. వేలకొలది కాగడాలు కన్పించాయి. తాను నిలుచున్న చోటుకి తిన్నగా క్రిందికి చూచాడు. ఆ చోటు నిశ్శబ్దంగా చీకటితో మంతనం చేస్తోంది.

వీరందోర మరొక త్రాటి చుట్ట విప్పి బురుజుకి బిగించి క్రిందికి త్రాటిని వేలేసాడు! దాని సహాయంతో కోటలోపలి భాగానికి వచ్చి నిలుచున్నాడు ‘మహా సాహసి దొరబిడ్డ’!

గోడ ప్రక్కనే మెల్లగా అడుగులు వేసుకొంటూ నడిచాడు— దొర— కొన్ని గజాలు నడక సాగించాడు. ఎదురుగా కావతాదారు కవచధారియై వస్తుండడం గమనించాడు!

వీరందోర మొలలోని బాకుని తీసాడు! వస్తున్న సైనికుని గురి చూసి ‘జయదుర్గ’ అని బాకుని విసిరాడు! బాకుతో పాటు సైనికుడు క్రిందికి దొరాడు! వానివూపిరి అనంతంలో కలిసి పోయింది.

ఆ సైనికుని దున్నుల్ని తాను ధరించి కోటలోని సైనికుల మధ్య చొరబడ్డాడు— వీరందోర!

కోటలో ‘ఘోషా’! కారాలు మిన్నముట్టాయి! శత్రువులు! శత్రువులు! కుట్ర! కుట్ర!” అని ఎలుగెత్తి అరుస్తున్నాడు సింహద్వారాన్ని కాపాడు తున్న దళపతి!

వాని అరుపు హఠాత్తుగా ఆగిపోయింది! కారణం? వీరందోర అజేయమైన బాకు వాని కంఠనాళంలో లోతుగా గ్రుచ్చుకొంది దళపతి తోపాటు సైనికులు వెదరిన కుండేళ్ళలాగు “శత్రు శత్రువులు శత్రువులు కోటలోనికి వచ్చారు” అంటూ కేకలు వేస్తున్నారు!

వీరందోర మెరుపువలె నాలుగు ప్రక్కలా ఖడ్గ చాలనం చేస్తున్నాడు! శిరస్సులు శరీరాలన్నవి వేరగుతున్నాయి! వందలకొలది శత్రుసైనికులు కోటలో చొరబడ్డారని భ్రాంతిని పుట్టించాడు, ఆ అంధ్ర వీర యువకుడు!

వీరందోర సింహద్వారం యొక్క తలుపుల దగ్గరకి వచ్చాడు! వంటిలో కత్తిని కరచుకొన్నాడు! కుడికాలిని ఒక బలమైన మేకకి దన్ను పెట్టాడు! తన భుజాన్ని తలుపుల అడ్డు దూలానికి ఆనించి ‘జయ దుర్గ’ అని మీదికి నెట్టాడు!

ప్రాధ్యూనర్ : మిస్టర్ నీ ఫోటో ఎప్పుడైనా పత్రికల్లో పడ్డదా?

యువకుడు : ఓ పడకేమండీ చిన్నప్పుడు నే తప్పిపోతే మా నాన్న పత్రికల్లో వేయించారు.

‘మాధవ’ (మద్రాసు)
పెళ పెళ శబ్దంతో అడ్డు దూలం మీదికెగసి క్రిందికి పడింది!! చేత్తో కత్తిని పట్టుకొని అడ్డు గొలుసుల్ని బలంగా మోచాడు వీరందోర! శత్రు సైనికులు తండోపతండోలుగా వీరందోరపై విరచుకువడ్డారు!

తొలి కోడి కూసింది!!!
శ్రీ కృష్ణ దేవరాయల గజయూడం కొండపిటి దుర్గంలోనికి చొరబడి పోయింది!!
గజయూధం వెనుక విజయనగర సేనావాహిని కృష్ణానది ప్రవాహంవలె చొరబడింది!
భయంకరమైన దొమ్మియుద్ధం చెలరేగింది!
విజయనగర సామ్రాట్టు అన్ని మూలలా తొన్నె సైనిక చాలనం కావించాడు!

వీరవరాహ పతాక జయఘోషల మధ్య కొండ పిటి దుర్గంపై రెవ రెవలాడింది!!

చక్రవర్తి శ్రీకృష్ణ దేవరాయల వీరందోర ప్రక్క ప్రక్కన నిలబడి ఉన్నాడు! చుట్టూ దళపతుల అందరూ బారులు తీరి నిలబడి ఉన్నారు!
వీరందోర శరీరం అంగుళమైనా కాళిలేకుండా గాయాలతో నిండి మోడుగ చెట్టు పూచినట్లు బాలార్కుని కిరణాల్లో మెరిసిపోయాంది!

ఆ వీర యువకుని సుందర వదనంలో బాధతో కలిసిన హాసం నెలకొంది! “దండాల....మా....రాజా! మాట....ని....ల....బెట్టు....కొన్నా! మీ....మాట మాట....!!” అని పల్కాడు వీరందోర!

చక్రవర్తి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు మహామంత్రి అప్పాణిని చూచి— “అప్పాణి! ఈ యువకుని త్యాగం నిరుపమానం! తన ప్రేయసి కోర్కెని తీర్చడానికై ఈ వీర మహావీర సింహం బలి ఐపోయింది! రత్తి కోర్కె చాల అల్పమయింది, కాని ఆమె ప్రేయసి త్యాగం మహాత్మరమైనది! వెంటనే ఏడువారాల నగలతోను, పట్టుమహిషి ధరించే మణి మయ కిరీటంతోను, రత్తిని అలంకరించి వెంటనే తీసుకొని రండి! ఈ వీర సింహం తన ప్రేయసి మేషంలో చూడడానికే శాశిస్తూంది!” అన్నాడు. రత్తిని ఏడువారాల నగలతోను అలంకరించారు. బంగారు ఐరీ వీరున కట్టు బెట్టారు!

ఆమె శిరస్సుపై నవరత్న ఖచితమైన కిరీటాన్ని ఉంచారు!

తన రూపాన్ని నిలుపుబడ్డంలో చూచుకొని మురిసిపోయింది, ఆ అమాయక బాలిక—రత్తి!!

అప్పడామె రూపం త్రైలోక్య సామ్రాజ్యాన్ని శాసించు ప్రపంచ— చండి— ఇంద్రాణివలె అందరిని ఆశ్చర్యంలో ముంచింది!

“నా మాం వ ఏడుండాడు?” అని రత్తి ప్రక్కన ఉన్న చేటిని ప్రశ్నించింది!

అందరూ గస గునలాడుకొన్నారు!

“అమ్మగారూ! మీ బావ ఇక్కడే దగ్గరిలో ఉన్నారు—” అంది ఆమె.

ఇంతలో ఒక చేటిక వరుగు వరుగున వచ్చి— “రత్తమ్మగారిని ఏడువారాల నగలతో అలంకరించి వెంటనే తీసుకు రమ్మని మహామంత్రి తిమ్మరసు గారి ఆజ్ఞ!” అని చెప్పింది.

రత్తి మనస్సు కిడుని శంకించింది!

ఆమె వెంటనే తన చిన్న బాకుని తీసుకొని తన గుండెల్లో లోతుగా గ్రుచ్చుకొని సైట కప్పుకొంది. క్షణ క్షణం వకోభాగం రక్తంతో ఎరు పెక్కుతూంది!

ఈ సంభవాన్ని ఎవరూ గమనించలేదు!

* * *
“మాం వా! నున్ను చూడు మాం వా! ఏడు వారాల నగలతో వచ్చాను మాం వా! నా కోరిక నెరవేరింది మాం వా!” అని దొర దగ్గరగా నిలబడి ఆక్రోశించింది!

వీరందోర కండ్లు విప్పి మందహాసంతో—

“ర....త్తి! వీరసరుగం వెళ్తున్నా! నా....అందాల అందాల....రాని చూ....వా!! నీ....కోరిక....కా మా.....రాజా కో....కా... నెరవే....ర్చా!!!!” అని అన్నా అన్నాడు తృప్తిగా

“మాం వా! వీరసరుగం ఒంటరిగా పోమోక! నీ రత్తి నీ వెంట వస్తోంది మాం వా! మా....వా అని ఎలుగెత్తి పలికి వీరబాల రత్తి, దొర గుండెలపై దొర్లి పడిపోయింది!!!

ఆ వీర మిథునం యొక్క ప్రాణాలు అనంతంలో కలిసిపోయాయి!!! చక్రవర్తి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు కొనగోటితో తన కన్నీటిని ఎగజిమ్మి ఆ వీర మిథునానికి సైనిక అభివాదన కావించాడు!

అందరూ తమ ప్రభువుని అనుసరించారు!

పనికాలోకం

రకరకాల ఆవకాయలు

వి. హేమలతాకైలాసం

అప్పుడే చిన్ని దిన్ని మామిడి పింజెలు వచ్చే స్తున్నాయి. పిట్టో ముందుగా కారం బడ్డలతో మొదలు పెట్టి చివరకు ఊరగాయల వరకూ పెట్టుకు తినటం మన ఆంధ్రుల అలవాటే. ఈ ఊరగాయలు చాలా రకాలుగా పెట్టుకోవచ్చు. ఒక కిలో మీరవకాయలకి సుమారు శేరున్నర కారం అవుతుంది. శేరు ఆవాలకి సుమారు రున్నర అవగుండ అవుతుంది. ఆవకాయకి తొక్క దళసరి, కండలో కొంచెం పీచు, బాగా పులుపు, పెంకలో జీడిపుచ్చు ఉన్న మామిడికాయలు చాలా మంచివి. ఇలాంటివి సామాన్య ప్లేజికాయలు పోతిన. ఆవగుండ శేరు కారం శేరు. కొట్టిన ఉప్పు శేరు. నూని మూడు శేర్లు (రెండు పీజలు) అర్ధపావు మెంతులు. మామిడికాయలు ముక్కలు చేసుకుని జీడి ఉల్లిపొరతినీ శుభ్రం చేసి ఉంచుకోవాలి. ఆవ గుండ, కారం, ఉప్పు, మెంతులు గుచ్చెత్తిన గుండలో రెండుశేర్ల నూని కొంచెం కొంచెం పోస్తూ ముక్కలు కలిపి, జాడిలో ముందుకాస్త నూని

చేసి ఎత్తుకోవాలి. మూడో రోజు తిరగ కలిపి మిగతా శేరునూనే పొయ్యాలి. ఇన్నెన్నైన వారు ఒక తులం ఇంగువ పొడి చేసి అవగుండలో కలిపి ఎత్తుతారు. కొందరు అర్ధశేరు పెనగలు రాంబు, రప్పి లేకుండా నూని ఆవకాయలో కలుపుకుంటారు. పావు కిలో వెలుల్లిపాయలు విడతినీ నూని రాసి ఎండలో పెట్టి చాటలో చేత్తోరాసి చెరిగేస్తే తొక్కులు వచ్చేస్తాయి. ఆ వెల్లుల్లి లేకుండా అవగుండలో కలిపి ఎత్తుతారు.

నూపప్పు ఆవకాయ

అర్ధశేరు నూగుండ
పావుశేరు కారం.
పావుశేరు ఉప్పు.
అర్ధశేరు నూని.

నూపప్పు రాయీ రప్ప లేకుండా మీరుకొని దోరగా వేయించి గుండ కొట్టాలి. పై కొలతల్లో నూగుండ, కారం, ఉప్పు గుచ్చెత్తి ఆవకాయలో కలుపుకోవాలి.

పెనర ఆవకాయ

అర్ధశేరు పెనరగుండ.
పావుశేరు కారం
పావుశేరు ఉప్పు.
అర్ధశేరు నూని.
పెనరవప్పు బాగు చేసుకొని ఎర్రగా వేయించి మెత్తగా వినదాలి. పై కొలతల్లో పెనరగుండ, కారం, ఉప్పు గుచ్చెత్తి నూనితో ఆవకాయలో కలపాలి.

కారపు ఆవకాయ

దశమ మామిడికాయలు.
అర్ధశేరు కారం.
అర్ధశేరు ఉప్పు.
అరతులం ఇంగువ.
చారెడు మెంతులు
మూడు పావుల నూనె

కారం, ఉప్పు, మెంతులు గుచ్చెత్తాలి. మామిడి కాయను ఆవకాయ ముక్కల్లా తరిగి కారంలో నూనిపోసి కలుపుతూ ముక్కలుచేసి జాడిలోకి ఎత్తి మూడు రోజులు పూరనియ్యాలి. నాలుగో నాడు ముక్కలు పిడిచి మూడు రోజులు ఎండ పెట్టి ఒక రోజు మగ్గక మిగిలిన నూనితో ఇంగువపొడి చేసి కాచి పూటలో ముక్కలు ంగువ నూని చేసి కలపాలి.

పులిహార ఆవకాయ

అవగుండ పావుశేరు
కారం పావుశేరు
ఉప్పు పావుశేరు
నూని మూడర్థపావులు
చారెడు పెనరవప్పు, చారెడు మినప్పక, కానీని ఆవాలు, చిన్న ఇంగువ వలుకు, వచ్చినిరవ ముక్కలు, కరివేపాకు.
ఆవకాయ ముక్కల్లో చితికిన ముక్కలు తీసేసారే అవి పెచ్చుతో పెంకతిన చిన్న చిన్న ముక్కలు తరుక్కోవాలి. అవగుండ, కారం, ఉప్పు, గుచ్చెత్తి నూనితో ముక్కలు కలిపి ఉంచుకోవాలి.

"స్టా" మీద మూడు పెట్టి పైన చెప్పిన పులిహార పోపు వేయించి, చల్లారాక అవగుచ్చెత్తిన ముక్కల్లో వేసి కలపాలి.

కొందరు దీనిలో మురిక్కాడ, దొండ, వంగ మొదలైన కూర ముక్కలు వేసి కలుపుతారు.

మసాలా ఆవకాయ

మసాలా సరుకులు ఏడు తులాల.
పైన చెప్పిన కొలతల్లో ఆవకాయ కలుపు కొని పులిహార పోపు బదులు మసాలా సరుకులు వేయించి మెత్తగా గుండకొట్టి ఆవకాయలో కలపాలి.

అల్లం ఆవకాయ

అల్లం ఏడు తులాల.
మామిడికాయ పైర్ల ఆవకాయ ముక్కల్లా

రెండో పెనరట్టు త్రేవడానికి మరి యింతనేవా?? అమ్మి అమ్మలేకపోయా!!

తరిగి మసాలా బదులు అల్లం దంచి చేయించి పై కొలతల్లో కలుపుకోవాలి.

ఆ వ ప చ్చ డి

ఆవాలు పావుశీరు,
కారం పావుశీరు,
ఉప్పు పావుశీరు,
నూని పావుశీరు.

ఆవాలు బాగు చేసుకుని రోటో పోసి నీళ్లు జల్లుతూ మెత్తగా రుబ్బుకోవాలి. రుబ్బిన ఆవ పిండిని నుంచి ఎండలో ఒక రోజు ఉంచి రాత్రి మామిడికాయ చిన్నచిన్న ముక్కలు తరిగి ఎండ బెట్టి కారం, ఉప్పు, ముక్కల నూని ఆవపిండిలో వేసి కలపాలి.

మర్నాటి నుంచి పరసగా ఏడనిమిది ఎండల ఎండనిచ్చి వేసుకొంటే చాలా రుచిగా ఉంటుంది. పిడిలోకి వచ్చే రాలుడుకాయ కొనిపెడితే చద్దన్నం తినే పిల్లలకి బాగుంటుంది.

నూ ఆవకాయ నుంచి మిగిలినవన్నీ మూడు, నాలుగు నెలలకన్నా ఎక్కువ నిలవ ఉండవు.

ప చ్చ ఆ వ కా య

పచ్చ మిరపకారం అర్థశీరు.

ఆవగుండ శీరు, మెంతులు అర్థపావు ఉప్పు శీరు, నూని మూడు శీరు.

పచ్చమిరపకాయలని బజారో అమ్ముతారు. వీటినే 'గొల్లపొల' మిరుపకాయలంటారు. పైన చెప్పిన కొలతల్లో కారం గుచ్చెత్తి ఉంచుకోవాలి.

మామిడికాయ ముందు అడంగా అరునాల నిలుపుగా ముచికి దగ్గర నుంచి తరుక్కివాలి. కాయ విడకూడదు. కాయలోంచి జాగ్రత్తగా జీడి ఉల్లిపొర తీసి శుభ్రం చేసుకొని గుచ్చెత్తిన ఆవపిండిలో నూనె కొంచెంవేసి కలిసి కాయల్లో కూరుకొని జాడీలో కాస్త పోసి కాయలు పెట్టే పైన కాస్త నూనె పోసి మిగిలిన నూనె ఉంచాలి.

మాడోరోజు కాయలు చేల్చే పిడిస్తే పూట జారి జాడీలో పడుతుంది. అలా పిడిచిన కాయల్ని తొమ్మిది రోజులు ఎండలో పెట్టాలి. ఎండిన కాయలకి పైన పొక్కుల్లా వడ్డయ్యి అవి చాకలో గీసే పూట ఉప్పు జాడీలో వెయ్యాలి. రెండో రోజు మిగిలిన నూనిపోసి మూడు రోజులు పూరనిచ్చి వేసుకోవాలి. తొమ్మిది రోజులూ పూట కూడా ఎండలో పెట్టాలి. ఈ కొలతలు పాతిక కాయలకి సరిపోతాయి.

నామూలా కారం కలిపిన ఆవగుండ కూడా ఇలాగే కాయల్లో కూర ముక్కల అవకాయ అడుగున వేసి ఉంచుతారు. ఈ కాయలు నెల, రెండు నెలలకి కాని పూర్తవు. కొందరు అవకాయ కమ్మదనానికి పావుశీరు ఆవపిండి ఎక్కువ పోస్తారు. ఇది నిలవ ఉంటుంది.

మా గా యి

మామిడికాయకి తొక్కుతీసి పొడుగ్గా చీలి కలులా తిరిగి పాతికకాయల ముక్కలకి అర్థశీరు ఉప్పు, చారెడు పసుపు వేసి కలిపి మూడు రోజులు పూరనిచ్చి నాలుగోనాడు ముక్కలు పిడిచి ముక్కలు, పూట పిడిచిడిగా ఎండపెట్టాలి.

నాలుగోరోజున మూడు పావుల నూని కాచి ఆందులో తులం నుంచి ఇంగువ పొడి, కాసిని మెంతులు, కాసిని ఆవాలు, కాసిని

నిండు మిర్చి ముక్కలు వేసి వేగు అర్థశీరు పోసి దింపి కలిపి చల్లార నియ్యాలి. ఈ కారం పూటలో కలిపి ముక్కలు కలపాలి. ఒక వారం రోజులు పూరాక వేసుకొంటే బాగుంటుంది. మెంతులు బాగుంటాయి. కదా అని అన్నీ వేకారో పూట వీల్చేసి, అల్లినరూర అయారపుతుంది.

మెం తి కా య

మాగాయి ముక్కల్లా పూరపెట్టి ఎండ పెట్టిన పాతిక కాయముక్కలకి అర్థపావు మెంతులు ఎర్రగా వేయించి విసరాలి. మూడు పావుల నూని మరుగుతోంటే తులం ఇంగువ పొడివేసి నాసన వచ్చాక అర్థశీరు కారం వేసి కలిపి దింపి చల్లారాక పూటలో ఈ కారం మెంతిపిండివేసి బాగా కలిపేట్లు కలపాలి. కారం మెంతిపిండి కలిపిన పూటలో ఎండ పెట్టిన మామిడివేసి కలిపి వారం రోజు పూరనియ్యాలి.

ఉల్లి మెంతికాయ

అర్థపావు మెంతిపిండిలో అర్థశీరు కారం, అర్థ ఉప్పు కలపాలి. పావుశీరో వెల్లుల్లి, వల్లి రేకులు మెంతిపిండిలో వెయ్యాలి. మామిడి కాయ అవకాయ ముక్కలా తరిగి శుభ్రం చేసి అర్థశీరు నూనెలో మెంతి పిండి కలిపి మామిడి ముక్కలు వేసి ఎత్తుకోవాలి. ఇది పాతిక కాయల కొలతలు.

చెం ప మెం తి కా య

పాతిక మామిడికాయలు చెక్కుగీసి ఆ చెంప ఈ చెంప తరిగి ఉంచుకోవాలి. చెంపలు కాయ నించి విడకూడదు. అర్థపావు మెంతులు కాసిని ఆవాలు, అరకిలో ఎండుమిరపకాయలు వేయించి అర్థశీరు పావు ఉప్పువేసి మెత్తగా దంపాలి. దంపిన ఈ మెంతిపిండి కాయల చెంపలో కూరి జాడీలో పెట్టి మూడు రోజులు పూరనియ్యాలి.

నాలుగోనాడు కాయలు పిడిచి ఎండపెట్టి మర్నాడు తిరగేసి, ఆ మర్నాడు నుంచోపెట్టి ఎండనిచ్చి ఒకరోజు పగ్గనియ్యాలి. ఇల్లా మగ్గిన ఈ కాయల్లో అర్థశీరు నూనిలో తులం ఇంగువ పొడివేసి కాచి చల్లారాక పోసి వారం రోజులు పూరనియ్యాలి.

తొక్కు డు ప చ్చ డి

చెక్కుతీసి చిన్నచిన్న ముక్కలు తరిగి మాగాయి ముక్కలా పూరనిచ్చి ఎండ పెట్టాలి. నాలుగో రోజు ఈ చిన్న చిన్న ముక్కల్ని రోటోవేసి దంపి ఉంచుకోవాలి. అర్థశీరు నూని కాచి తులం ఇంగువ పొడి కాసిని ఆవాలు, కాసిని మెంతులు వేసి వేగిగా అర్థశీరు పోసి కలిపి దింపి చల్లారాక పూటలో కలపాలి. దంపిన మామిడి ముక్కలు కూడా వేసి కలపాలి.

ఇష్టమైనవారు ఇంగువ బదులు పావు శీరో వెల్లుల్లి వల్లి నూనిలోవేసి వేయించి వేసుకోవచ్చు. ఇంకో మాట వేసు ఉప్పు అని చెప్పినది కొట్టి తొల్లిన మెత్తటి ఉప్పు. రాళ్ళది కాదు.

ఊరగాయలు తీసినప్పుడల్లా అడుగు నుంచి కలిపి తీశాక పక్కుల్ని లేకుండా సరిచెయ్యాలి. చేత్తో ఎప్పుడూ తియ్యకూడదు. తడి అనలే తగలకూడదు. చోటు ఆక్రమిస్తుందమకొన్నా పూరగాయ కలిపి తీసుకుందుకు గుండ్రటి జాడీయే సులువుగా ఉంటుంది.

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

27-3-1964 సంచికనుంచి ఆంధ్ర సచిత్ర వార పత్రిక మెల 25 నయా వైసలనుంచి 30 నయా వైసలకు పెంచవలసి వస్తున్నది. దీనివల్ల చందారేట్లు కూడా, 6 నెలలకి రు. 7-80 కి, ఒక సంవత్సరానికి రు. 15-60కి హెచ్చించవలసివస్తున్నది. ఇప్పటికే చందాలు చల్లించి ఉన్న వారికి, కొత్తరేట్ల ప్రకారం వారి వారి చందా గడువు తేదీలు సవరించబడుతున్నాయి.

పండిత
డి. గోపాలాచార్యులవారి

ద్రీవామృతం

ఆరోగ్యానికి బలానికి
అయుర్వేదాశ్రమం
(వై.వేల్) ఇమిటేడ్
మదరాసు-17

తెల్ల మ చ్చ ల కు ఉ చి త వై ద్య ము

అనేక సంవత్సరముల పరిశోధన ఫలితముగా కలిపెట్టుబడిన "సోపరాజి" ఆయుర్వేద ఔషధము తెల్లమచ్చలను నివారించును. ఒక చిన్న సీసామందు ఉచితముగా పంపబడును. ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Bharat Chikitsa Kendra (B)
P. O. Lal Bigha (Gaya)

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

నివాసుకాలంలో ఇంటిలో పోస్ట్
ట్యూషన్ ద్వారా హోమియోపతి
చదివి, గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రర్డు
కాలేజీ ద్వారా డిప్లొమా పొందండి.

ప్రాప్రెక్షన్ ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి.

Indian Homoeopathic College,
(APW), JULLUNDUR CITY

3-4-1964 శుక్రవారము మొదలు

9-4-1964 గురువారము వరకు

మేషం :

(అశ్వని, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ఈవారం ప్రారంభంలో తగినంత కారణమేమీ లేకుండా మానసికాందోళన చెందుతారు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో పూర్తిగా ప్రోత్సాహం భిన్నమిది. మీ అభిప్రాయాలను ఉన్నతాధికారుల కూడా గౌరవిస్తారు. ఉద్యోగంలో మీకు అనుకూలంగా చిన్న చిన్న మార్పులు జరుగగల సూచనలున్నాయి. కొన్ని సమయాల్లో అల్ప విషయాలకు కూడా అధిక వ్యయం చేయవలసి వస్తుంది. సోదరులతోగాని ముఖ్య బంధువులతోగానీ భేదాభిప్రాయాల రావచ్చునుకాని అవి ఎట్టి విషమ పరిస్థితికి దారితీయవు. కోర్టు వ్యవహారాల్లో మాత్రం ఏ అభివృద్ధి కన్పించదు. వారం మధ్యమంచి శరీరారోగ్యమూ, కుటుంబ సరిస్థితి సంతృప్తికరంగా ఉంటాయి. సాంఘిక విషయాల్లో ప్రఖ్యాతి లభిస్తుంది. ప్రేమ వ్యవహారాల్లో ఎదురుచూడని ప్రోత్సాహాన్ని పొందుతారు. ఈ వారం చేసిన నిర్ణయాలు సరియైనవని భవిష్యత్తు నిరూపిస్తుంది.

* * *

వృషభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి,

మృగశిర 1, 2 పా.)

ఈవారం బాగానే ఉంటుందిగాని మీ ప్రవర్తన ఇతరులకు అర్థంకాని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. మీకు ఇష్టంకానివారికి అనుకూలంగాను, ఇష్టమైనవారికి ప్రతికూలంగాను వ్యవహరించవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. మీరు దూరదృష్టితో వ్యవహరించడం వలన కొన్ని అపొహలకు తాత్కాలికంగా గురి అవుతారు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో వ్యతిరేకత ఉండదుగాని అన్ని వ్యవహారాలూ చాలా మందంగా ఉంటాయి, వారంతానీ అన్ని విషయాలూ సక్రమంగా ఉన్నాయో సంతృప్తి మీకు ఏర్పడుతుంది. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. స్నేహితి వ్యవహారాల్లో అనుకూలత లభించగల సూచనలున్నాయి. శుభములంగా ధన వ్యయం జరుగుతుంది. పెక్కులేషను వంటి సాహస కార్యాలలో స్వల్పలాభం రావచ్చును. ప్రయాణాలోచనలు రావచ్చునుగాని ప్రస్తుతం వాయిదా వేయడం మంచిది.

* * *

మిథునం :

-

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆర్కట, పునర్వసు

1, 2, 3 పా.)

ఈ వారం శుభాశుభ మిశ్రమంగా ఉంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఒడుదుడుకులు రాగల సూచనలున్నాయి. ప్రతిరోగంలోను మీరు తీవ్రమైన పోటీని ఎదుర్కోవలసి ఉంటుంది. ఆదాయం పెరుగుతుంది. ఆర్థికంగా బాగా ఉన్న మానసికాందోళన తప్పదు. స్నేహితి వ్యవహారాలకు భాగస్వామ్యంలో చేరి చేసే వ్యవహారాలకు ఇది మంచి సమయంకాదు. ప్రతి విషయానికి జాగ్రత్త చాలా అవసరం. ఎంత

మీ మే వృ మీ

ర కు	బు గు	శు	రా
వారఫలం			
కే	చం		

మ హేష్

శ్రమపడి ప చేసినా అధికారుల వల్ల ఆదరణ గుర్తింపు లభించే అవకాశం లేదు. రాజకీయాల్లో ఏ మాత్రం అశ్రద్ధగా ఉన్నా పరాజయ ప్రమాదమున్నది. శుభకార్యాల విషయంలో మీ ఇష్టప్రకారం వ్యవహరించడం కన్న బంధువుల సలహా ప్రకారం సడనడం మంచిది. ప్రేమ వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధి కన్పించదు. వారం మధ్య భాగం కంటే ఆద్యంతాలు బాగా ఉంటాయి.

* * *

కర్కాటకం :

(పునర్వసు 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష.)

కొద్ది వికాకులు, శ్రమా కల్గినా మొత్తం మీద అనుకూలమైన కాలమని చెప్పవచ్చును. వ్యాపారస్తులకు ఆకస్మిక ధన లాభం కలుగుతుంది. ఉద్యోగస్తులకు అనుకూలమైన మార్పులకు అవకాశముంది. మీ అభిప్రాయాలు అమలు పరచడానికి అవకాశము, అధికారుల ఆదరణ, లభిస్తుంది. ఇతరులతో కలిసి చేసే వ్యవహారాలు బాగా ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి. వస్త్రాలంకార మస్తువులను కొంటారు. కుటుంబంలో ఆరోగ్యం, సంతోషం బాగా ఉంటాయి. మీకు ఇష్టముగా నటిస్తున్న వారే మిమ్మల్ని మోసగించే అవకాశమున్నది. కాబట్టి ప్రతువుల యెడలకంటే మిత్రులయెడ జాగ్రత్త అవసరం. ఇంతవరకు బంధువులలో ఉన్న భేదాభిప్రాయాలు తొలగి పోయి అందరూ మీ మాటను మన్నిస్తారు. నూతన విషయాల్ని తెలిసికొనడం ద్వారా మీ విజ్ఞానాన్ని పెంపొందించుకొంటారు. 8,9 తేదీలలో అనారోగ్యం.

* * *

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, ఉత్తర 1 పా.)

వృత్తి వ్యాపారాలు మామూలుగా జరిగి పోతాయి. పెద్ద మార్పులుండవు. ఆదాయం పెరగక పోయినా రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందుతూ ఉండడం వలన ఆర్థికంగా బాగానే ఉన్నట్లు కన్పిస్తుంది. వ్యాపారస్తులు భారీయెత్తున మార్పులు ఇప్పుడూ చేయడం కంటే యథాభంబంగా ఉంచి వేయడం

ఈ వారము ధరలు

కందులు, పెసలు, పెసగలు మొదలైన అవరాల ధరల్లో పెద్ద మార్పులుండవు. ధాన్యం ధరల్లో ఒడుదుడుకులు రావచ్చును. వసువు బెల్లం ధరలు కొంచెం పెరుగుతాయి. నూనె, నువ్వుల ధర వాడా పెరగవచ్చును. అలంకార మస్తువుల ధరలు తగ్గుతాయి.

మంచిది. ఉద్యోగస్తులు ఉన్నత స్థానంకోసం చేసే ప్రయత్నం ఫలించవచ్చును. తటస్థంగా ఉండమని మొదట్లో ఎంత అనుకొన్నా సేపిహితం వ్యవహారాల్లో జోక్యం కలుగజేసి కొనడం, అందువల్ల కొంత మంది అసంతృప్తి కలుగజేయడం జరుగుతుంది. ఇదివరకు మీరు జరిపిన ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో కొన్ని చిక్కులు రాగల సూచనలున్నాయి. ఆరోగ్యం బాగా ఉంటుంది. కుటుంబ సరిస్థితులు సంతృప్తికరంగా ఉంటాయి. 3,4,5 తేదీలలో సంతోషం పుణ్య కార్యచరణ.

* * *

కన్య :

(ఉత్తర 2, 3, 4 పా, హస్త చిత్త 1, 2 పా.)

ఈ వారం మీరు ప్రయోజనం లేని శ్రమ పడవలసి వస్తుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో అవస్థ పడడం మీరు, అనుభవించడం మరొకరు అయే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఆర్థికంగా పెద్ద మార్పులుండవు. కాని మీగిలిన వ్యవహారాల్లో ఏర్పడిన అననుకూల పరిస్థితి వలన సంతృప్తిని పొందలేరు. సాంఘిక కార్యాల అనుకూలంగా ఉంటాయి. విద్యారంగంలో మీ బుద్ధి చురుకుగా పనిచేస్తుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు ఏ ఒడుదుడుకులు లేకుండా జరిగి పోతాయి. శుభ కార్యాల విషయంలో స్వల్పమైన అభివృద్ధిని సాధిస్తారు. ప్రేమ వ్యవహారాల్లో కొత్త వ్యతిరేకత కన్పిస్తుంది. ఆరోగ్యం గత వారం కంటే బాగుంటుంది. కాని జారి పడడంవంటి ప్రమాదం సంభవించగల సూచనలున్నాయి. చిన్న ప్రయాణాలు చేయవలసి వచ్చును. 6,7 తేదీలలో అనుకూల వార్త.

* * *

తుల :

(చిత్త 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, విశాఖ,

1, 2, 3 పాదాలు)

అన్ని విధాలా అనుకూలమైన సమయం. మీరు ఇదివరకు చేసిన కృషికి తగిన ప్రతిఫలమును పొందుతారు. ఉద్యోగస్తులకు పూర్తిగా అనుకూల వాతావరణం ఏర్పడుతుంది. ఇదివరకు చులకనగా చూసిన అధికారులే మీ శక్తి సామర్థ్యాలను గుర్తిస్తారు. ఉన్నత స్థానం కోసం ప్రయత్నం చేయడానికి మంచి సమయం. సాటి వారితో కొన్ని భేదాభిప్రాయాలు రాగల సూచనలున్నాయి గాని మీరు శాంతంగా ఉన్నట్లుయితే మీ అభిప్రాయం ప్రకారమే అందరూ నడుచుకొంటారు. సాహస వ్యాపారాల్లో కొంచెం ఫలితం సూచనలున్నాయి. రాజకీయాల్లో మీరు

మాత్రమే

රු. **5/-**

బ్యాంక్ ఛార్జీలు లేవు - పైగా సాలీనా నూటకి రు. 3/-లు వడ్డీకూడా మీకు లభిస్తుంది.

పూర్వం ఏం చేశాం (ఎండ్) బ్యాంక్ లిమిటెడ్

(యన్టెనెర్ కింగ్డమ్స్లో ఇన్ఫార్మర్స్ చేయబడింది, మంత్రి వ్యవస్థ పరిమితం)

NGS/ITAL

క్రాంతిలు: కుద్రాసు: 3, సర్వే పేట రోడ్డు: 118. వేలూరు సుబ్బావరదాస్ రోడ్డు, (హుమిద్, త్రావీ),
 8, అర్బుయన్ స్ట్రీట్: 158. హుంట్ రోడ్డు. హైదరాబాద్: అమీర్ రోడ్.

ఇంతవరకు పూసించని అనుకూల పరిణామాలు కలుగుతాయి. మీ ఆరోగ్యం బాగానే ఉంటుంది. కాని కుటుంబంలో మిగిలినవారి ఆరోగ్యం అంత బాగా ఉండదు. ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు ఈ వారం చేయడం మంచిది.

* * *

వృత్తికం :

(విశాఖ 4-వ పాదం, అనారాధ, జ్యేష్ఠ)

ఈ వారం గతవారంకంటే బాగా ఉంటుంది. కాని పూర్తిగా అనుకూలమని చెప్పడానికి ఏమీ లేదు. ప్రతి పనిలోనూ ఏదో ఒక సంశయము కలుగుతూ ఉండడం వలన సాహసించి ఏ పని చేయ లేదు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీ ప్రయత్నం ఏమీ లేకుండానే కొన్ని మార్పులు జరుగుతాయి. వాటి వలన ప్రస్తుతం మీకు ప్రయోజనం లేదు గాని ముమ్మందు అవి బాగా ఉపకరిస్తాయి. రావలసిన డబ్బు చేతికి రావడం వలన ఇబ్బంది లేకుండా ఈ వారం గడిచి పోతుంది. విద్యార్థులు నూతన విషయాలును గ్రహించగలుగుతారు. శుభ కార్యాల విషయంలో మీ ప్రయత్నాలు దూరపు బంధువుల సహాయము వలన ఫలించగల అవకాశమున్నది. కొత్త వారితో పరిచయం ఏర్పడుతుంది. కొన్ని సందర్భాల్లో అడంబరం కోసం వ్యయం చేయవలసి వస్తుంది. 6,7 తేదీలో కుటుంబ సంతోషం ధనవ్యయం.

* * *

ధనుస్సు :

(మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా.)

గత వారం వలెనే ఈ వారం కూడా ఉంటుంది. పెద్ద మార్పులేమీ జరుగవు. ఇది వరకు మీ వల్ల ఇవకారం పొందిన వ్యక్తులే మీకు వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించడం వలన వ్యాపారంలో కొంత విషమ పరిస్థితి ఏర్పడవచ్చును గాని మీరు ధైర్యంగా వ్యవహరిస్తే ఏ సమస్యూ లేకుండా తప్పించుకొన ఎచ్చును. ఉద్యోగస్థులకు కార్యభారం పెరుగుతుంది. మీకు సంబంధించి వ్యవహారాల్లో మీరు చిక్కు కొనడం వల్ల కొంత శ్రమ చెంద వలసి వస్తుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాలు ఈ వారం వాయిదా వేయడం మంచిది. ఎంత శ్రమ పడినా రాణింపుకు రాదు. దగ్గర బంధువులకు అనారోగ్యం చేయ వచ్చును. సంతానానికి సంతోషం ఆరోగ్యం ఉంటుంది. ప్రయోజన శూన్యమైన ప్రయాణాలు చేయ నలసి వస్తుంది. వారంతానికి అన్ని విషయాలూ అనుకూలంగా ఉంటాయి.

* * *

మకరం :

(ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శ్రవణం, ధనిష్ఠ 1,2 పాదాలు.)

వృత్తి వ్యాపారాల్లో పరిస్థితులు పైకి ప్రశంస తోగా ఉన్నట్లు కన్పిస్తాయి గాని మీరు ఏ మాత్రం అజాగ్రత్తగా ఉన్నా సమస్యం రాగల సూచనలున్నాయి. అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ సత్తురుషుల సహాయం మీరు పొందగలగడం వలన కొంత అభివృద్ధిని పొందిస్తారు. స్థిరస్థి వ్యవహారాలు మీకు అను కూలంగా పరిష్కారము కావచ్చును. గృహ నిర్మాణాది

కార్యక్రమాల్లో కొంత అభివృద్ధి పొందిస్తారు. రావలసిన డబ్బు సమయానికి అందక చిక్కునడ వలసి వస్తుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో మీకు పోటీగా ఉన్నవారికి కొన్ని చికాకులు కలగడంవలన మీకు వానివల్ల పోటీ, ఓత్తిడి తగ్గుతుంది. రాజకీయాల్లో మీ ప్రజ్ఞకు గుర్తింపు, తగిన స్థానం లభిస్తాయి. విద్యారంగంలో ఆసక్తి పెరుగుతుంది. మొత్తం మీద పరిస్థితి సంతృప్తికరంగా ఉంటుంది.

* * *

కుంభం :

(ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శతభిషం, పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)

ఇంతవరకు మీ వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఉన్న అని శ్చిత పరిస్థితి తొలగిపోయి క్రమక్రమంగా అను కూలంగా మారుతుంది. కాని ఏ విషయంలోను ఇతరుల సహాయాన్ని నమ్మి భారీ ప్రయత్నాలు చేయడం మంచిది కాదు. కొత్తవారితో స్నేహం లభిస్తుంది. అధికారుల వలన జరుగవలసిన పనులు కొంచెం శ్రమమీద నెరవేరుతాయి. వైజ్ఞానిక కళా రంగాల్లో ప్రతిష్ఠ లభిస్తుంది. వృత్తిలో కార్య భారం పెరుగుతుంది. దానితోపాటు ఆదాయం కూడా పెరుగుతుంది. కుటుంబ పరిస్థితి మాత్రం అంత సంతృప్తికరంగా ఉండదు. ఎవరికో

ఒకరికి అనారోగ్యం చేస్తూ ఉంటుంది. శుభ కార్యాల విషయంలో స్వల్పంగా అభివృద్ధి కన్పి స్తుంది. అలంకార వస్తువులకంటారు. 3, 4, 5 తేదీలలో ధనలాభం. మిత్ర సమాగమం.

* * *

మీనం :

(పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, రేవతి.)

ఈ వారం శుభశుభ మిత్రమంగా ఉంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో గత వారం కంటే ప్రోత్సాహం కరంగా ఉంటుంది. ఆరోగ్యం ప్రస్తుతం బాగా ఉన్నా నిర్లక్ష్యం చేయడం మంచిది కాదు. అర్థి కంగా ఈ వారం అంతా బాగానే ఉంటుంది గాని కొంత నుంది మిత్రులకు సహాయపడడం వలన మీ కార్య క్రమంలో కొంత మార్పు రావచ్చును. ఉద్యోగస్థులు మార్పుల కోసం ఇబ్బందు ప్రయత్నం చేయడం మంచిది కాదు. స్త్రీ మూలంగా కలహం రావచ్చును. వినోద కార్య క్రమాల్లో పాల్గొంటారు. కోర్టు వ్యవహారాల్లో ఇంతవరకూ ఉన్న వ్యతిరేకత తొలగిపోతుంది. కుటుంబ సంతోషం, పుణ్యకార్యచరణ జరుగుతాయి. అన్నిటికీ ధైర్యంగా వ్యవహరించవలసిన సమయం. 3,4 తేదీలలో వృత్తిలో అనుకూలమైన మార్పు.

జ న్మ ది న ఫ లం

ఏప్రిల్-3

ఈసంవత్సరం మీరేమీ ఘన విజయాలు సాధించ లేకపోవచ్చునుగాని గత సంవత్సరంకంటే బాగా ఉంటుంది. అన్ని వ్యవహారాల్లోనూ క్రమాభివృద్ధిని సాధిస్తారు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో ఇంతవరకూ ఉన్న క్షిప్ర పరిస్థితులు తొలగిపోతాయి. ఆదాయం పెరగ గకపోయినా మానసికంగా శాంతి లభిస్తుంది. కుటుంబ సమస్యలు పరిష్కారం కావడానికి ఇంకా కొంత కాలం పట్టవచ్చును. శుభ కార్యాల విషయంలో బంధువుల మూలంగా అనుకూలత సిద్ధిస్తుంది. రాజకీయాల్లో మీస్థానం నిలబెట్టుకొంటారు. ముమ్మందు ఇంకా రాణించడానికి అవకాశమున్న పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి. సంవత్సరం ప్రారంభం లోకంటే అఖరున బాగా ఉంటుంది. వైద్యు లకు వ్యవసాయదారులకు మంచి కాలం. అక్టోబరు, నవంబరు నెలల్లో అనారోగ్యం.

ఏప్రిల్-4

ఈ సంవత్సరం అనుకూలమైన కాలమని చెప్పవచ్చును. వృత్తి వ్యాపారాలు ప్రోత్సాహ కరంగా ఉంటాయి. ఆదాయం పెరుగుతుంది. భాగ స్థులతోచేరి మాత్రం వ్యాపారాలను ప్రారంభిస్తారు. అధికారులవలన జరుగవలసిన పనులు నెరవేరు తాయి. సాంఘిక కార్యక్రమాల్లోను, కుటుంబ వ్యవ హారాల్లోను కొన్ని చిక్కులు కలుగవచ్చును. సాంఘిక కార్యక్రమాల మాట పట్టుదలవల్ల మీకు ఆర్థికంగా సమస్యం వచ్చే పరిస్థితి ఏర్పడవచ్చును. కాని మీ గౌరవాన్ని నిలబెట్టుకొనగలుగుతారు. కుటుంబంలో ఎవరికో ఒకరికి అనారోగ్యం చేస్తూ

ఉంటుంది. ప్రేమ వ్యవహారాలలో ప్రోత్సాహం ఉండదు. ఉద్యోగస్థులు అనుకూలమైన స్థానము నకు మారగల సూచన లున్నాయి. వడ్డీ వ్యాపార స్థులకు, ఇంజనీర్లకు ఈ సంవత్సరం బాగా రాణి స్తుంది. అగస్త్య, సెన్సెంబరునెలల్లో యత్నకార్యసిద్ధి.

ఏప్రిల్-5

ప్రతి స్వస్థవారం మూలా మూల గా సోరాడతేనేగాని అనుకూలపడదు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో శారీరకంగాను మానసికంగాను శ్రమపడవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. వ్యాపారస్తులు లాభ సస్థాలు రెండూ పొందినా మొత్తంమీద లాభం సంపాదిస్తారు. ఉద్యోగస్థులు ఉన్నతస్థానం కోసం సంవత్సరాంతంలో ప్రయత్నం చేయవచ్చును. కోర్టు వ్యవహారాల్లో ఒడుదుడుకులు రాగల సూచన లున్నాయి. మొదటినుంచి జాగ్రత్తగా ఉండడం అవసరం. రాజకీయాల్లో ప్రతిపక్షాల ఒత్తిడిని తట్టుకొనలసి వస్తుంది. కొత్తవారితో పరిచయం కలుగుతుంది. తద్వారా మీకు అన్ని విధాలా ప్రయో జనముంటుంది. బంధువులతో కలహం రావచ్చును. విద్యార్థులు మొదటినుంచి కష్టపడి చదవడం మంచిది. దూర ప్రయాణాల చేస్తారు.

ఏప్రిల్-6

వృత్తి వ్యాపారాలు పైకి కనిపిస్తున్నంత ప్రశంస తంగా ఉండవు. మీరు ఏ మాత్రం అశ్రద్ధగా ఉన్నా నష్టం వస్తుంది. మీకు స్నేహితులుగా నటిస్తున్న వారె అవకారం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వ్యాపా రంలో భారీ ఎత్తున మార్పులు చేయడానికి ఇది సమయంకాదు. ఉద్యోగస్థులకు శ్రమపెరుగుతుందిగాని

అధికారుల మన్నన, గుర్తింపు లభించవు. స్వీరాస్త్వ వ్యవహారాలు మీకు అనుకూలంగా పరిష్కారం కావచ్చును. మీకు ఇష్టం లేకపోయినా ఆడంబరం కోసం ఖర్చు చేయవలసి వస్తుంది. కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతృప్తి కరంగా ఉంటాయి. కళా సౌఖ్యం, సంతానానికి ఆరోగ్యం ఉంటాయి. పుణ్యకార్యాలు నిర్విఘ్నంగా నెరవేరుతాయి. విద్యార్థులు సామాన్యంగా కృతార్థులు అవుతారు. కళాకారులకు, ఆచార వదార్త వ్యాపారులకు మంచి కాలం.

ఏప్రిల్ -7

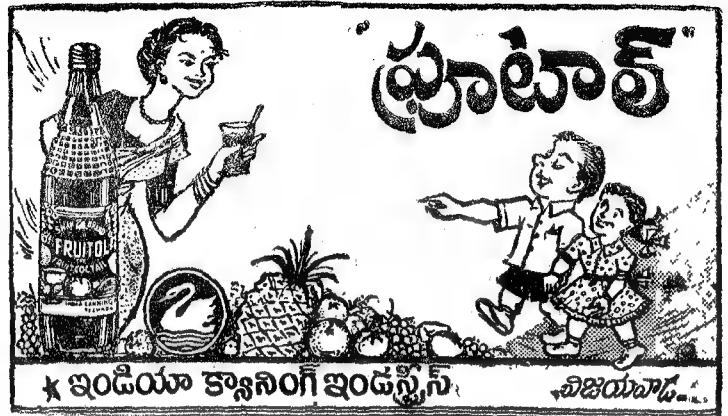
జరిగిపోయిన మూడు నాలుగు సంవత్సరాలకుంటే ఈ సంవత్సరం చాలా బాగుంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాలు అనుకూలంగా ఉంటాయి. రాధనకోస్తు డబ్బు కూడా వస్తుంది. దీర్ఘకాలానికి ఫలితాన్ని ఇచ్చే పెద్ద ప్రయత్నాలు ఇప్పుడు చేయడం మంచిది. అధికారుల వలన జరుగవలసిన పనులు శ్రమ లేకుండా నెరవేరుతాయి. ఉద్యోగస్థులకు తమ పూహలు అమలు జరపడానికి అవకాశం లభిస్తుంది. ఇన్నాళ్ళూ ఎదురుచూసిన ఫలితం ఇప్పుడు చేతికందుతుంది. సాంఘికంగా కీర్తి లభిస్తుంది. తుభ కార్యాల విషయంలో అన్ని పనులు మీరు అనుకోవట్టుగా జరుగుతాయి. విద్యార్థులు మంచి మార్కులతో కృతార్థులవుతారు. అన్ని విధాలా రాణించే సమయం. ప్రేమ వ్యవహారాల్లో అభివృద్ధి ఉంటుంది.

ఏప్రిల్ -8

ఈ సంవత్సరం తుభా శుభమిత్ర మంగా ఉంటుంది. ప్రతి వ్యవహారంలోను, ఎన్నో ప్రయత్నాలచేసి నెరవేరక నిప్పునా చెందిన తరువాతగాని ఏమీ నెరవేరదు. వృత్తి వ్యాపారాల్లో సంచలన మధ్యలో వ్యతిరేకత ఏర్పడవచ్చును. మిగిలిన వ్యవహారాలు ఎలా ఉన్నా, అర్థికంగా అంత ఇబ్బంది ఉండదు. ఏదో ఒక డబ్బు అందుతూ ఉంటుంది. వ్యయం కూడా పెరుగుతుంది. ఉద్యోగస్థులు అనుకూలమైన స్థలమునకు మార్చబడవచ్చును. కొరవ వ్యవహారాల్లో ఏ అభివృద్ధి ఉండదు. కుటుంబంలో పెద్దనారికి అనారోగ్యం చేస్తుంది. విద్యార్థులు సామాన్యంగా కృతార్థులవుతారు. సంవత్సర మంతా ఏదో ఒక విధంగా మామసాందోళన ఉంటుంది. ఇది మీ ఓర్పుకు వరకా సమయం. జనవరి, ఫిబ్రవరి నెలల్లో ధనలాభం.

ఏప్రిల్ -9

ఈ సంవత్సరం చాలా చిత్రంగా ఉంటుంది. మీరు ఎంతో ప్రయత్నం చేసినా పనులు నెరవేరకపోవడం ప్రయత్నం చేయని పనులు వేర నెరడం జరుగుతుంటుంది. వృత్తి వ్యాపారాల్లో పెద్ద ఎూర్పులాండవు. అంతా యదాతథంగా జరిగిపోతుంది. ఆరోగ్యం గత సంవత్సరంకంటే బాగా ఉంటుంది. గాని జారిపడడం కాలడంవంటి ప్రమాదాలా కలుగవచ్చును. సంధువులతో కత్తిన అభిప్రాయ భేదాలవలన శుభకార్యపరణకు ఆటంకం రావచ్చును. కుటుంబ వ్యవహారాలు సంతృప్తి కరంగా ఉంటాయి. విలువైన వస్త్రాలింకావ వస్తువులను కొంటారు. వైజ్ఞానిక కళారంగాల్లో మీ బుద్ధి చురుకుగా పని చేస్తుంది. మీ అభిప్రాయాలను అందరు గౌరవిస్తారు. విద్యార్థులు సాధారణంగా కృతార్థులవుతారు. న్యాయవాదులకు వస్త్ర వ్యాపారులకు మంచి సమయం.

Agents for Andhra ఆక్కిరెడ్డి విజన్స్ విజయవాడ-1

కాశ్మీర్ బౌకె

టాల్క్ టో

గంటలుతరబడి

సువాసనగా

తాజాగావుండండి

అత్యద్భుతమైన, నాణ్యమైన కాశ్మీర్ బౌకె కాన్కలు ఒక సౌందర్య టాల్క్.... ఒక బేబీ పొదరు

పూల గుచ్ఛంలోనికి వొచ్చినట్టుగా వుంటుంది. కాశ్మీర్ బౌకె టాల్క్ యొక్క చల్లని, పూలరేకు వంటి మెత్తదనాన్ని అనుభవిస్తే, వాళ్లు అంతా రాసుకొనండి. నవ వసంతపు ఘుమఘుమలతో రాజిల్లాతారు.

శిశువును సంతోషంగా పొట్టంగా వుంచండి. కాశ్మీర్ బౌకె ప్రతీ యితర ప్రత్యేక బేబీ పొదరు వలె మెత్తగా సున్నితంగా వుంటుంది మీ ఇద్దరూ ఉపయోగించగల ఒకే పొదరు అందుబాటులో వుండటం ఎంత విలు!

కాశ్మీర్ బౌకె

పురుషులు వాంఛించే సువాసనగల టాల్క్లం పొదరు!

కాశ్మీర్ బౌకె ఒక నాణ్యమైన తయారు

మటుపురాని ఉగాది కె.వి.యస్.శర్మ

పుండు బ్రహ్మరాక్షసి అయిందన్నట్లు అది రోజూ కొన్ని నిమిషాలు ఆగడంలో మొదలుపెట్టి, వారం అన్నా తిరగముందే రోజుకి కొన్ని గంటలు ఆటో షూటింగ్ ఆగిపోవడం మొదలు పెట్టింది. అందు కని రిపేరు కిచ్చాడు. రిపేరు అంటూ మొదలు పెట్టలేగానీ అవి ఆగకుండా అభిప్రాయంగా సాగి పోతాయని కొద్దికాలంలోనే గ్రహించాడు. అది క్లాసులో అగిపోతూ ఉండటం చెయ్యి విద్యలు, పూడవీరి పూవడం, గట్టిగా కుదవటం, ఎగిరేసి పట్టుకోడం ఇవన్నీ చేస్తూ ఉండేవాడు. మధ్య మధ్యలో ఎవరిచేతనైనా బాగుచేయిస్తూ ఉండేవాడు. ఒక వాచీ ఉండగా చూస్తూచూస్తూ మరొకటి కొనలేదు గదా! ప్రాక్టికల్ పరిక్షలలో టైము ఆ వాచీలో నోట్ చేసుకోడం వల్ల సరియైన అస్సర్ రాకపోవటం తరువాత యధాశక్తి కిట్టింది సానే అవడం జరిగింది. ఇదంతా ఎందుకు చెప్తున్నా నంటే అతనికి ఆ వాచీమీద ఉట్టి నే అయిష్టత కలుగ లేదని చెప్పటానికి. పెళ్ళిలో మామగారు కొత్తది యివ్వకపోతారా అనుకున్నాడు. ఆయన యివ్వకపోయారు, ఆయన మొహమాటానికి మాట వరుసకి కూడా కొత్తవాచీ కొనుక్కోవోయ్ అన లేదు. బహుశా అతనికి ఒకటి ఉందికదా అని అనుకుని ఉంటారు.

శేషగిరికి సాసం అవడలు యిష్టమే కాని అత్త గారు చేసేవి కావు. అతని భార్య శకుంతలని తీసు కుని ఎవరో స్నేహితుల్ని చూడానికి అతనికి పెళ్ళయిన కొత్తలో చెప్పాడు. వాళ్ళు అందరూ పెద్దే తిని మరోరెండు అడిగి వేయించుకున్నాడు. ఆ విషయం శకుంతల వాళ్ళ అమ్మతో చెప్పినట్లు ఉంది. అవిడ శేషగిరి ఆఫూరు ఎప్పుడు వెళ్ళినా అవడలు చేస్తుంది. అని ప్రేమను తిరస్కరించే యువతి హృదయమంత గట్టిగా ఉంటాయి. పెళ్ళి అడిగితే అధికారి అనే మాటలంత కర్కశంగా ఉంటాయి. ఈ మాట పైకి అనలేదు. అవడలు తోపటికి మింగినూ లేదు. శేషగిరికి తను చదువు కనే రోజులు గుర్తుకు వస్తాయి. తను చదువుకునే రోజుల్లో తన రూమేట్టులో చాలా బాగా పాడగలిగిన ఒకతను ఉండేవాడు. తనప్పుడైనా పాడితే “శేషగిరి ఆ పాట నాకు చాలా ఇష్టమోయ్” అనే వాడు. “నీ కేమిటి నాకూ ఇష్టమే” అనే వాడు తను. “మరి అల్లా అయితే దాన్ని ఎందు కల్లా ఖానీ చేస్తావోయి” అనే వాడు అతను. ఎవరికైనా ఇష్టమైనవి ఇతర్లు నాను రూపాలు పోల్చుకోలేకుండా చేస్తే ఎంత బాధ పడుతారో అత్తగారి అవడలు రుచి చూసాక శేషగిరికి తెల్సింది. అయినా శాంతియుత గృహజీవనంలో సర్దుకుపోక తప్పదు.

ఇంక మూడోది శేషగిరి అత్తవారి పూరు పత్తిమ గోదారిజిల్లాలో ఓ పల్లెటూరు. ఆ పల్లె టూరు చేరటానికి ప్రపంచంలో భూమి మీద నడిచే ఎన్ని ప్రయాణ సౌకర్యాలు ఉన్నాయో అన్నీ ఉపయోగించాలనేది అతిశయోక్తి గాదని శేషగిరి ఉద్దేశం. ఆ పూరు పేరు నేను చెప్పే పూరి వాళ్ళకి కోపం వస్తుంది. కనుక పేరు మాట వదిలేద్దాము. కాని వెళ్ళే విధానం చెప్తాను. మీరే పోల్చుకోండి. విశాఖపట్నం నుండి వెళ్ళే వాళ్ళ నిడదవోలులో రైలుమారి కొంత దూరం పోయి అక్కడ దిగి జన్నె ఎక్కి మరికొంత దూరం

ఉగాదిని శేషగిరి ఎప్పుడూ మర్చిపోలేదు. ఎందుకంటే.....
పూర్వం శేషగిరి నెప్పుడైనా, అంటే మేలు కున్నప్పుడైనా, నిద్రలోనైనా ఏమీ ఇష్టం లేనివి మూడు చెప్పమంటే, తన ఆటోమాటిక్ రిస్క్ బాచీ, అత్తగారు చేసే అవడలు, అవి తినడానికి అత్తవారివారి బియ్యం నుంచి ఇంటిదాకా వెళ్ళడానికి ఉపయోగించే ఒంటెబిడ్డ బండి అని చెప్పేవాడు. అతని అయిష్టత అకారణమైనదకాదు. విదానం మీద అనుభవము మీద పెంచుకున్నది. ఇంటి పాత అమగానే అతను ముచ్చటపడు

తున్నాడని వాళ్ళ నాన్నగారు అది కొని ఇచ్చారు. అది ఆటోమాటిక్ అవడంచేత రోజుకి కొన్ని గంటలైనా చేతినుంటే తాని మని చెయ్యదని ప్రజంటు చేస్తూ వాళ్ళ నాన్నగారు చెప్పారు. కొత్త చొక్కా మాసేదాకా విన్నకుండా చిన్న పిల్లలు మేనుకుని తిరిగే విధంగా అతను దాన్ని ఒక క్షణం గూడా విడిచి ఉండేవాడు కాదు. కాలం ఒక్కరితిగా ఉండదు కదా! అతను ఇంజనీరింగ్ లో చేరిన కొద్ది నెలలకే క్రికెట్ మాచీ ఆడుతుంటే బంతి తగిలింది రిసు వాచీకి. అది వాటర్ ప్రూఫ్, షాక్ ప్రూఫ్ అని కొంచెం అశ్రద్ధ చేశాడు. కొత్తి

వెళ్ళే అది శేషగిరి అత్తవారి వూరికి సరిగ్గా రెండు మైళ్ళ దూరంలో దింపుతుంది. అక్కడవుంచి ఒంటెద్దు బండిలోనో, అద్దపుం వెంటాడితే గుర్రపు బండిలోనో శేషగిరి అత్తవారి వూరు చేరవచ్చును. అందుకని శేషగిరి, అత్తవారు రమ్మని పిలిచినా అడపా తడపా ఏదో వంకపెట్టి వెళ్ళడం మానేస్తూ వచ్చాడు. పెళ్ళయి మూడేళ్ళు అయినా అతనికి సిగ్గు పోలేదు అనుకునేవారు శకుంతల తల్లి తండ్రిని.

అందుకని ఉగాది ఇంకా వారం రోజు లుందనగానే శేషగిరి బావమరది సారథి వచ్చాడు అన్నయ్యను, బావను, మేనల్లుణ్ణి తీసుకు వెళ్లా మని. వచ్చినవాడు దుమారంలా వచ్చి అసీసుకు పోయి శేషగిరికి సెలవు దొరకడంలో పెద్ద ఇబ్బంది ఉండదన్న విషయం తెలుసుకుని మరి వచ్చాడు. కనుక శేషగిరికి ఈ సారి అత్తవారి వూరికి ప్రయాణం కట్టక తప్పలేదు. శకుంతలకి తన స్నేహితురాళ్ళంతా కూడా వండుగలకి పుట్టిళ్ళకి వస్తే చూద్దామని మహా సరదా వడింది. పెద్ద పెట్టున సర్దాలు సాగించింది. ఉండే మూడు రోజులకి తనకి, భర్తకి, రెండేళ్ళ కొడుక్కి కలిసి మూడు పెట్టెల సామాను సర్దింది. తక్కువ సామాను. ఎక్కువ ప్రయాణ సుఖం అన్న విషయం గురించి శేషగిరి చిన్న ఉపన్యాసం ఇచ్చాడు. అత్తవారి వూరు వెళ్ళవలసి వచ్చి నందుకు కలిగిన కోపం ఇందులో మేళవింది.

“అదేమిటండీ మా వూరు వెళ్ళే ఎంతో మందిని చూడాలి. ఒక్క చీర ఒకసారికంటే ఎక్కువసార్లు కట్టుకుంటే ఈవిడకు ఇంక చీరలు లేవు కాబోలు అనుకుంటారు. వాడేమో నిముషానికి వోసారి బట్టలు మోపిస్తాడు. ఇంక పోతే మీ బట్టల పెట్టి కావాలంటే తేవడం మానేస్తాను. అయినా వెళ్ళేది అత్తవారి వూరు. పైగా ఇంజనీరు అంటే మా వూళ్ళో చాలా పెద్ద ఉద్యోగం అనుకుంటారు. మీరు శుభవైస బట్టలైనా వేసుకోకపోతే ఎలా? ” అంది.

శేషగిరి ఆ వాగ్దరణికి నిరుత్తరు డయ్యాడు. ఎసెంబ్లీల్లోను, పార్లమెంటులోనూ అందరూ అడవాళ్ళే అయితే అతను వూహించుకోలేక పోయాడు. బయటికి వెళ్లి రికాలు తెచ్చాడు. సారథి సామాను ఎక్కించి మేనల్లుణ్ణి తీసుకుని బండి ఎక్కిన “మీరు వెనక నుంచి రండి” అని కేక పెట్టాడు.

శేషగిరి శకుంతల వెనకతల ఎక్కిలో స్టేషను చేరేసరికి బావమరది టిక్కెట్లతో సహా ఎదు రయ్యాడు. “అహా ! మావగారు ఎంత ఉదారులో కదా” అని అనుకుని శేషగిరి ఉషారంగా ఈల వేయబోయే సరికి ఈలోపల గార్డు ఈల వేశాడు. కూలీల కోసం చూడకుండా సారథి ఒకటి శేషగిరి మరొకటి పెట్టెలు తీసుకుని శకుంతలకి పిల్లాణ్ణి వరిగెత్తి రెతేక్కినీ కుంతల్ని పిల్లాణ్ణి లోపలికి లాగేసి అమ్మయ్య అంటూ కూర్చున్న శేషగిరి అయ్య బాబోయి అంటూ లేచాడు రైల్వే వారి పెంపుడి నల్లి ముద్దు పెట్టు కోడంతో. జన సామాన్యం ఎక్కి మూడో తరగతి లోనే కాని, ఎక్కువగా రైల్వే ఉద్యోగసులతోను, వా బంధువర్గంతోను కిటికీలలాడే పై తరగతి లుల్లో నల్లలుంటాయా! అని మనం ఆశ్చర్య

వడక్కురలేదు ఏ మూడో తరగతి ప్రయాణికుడో జననమూర్తం వోర్చుకోలేక గని, ఇతర డబ్బు అవటం చేతకాని ఒక్కొక్కప్పుడు క్రింద తరగతి నుంచి టిక్కెట్లు, మార్పుకుని వస్తాడు. అతనితో పాటు అతని బట్టలకున్న నల్లలు కూడా దిగు మతి అవుతాయి. ఇంతకు కథలో నల్లలవేట మానేద్దాము. అయ్య బాబోయి అని లేచిన శేష గిరి చెరోకాలో చెరోపెట్టా తన్నాడు. చెరో చేత్తో చెరో కాలు తడుముకున్నాడు. ఉన్నాయో వూడాయో చూసుకోడానికి. కాళ్ళ ఉన్నట్టు, మూడు పెట్టెల్లోను ఒకటి లేనట్టు గుర్తించి—

“గొలుసెక్కడ” అని అరిచాడు. “అవును ఏది ? ఏది ? బాబూని కాసేపు పటు కొండి చూసాను.” అని పిలాణి శేషగిరి కిచ్చి కాసేపు గబరాపడి “అయ్యో నా మతి మరుసా పెట్టెలో పెట్టానండీ భద్రంగా” అంది శకుంతల.

“అబ్బ, ఎంతసేపూ నీ సాదే ! నీ గొలుసు మాట ఎవడడిగాడు. రైలాపాలి మూడు పెట్టె ల్లోను రెండే ఉన్నాయి. మూడోది స్టేషనులో మర్చి పోయాము.” అన్నాడు.

“మూడెక్కడివండీ. మీరు సామాను ఎక్కు వన్నారకదా ! అని మీ బట్టలు నాలుగు తీసేసి బాబువన్నీ మీ పెట్టెలో సరే సాను.” అంది శౌంతంగా.

“నీ పెట్టెలో సర్దుకోలేకపోయావ్” అన్నాడు కోపంగా.

“ఇది బాగుంది పండుగంతా నేనేం కట్టుకో వాలి, అన్నీ వాడి బట్టలే పెడితే” అంది గునున్నూ.

“అదేమిటి నాయనా అడపిల్ల ఆ మాత్రం బటలు లేకుండా ఏం చేస్తుంది ?” అంది ఎదురుగా వరుసుకుని కూర్చున్న ముత్తైదువు.

శకుంతల్ని మింగేద్దామన్నంత కోపం వచ్చింది శేషగిరికి. పక్కన సారథి ఉన్నాడు. వెళ్ళబోయేది అత్తవారి వూరు. అనువుకాని చోట అధికుల మనరాదు. అన్న నీతిమాత్రం వంట బట్టిన వాడవటం చేత శకుంతల్ని బదులు కోపాన్ని మింగే శాడు. మాట వరుసుకీ బాబుని చేతి కదిలించిన శకుంతల మళ్ళీ అడిగి తీసుకోలేదు. వాడు పేతై నంత ఇబ్బంది పెడుతున్నాడు. కొంచెం దూరంగా సారథి కెదురుగా కూర్చున్న రెండు జడల కళ్ళ జోడు అమ్మాయి శేషగిరి బాధ చూసి నవ్వింది. బాగుండదు అడపిల ఏమన్నా అనుకుంటుంది తనుకూడా నవ్వుకపోతే అని సారథి కూడా నవ్వాడు. శేషగిరి బాబూని శకుంతల చేతికివ్వబోయాడు. శకుంతల చూడలేదు.

శకుంతల ఇవన్నీ గమనించే సీతిలో లేదు. ఆమె మనస్సు అప్పుడే వాళ్ళ వూరు వెళ్ళిపోయింది. ఈ సారి పక్కంటి జానక్కి తను కొనుక్కున్న కొత్త చీర చూపించాలి. వాళ్ళ మద్రాసులో కూడా ఇలాంటిది దొరకదని అనిపించుకోవాలి. అయినా అది పండుక్కి వస్తుందో లేదో దాని మొగుడు ఒక తిరుబడి లేని అసీసరు. “అత్తవారి వూరికి.” అంటే సెలవు దొరకని మానవుడు. ఈ సారి సీతమ్మనీన్ని గారింటికి వెలి నవ్వుడు అమ్మా తనూ ఒకే రంగు చీర కటు కుని వెళాలి. ఇద్దరికీ ఏ రంగుంది చెప్పి ! కనకాంబరపు పట్టు చీర లున్నాయిగా అన్నయ్య పెళ్ళికి నాన్న కొన్నవి.

వీరైతే ఉపాతో కలిసి చివ్వుప్పుడు అడవికొన్న సలాపిని చూడాలి. బాబు ఫరవాలేదు. అమ్మమ్మ దగ్గర ఉంటాడు. కాకపోయినా వాళ్ళ నాన్నగారు ఇంటోనే ఉంటారుగా ఆయన అక్కడికి వెళ్ళే అసల. ఇలు కదిలి బయటికి వెళ్ళరు బాబూ !

మన రైళ్ళ, ఆంధ్రప్రదేశ్ వారి బస్సులు, శకుంతల మనస్సుంత వే గం గా ఎలాగో గమ్యం చేరవు. అవి న్యాయంగా తీసుకోవాల్సిన టైముకు మరి కొంత కొనకు వెయించుకుని మెలి గా గమ్యం చేతాయి. బస్సు దిగి శేషగిరి ఇంటా అటూచూసి అక్కడ ఒక్కటే ఒక్కబండి ఉండటం అదీ ఎద్దది అవడం చూసి గతుక్కుమన్నాడు. “ఇక్కడ గుర్రపు బండి అన్నాలేదు. ఈ కుడి తింజను ఎన్నింటికి తీసుకు వెళ్తుందో ? రేపు తెల్లారే లోపల వెళ్తుందేమోలే” అన్నాడు సారథితో.

“కాసేపు ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే ఈ కుడి తింజను కూడా దొరకదు. అప్పుడు కాఫీ ఇంజన్న పని చెయ్యల్సి వస్తుంది. రండి, రండి” అంటూ తొందర చేశాడు బావమరది.

“ఎక్కండి బాబు” అన్నాడు బండివాడు సామాను సర్దేసి

“ఎక్కడేం చేస్తారే” అని విసుక్కున్నాడు శేష గిరి.

“నడవచ్చునండీ” అని అందించాడు సారథి చక్రం మీద కాలువేసి బండి ముందరవేపు ఎక్కుతూ.

మెలిగా బండి నడుస్తోంది. అసలే ఇండి యాలో రోడ్డు. అందులో పల్లెటూరు మట్టి రోడు. గతుకులకి వళ్ళ చూసం అయిపోతుంటే శేషగిరి “ఏమోయి సారథి. ఆ మధ్య రాముల వారు దండకారణ్యంలో తిరుగుతూ మీ వూరు వద్ద నునుకుంటున్నారని తెలిసి ఆ నాటి మీ గ్రామ స్వసరిపాలకులు వెయించినటు న్నారు ఈ రోడ్డు” అని కుతూహలంగా ప్రశ్నించాడు.

“అదేం మాటండీ, మొన్న మా బావగారు వస్తున్నారని మాట వరుసుకీ మా వూరి పెద్ద లతో అంటే పూసుకుని అప్పటికప్పుడు వెయించారు.” అని సమాధానం ఇచ్చాడు సారథి. బండి వాడు ఆ గుబురు మీసాల చాలున నవ్వాడని శేషగిరికి అనుమానం వేసింది.

ఎలా గైతేనేం మావగారి ఇల్లు చేరింది బండి. బండి ఆగగానే మావగారు బయటికి వచ్చి “వచ్చావుటోయి చాలా సంతోషం. ఒరేయి రాముడూ సామాను లోపల పెట్టు. ఏ రోయి వెదవా ! అప్పుడే ఎంత ఎదిగావురా. అమ్మాయి వంట్లో ఎలా ఉంటోంది ? ఆ మధ్య జ్వరం వచ్చిందని వ్రాసావు. ఏంవోయి ! శేషగిరి ! చిక్కి పోయి నట్టున్నావు. మీ ఉద్యోగమే అంతలే” అంటూ అవ్వనిన్నూనే పేరుపేరునా పలుకరించి ప్రశ్నించారు.

“ఆ బాగానే ఉన్నాను. ఏదో కొంచెం జలుబు, జ్వరం వచ్చిందంతే” అంది శకుంతల లోపలికి పోతూ.

“ఉద్యోగం ఏం చేసింది పాపం. అంతా మీ అమ్మాయి వంట చలవ” అని లోపల అనుకుని బయటకు వచ్చేసాడు.

రాత్రి భోజనాలయ్యాక పక్క చూపించి వెళ్ళిన శకుంతల మళ్ళీ పొద్దున్న కాఫీ గా సుతో

కనిపించింది. రాత్రంతా శకుంతల ఎప్పుడూ వస్తుందా అని ఎదురు చూసిన శేషగిరి "ఏమంటి ఇక్కడో అభాగ్యుడు ఉన్నట్టు ఇప్పుడూ తనురికి గుర్తుకు వచ్చింది" అన్నాడు కోపంగా.

"అదేమిటంటి మనవి రోజూ చూసుకునే మొహాలే కదా. నిన్న రాత్రంతా మా అమ్మ నన్ను వదలందే. నన్ను చూసి ఏదాది అయిందా! మనపూరి విశేషాలు, మన బాలు అల్లరి ప్రతివాళ్ళకీ విడివిడిగా వర్ణించే సరికి నా ప్రాణం పోయింది. మీకేం హాయిగా నిద్రపోయి ఉంటారు. అర్ధరాత్రి అమ్మకి మెలుకువ వస్తే నన్ను లేపింది ఎందుకో అనుకున్నాను. "ఏమే నా మనవడు నన్నెప్పుడైనా తలుచుకుంటాడా" అని అడిగింది. నీ మనసిడి మాట తెలియదు కాని నీ అల్లుడు గారు మాత్రం రోజూ రి అవడల్ని, నిన్నూ తలుచుకుంటూ ఉంటారు. అన్నాను." అని జవాబు యిచ్చింది శకుంతల.

"కొంపదీసి నిజంగా అన్నావేమిటి" అని అడిగాడు శేషగిరి అసలు నిషయం మర్చిపోయి బాధల పోతూ.

"అనలేదులేండి. దానికేంగాని దొరగారు బెడ్ కాఫీ తీసుకుంటారా? యింకా ముఖమైనా కడుక్కోలేదు."

"దొరగారు, మీ వాయనమ్మగారు. ఒకేసారి ముఖం కడుక్కున్నారు. దొరసానిగారు బారెడు పొద్దెక్కి లేస్తే ఏం తెలుస్తుంది." అని కాఫీ తీసుకున్నాడు.

మఱుమరానిఉగాది

"నలేకాని తొందరగా రండి, తలంటి అది అయ్యాక ఉగాది పచ్చడి తినాలి." అంటూ వాఫీ గా, సు పువ్వుకుని వెళ్ళిపోయింది.

అట్లా వెళ్ళిపోయి. మళ్ళీ భోజనాల దగ్గర కనిపించింది. ఏదో వడ్డించటానికి వచ్చి, "ఏమిటి" అని అడిగాడు శేషగిరి.

"అవడలు" అని చెప్పి నవ్వు అపుకుంటూ వడ్డింటు ఉంటే వినుకుండా మరోరెండు వడ్డించి వెళ్ళిపోయింది.

గట్టిగా కోప్పడుచునుకున్నా, యిటుమావగారు, అటుపక్క బావమరిది, అల్లుడు ఎల్లా ఉన్నాయంటాడో అని వంటంటి, ఎమ్మానికి ఆనుకుని నిల్చున్న అత్తగారు కనిపించే సరికి ధైర్యం చెయ్యలేక పోయాడు.

"తాంబూలం యివ్వటానికి వచ్చిన శకుంతలతో మీ అమ్మగారు ఉక్కుముక్కల్లా అవడల్ని చెయ్యి గలగలంలో ఉన్న రహస్యం ఏమిటో తెలుసుకోవచ్చు." అంటూ అహయకంగా మొహం పెట్టి అడిగాడు.

"వెద్దవాళ్ళ గురించి హాస్యలు ఏమిటి." అంది ఉడుక్కుని.

"ఏయ్ పిల్లా. అటులే అరటిపండు, ఉడుక్కోరాలూ లేవు." అన్నాడు.

"అల్లా ఉడుక్కుని వెలి పోయిన శకుంతల సాయంత్రం కాఫీ టిఫిన్ పట్టుకుని ప్రశాంతంగా వచ్చింది. టిఫిన్ తీసుకుంటూ ఉంటే పక్కన కూర్చుని సాయంత్రం ఏం చేద్దామనుకుంటున్నారండి?" అని అడిగింది.

"ఏం చెయ్యమంటావు?"

"ఎందుకుడీ అంతవినురు. మీరు, మా తమ్ముడు అలా ఏకారు వెళ్ళిరండి. నేనూ, అమ్మ అల్లా సీతమ్మ పిన్ని గారింటికి వెళ్ళి వస్తాము. రాత్రేమో పొండవోదోగ విజయాలు వాటకం ఉంది అందరం వెళ్ళాము."

"అల్లాగే మీ పిన్నిగారింటికి వెళ్ళిరా. తరువాత చూద్దాం."

పర్మిషన్ తీసుకుని శకుంతల వెళ్ళిపోయింది. వెళ్ళేది ఒక్కటి వెళ్ళక పిన్నిగారికి చూపించటం కోసం నాబుగాడ్చి తీసుకుని మరి వెళ్ళింది. అనన్ ఊళ్ళో తోచేది ఎల్లా! సాయంత్రం ఇంకా యింట్లో సారది ఉంటాడా! ఎక్కడో రోమాంటిక్ కార్నరులో బీచ్ కాఫీ ఉంటాడు. మావగారితో మాట్లాడు దామా అంటే ఎన్నోపంట ఏ భూమి మీద ఎంత వస్తుందో ఆ విషయం పై నగాని, ధైవభక్తి లేక ప్రస్తుతం వనంపం ఎల్లా వెడి పోతుందో ఆ విషయం పై నగాని ఉపన్యాసం యిస్తారు. ఇంట్లో రేడియో అన్నా లేదు. చేసేది లేక ఒక్కడూ బయల్ పేరాడు. ముక్కా మొహం తెలియని వాళ్ళ కనపడి "నువ్వు ఫలానా వారి అల్లాడివి కదోయ్! ఏం చేస్తున్నావు? ఎంతమంది పిల్లలు" అంటూ నిలదీయటం మొదలు పెట్టారు. ఇక్కడ ఫలానా వారి అల్లుడు, ఫలానా శకుంతల మొగుడు అనేగాని తన వ్యక్తిత్వానికి విలువ లేదు. అందుకని తొందరగా తిరుగు ముఖం పట్టాడు.

రాత్రి భోజనం తరువాత శకుంతల వచ్చి "నాబుదాని వెళ్లాం తయారవండి" అంది షేషగిరితో.

"మీరు కావాలంటే వెళ్ళండి నేను రాను నాకు జబుబు చేతుంది" అన్నాడు ఎక్కిరిస్తూ.

"ఇందాక వస్తానన్నారా"

"వస్తాననలేదు. చూస్తానన్నాను. బాబుని వదిలేసి కావాలంటే నువ్వు వెళ్ళు"

"ఏమే ఆమ్మాయి వస్తున్నావా?" అని అత్తగారి ప్రశ్న.

"రానోయి శేషగిరి అసలే తోవడం లేదనుకుంటున్నావు" అన్నారు మావగారు.

"అబ్బే నేను రానండి నాకు నిద్ర వస్తోంది" అన్నాడు ప్రయత్నంచేసి అవులిస్తూ శేషగిరి.

"మంచి నాటకం భారత భాగం. ఎంటే భారతం నివాలన్నారు. రాకపోడమేమిటోయి" అన్నారు మావగారు, ఆయన ఏనిమాలో దేవుడు కనిపిస్తే లేచి నిలబడి చేతులు జోడిస్తాడు, సాషాంగ పడే చోటు ఉండదు కనుక.

"నేనూ రానమ్మా" అంది శకుంతల, అందుకని వీళ్ళను వదిలి మిగిలిన వాళ్ళ వెళ్ళారు. వెళ్ళిన వాళ్ళల్లా గంటలో తిరి వచ్చారు. ఎందుకనో అని చూస్తే అత్తగారు అవసాపాలు పడుతున్నారు. నాటకంలో కాసేపు బాగానే ఉన్నారట. తరువాత ఉన్నట్టుండి కడుపు నొప్పి

ఓరవ పేజీ చూడండి

శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్యగారి
"మేల్ మాయల్ మందు"
 నల్లరంగు, ఎర్రరంగు చాడలు, డెడ్డులు, గజ్జీ,
 మరియు యెవ్వనియ వ్యాపించి వంగుంచే విర్బుడు
 విసుగు పుట్టించు రణములు మొదలగు
 దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు ఉత్తమ నివారణ

నివారములకు
 సిద్ధ దాక్టర్ శ్రీ. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య శిష్యుడు
 5/22, 'మేల్ మాయల్', (P. O.) N. A. Dt.

విశాల నేత్రాలు

రచన: పి. గణపతిశాస్త్రి
 (ఈ నవల చిత్రనిర్మాణం
 కూడా జరుగుచున్నది)

వెల రు.5. రిజిస్టర్ పోస్టులో రు.11

బంగారు పంజరం

రచన: శ్రీమతి కోమలాదేవి
 (అందరినీ చిత్రవారపత్రిక నవలా
 పోటీలో ప్రథమ విజయము తీ
 పొందిన నవల)

వెల రు.4. రిజిస్టర్ పోస్టులో రు.5

పై రెండు పుస్తకాలకు ఒకేసారి
 అర్ధరిస్తే పోస్ట్ ఖర్చులు ఉచితం.
 అడ్వాన్సు లేనిదే వి. పి. లేదు.

(ప్రతులకు :

ప్రేమ్ చంద్ పబ్లికేషన్స్,

విజయవాడ-1.

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవనదిన్నీ, మీ నరియైన చర్యను గురించిన్నీ
 మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టుకార్డు పైన మీకు ఇష్టమగు ఒక
 పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నా, మీ నరియైన
 చిరునామాయున్నా వెంటనే వ్రాసివంపండి. జ్యోతిషశాస్త్రములోని రహస్య
 గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ అగాయతు
 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవిత మార్గము, వివరములతోమీకు
 యము కలగవచ్చు, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, వరదేశిగమనము,
 తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసూత్రము, వంతాసము, నిధినిక్షేపములు, లాభరీ, అకస్మాత్తద్యలాభము:
 మొదలగువానిని గురించి పుష్పముగా మానసారిగా వ్రాసి రు.1.25న. పై. లకు మాత్రము వి. పి.
 గా పంపగలము. (వి. పి. ఛార్జీలు వేతేకం). దుష్ట గ్రహములేనైనా ఉన్నయెడల తొంతిచేయు విధానం
 కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై నవంపబడును. మేము పంపిన ఛోగట్టా మీకు తృప్తిగా
 లేనివిడల పైకము వాపను చేయబడును. ఒకసారి పరిశీలించండి. ఆద్రు శిష్యులతో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHISHI (A.W.P)
 P. B. 86, JULLUNDUR CITY.

ఎవరెగాన్

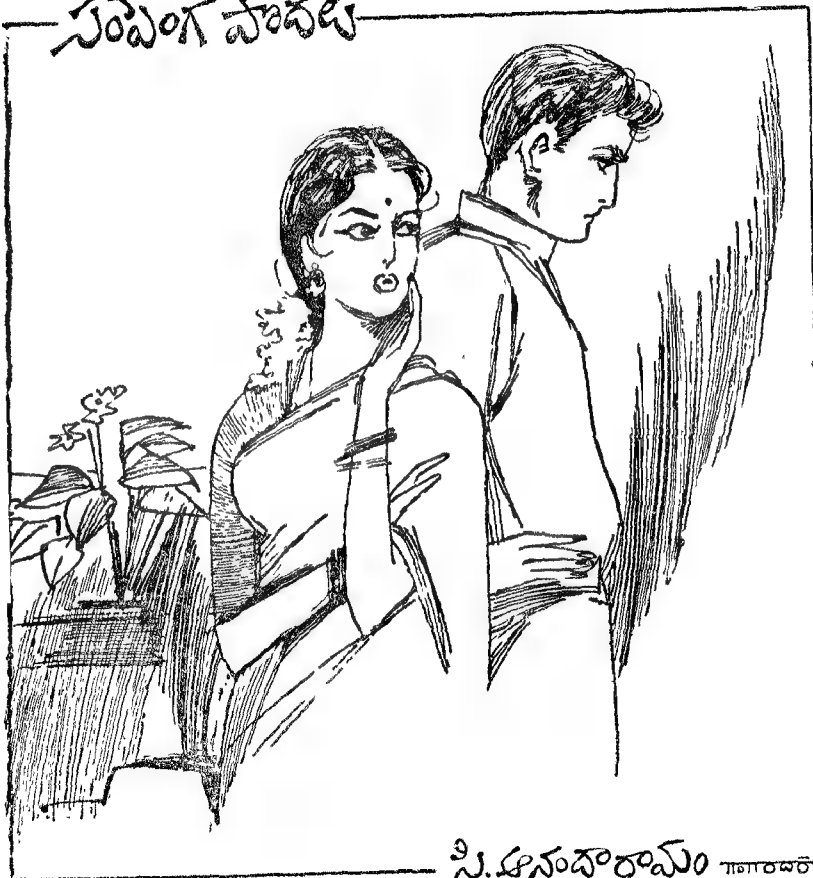
బట్టలు అనేక రకాలలో
 ఇప్పుటికే సర్వోత్తమం ఎందుచేత?

- * శ్రేష్టతలో అనమావం-ఇక్కడ గాని లేక విదేశములందుగాని
- * అక్షలాది గణములు ఎగుమతి చేయబడినవి మరియు చేయబడును
- * అనేక ఉతుకుల శరువార వహకం కొత్త చాటివలనే వుంటాయి.
- * మన్నితైనవి మరియు అర్చు శక్తువ
- * ఇంట్లో సులభంగా ఉతుక్కోవచ్చును.

"బెరిలిన్" సూటింగులు, షర్టింగులు
 రెయాన్, నైలాన్ చీరలు, మరియు షర్టింగులు.

ప్రీతిగాన్ టెక్స్టైల్ మిల్స్,
 హౌస్-13.
 PTM. 1045 TEL-EVEREST

సి. ఉనందరామం గారిచే

జరిగిన కథ

గిరి, హరి, హరి చెల్లెలు దుర్గ బాల్య స్నేహితులు. హరి, ఉమల మధ్య అనురాగం నెలకొంటుంది. గిరి చూపే భావువాత్సల్యాన్ని, దుర్గ హర్షించ లేకపోతుంది, దూరపు బంధువు శంకర్ ను గిరి తన ఇంటికి ఆహ్వానిస్తాడు. గిరి సలహాపై దుర్గ శంకర్ ని హృదయ పూర్వకంగా ప్రేమిస్తుంది. వారిద్దరు వివాహం చేసు కొంటారు. వారంటే ఇష్టంలేనట్లు ఉమ ప్రవర్తిస్తుంది. హరి కృంగిపోతాడు. శంకర్, దుర్గల వైవాహికజీవితంలో వెలరేగిన కలతలను సరిదిద్దటానికి గిరి ప్రయత్నం చేస్తూ వుంటాడు.

16

అనుకోకుండా వచ్చిన ఉమను చూసి ఆశ్చర్య సంభ్రమాల్లో ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు హరి. అతని ఆశలు ఆకాశాన్నంటుకున్నాయి. హాపును సర్దుకు కూడా పూర్తిచేసిన దిను, ఇక శాశ్వతంగా తనది కావటానికే ఇలా వచ్చిందనుకున్నాడు. ఆమె ముఖంలోని నీలి నీడలు, కన్నులలోని విరుత్సాహమూ, చిరు నవ్వులోని వేలవత్సరాలూ, పొంగిపోయే హరి ఉత్సాహానికి అనకట్టులు కాలేకపోయాయి. హరి ఉత్సాహాన్ని, ఆనందాన్ని చూసిన ఉమ మరింత కృంగి

పోయింది. పసిపిల్లాడిలాంటి ఈ నిర్మలమూర్తికి తాను చెప్పదలచుకున్నది ఎలా చెప్పటం? తన నింత గాఢంగా ప్రేమించిన హరి, తనకోసం తనూ తనతో బదేశ్లు నిరీక్షించిన హరి, పూహలు తెలియని పసితనంనుంచీ తనమీద సర్వాధికారాలూ చెలాయించిన హరి, ఈ ఆశాభంగమైనా ఎదుర్కొంటాడా? అలి సున్నితమైన హృదయమూ, అత్యంత ఉద్రిక్తమయిన స్వభావమూ కల తన బావ ఈ దెబ్బకు తట్టుకోలేక ఏమయినా అయిపోతే? ఆ పాపమంతా ఎవరికి మట్టుకుంటుంది? అలా అని హరిని అంగీకరించటం తనను తాను మోసం చేసికోవటమేగాక, హరివికూడా మోసం చేసినట్లే అవుతుంది. హరి కోరుతున్నది తన అనురాగాన్ని కానీ, తన శరీరాన్నికాదుగదా! అలా అనుకుంటే హరి కోరికే, తనకంటే అందమైనవాళ్లు అతనికి భార్యగా దొరకరా?

వెనుకనుండి తన కనులు మూయబడటంతో ఉలికిపడి ఆలోచనలలోంచి తేరుకుంది. ఆ కనులు మూసిన ఆ చేతులనూ, ఆ స్వరాలనూ, తేలికగానే గురించగలదు ఉమ. ఏ విధమయిన పంచలనమూ లేకుండా ప్రశాంతంగా “చేతులు తియ్యి బావా!” అంది.

ఉమ ప్రశాంత గంభీర స్థిర స్వరం హరికి, ఉమ ప్రసన్నతగా భాసించింది. చిరునవ్వుతో చేతులుతీసి ఆమెమీదకు వంగబోయాడు—ఉమ చటుక్కున లేచి “బావా! నన్ను ముట్టుకోకు” అంది స్థిరంగా.

ఇప్పటికీ హరి తెల్లబోయాడు. అంతలో తేరు

కుని నవ్వుతూ, “ఇంకా ఎన్నాళ్ళు ఇలా నన్ను దూరంగా ఉంచగలవో చూస్తాగా! అప్పుడు నా కసి అంతా తిర్రుకుంటాను” అన్నాడు.

“నన్ను క్షమించు బావా! నిన్ను బద్ధుడు దగ్గర చేసుకుందామనే భావన నాలో ఉంటే, ఇప్పుడే నిన్ను దగ్గర చేసుకునేదానిని. నిన్ను బాళ్ళ తండ్రిగా నాకు దూరంగా ఉంచాలనే నా నిశ్చయం. నాకు వివాహమీద కోరికలేదు. నీకు తగిన ఎవరి నైనా, చూసుకుని పెళ్ళిచేసుకో! నన్ను మరిచిపో!”

హరి నోట మాటరాక, పిచ్చినాడిలా అలా ఉమ వంటే చూస్తూ నిలబడిపోయాడు. ఆ చూపుకు ఉమ గుండెలు అవిసిపోతున్నాయి. ఆనకుండామని ఎంత ప్రయత్నించినా ఉమ కన్నుళ్ళు ఆగటంలేదు. హరి దగ్గరగావెళ్ళి భాజులు వట్టుకుని కుదాపుతూ “బావా!” అంది అందోళనగా—హరి ఉమ చేతులు విడిలించి వెనకువెళ్ళి “నన్ను ముట్టుకోకు” అన్నాడు అన్నాడు కసిగా.

ఉమ నవ్వింది. “నువ్వు మనసారా ఆ మాట అనగలుగుతే అదృష్టవంతురాలివి.”

“నవ్వుతున్నావా? అవును. నీకు నవ్వులాట గానీ ఉంటుంది అయితే నువ్వు ఎం. బి. బి. ఎస్. లో చేరటానికి కూడా గాలింం ఇదే కదూ! ఈ ఉద్దేశం మనసులో ఎన్నడో కలిగింది కదూ! నువ్వు నాకంటే అందగాణ్ణి, గొప్పవాణ్ణి, ఎన్నో ప్రేమి ప్రేమించి ఉండాలి. అందుకనే నన్ను అనన్యాయం కుంటున్నావు. నీ! ఏం ఆడవాళ్ళు! ఎంత పంచల మైన మనస్సు!”

హరి ఉద్దేశంతో పూగిపోతున్నాడు. ఉమ కన్నుళ్ళను ఆవరించుకుంటుంది.

“ఇంకా తిట్లుబావా! భాషలో ఉన్న పదాలన్నీ ఉపయోగించి తిట్లు. ఎంతటి తిట్ల కయినా నేను అర్హురాలినే. కానీ, నేను నిన్ను అనన్యాయం చేయటం లేదు -- బావగా నిన్నెప్పటికీ అభిమానిస్తూనే ఉంటాను. నా భర్తగా మాత్రం నిన్ను చూడలేను.”

“నిన్ను పెట్టడానికి నీ వెనర్ని ఉమా! నీమీద నాకేం హక్కు ఉంది? నీ పెళ్ళి స్వూడోచ్చేను. పచ్చి మీ ఇద్దర్నీమానీ నంతోషిస్తాను.”

“నే నవలు పెళ్ళి చేసుకోనబావా! నాకు దేశ సేవ చేద్దామని ఉంది. అందుకనే డాక్టరునయ్యాను. ప్రస్తుత దేశసరిస్థితినిబట్టి ఎందరో డాక్టర్లు యుద్ధంలో గాయపడినవారికి అవసరం. నేను తేజోపూర్ హాస్పిటల్ లో అప్రయింట్ అయ్యాను. డ్యూటీలో చేరడానికి నిశ్చయించుకున్నాను. నీళ్ళ బోయేముందు మిమ్మల్నందరినీ ఒకసారి చూడా అనిపించి వచ్చాను.

హరి ముఖం పాలిపోయింది. చాలాసేపటివరకూ, ఆతను మాట్లాడలేకపోయాడు. చివరకు “ఉమా! ఎందుకింత కసి నామీద నీకు?” అన్నాడు.

ఉమ వందిన తల ఎత్తలేకపోయింది.

“క్షమించుబావా! క్షమించు. ఈ స్వర్ణవరు రాలిని నిర్లక్ష్యం చేయటం నేర్చుకో! నీ బ్రతుకు బాట నువ్వు దిద్దుకో!” అంది చివరకు.

హరి సమాధానం చెప్పలేదు. చాలాసేపు ఆ ఇద్దరిమధ్య నిశ్శబ్దం రాజ్యం చేసింది. హరిలేచి నిలబడి “ఈ రోపనేదో నా జాతకంలోనే ఉంది. నా ప్రాణంలా అభిమానించిన దుర్గ తానే స్వయంగా నా ఇంటికి రావచ్చుంది. నా సర్వస్వంగా భావించిన నువ్వు నాకు దూరంగా పోవటమేకదా, ఈ రోపపు

బంధులకు కూడా దూరంగా పోవాలనుకుంటున్నావు. నదు ఉమా! నేను నిశ్చేదిధంగానూ బాధించను. నాకు భయపడి ఆ యుద్ధరంగంలోకి పొదిపోదు. నీతలా సంతోషమో, అలాగే ఉంటాను. నీ సంతోషంతోనే నా సంతోషాన్ని తెలుసుకుంటాను. అక్కడికి వెళ్తున్న మూడు ఇయ్య” అన్నాడు.

ఉమ తన ఆవేదన హఠాత్తుగా విత్త ప్రయత్నం చేస్తోంది.

“నువ్వు దేవతవి భావా! నీ ప్రేమకు అర్థం లాభి కాలేకపోవటం, నా దురదృష్టం. కానీ నా నిశ్చయాన్ని మార్చటానికి ప్రయత్నించకు. ఇలాంటి అవకాశం మాత్రం ఎంతమందికి వస్తుంది భావా! ఇది బ్రతుకును సార్వత్రికం చేసికోవటంకాని వ్యర్థం చేసికోవటంకాదు. నాకు సంతోషం ఇందులో ఉంది గమరనే ఇలా నిశ్చయించుకున్నాను.”

వారి అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయాడు. ఉమ బరువుగా నిత్యసించింది. ఆమె గుండెలమీదనుండి ఎవరో పెద్ద కుంపటిని దింపినట్లయింది. ఆవేదనతో గుండెలు కరిగి కన్నీరుగా ప్రవహించినా, ఈ కన్నీటిలో కొంత సంతృప్తి ఉంది.

రెండు రోజులు గడిచే తరువాత ఉమ తన మొహమాటాన్ని అణచుకుని, “భావా! గిరినిమూసి వద్దామా?” అంది. వారి నిర్దిష్టంగా “వద్ద?” అన్నాడు.

ఏదో వ్యతిరేక చదువుకుంటూన్న గిరి వారి, ఉమలను చూసి చిరునవ్వుతో ఆనందించాడు. నీర సంగి నిరుత్సాహంగా ఉన్న వారిని చూసి “ఏమయ్యా వెళ్ళిపోయా, అలా ఉన్నావ్” అని వేళాకోళ మోడూడు. ఈ వేళాకోళం వారి మనసునూ, ఉమ మనసునూ కూడా కలతపరిచింది. వారి నిర్దిష్టంగా నవ్వు, “ఉమ యుద్ధంలో గాయపడిన వారికి వైద్యం చేయడానికి తేజస్వరీ వెళ్తుంది. మనకందరకూ “గుండెల్లై చెప్పడానికి వచ్చింది” అన్నాడు.

గిరి పొట్టుపులా అయి, “ఏమిటి?” అన్నాడు నమ్మలేనట్లు—ఉమ నవ్వుతూ — “ఈమధ్య సరిగా వినుబడటంలేదు” అంది. గిరి తిరిగి నవ్వుతేజోపూర్వకం— ఉమ నిశ్చయానికి చారణమేమిటో అతనికి చక్కగా తెలుసు—అంతటేని ఆవేదన అతని కళ్ళలో నుడులు తిరిగింది—అతని పెదవులు కదిలాయి. కానీ మూలలు పైకి రాలేదు.

అతని ఆవేదన గమనించిన ఉమ తృప్తిగా నిట్టూర్చింది. “ఇది చాలు” అనుకుంది.

గిరిబాధ వడ్తున్నాడని గ్రహించిన వారి, అది తనమీది సానుభూతిగా అర్థం చేసుకుని, “ఎందుకు గిరి, అలా బాధ పడ్డావ్? మనలో ఒకరైనా ఇలాంటి మంచిపని చేస్తున్నందుకు మనం గర్వపడాలి” అన్నాడు.

గిరి దిగాలుగా “దేశసేవ చేయాలనే దీర్ఘ సహజంగా ఉంటే చాలా మంచిదే! కానీ, వేరుకారణాలేవైనా దీనికి దారితీస్తే మాత్రం.....” అని అగిరి పోయాడు.

ఉమ పూరుకోక “కారణమేదైతేనే? జరుగు తున్నది మంచిదేగా” అంది.

గిరి, వారి వంక చూస్తూ, “కానీ, ఒక అనురాగభరిత హృదయాన్ని కోరిక జేయుట మాత్రం క్షమించరాని నేరం” అన్నాడు.

ఉమ కొంఠెగానవ్వు “నిజంగా?” అంది.

ఆ ఎత్తిపాడుపు మాటిగా గిరి గుండెలో గుచ్చు

కుంది. ఆ తరువాత ఎంత ప్రయత్నించినా, ఆ ముగ్గురిలో ఎవ్వరూ సహజంగా ఉండలేకపోయారు. ప్రతిఒక్కరి మనసులోనూ ప్రచండమైన తుపాను తెలరేగుతూంది. కొంతసేపు ఎలాగో కృత్రిమమైన మూలలతో గడిపి వారి, ఉమ, సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు.

17

తన ఇంటికి వచ్చిన జానకిని పది క్షణాల పాటు ఎగాదిగా చూస్తూ నిలుచుంది దుర్గ— దుర్గ చూపులలోని భావం గ్రహించిన జానకి, కృత్రిమ కోపంతో బొమలు ముడిచి నవ్వుతూ, “దృష్టి బొమ్మలా అలా చూస్తావే? నా ముఖం కోతులాడుతున్నాయా?” అంది కూర్చుంటూ, దుర్గ తను కూడా జానకి ప్రక్కన కూర్చుని. “నీ అలంకరణ నిజంగా దృష్టి కొట్టేలాగే ఉంది ఎంత టైం పట్టింది నీకు? ఇంక ఇంట్లో వేరే ఏమలేమో ఉండరా?” అంది.

జానకి చెక్కిళ్ళు కొంచెం ఎర్రబడగా. “ఏం చెయ్యను? ఇలా అలంకరించుకోక పోతే ఆయన చంపేస్తారు.” అంది. “అలా చెప్ప! ఇదంతా మా బావగారి కళా ప్రావీణ్యమన్న మాట.” దుర్గ కిరిల నవ్వింది. జానకి తను కూడా నవ్వి “ఆయనకి అలంకరణ విషయంలో ఎంత చాదస్తామనుకున్నావ్. ఎక్కడా ఏ లోటు ఉండడానికి నీలు లేదు. చీరా, జాకెట్లు, గాజులూ, పువ్వులు, లాకెట్లు అన్నీ ఒక దానితో ఒకటి కలసి తీరనలసిందే! లేకపోతే అప్పటికప్పుడు బజారునుంచి కొని తీసుకువస్తారు. అంతేకాదు పేరంటాలకి ఒకలాగ, డిన్నర్ కు ఒక లాగ, పార్టీలకు మరోలాగ అలంకరించుకోవాలి— నిజంగానే సువర్ణబట్టలు నా టైమంతా ఈ అలంకరణ వృధా అవుతుంది. నాకొక్కొక్కసారి ఏమి గొస్తుంది కూడా! అయినా ఆయన మనసుని కన్న పెట్టలేను.” అంది.

దుర్గ చువబొమ్మలు ఆశ్చర్యంగా పైకి లేచాయి. “అయితే నువ్వు తరచుగా కబ్బులకూ, పార్టీలకూ, సెనిమాలకూ వెళుతుంటావా?” “అయ్య బాబోయ్! తరచుగా ఏమిటి? ఇంకా మించు రోజూ ఏదో ప్రోగ్రాం ఉంటుంది. ప్రతి రోజూ నేను నిద్ర పోయే సరికి వస్తాను, ఒంటి గంట అవుతుంది. అప్పుడప్పుడు మేం కూడా పార్టీలిస్తా ఉంటాము— ఇంటి వసులు నువ్వు వుట్టుగానే నాకేమీ లేవు, అజమానుషీ తప్ప— అయినా, ఈ వ్యావహారికంబోతో ఉక్కిరి బిక్కిరిగా ఉంటుంది.”

“నీకు బాగుందా, ఇలా?”

“బాగుందా, అంటే ఏం చెప్పను? ఆయనకిలా చాలా ఇష్టం— ఒక్కొక్కసారి నాకు ప్రకాంతంగా ఇంటి దగ్గరే ఉండాలనేమిస్తుంది— కానీ తను నన్ను వదలరు. తప్పించుకోవాలంటే ఒకటే మార్గం— ఏ తలనొప్పి అనో, కడుపు నొప్పి అనో వంక పెట్టాలి— అప్పుడు నేను వస్తానన్నా తను తీసుకుని వెళ్ళరు. కానీ ఇంకా ఇబ్బంది వస్తుంది. తను కూడా అన్ని వ్యాధులూ, మానుకుని వానా కంగారు పడుతూ. నాదగ్గరే కూర్చుంటారు. డాక్టరుని పిలిపిస్తారు. ఎంత గడవ జరగాలో అంతా అవుతుంది. ఇంతకంటే ఆయనతో కలిసి బయటకు పోతే మేలనిపిస్తుంది.”

అప్రయత్నంగా దుర్గ భారంగా నిట్టూర్చింది. “ఎంత అదృష్టవంతురాలివే నువ్వు జానీ!” జానకి వకవక నవ్వింది. “అవును! నా అదృష్టాన్ని నువ్వుపాగుడుతే విని ఆనందిస్తాను.”

“అదే? ఇంతకంటే అదృష్టమేం కావాలి?”

నవ్వుతున్న జానకి ముఖం క్షణంలో నల్లగా అయిపోయింది. భారంగా, “హానీ! అదృష్ట వంతు రాలినే అనుకో!” అంది— దుర్గ ఆశ్చర్య పోతూ “నాకు చెప్పకూడని రహస్యమేమయినా ఉందా?” అంది—

“అసలు రహస్యమే కాదు— కానీ అనుకోవటానికి చాలా కష్టంగా ఉంటుంది. మొన్న మధ్యలో మా ఆయనకు గుండె బబ్బు ఉన్నట్లుగా తెలిసింది. నీ క్షణంలో నైదా నా ఈ స్వర్గమంథా అంధకారంలో కరిగిపోవచ్చు— చుర్లా! నా అదృష్టాన్ని మెచ్చుకుంటావా? నన్ను చూసి జాలి పడతావా?”

దుర్గ నిర్భంత పోయింది— మూఢురాలిగా జానకి ముఖం వంక చూస్తూ ఉండి పోయింది. చైతన్యానికి మారు పేరులా ఉండే జానకి, స్పష్టతలో విలసము రూపు ధరించి వచ్చిందా, అని జానకి, తన గుండెల్లో ఈ ఆరని కుంపటిని ప్రజ్వలింప జేసుకోంటూ పైకి వకవక నవ్వు గలుగుతుందా?

ఎప్పుడూ నవ్వుతూ ఉండే జానకి కళ్ళ నిశ్చయ దుర్గ గుండెలను పెండి చేసాయి. అప్పాయింగా జానకి చేతని తన చేతిలోకి తీసుకుని “హానీ దానిని—నవ్వుతూ వచ్చిన నన్ను ఏడిపిస్తూ న్నానే నవ్వు. కన్నీళ్ళు నీకు తగినవి కాదు—” అంది.

జానకి పెదవుల పైకి పేలవమైన చిరు నవ్వు మెరిసింది. “నిజం దుర్గా! కన్నీళ్ళు నాకు తగినవి కావు. నా గురించి నాకు ఏమీ బాధ లేదు. కానీ అంతరంతరాలలో ఆయన వడే క్లింభ మామూంట్ నా గుండె నెరిగి సోతుంది—

“ఈ సంగతి ముందే గురించకుండా. నిన్నవాయం చేశాను. నన్ను క్షమించగలరా జానకి?” అని ఆయన అంటూంటే ఏం సమాధానం చెప్పిలో తోచదు. “నాకు ముందే ఈ సంగతి తెలిసినా, మిమ్మల్ని ఒదులుకునే దానినే కాను.” అంటాను. ఆయన దరిదాపులకు నిషేధ మేఘాలు రాకుండా నా శాయ శక్తులా ప్రయత్నిస్తాను. అయినా తన అంతరంగంలో ఆవేదన తుడిచి వెయ్యటం నా తరం కావటం లేదు—”

దుర్గ మనసు కరిగి పోతోంది. జాలిగా జానకి వంక చూడటం కంటే ఏమీ మార్పిడలేక పోయింది. జానకి ఇంకా ఏదో చెప్ప బోయేటంతలో శంకర్ రావటంతో అగిరి పోయింది— శంకర్ జానకి చూసి “హలో! జానకి! ఈ మధ్య బొత్తిగా కనబడటం లేదే.” అన్నాడు. జానకి నవ్వింది.

“నేను రాకపోతే హానీ, మీ ఇద్దరూ రాకూడదా? మీరూ అసలు కనబడటం లేదు.”

“వద్దామనే అనుకున్నాను. రెండుసార్లు డాక్టర్ నేనూ బయలుదేరి కూడా, ఏవో అవాంతరాలవల్ల అగిరిపోయాం. అయినా, మీరు కనబడకపోతే మాకేం తోచదు.”

“అవును, దుర్గా!” అంటూ జానకి దుర్గ వంక చూసింది. తన భర్త ఈ లేనిపోని అబద్ధా

రికిన నేటి చూడండి

పగటి వేషాలు

బుడబుడక్కుల వాళ్లు

ఎన్. రామకృష్ణ

కృష్ణుడు, నారదుడు

ప్రగటివేషాలు వేసేవారు నాట్య కళ అభ్యాసకులు. ఊరూరా తిరిగి ఈకళలో తమకి ఉన్న నైపుణ్యాన్ని ప్రదర్శించి పొట్ట గడుపు కుంటారు. వారికి పాట, నాట్యం, సంగీతం అన్నింటిలోనూ ప్రవేశం ఉంటుంది.

రంగు రంగుల దుస్తులలో పురాణాలు, బుర్రకథలలోని ఘట్టాలునాట కాలుగా వేస్తారు. భాగవత, రామాయణ, మహాభారతాలకథలు ఎక్కు-

వగా వాడుకుంటారు. పాత్రధారు లందరూ మగవారే. కాని, అందరూ తమ కుటుంబాలతోనే పర్యటిస్తారు. సాధారణంగా ఒక్కొక్కచోట పది రోజులుదాకా మకాం చేస్తారు. ఊరువదిలి వెళ్లేముందు చందాలు పోగుచేసుకుంటారు. ఒక ఊరికి మూడు నాలుగు వందలదాకా సంపాదిస్తారుట!

తెలుగు ప్రదేశాలలో 'పగటి వేషాలు'గా చలామణి అవుతున్న

వీరిని అరవదేశంలో 'పగల్వేషం' ఉండో గ్రహించవచ్చు !

హరని పిలుస్తారు.

నేడు సినిమాపంటి కాలక్షేపాలు

ఈ పేజీలోని ఫోటోలలో వీరి ప్రదర్శనలలోని దృశ్యాలు కొన్ని చూడొచ్చు. వీరు పురాణకాలంలో వ్యక్తులలాగా మాత్రమే గాక నిత్య జీవితంలో చూసే వారిలాగా కూడా వేషాలు వేసుకుంటారు.

ఎన్నో అందరి అందుబాటులో ఉన్న వృద్ధు పగటివేషాలు ఇంకా ప్రజా దరణ పొందుతున్నాయంటే సంతోషించ తగ్గ విషయం. నాటకాలు, వీధిభాగవతాలు, తోలుబొమ్మలు, యక్షగానాలు మొదలయిన వినో

దాలతోబాటు పగటివేషాలకూడా వేసుకుంటే 'పగటి వేషం' అని వెక్కిరిస్తారు. దీనినిబట్టి పగటి వేషాలకు ప్రజల మనస్సులో ఎటువంటి స్థానం

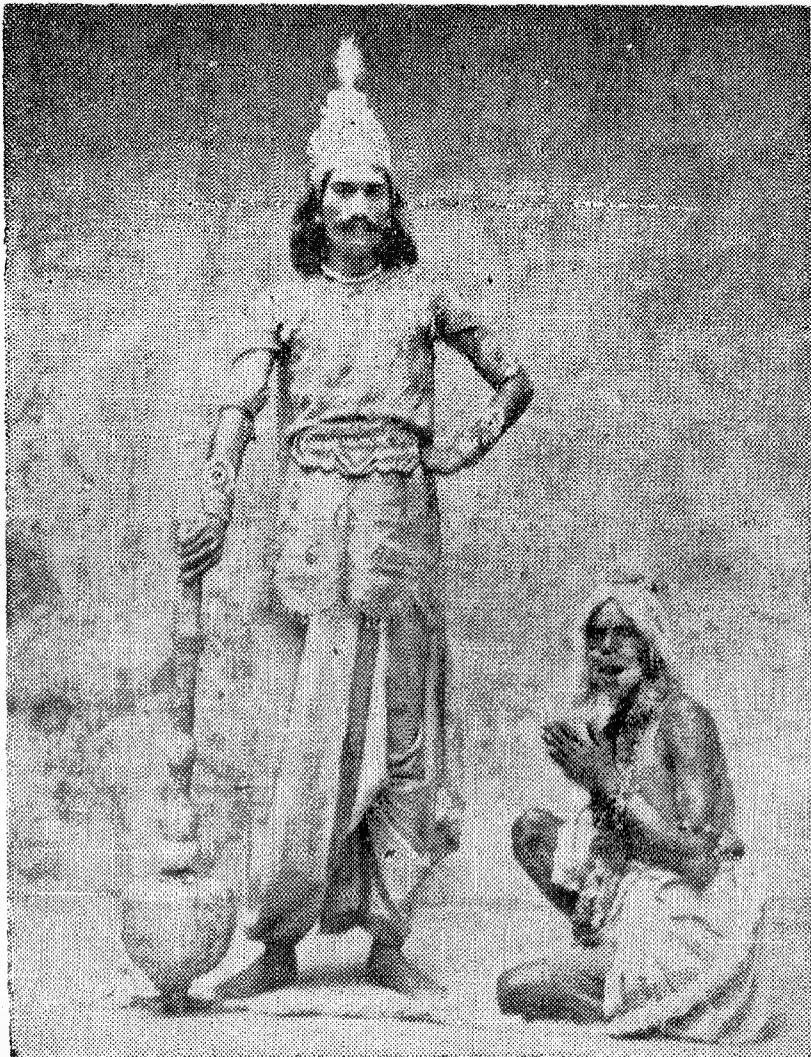
దాలతోబాటు పగటివేషాలకూడా ప్రాచీన కళాస్వరూపాలు; ప్రజా సామాన్యానికి తరతరాలుగా ఆహ్లాదాన్ని కలిగించిన వినోదాలు.

భీముడు, ద్రౌపది

నేడు స్కూల్లో, కాలేజీలలో ప్రదర్శించే 'ఫాన్సీడ్రెస్ కాంపెటిషన్'లు సయితం ఒక రకమయిన పగటివేషాలేగా?

నటన, అభినయం, అనుకరణ మానవ స్వభావంలోనే చాగి ఉంటాయి. వీలయినప్పుడు, అవి చేసేవారి కేకాక, ఇతరులకు కూడా సంతోషం కలిగించటంవల్లనే ఇన్ని కళాస్వరూపాలు ఇన్ని విధాలుగా వ్యాపారంగా, పరిశ్రమలుగా వర్ధిల్లుతున్నాయి. ★

భీముడు, ఆంజనేయుడు

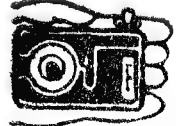

ఉత్తమ చిత్రపు
కాకాబాబు
 నేనా భావనలు
 చెంది, దాంపత్య
 సౌఖ్యం అనుభవించి
 లేనివాగు వంటకే
15 నయా పైసలు

ప్రాంతులో సంప్రదించండి.
డా. ఎ. పూర్ణచంద్రారావు,
M.D.F.N.F.U.(Ceylon) పెక్కు పైసలీస్తు.
నాగేశ్వరరావు వంతులు రోడ్డు,
పూర్ణా పేక్టరీవర్గ
గాంధీనగరం : విజయవాడ-3.

ఏర్ కింగ్ ట్రాన్స్ సిస్టర్

జపాన్ లో తయారైన పాకెట్ రేడియో. పెద్ద రేడియో
 వలె పనిచేయును. అన్ని ట్రాన్స్ సిస్టర్లు, టాడ్
 స్పీకర్లు గ్యారంటీగలవి జపాన్ లో తయారైనవి.

మీరు కోరిన గోలు సంగీ
 తం, వార్తలు వివరమృను.
 స్టాన్ వికంగా ప్రపంచంలోని
 ప్రతి స్టేషను వివరమృ.
 వివరము చేయగా వంప

పదము. ట్రాన్స్ సిస్టర్ లో పనిచేయును. అమ్మ పెద్ద
 అండ్ మెన్ పని తీర్చే పని సాధ్యము. లభిస్తుంది. 3 సం
 గ్యారంటీ. డిలీవరేషన్ AMBICOR రు. 45/50
 VPP డెలివరీ రు. 4/- రేడియో పనిచేయును. 3/-

RAJA TRADERS (AP 49)
P. Box 1494, Delhi-6.

తగ్గింపు ధరలు

తక్కువ ధరకు ఆకర్షణీయ వైపు
 రంగులలో మిక్కిలి అందమైన
 రాష్మీర్ బ్యాట్ చేత వీరలు.
 ఒక్కొక్కటి ధర రు. 7/50.
 2 వీరలు రు. 14. 3 వీరలు
 రు. 20. డిలీవరీ ధర ఒక వీర
 రు. 11. 2 వీరలు రు. 21.
 3 వీరలు రు. 30. పెక్కు
 రకం వీరలు 1 కి రు. 15.
 2 వీరలు రు. 28/- 3
 వీరలు రు. 39/- అన్నిటికీ పి. జి. ప్యాకింగు
 ఉచితం. 2 వీరలు కొనుపారికి ఒక జత ఇయర్
 బ్యాండ్, 3 వీరలు కొనుపారికి ఒక బ్యాండ్, ఒక
 జత ఇయర్ బ్యాండ్, ఉచితముగా పంపెదమును.
 కొద్ది స్టాక్ గలదు. మీ ఆర్డరును వెంటనే
 పంపండి. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

THE ROYAL STORES (APM2)
Post Box No. 1774, Delhi 6.

సంపేంగ పాదలు

31 వ పేజీ తరువాయి

న్ని ఎందుకూ చెప్పిస్తావో అర్థం కాని దుర్గ
 లయోమయంగా తల ఊపింది.

శంకర్ "దుర్గా! జానకికి కాసేపు అది ఏమైనా
 ఇచ్చావా, లేదా?" అన్నాడు.

కబుర్లు సందడిలో ఆ మాటే మర్చి పోయిన
 దుర్గ హడావుడిగా లేవబోతుంటే జానకి దుర్గను
 బలవంతాన కూర్చో బెట్టి "నాకు కాసేపు అలవాటు
 లేదు. ఎవరింటికైనా వెడితే మర్యాదకోసం తాగు
 తాను. ఇప్పుడు తాగాలని లేదు." అంది.

"అబ్బ! మీకెంత మంచి అలవాటండీ!"
 అన్నాడు శంకర్. జానకి నవ్వి గ్రూరుకుంది.

పంపెం పేర్లు కూర్చుని అది ఇది మూటాడుక
 జానకి మోస్తూనే లేచింది. దుర్గ ఇంకా కాస్తేపు
 కూర్చోమంది. కానీ, జానకి పని ఉందని లేచింది.

"వీలైనప్పుడు తల్లీ కన్నుస్తూ ఉండండి."
 మళ్ళీ ఒకసారి హెచ్చరించాడు శంకర్.

జానకి వెళ్ళుంటే తనలో తను నవ్వుకుంటున్న
 శంకర్ ను చూసి ఆశ్చర్యంగా "ఏమిటి?" అంది
 దుర్గ.

"మీ జానకిని తల్లుకుని నవ్వుకుంటున్నాను.
 అది ఒక అడదేనా? చేతులా లేని ఆ జాకెట్టు లిప్
 స్కీ, పైలీట్లు, జాబ్బంతా అలా గావాలని
 రింగులా తిప్పి పోవటం, మిడితో పటిలే వాగిపో
 అలా విరగటం. మాట్లాడుటా! - ఆ మొగడు
 వెధవని అలా - పెళ్ళాన్ని ఇస్తుం పట్టిపట్టు.
 పూలేనిచ్చి అడమండలా చేతులు పలుకుకుంటూ
 కూర్చున్నాడు. హా హా హా" శంకర్

వికలమైన నవ్వు దుర్గ చెవులకు బొటం పోతులా
 బిగిలింది. బాల్య స్మృత్యాన్ని మరువని జానకి స్నేహ
 శిలలను, స్నేహితురాలి భర్తగా శంకర్ కిచ్చే
 గౌరవాన్ని, చేతి తరం క్రిందా రాజారాం విశాల
 వూడయ్యాపు పీఠ నిజం క్రింద, గ్యాన్సానించే
 భర్త గా మకు కలసిపోతాడే సాంబంది దుర్గ.
 జానకి మూడు విషయాలపై ఆ ఆభండాల్ని
 పహించ లేక పోయింది. "మరి, అలాంటి జానకితో
 మీరంతా స్నేహంగా ఎలా ఉండగలుగుతున్నారో?"
 రోషంగా అడిగింది దుర్గ.

"నీ తలకాం. స్నేహమేమిటి? నా అందం
 చూసి అది వెంటబడింది. సోనీయేలే! నాకు మంచి
 కాలక్షేపమని నేనూ సరదా పడ్డాను."

ఇతే గిరి పోయేలా నవ్వాడు శంకర్.
 భరించలేని నిరక్తితో దుర్గ నవనాడులా
 నుండాయి. "ఫీ! ఏం మనుష్యులూ? ముఖమెదురుగా
 ఎంతో స్నేహాన్ని చూపించి కనువాయి కాంగనే
 ఇంత నీచంగా మాట్లాడుటమా?"

"నీవెవ్వని వాళ్ళను గురించి నీచంగా మాట్లా
 డక ఇంకెలా మాట్లాడుతారు? ఈవిడ నీవత్తాన్ని
 కప్పిపెట్టడానికి, ఆ మొగడు వెధవ అడ్డున్నాడని
 నన్నెప్పుడు ఎలివ్రత అనమంటావా?"

"అవును - భార్యను అనురాగంతో చూస్తూ
 ఆమెను విక్రసించే స్వాతంత్ర్యాన్ని ఇవ్వటం చేతకాని
 తనం. క్షణక్షణానికి తన అధిపత్యాన్ని గుర్తు
 చేస్తూ భార్యకు వ్యతిరేకమనేదే లేకుండా పడు
 బలంతో అబద్ధ ఉంచడం మొగతనం."

శంకర్ రుద్రుడయ్యాడు. తేజ తపలపాకు
 వంటి దుర్గ చెంప నెళ్ళుమని ఉద్బంది. మళ్ళీ
 అన్నాడు రోషంగా-

దుర్గ మనసు మంచి తోలేరింది. ఆమెకు
 భయమూ, గానా కలగటానికి మార్గం రోషమూ,
 కల పెరుగుతున్నాయి.

"నేను అనడమెందుకూ? మీరే బుజువు
 చేసుకుంటున్నారు."

శంకర్ యుక్త యుక్త వివక్షణా జ్ఞానం
 పోగొట్టుకున్నాడు. చెక్రి ఆవేశంతో తన చేతిని,
 కాళ్ళనూ కూడా దుర్గ మీద ప్రయోగించసాగాడు.

దుర్గ ప్రతిఘటనైనా లేకుండా కనీసం కన్నీ
 రై నా రాకుండా, తన శరీరాన్ని శంకర్ మూర్ఖత్వానికి
 కప్పించి తనీ తోకంతో లేచి దానిలా నిల్చుంది.

ఈ మొండితం శంకర్ అవేశాన్ని మరింత రెప్ప
 గొట్టగా తీవ్రమయింది రోషంతో మోలమన్న
 కర్ర పైకెత్తాడు. కర్ర ఎత్తిన అతని చెయ్యి
 అలాగే దృఢంగా పట్టుకోబడింది. శంకర్ ఆశ్చర్యంతో

సెనక్కు తిరిగి వెంటనే పారి పోయాడు. గిరి
 కళ్ళలో నిప్పులు కురుస్తున్నాయి. అతని దృఢ
 మైన బంధంలో శంకర్ చెయ్యి ఇరుక్కుంది.

గిరిని చూడగానే దుర్గ గిరి సాదాల మీద వారి
 "గిరి! నాకింత విషమింట్టు. అదే! అదొక్కటే నేను
 నిన్ను కోరుకుంటున్నాను." అంది.

గిరి కడుపు తరుక్కు పోయింది. "ఇదంతా నీ
 ప్రయోజకత్వమే! అని ఎవరో తనను దెప్పినట్లు
 యింది. పలుక్కుని శంకర్ ఒక తిరిగి "భార్య
 ఏదో అడుగుతుంది విన్నావా? తెచ్చి పెట్టు.
 అందరి సమస్యలా తీరి పోతాయి." అన్నాడు.

శంకర్ వంచిన జల ఎత్త లేదు. ఆ మాట్లాడి
 నది గిరికాక, ఇంకోకరైతే అతడు పూట్లైన
 సమాధానం చెప్పేవాడే! అతడు ప్రపంచంలో
 అందరికన్నా అధికంగా ప్రేమించి, గౌరవించే వ్యక్తికి
 "నమాదానూ ఇయ్యలేకపోయాడు.

"దుర్గా! నువ్వు కాస్తేపు గి. శాంతి తీసుకో!
 నెళ్ళు" అన్నాడు గిరి దుర్గ నిచ్చు నిండి తన
 పెద్ద కళ్ళతో నిద్రాగా గిరివం చూచగా "ఒకటే
 గి. శాంతి" అంది దీనిగా.

"నా మాట విను నెళ్ళు" అన్నాడు గిరి మళ్ళీ.
 దుర్గ వెళ్ళిపోయింది. గిరి శంకర్ ను చెయ్యి పట్టు
 కుని తన దగ్గర సోఫాలో కూర్చోపెట్టుకుని
 "శంకర్! నేను నిన్ను స్వంత తమ్ముడిలాగా అభిమా
 నిస్తాను, మానసా నీ సుఖం కోరుకుంటానని
 సమ్మతావుగదా అన్నాడు. శంకర్ తలవంచుకుని
 "నువ్వు నా పాలిట దేవతని" అన్నాడు.

గిరి నిరసనగానవ్వి "అంత స్వేచ్ఛతం వద్దులే!
 ఇది విను-నీకు ఈ సమస్యలన్నింటికీ చక్కటి
 పరిష్కారమార్గం చెప్పునా?" అన్నాడు.

"అంతకంటేవా? చెప్పు."

గిరి సాధ్యమైనంత శాంతంగా నవ్వుతూ
 "దుర్గ సూచించిన మార్గమే! ఎలాగో ఒకలాగ
 దుర్గను, ఈ లోకంలో లేకుండాచేస్తే నువ్వు
 పోయినా నీకు నచ్చిన మరో స్త్రీని పెళ్ళి చేసు
 కుని సుఖంగా ఉండవచ్చును. నీమీదకు ఏ కేసులా
 రాకుండా నేను చూస్తాను" అన్నాడు.

శంకర్ ముఖం పాలిపోయింది.

"గిరి! దుర్గ నన్ను రెప్పగొద్దుంది. అసమాన
 కరంగానూ మాట్లాడుతుంది. కొట్టాను. కొట్టు

డంతప్పే అనుకో! కానీ ఆ వెర్రి అవేశంలో నాకంత ఆలోచన ఉండదు— అంతకానీ, దుర్గ చావాలని నేను కోరుకుంటానా?”

“నువ్వు కోరుకోవుగానీ, నేను కోరుకుంటున్నాను. దుర్గకు అదే నయం.”

“వద్దు గిరి! అలా మాట్లాడకు—ఆ భావనేనా మనుషుకు కష్టం కలిగిస్తోంది. నేను దుర్గను ఎంత అభిమానిస్తానో మీ కెవరికీ తెలియదు. దుర్గ లేకుండా నేను క్షణం కూడా ఉండలేను. తనకోసం ఏం చెయ్యమన్నా చేస్తాను—కానీ నన్ను చులకనచేస్తే నహించలేను.”

గిరి శంకర్ ముఖంలోకి తేరిపార చూశాడు. శంకర్ ముఖంలోనూ ఆవేదన స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. గిరికి కొంత సంతృప్తి కలిగింది.

శంకర్ చేతిని తన చేతిలోకి తీసికొని మృదువుగా నొక్కుతూ “నువ్వు ఉత్త అమాయకుడివి! శంకర్” అన్నాడు. శంకర్ కు గిరి ధోరణి అంతా తమాషాగా ఉంది. గిరి ముఖంలోకి ఒకసారి చూచి పూరుకున్నాడు.

“లేకపోతే ఏమిటి చెప్పు. నువ్వు దుర్గ నింత ప్రేమిస్తూ కూడా, మీ జీవితంలో ఇంత కలతలు రేగుతున్నాయంటే, ఏమనాలి? పోనీ, ఇట్లాంటి పరిస్థితి నీకు సుఖంగా ఉందా? ఈ గొడవలూ, చికాకులూ, నీ మనసుకేమీ కష్టం కలిగించటం లేదా?”

“ఎందుకు కష్టం కలిగించటంలేదూ? నువ్వు దుర్గను చేసుకో మనంగానే నేనెంతో సంతోషించాను. అప్పట్లో దుర్గ వినయమూ, అణకువానన్నెంతో ఆకర్షించేవి. ఒక్కసారి తప్ప నాలోనైనా ఎక్కువ మాట్లాడేదికాదు. నా సంసారం స్వర్గమే

అవుతుందని ఆశపడేవాణ్ణి. ఇప్పుడు ఇంచుమించు నాకు పిచ్చెక్కినట్లు ఉంటుంది.”

“ఉండదూ మరి?” ఎవరైనా భార్యతో సరదాగా గడపాలని ఆశపడతారాకానీ, గొడవ పెట్టుకు కూర్చోవాలునుకుంటారా? కానీ, శంకర్ ఇంకోక్క విషయం గూడా అర్థం చేసికోవటానికి ప్రయత్నించు కాస్త—మనం పెళ్ళి చేసుకునే సజీవమైన మనుష్యులముకానీ, యంత్రాలముకాము గదా! ప్రతి ఒక్కరికీ, వారివారి ఆలోచనలూ వారి వారి కోరికలూ ఉంటాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు భార్య భర్తలమధ్య ఈ భావాలతో వైరుధ్యం కూడా కనిపించవచ్చు — అట్లాంటప్పుడు వరపుర సహకారంతో ఇద్దరూ, ఒకదారికి రావాలి. కానీ ఇద్దరిలో ఒకరు బలవంతాన తమ అభిప్రాయాలు ఇంకోకరి నెత్తిమీద రుద్దటం ఎలా సాధ్యమవుతుంది చెప్పు? దుర్గ విధిలేక నువ్వు చెప్పినట్లు నడి ఉండటం నీకు ఇష్టమా? లేకపోతే, రాస్తే సంతోషంతో నిన్నునరించటం నీకు ఇష్టమా? దుర్గ మనసును చిత్రపథ చేసాక, ఆ శరీరాన్నుండి నువ్వేం పొందగలవు? జీవితేని యంత్రంగా దుర్గ మారిపోయిందంటే, నువ్వాపరిస్థితిని ఒక్కక్షణంకూడా భరించలేవు. మానవుడెవడూ ఏకాంతాన్ని భరించలేడు. నువ్వు నీకు తెలియకుండానే దుర్గను, నీ కనుగుణవైన యంత్రంగా మార్చుకుంటున్నావు. అప్పుడు చివరకు మానసికంగా నీకేకాంతవానం అభిస్తుంది. పూదయాణ్ణి నాశనంచేసిన తరువాత స్పందన నశించిన ఆ పూదయం శరీరాన్ని ఎలా ఉత్తేజపరుస్తుంది? ఉద్రేకరహితమైన ఆ శరీరాన్ని నువ్వేం చేసుకుంటావా?”

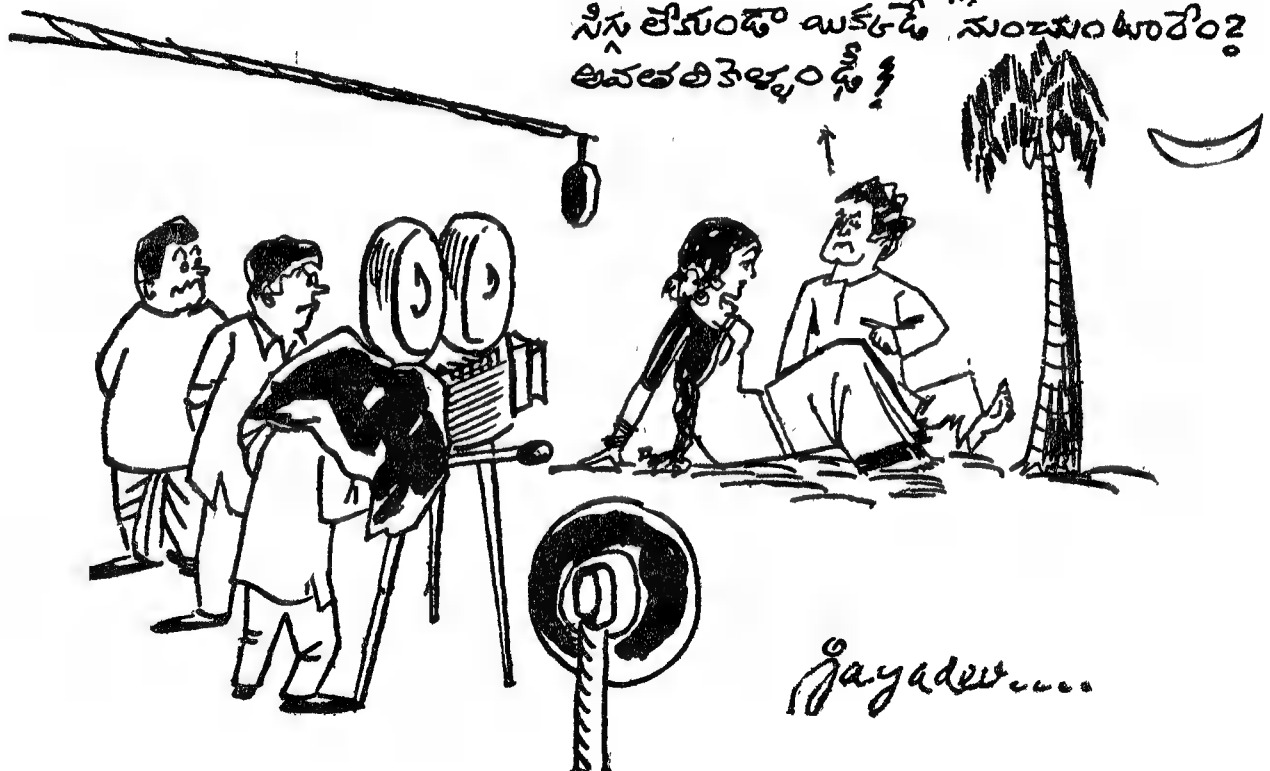
శంకర్ ఆశ్చర్యంగా వింటున్నాడు. అతని అంత

రాంతరాలలో ఆ మాటల్ని అక్కరాలా నిజమేనని పించింది. “ఇంకోక సంగతి శంకర్—నువ్వు దుర్గ నెంతో ప్రేమిస్తున్నావు. ఆ ప్రేమను ఆమె గుర్తించేలా చెయ్యి. ప్రతి పురుషునికీ తన సర్వస్వమూ ధారపోస్తుంది. ప్రతిఫలంగా, ఆమె కోరుకునేది లాలనా, అనునయమూ మాత్రమే! నీ అధికారంలో ఎదురు తిరిగే ఆమె పూదయం నీ లాలనతో సర్వమూ మర్చిపోతుంది. తన వ్యక్తిత్వాన్ని కూడా మరిచి, నీ వ్యక్తిత్వంలో తానుగా లీనమవుతుంది. అనాడు నీ కోరిక సఫలమౌతుంది. ఇంకోక విధంగా నీ కోరిక నెరవేరదు సరికదా, నీ జీవితాన్ని నువ్వే నాశనం చేసుకున్నాడవోతావు.

“మనుష్యులంతా ఒకవిధంగా ఉండరు. ఇనుప స్తంభమూ, వీణ తీగలూ, ఇనుమునుండే చేయబడ్డాయి—మొదటిది ఎంత దెబ్బకైనా, తట్టుకోగలదు. దానినుండి ‘డండం’ ధ్వనులుతప్ప ఇంకేమీ పొందలేవు. ఏ కాస్త చిన్న దెబ్బకైనా తెగిపోయే వీణ తీగలను నున్నితంగా మీటినపుడు లోకాన్నే మరచించేసే మంజుల మధురనాదాన్ని అందిస్తాయి. మనుష్యుల స్వభావాల్లో కూడా ఇంతటి వైవిధ్యం ఉంది. అర్థం చేసికోగలిగితే, ఆనందాన్ని అనుభవించగలం. గుడ్డిగా ప్రవర్తిస్తే పుష్టికర్త మన కందించిన ఎన్నో వరాలను వ్యర్థం చేసుకున్నవాళ్ళమవుతాము. నేను దుర్గను సమర్థిస్తూ, ఈ మాటల్ని చెపుతున్నానవికానీ, నీకు నీతులు చెప్పుతున్నానవికానీ అనుకోకు—నీ సుఖంకోరి మాత్రమే ఇలా చెపుతున్నాను. నువ్వే ఆలోచించుకో! నేను వెదుతున్నాను.”

శంకర్ సమాధానానికి కూడా ఎదురు చూడకుండా గిరి వెళ్ళిపోయాడు. (సశీం)

మీంకొమైనా సెన్సుంబుయ్యార్? లవర్లుమేం ఏదా మంటుండు కుంటుంటే సిస్ట్రోమంథా ఎక్కడో సుంజుంటారేం? అవతతికెళ్ళంకో?

మొదలై కానీ పట్టి భరించలేదంత అయితే అవిదవి ఇంటికే తీసుకువచ్చారు. “డాక్టర్లు పిలవనా అని అడిగితే” “ఈ బాగ్యానికి డాక్టర్లెందు” అని అర్ధరాత్రివరకూ అదనోపాయం ఏర్పడలేదు.

ఆ హాదాపడితో శిష్యుని తలుపు గడియ పెట్టుకుంటూ నిద్రపోయాడు. పొద్దున్ను లేచేసరికి రిస్కుపానీ, వరుసు ఎవరో ముచ్చటపడి శిష్యునితో చెప్పకుండా రాత్రికి రాత్రే పట్టుకు పోయినట్లు తెలిసింది. శిష్యునికి దొంగని మాస్టే జాలి పసింది. తరువాత శిష్యునికి సంతకబిల్లు అవునరమా అనుకుంటుంటే అంతకు మించి సరుసుతో నెయ్యదు. కనుక ఒకటో రెండో రూపాయలకి మించి ఉండదా డబ్బు. ఇంక ఆ రిస్కుపానీ రెండు రోజుల్లో రిజిష్టరు పోస్టులో దొంగ తిరిగి పంపించినా తను అభ్యర్థ వడదు. అందుకని పాపం ఈ చోటలో శిష్యుని తప్పించి ఫలితం ఉండదు. శిష్యుని తప్పేగా మనస్సుతో నవ్వుకుని బయటికి బావుండదని “నిశ్చయంలాంటి వాచీ ఎనిమిదేళ్లబట్టి వాడు తున్నాను.” అని ఇద్దరే పోయాడు.

“నాటకమా ఏ ముచ్చట! నాకీ కడుపు బొప్పి నిన్ననే రావాలి! నా వెళ్లి ఇంకాగానో

మలుపరాని ఉగాది

28వ పేజీ తరువాయి

అయిన తలుపు వేసుకోవడం మర్చిపోయి ఉంటారు. అర్ధరాత్రి వరుకు హంగామా చేస్తే నిద్ర ముంచుకురాదా! అయిన రాక రాక వస్తే నిశ్చయం లాంటి వాచీ పోయింది. ఇంక ఆయన బతిమాలుతూ వస్తారా! వెధవ అవడం! వాటివల్లే నాకీ నొప్పి వచ్చింది. ఇంక అవి నేను చేస్తే ఒక్కో అని అత్తగారు పాదావిడి చెయ్యడం శ్రవణం నందంగా, వినిపించింది శిష్యునికి.

రిస్కు వాచీ పోయినందుకు అత్తగారు ఒట్టు పెట్టుకున్నందుకు ఎంతో ఆనందించినా తోయి బిల్లులో ఏవారం నటిస్తూనే కూర్చున్నాడు. ఇంటిలో మావగారు పూజలో వని చూసుకోవడానికి వెళ్లిన వారు వచ్చి శకుంతల్ని పిలిచి “అమ్మాయి! ఎవరో బాకీ ఉన్నవాళ్ళు ఇప్పుడే బజార్లో కనిపించి ఇవ్వాలిర డబ్బు ఇచ్చారు. ఎన్నో బట్టి అనుకుంటున్నాను. ఈ డబ్బు పెట్టి మీ ఆయన్ను వాచీ కొనుక్కోమన్నానని చెప్పి ఇయ్య. నేను ఇస్తే పుచ్చుకోడు అంటే మొహం చూటనుడు.” అన్నారు. అది వక్క గదిలోంచి

విన్న శిష్యుని ఆనందంతో మరో పది పానులు బరువు పెరిగాడు.

ఇంతలో సొరపు దుమారంలా వదిలి “మన రెండిళ్ళపడత ఉన్న పురయ్య చోదరి కొత్త సంవత్సరంలో కొత్త బ్యాపారం మొదలు పెడతాడట డులు. ఓ పది సైకిల్ రికార్డు కొని అద్దెకిస్తాడు. మన బావగారికి ఒంటెద్దుబండి బాధ తప్పి పోయింది అక్కయ్యాయ్.” అంటూ ప్రకటించాడు.

శిష్యునికి ఆనందంతో పూసరాడలేదు. అంత సులభంగా అతని బాధలన్నీ కొత్త సంవత్సరములో కొట్టుకు పోయాయి. శిష్యునికి మరి కొత్త సంవత్సరము: ఆయన బ్రహ్మాండంగా మోసి తెలిసింది.

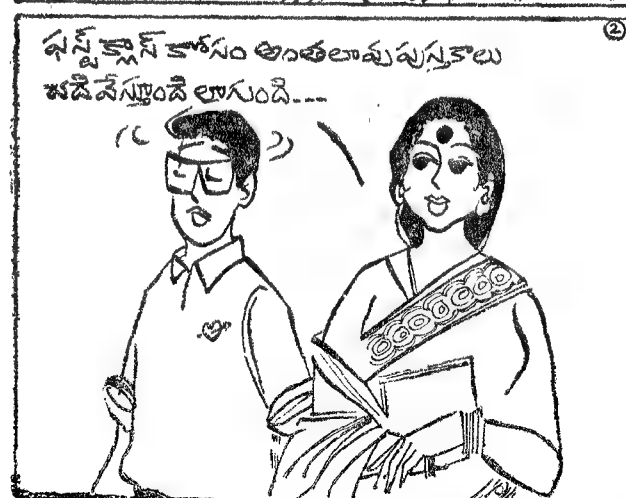
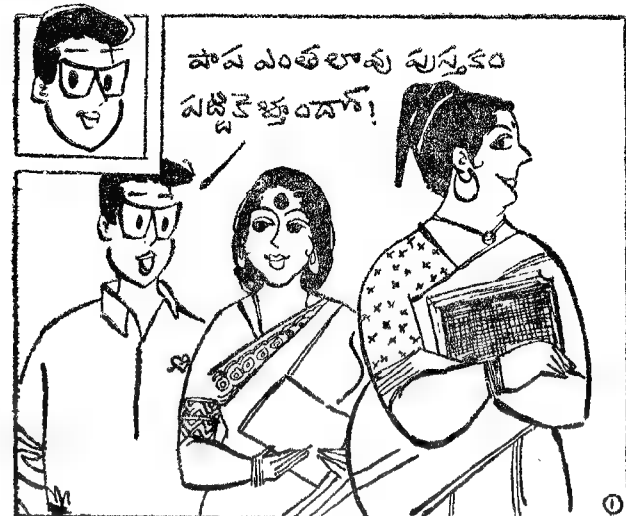
శిష్యుని కొత్త వాచీ పని చేస్తుందా? అత్తగారు మనసు మార్చుకునే అవకాశం లేదా? పురయ్య చోదరికి పెట్టుబడి సమకూడిందా? అన్న అనుమానం మీకు కలగవచ్చు.

జవాబులు: చేస్తోంది, ఇప్పుడప్పుడే లేదు, సమకూడింది.

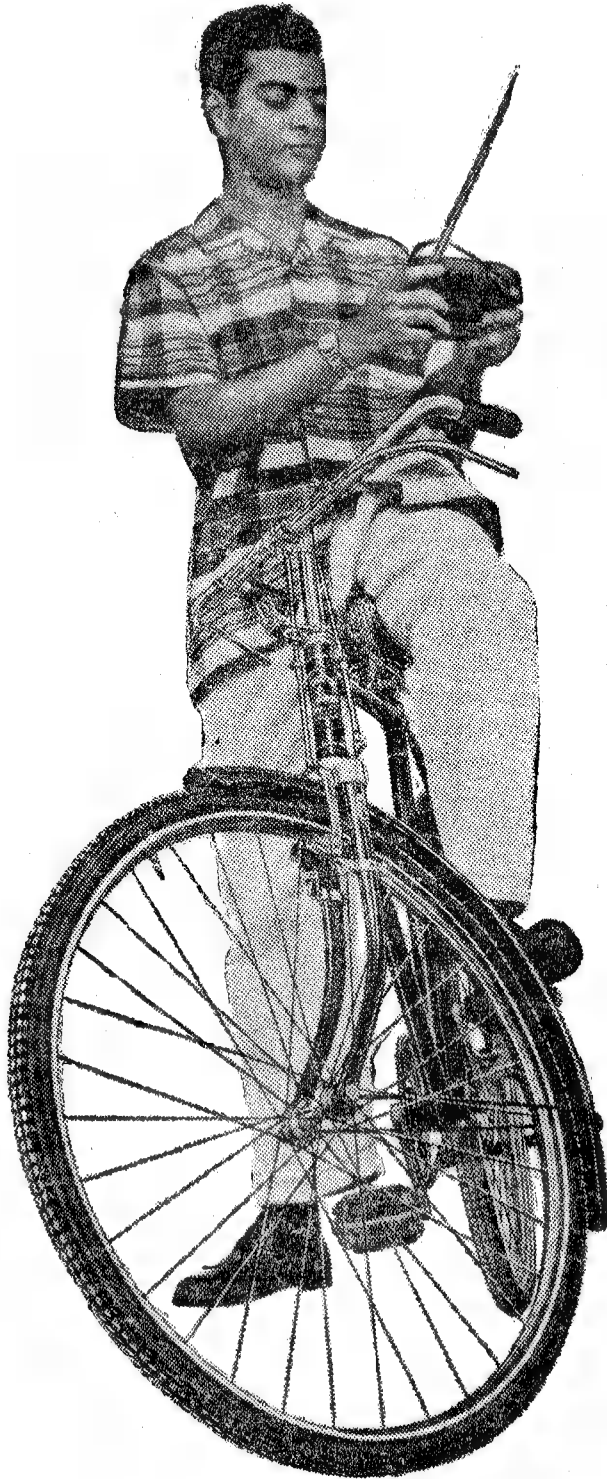
..... అందుకని

చదువులావు

వి. వి. సత్య మూర్తి

మీ కృషియే దేశానికి సౌభాగ్యం
మీ పొదుపు పేరక్షణనిధికి మదుపు

మీవంటి
ఉత్సాహవంతులైన
యువకులకు
ఫిలిప్స్
సైకిల్ అవసరము

అందంగా ముద్దులాచేసే ఫిలిప్స్ సైకిల్ మీవంటి నేటి ఉత్సాహవంతులైన యువకుల అవశ్యకతలకు అనుగుణ్యంగా నిర్మించబడినది. ఎంత చెడతొక్కినా తట్టుకొనేటట్టు అచ్చమైన పెంపర్ ఉక్కుతో తయారైంది. ప్రపంచమంతటా 70 మిల్ల బట్టి ప్రశస్తమైన ఫిలిప్స్ సైకిల్స్ బి. వి. సైకిల్స్ వారి అధునాతన ఫ్యాక్టరీలో నిర్మింపబడుతున్నాయి.

PHILIPS

బి. వి. సైకిల్స్ ఆఫ్ ఇండియా, అంబత్తురు-మద్రాసు
JWT-TIC-PH-39536

రామచరిత్రమాసన్

అంజనేయ

తెలుగు ముంగర కంఠరంబు

25

రావణుడు యింకనూ రాట్లు పలికెను—

“అంగదా! నీవు నన్నేమిగా డీహించి ఇట్లు త్యజింపి పలుకుచుంటివి? రాహువు చంద్రుని కొంతి హరించు విధముగా నేను దిక్పాలర గర్వ మడంచిన సంగతి నీకు తెలియదా! నా హస్త కమలములపై న కైలాస పర్వతము ఒకప్పుడు ఆకాశ ముతో హంసవలె పైకి లేచిన విషయము నీవు వినియుండలేదా! జగములను గజగజ లాడించిన ఈ మనుజునాథుడు ఇప్పుడు మీ నరనానరులకు భయపడి, దోసిలోగ వలెనని తలంచుచుంటివి. ఓయీ వనచరా! నిజము చెప్పుము, వాస్తవముతో నన్నెదుర్కొనగల యోధుడు మీలో ఎవరున్నాడు? రాముడు భార్య వియోగి, అతని తమ్ముడు—అన్న అవసర కు ఎప్పుడో దిగులుగొని దీనుడై యున్నాడు. ఇకపోతే నీకును సుగ్రీవునకును గల జ్ఞాని వైరము, జగద్విత్తము. నా సోదరుడు విభీషణుడంటి వాడొక పిరికిపంద. ఇక మిగిలినవారిలో నలసిలురు కేవలము శిల్ప ప్రవీణులు. జాంబవంతుడు జరా భారముచే బలముడిగినవాడు. కానీ నన్నెదుర్కొన గల వీరుడు మీలో ఒక్కడే మిగిలియున్నాడు. వాడు మా లంకకు నిప్పుబెట్టిన మర్కట యోధు డగు ఆంజనేయ నామధారి.”

అని చెప్పుచుండిన నిశాచరనాథుని మాటల శ్రవణం కి కపిపుంగవుడు ఘక్కున నవ్వి ఇట్లనెను—

“రాజా! వానరుని గురించి నీవేమో గొప్పలు చెప్పుచున్నావు. వాడు మా సేనలో కనిష్ఠ బలుడు మాత్రమే. శ్రీఘటమియుని వానిని సుగ్రీవుడు లంకకు పంపియుండెను. కానీ, శ్రీహరి ఆజ్ఞ లేనిదే వాడు లంకను దహించి యున్నందున భయపడి ఎక్కడనో దాగుకొనియున్నాడు. నేటివరకు వాడు మా కంటబడలేదు. ఆ పిల్ల కోతిని గురించి నీ వింతగా పొగడుచుండుట వింతగా నున్నది. నీ బల ప్రతాపము లేపాటివో దీనివలననే చక్క తెలియు చున్నది. మా కుటకముతో నిన్నెదుర్కొనగల వీరుడు లేడని వాక్రుచ్చితివి. కొంతవరకు నీవు

చెప్పినది కూడ వాస్తవమే. ఏమన, క్షత్రియకుల సంజాతుడగు శ్రీరాముడు నీబోటి బ్రాహ్మణ వంశి యునిపై చేయు చేసుకొనుటకు వెనుకాడుచుండుట నిక్కము. అయిననూ వరస్త్రిని హరించిన నీబోటి పాతకిని వధించుటకు వెనుకాడదగదు.

ఓ దశగ్రీవా! రావణుడు నీతివంతుడు, బల వంతుడు. వివేకవంతుడని విని ఇంతదూరము శ్రమపడి నిన్ను జూడ వచ్చితివి. ఇంతకూ నీ వెవ్వరో ఇప్పటికీ నాకు బోధపడకున్నది. ఒకప్పుడు బలి చక్రవర్తిని జయింపబోయి సరాభవమొందిన రావణుడు, మరొక సమయమున కార్మస్త్యార్మినిని కారాగృహమున బంధించబడిన రావణుడు ఒక మారు మా తండ్రి చేతులసందున చిక్కుకొని నలిగి నీలిగి బయలుపడిన రావణుడు వీరిలో నీ వెవ్వరో నాకు తెలియరాక తికమక పడుచున్నాను.” అని అంగదుడు ఆశ్చర్యము ప్రకటించెను. వానరదూత వ్యంగ్యోక్తులు నురపై రికి మలుకులవలె తగిలెను. రావణుడు రోషకషాయనై తుడై రొప్పుచూ దూత కిట్లు ప్రతిపచనములు పలికెను—

“అంగదా! నాచాలత్వము కట్టిపెట్టుము. గతములోనే జేసిన ఘన కార్యములు, నా వైభవ ప్రాభవాదులు తెలియక నీ విట్లు పొరబడుచున్నావు. లోక భీకరుడగు ఈ రావణు డెవరైనది నీకు తెలియగ తెలియదా! కైలాసము కడలించిన భుజబలుడు, శిరో పుష్పములచే శివుని ఆరాధించిన ఉగ్రతపస్వి, దిక్పాలరను దిక్కులపాలు జేసిన ధీరుడెవరైనది నీ కింకనూ తెలియకున్నదా! ఎవని వజ్ర సన్నిభ వక్రస్థల కాలిన్యమును చవిచూచి ద్విజములు వెరగొందెనో, ఎవని ఘనగర్జనలకీ బ్రహ్మాండము గడగడ లాడియుండెనో, ఎవడు దిక్కుతులచేత తన ఇంటి పనులు చేయుచు కొను చుండునో, ఎవరికి ఇంద్రజిత్తు, కుంభకర్ణులవంటి మహావీరులు సోదరులుగా నున్నారో, ఆరణధీరుడు, శూరుడు ధైర్యదురంధరుడగు రావణుడు నేనేయని ఇప్పటికై నా గుర్తించుము.

మూర్ఖుడా! నీ యజమానిని గురించి ఏమేమో గొప్పలు చెప్పుచుంటివి. నేతువుగట్టి నముద్రము

దాటుటకూడ ఒక ఘన కార్యమా! గుప్తలు గూడ కడలిని దాచుండుట మన మెరుగమా! ఇంట నుండి గెంటివేయబడినవాడు, భార్యను సోగొట్టు కొన్నవాడు, దిక్కులేక చెల్లు పుట్టక దిరుగాడు నున్నవాడు, అసమర్థుడై, కోతుల గుంపువెంట బెట్టుకొని కేకలు వేయుచున్న జై రాగానికి భయ పడి ఈ లోక రావణుడు త్రాపి యనవలెనా! సీతను సమర్పించుకొనవలెనా! ఆ నిరాశ్రయునికి నేను పాదాశ్రయుడు కావలెనా! ఓరీ పశువా! బుద్ధి హీనుడనై ఈ మాటలు చెప్పుటకేనా నీవు పని గట్టుకొని నా వద్దకు వచ్చిందా!” అని దనుజ పతి అంగదుని దట్టించి పలికెను.

“రావణా! నీ స్పైర్లు దైర్ఘ్యములు, బలప్రతాప ములు జగత్తునకు తెలియనివికావు. అహంకార ముతో ఆత్మస్తులు చేసుకొని లజ్జానము! బడు చున్నావు. నీ ఇరువది చేతులను, పది తలలను వరములను, సోదరులను, సుతులను మాటి మాటికి పేర్చొని ఏల ప్రేతెదవు. ఇది ఏమియు కోసలపతి ఖరతర బాణశిఖలను ఎదుర్కొనలేవు. వానరులను పురుగులక్రింద పరిగణించి పరిహసించుట నీ ప్రాస్థదృష్టికి తార్కాణము. నిన్ను అర్థించుటకు లేక నీతో సఖ్యము చేయుటకై బ్రతిమాలమని రాహువుడు నన్ను ప్రయత్నించి పంపలేదు. రామాజ్ఞను లోకమర్యాదను గౌరవించి యూరకున్నాను గానీ, నీ బల దర్శములకు భయపడిగాడు. లేకుం డిన ఈపాటికే నిన్ను సంహరించి లంకతో సహా జానకిని తీసుకొనిపోయి నా స్వామికి సమర్పించుకొని యుందును.”

అని గర్జించి కపిరాజు కృదుడై భూమిని గ్రుడ్డెను. ఆ మర్కట వీరుని ముష్టి ప్రహారము నకు భూమి దద్దరిల్లి కంపించిపోయెను. సభికులు భయకంపితులైరి, ఆ కుదుపుకు రాక్షసరాజు ఆన నమునుండి దొర్లి క్రిందబడెను. అప్పు డతని మణి కిరీటులు పడి నేల దొర్లెను. వానిలో నాల్గింటిని తీసుకొని అంగదుడు వాటిని శ్రీరాముని చెంత పడునట్లు ఎగజిమ్మెను. ఆ వజ్ర కిరీటులు సూర్యకాంతికి తళతళ మెరియుచూ వెళ్ళి ఉత్తరాపాతమువలె శ్రీహరి చరణములవద్ద పడెను.

భూకంపనకు ధగధగతడైన దనుజనాథుడు తటాలన పైకి లేచి రోషేంద్రిసితుడై పండ్లు పలుపట గిట్టి—“రాక్షస వీరులారా! ఈ దూతను త్రాళ్ళతోకట్టి బంధింపుడు, వానరులపైబడుడు, రామ లక్ష్మణులను భకింపుడు, ఇది నా యాజ్ఞ!” అని వెర్రెత్తిన వానివలె కేకలిడుచూ నరనానరు లను దుర్వాషలాడజొచ్చెను.

అనురేళుని అవినీతికి అంగదుడు ఆగ్రహా దగ్రుడై భుజమప్పలించి “ఓరీ నిశాచరా! అంత్య కాలము సమీపించినందులకే నీ విట్లు నీతి న్యాయము లను నిర్మించి, నీచోక్తులాడి, నైచ్ఛయునకు ఒడి గట్టుచున్నావు. ధర్మబుద్ధుడనై యున్నంద న నీ కిప్పుడే తగు పాతము చెప్పలేనందుకు నా కెంతయూ చింతగా నున్నది. ఇదిగో! కేకలు కట్టిపెట్టి నా ఈ కాల కదిలించినచో చాల మీరు శ్రీరాముని జయించి నట్లే” అని ప్రతిజ్ఞా పూర్వకముగా పలికి, అంగ దుడు తన ఎడమ పాదమును భూమిపై మోపెను. రాక్షసులౌచకటనకు భయభీతులైరి.

తదుపరి భీమబలులైన పలువురు జాతుధానులు ముందుకువచ్చి ప్తవంగ వీరుని పాదము కడలిం

టకు బహు విధముల ప్రయత్నించి చూచిరి. సత్పురుషుని సన్మార్గమునుండి తప్పింపజాలనట్లు రాక్షసులెంత బల ప్రదర్శనము చేసిననూ అంగదుడి కొలుకడలేక భంగపడిరి.

“తృణకులిశ, కులిశ తృణ కరంబా గరంబ సుమేరు రేణు సమతాంబా”

అన్నట్లు దైవ బలమువలన సెవరేమి చేయగలరు!

దశగ్రీవుడి పరాభవమును భరించలేకపోయెను. రోషానెటడై రావణుడు తానే ముందుకువచ్చి— అంగదుని కాళ్ళపట్టి పైకెత్తి క్రిందవేసి చితుకగొట్టవలెనని సంకల్పించెను.

అంగదు డది జూచి “రావణా! నీవు నా తండ్రికి ననుకూలికుడవు, కాబట్టి నీవు నాకు పితృ సమాన డవు. నీవు నా పాదముల పట్టుకొనుటకై ఉద్యమించుట భావ్యముగాదు. జగదారాధకుడగు ఆ శ్రీపతి దరణములు స్పర్శించినపుడే నీకు ముక్తి లభించునని విశ్వసించుము” అని తుదిసారిగా బోధించెను. ఇవిప్రముగా అంగదుడు శత్రువుల దర్శనమడిచి, ధీరగంభీరుడై రావణుని కొలుపుకూటములనుండి మరలి దశరథాత్మజుని వెంటకుపోయెను.

అంగదుడు వచ్చిపోయిన పిమ్మట, లంకేశుడు లజ్జావహానములు. భరించలేక కృంగిపోయెను. అప్పుడతని ముఖము పగటి చంద్రుని పగిలి కళాకాంతులుడిగి వెలవెలబోయెను. పరాభాగ్ని భరించలేక లంకేశుడా క్షణమందు వికలసత్త్వడై తలలు జూడకొనుచూ విలపించెను. దుస్సహమగు ఆత్మకొభకు అనురేకుని హృదయము కణపడెను. దయామయుడైన దాశరథికి ద్రోహము తలపెట్టిన దుష్టునికి మనశ్శాంతి యెట్లు లభించగలదు!

మండోదరి హితబోధ

అట్లు వ్యసనస్థగ్రాంతుడై ఇంటికి వచ్చిన సురారి మనస్సు మార్చింపటకై మండోదరి ఇట్లు బోధించెను.

“నాదా! రాసురాసు సాతతహాసుని యెడల నీ శతృభావము ద్విగుణీకృతమగుచున్నందుకు నాకు విచారకరముగా నున్నది. సాక్షాత్ జగదారాధకుడగు కాకుత్స్థుని తిలకుని మాయా మహిమ గ్రహించనేరక అతనితో పగ సాధించుటకు ప్రయత్నించుట మంచిదికాదు. నారాయణ స్వరూపుడగు రాముని వరుడని విశ్వసించుట నిశాచరజాతి నశించుటకు హేతువగుచున్నది. రాసువుని బాణ ప్రభావము చవిజూచిన మారీచుని మాటలవైవా మన్నించక పోవడం మరీ విచారకరము. జనకుని సభలో మీ యందరి సమకమున శివచాపము ఖండించిన దీతడేకదా! కాకాసురుని కన్న ప్రాణులెరికి అతని గర్వ మెడంచినది ఈ కోనలవీరుడేగదా! మీ చెల్లెలి ముక్కు చెవులు కోసినది, ఖరదూషణ త్రిశిరలను కడతేర్చినది ఈ రాసువుడేకదా! వారిని ఒక్క కోరితో గూలనేసి, విరాధుని వధించి, కలంధుని నిర్మించినది ఈ దశరథ రాముడవు నంగతి మరచితిరా! అవలంగా అంబుధిధాటి, సాగరోత్తర తీర మందు సేనా సమేతముగా తిష్టవేసి కూర్చొని యున్నది ఈ అవధేశుడుగాక మరెవ్వరుకొంటిరి! అతని తమ్ముడు ఒకప్పుడు గివినగోటు కూడ నీవు దాటజాలకపోయిన విషయము విస్మరించినవా! అతని సేవకు దొకడు నీ నగరమునకువచ్చి నిర్భయము

యుడై నిప్పుబెట్టిపోయిన దృశ్యము ఇప్పటికీ కంటికి గట్టిపట్టగడచుచున్నదే! నేడు మీ సభకు వచ్చి, మీ బల దర్శనములను భంగపరచిపోయిన అంగదుడు సైతము ఆ స్వామి సేవకుడేగదా! ఇట్ల అమేయ బల సంపన్నుడగు అవతార పురుషుని సామాన్య మానవుడని భ్రమించి మృత్యువు నాహ్వానించుకొనుచున్నావు. ఆ జగదీశుని శక్తి స్వరూపమును గుర్తింపక తృణీకరించుట అన్ని అనర్థములకు హేతువగుచున్నది. నాదా! రాజ్యగర్వముచే కన్నుగానక నే బట్టిన కుందేటికి మూడేకాళ్ళని మూర్ఖించి మనసు మార్చుకొనిన ఎడల దమజ కులము సర్వ ధ్వంసము కాకమానదు.” అని ఆమె శత విధముల బోధించి, చూచెను. కానీ, ఆమె ఆత్మహేష అనురేకుని యెడల ఆరణ్యరోధుని మయ్యెను.

మైథిలిని మోసపుచ్చుట

వివాహలాశి వివరీత బుద్ధి. అట్టి వాని దృష్టి ఎప్పుడూ వక్ర మార్గమునుబట్టి సోపుచుండును. రావణుడు విద్యుజ్జిహ్వాదము రాక్షసుని రప్పించి—“ఓరి మాయావి! రాముని తలను అతని ధనుర్భాణములను కృత్రిమముగా కల్పించి తీసుకొనిరమ్ము, వానినిజూచి జానకీ తన భర్త మరణించెనని విశ్వసించవలెను” అని ఆజ్ఞాపించెను. విద్యుజ్జిహ్వాదు స్వల్ప వ్యవధిలోనే ఒక శిరము ధనుర్భాణములు స్పష్టం చూపినవచ్చి సురవైరి కిచ్చెను. అని అచ్చు గుడి పట్లు శ్రీరామునితలను, ధనుర్భాణములను పోలియుండెను.

దశగ్రీవుడు వానిని తనవెంట తీసుకొని అశోక వాటికయందున్న సేతను సమీపించి—“సీతా! ఇంకమా రామునిపై ఆశ పెట్టుకొని ఏల దుఃఖించెదవు! యుద్ధములో నరరావలలు నిశ్చేనుయ్యిరి. అవధేశుడు ఆహవమున అనువులు జూసెను. సామిత్రి మాత్రము ప్రాణానశ్చిడై తప్పించుకొని పారిపోయెను. నీకు నా మాటలపై నమ్మకములేని ఎడల ఇదిగో! నిజమట భువి శిరసర రావణులవై నా గుర్తించి విజము గ్రహించుము” అని పలికి, వైదేహికి నరాంతకుడు శరదాపములు, శిరపముల చూపించెను. సీత శ్రీరాముని శిరమజూచి, రావణుని మాటలు నిజమని నమ్మి ఒక్కపెట్టున ఆక్రందించి—“ఓ వీర పుత్రుడా! నీవు మరణించితివా!” యని కేకబెట్టి నేలబడి మూర్ఛిల్లెను.

ఇంతలో రక్షానగరమును ముట్టడించి రామ దండు చేసిన రణగొణ ధ్వని రావణుని చెవులబడెను. సురాంతకు డంతట అశోక వనము సదలిపెట్టి చూటాటాటి రాజ సభకు పోయెను. అప్పుడు విభీషణ పత్ని నరమ సీత పద్మకు వచ్చి ఆమె దైన్యస్థితికి జాలిగొని ఇట్లు గ్రూరడించెను:—

“అమ్మా జానకీ! ఈ రావణుడు లోక వంచకుడు. వాని మాయ మాటలు సత్యమని భ్రమపడి నీవు చింతించకుము. కమల గ్రూహముచే దశాన నుడు నిన్ను భయపెట్టి రోబరహకసుట కిట్లు కుట్రబున్నెను. దేవీ! రామ లక్ష్మణులు క్షేమము. వారు సేనా సమేతముగావచ్చి లంకకు ఉత్తరతీరమున విడిచి చేసియున్నారు. రాముని బలమిప్పుడే లంకను ముట్టడించి జయధ్వనములు చేయుచున్నది. ఆ నంగతి తెలియగనే అనురేకురడు నిన్ను విడిచి ఆశ్రమములో పరుగెత్తి పోయెను. అమ్మా! కోసల

కుమారుల రాకకు లంక తల్లడిల్లుచున్నది. త్వరే లోనే రామునికి జయము నీకు శుభము కలుగుట శుభ్యము.”

మైత్రీ పూర్వకముగ పలికిన సరమ మాటలు అమృత ప్రాయములై సీత మనోవేదన శాంతింపజేసెను. నరమ సదయ హృదయ. ఆమె స్నేహ సాశిల్యమునకు ముగ్ధురై వైదేహి వేడు విశ్రమల కృతజ్ఞత తెలుపుకొనెను.

లంక ముట్టడి

అప్పుల సాతతపతి అంగదునివలన లంక ధమోచారమంతయు సాంతముగ తెలుసుకొని యువ రాజాతో—“అంగదా! లోక విద్రావముడగు రావణుని బల ప్రభావము జగద్విశ్రముగదా! అట్టివాని కిరీటములను నీవు నావద్ద తెల్పు పంచగలిగితివి?” అని ప్రశ్నించెను. అందుకు వారి నుటుడు పిన మ్రుడై ఇట్లు విన్నవించుకొనెను—“సర్వజ్ఞా! ఇందులో మీకు గ్రాహ్యముగాని రహస్యమేమున్నది! నిశాచరుని ఆ నాల్గ మకుటములు సామదాన భేద దండోహములనలంబడు వాలుగు రాజ ధర్మములకు ప్రతీకములు. వాస్తవమునకిరీటములుగావు. ఆధర్మ చతుష్టయము, నీతిబాహ్యుడగు నిశాచరుని విడవాడి మీలోటి దర్మ ప్రభువును ఆశ్రయించెను.”

అవధనందనుడా ప్రత్యుత్తరమునకు సంతోషుడై అంగదుని సమయముస్ఫుర్తిని, అతని హృద్విప్లవ ప్రశంసించి అభినందించెను.

పిమ్మట అంగదుడు రావణుని మనోదైఖి వాని మూల బల రహస్యము, వారియుద్ధ పూర్వా రహస్యా నిధానము, రక్షా పురి రహస్య మార్గములు, మున్నగు శత్రువులకు సంబంధించి తాను గ్రహించిన విషయములన్నీ శ్రీరామునికి సినరముగా తెలియజేసికొనెను. రాసువుడు, సుగ్రీవ, జాంబవంత, నీల, నీల, హనుమంత, విభీషణుడి ప్రముఖులతో సమర సన్నాహములను గురించి సాకల్యముగ చర్చించి, లంకను నలువైపులనుండి ముట్టడించుటకు సుగ్రీవు నారేజించెను. అవధేశుని అనుమతి లభించిన మరుక్షణమే సుగ్రీవ జాంబవంద్యుభిషణులు మువ్వరూ గార్చ నిమగ్నులై తమ సేనన నాల్గు నిదానములుగా విభజించిరి.

మర్ద మనమ, దుర్భేద్యమగు లంకకోటలను నాలుగు దిశలనుండి ఒక్కొక్కముడి ముట్టడించి భేదించుటకుగాను యూధములు, యూధపతులు నిర్ణయించబడిరి. లంకాపుర పూర్వద్వారము రక్షించుచున్న అతిశాయని డీకొనుటకు నీలుడును, దక్షిణ ద్వారము గాపాడుచున్న మహోదరునిపై బడుటకు అంగదుడును, మేఘనాధునిచే రక్షితమై యున్న పశ్చిమ ద్వారమును భేదించుటకు మహావీరుడును, ఉత్తర ద్వారమును రక్షించుచున్న రావణుని సేనను స్వయముగా రఘువీరుడే ఎదుర్కొనునట్లున్నా నిర్ణయించబడెను. ఇట్లు సమరమునకు సర్వాయత్న మైన సాతతహాధుని వానర భలూక సేన సమధి కోల్పోవముతో—

“జయతి రామ జయ లభిమన జయ కపీన సుగ్రీవ” యని జయ నివాదములు చేసి లంక కోటల వైపుగా ముందుకు నడిచెను. ఉదండమైన రామ దండ చైత్యంధిన చెల్లు గుట్టలు రాక్ష కుప్పలు పెకలించి

పరి బీజం

బీజం, బుడ, ఎంతాపున్నా, ఎంత బాధ
 పున్నాగోనో రోయిననుం, ఈ రు రు, రాతి
 శిల్ప మౌనం, లేక నగలు అయినా, బీజములకు
 ధరించిన, రోజు, రోజు కరిగి, చిన దై పోవును.
 మరలరాదు. శత్రుం విప్పి, స్నానంచేసి మరల కట్టి
 నడవచ్చును. సై జావాస్తూరు. 15 పంపిన,
 పోస్ట్ టోల్ బుక్ వంపుతా. రామచంద్రపాల్ దస్
 చెన్నూరు పోస్టు, గూడూరు తాలి వెల్లూరు జిల్లా

RATNAM'S N-OIL

(పై పూతకు మాత్రమే)

అంగనరములు బలహీనత చెంది, చిన్నదైనచో తిరిగి
 యధావసారం అయి పూరి, సౌఖ్య సుఖభవించుటకు
 50 coll ప్రభాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10/- ల.
 వి. పి. 1-50. కావలసినవారు ఎడ్వాన్సు పంపేది.
 ఇందులో సెప్టల్ రకం అర్థంబు గుణమునకే
 రూ. 25-00 లు వి. పి. రూ. 2-00.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్, (Estd 1904)

మలకపేట బిల్డింగ్, ఆజంపూరా మార్కెట్ వద్ద,
 హైదరాబాద్ -24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

పాదాలలో ఆనెలు

పాదాలలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, వేళ్ళ పొడుకుపోయి
 పాదము నేలపై బిట్ట లేక రాళ్ళ తగిలిన త్రుళ్ళి పడె
 వారు పై పూతగా వాడిన ప్రత్యేక మాయంచేయ
 గల సంతాని. నెల పొన్న భర్తలతో రూ. 4-25 నె. ప.
 కొత్తోరము చిత్రములు గలది. రూ. 1-50
 దొంపత్త రహస్యములు ... రూ. 3-00
 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రూ. 4-50
 బొమ్మ బుక్కులు ప్రత్యేకము.

ప్రభు అండ్ కో.

3, మలయ పెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు-1.

పెన్ను విరిగే భారం

తుటుంబనియంత్రణకు ప్లానిటాబ్

సమృతము * సులభము * చౌక
 సుడాక్ రుని సంప్రదించండి
 లేక వివరములకు మాకు వ్రాయండి
HIND CHEMICALS LTD., KANPUR

రామచరిత మానన్

పై తెగరవేయూ, శత్రు భయంకరముగ సేంహ
 నాదము చేయూమా, ముందుకురికి నిరీ తి
 ప్రకారము లంకాపురి దుర్గమును నలువైపుల
 నుండి ముసురుకొనెను. ఉక్కు పిండములాంటి
 లక్ష్మీప లక్షల మర్కట పిరులు జయరామ జయ
 సుగ్రీవ' యను నినాదములు చేయుచూ కోట
 బురుజుల పై తెగబాకిరి.

తొలి నాటి యుద్ధము

కోటలపై తెగబాకిన వానర సేన గర్జన
 భరనలకు లంక దద్దరిల్లి కలగుండు చెందినట్లు
 య్యెను. ఈ వార్తకు రక్తో నాథుడు గుడ్డై
 మండిపడి జాతుధానుల నవలొకింది - "ఓసురాం
 తక వీరులారా! కోతి మూకలు కొప్పుచే కన్ను
 గానక మన కోట బురుజులపై తెగబాకుచున్న
 వలు. పంటయింటికి కుందేలు వచ్చినట్లు. ఈ
 వానర మూకలు కాలనిచే జేరితులై మనకాచార
 మగుటకు లంకలోనికి ప్రవేశించి ప్రయత్నించు
 చున్నవి. మీరు తక్షణమే నలుదెసలకు క్రమ్ము
 కొని, వానర భల్లూకములను నిశ్చేషముగా భుజించి
 సంతృప్తులు కావలసినది." అని గర్వితుడై నిరర్థక
 ముతో పలికెను. - "ఓగిరిజా! ఆకాశము కేరిం
 బడుచేమోయని తీతువు పిట్ట ఒప్పుచు తన
 కాళ్ళను అడ్డు పెట్టెను. అవిధముగ రావణు
 డజ్ఞానముతో రాఘవుని బలసంపన్నతను తూష్టి
 భావముతో నిరసించెను." - అని వంద్రవకౌళి
 ఉమతో పలికెను.

తదుపరి రావణ ప్రేమిత్వమైన రక్తోవాహినీ రణ
 నన్నాహముతో ముందుకు నడిచెను. పరశు పట్టి
 సవరింపు శూలముద్గర ఇడ్డాది క్రూరాయుధంబుల
 పై తెగర వేయూమా, భేరిభాంకారాది భయదధ్వానం
 బుల దిశల ప్రతిధ్వనింప జేయుచూ, పీఠాశనులు
 కాలాంతకుల పగిది పృథగ సేన నెదుర్కొనుటకు
 సర్వ సన్నద్ధమై చనిను. మేను పర్యత శిఖరము
 లపై ఆవరించు మేఘరాశివలె రావణసేన కోట
 కొమ్మలపై తెక్కి 'రావణాకి జయ' అని శత్రువు
 లకు ప్రతి నినాదములు చేసి దిక్కులు పిక్కటిల్లి
 జేసిరి.

ఇట్లు రామ రావణ సేనలు ఒండొరుల నెదు
 ర్కొని పోరాటమునకు తలపడెను. రాక్షసులు
 దుర్గముల పై నుండి వానరులు కోటకింది భాగ
 మునుండి, యుద్ధము చేయసాగిరి. మర్కట
 యోధులు తమ పర్యతములతో ముష్కరులను
 మర్దించుటకు ప్రయత్నించిరి. మహా మారణాస్త్ర
 ములు ప్రయోగించి రక్తనులు రామ దండు
 నెదుర్కొనుచుండిరి. ఇట్లు భయ సక్తముల మధ్య
 ఘోర సంగ్రామము జరిగెను. పీఠాశనులు
 ప్రాకారములనుండి త్రోయుచున్న గుండ్లను,
 బండ్లను క్రింద బడక మునుపే కపి వీరులు వాని
 నొడిసి పట్టుకొని తిరిగి రాక్షసుల పై ననే ప్రయోగిం
 చుచుండిరి. భయభీకరులగు నిశాటుల ప్రచండో
 తైజమును లెక్కించక కోటను కోట వనవర
 వీరులు ప్రాకారములకు తెగించి ప్రాకారములపై
 తెగబాకిరి. ఇట్లు చీమల పులులు పగిలినట్లు
 అనంభాక వానరసేన కోట కొమ్మలపై తెక్కి -
 'జయతృటిబలో రామః' అని సేంహనాదములు
 జేసి రాక్షసుల పై విరుచుక పడెను. కొందరు

రాక్షసులను కోటలనుండి కిందకు పడద్రోసి మరి
 కొందరిని ముష్టి ఘాతములతో మర్దించి, మరి
 కొందరిని కాళ్ళపట్టి గిరగిరి తిప్పి నేలకేసికొట్టి
 ఇంకొందరిని చేతులతో బాళ్ళతోనూ చుగ చూడ
 జేసి శత్రువధ చేయసాగిరి. అంతకుంతకూ గట్టిం
 చిన సంఖ్యాబలముతో ఉక్కు పిండముల వలె ఉద్ధ
 డులై తండలు తండలాగా మీదికొచ్చుచు
 శాఖాచరుల తీవ్రధాటికి నిలువలేక నిశాచరులు
 వెన్నెచ్చి పారి పోయిరి. వానరులు విజయోద్ధి పుత్రులై
 వైరి దళములను వెన్నంటి తరిమి, వైరి భయోత్సా
 తముగా వానర లోక ప్రమాదముగా విజయధ్వన
 ములు చేసిరి.

కపివీరుల విజయారావవ రక లంక ప్రతి
 ధ్వనించెను. ఉప్పెనవలె సురుగులు గక్కుచూ
 మీదికి వచ్చి పడుతున్న వానర వాహినీ ఉద్ధతము
 నెదురించలేక నిశాచరులు భయప్రాంతతులై
 పరుగెత్త సాగిరి. దశరథుడడిచూచి ఉక్కుడై
 పండ్లు పలుపలు గీటి పారి పోవుచున్న సైన్యమును
 నిలువరింపజేసి - "ఓరీ పిరికి పందలారా! నిరంత
 రము భోగరాయణులై యున్నందున పీరుషాభి
 మానములు వచ్చి నిర్భీరులై యున్నారు. ఇదిగో,
 సిగ్గు లేక వైరికి వెన్నిచ్చి పారిపోవువారిని నా వజ్రా
 యుధమునకు బలి పెట్టెదను." నని హంకరించి
 భయపెట్టెను. నిర్భయుడగు నిశాచనారథుని
 చేతితో దుర్మరణము చెందుటకంటే యుద్ధములో
 వీర స్వర్గ మలంకరించుట శ్రేయస్కరమని భావించి
 పీఠాశనులు వెనుదిరిగి పునః యుద్ధోన్ముఖులైరి.
 రాల్చించురుతీహారు రెటించిన రోషముతో
 ప్రళయకాల సముద్రమువలె నెలు బికి వైరి
 బలముల తాకెను. ఆవేశపూరితులగు అసురవీరులు
 చిచ్చర పిడుగులవలె రాఘవసేనపై విరుచుక
 పడిరి. క్రోధోద్ధి పుత్రులై పునః ప్రవేశించిన సరాంత
 కులను మార్కొనలేక కపి సైన్యము కలగుండు
 జింది కకావికలయ్యెను.

పవనసుతుడవుడు పశ్చిమద్వార రంగమున వేఘ
 నాధునితో పోరాడుచుండెను. ఎంతసేనటికిని
 ప్రవేశ ద్వార మతని అధీనము కాకుండెను. మహా
 వీరు డందులకు కిసిని రోష భీషణ స్వరూపుడై
 సింహగర్జనచేసి నగర ప్రాకారముపైకి కుప్పించి
 ఎగిరెను. ప్రాకార శిఖరోపరిభాగమున నిలబడి సవ
 నాత్యజుడు పర్యతఖండము నొకదానిని పై తెత్తి
 దానితో మేఘనాధుని హయ రథ పారధులను
 సుగ్ధనూన అగునట్లు చేసెను. అక్కడనుండి
 కుప్పించి మేఘనాధుని పైకి దూకెను. ఒక్క
 ఒక్క తీవ్ర ప్రహరణము దేహంతకుని రొమ్ముపై
 ప్రయోగించి రక్తము గక్కుచూ నేల కొరుగునట్లు
 చేసెను. మేఘనాదు డటు మూర్ఛాగతుడగుటజూచి
 సుర్రుట్కొత్తముడు రోదోంతరాళములు ప్రతి
 ధ్వనించునటుల జయగర్జన చేసెను.

పవనతనయుడు పశ్చిమ ద్వారము భేదించే
 నని తెలుసుకొని అంగదుడు జైత్రాహుతై అంగలతో
 వచ్చి అంజనేయుని కలుసుకొనెను. బలవికమో
 పేతులగు ఆ యోధాగ్రగణ్యు లిరువురు ఒక్కటై
 విజృంభించి, ప్రాకారములను పడదన్నీ, దుర్గ
 ద్వారములను పగులగొట్టి, బురుజులను కూల
 ద్రోసి, శత్రువ సమూహము పరితక తమగునట్లు
 వీర విహారము చేసిరి. వారిచే హతమైన దనుజుల
 తలలు కుప్పలు కుప్పలుగావచ్చి రావణుని చెంత
 బడుచుండెను. ఇట్లు వైరిదళములను కకావిక

లగునటు సారద్రోలి, నాటికి దినాంతమగుటచే ఆ పిరులిదరు తమ స్వామివద్దకువచ్చి చేరుకొనిరి. దాశరథి ప్రసన్నుడై ప్రసరించగనే వారికి శరీర శ్రమ శాంతించి చిత్తమునకు స్వస్థత కలిగెను.

రక్కసులకు రాత్రులంద బలమెక్కువ. రాత్రుల చరుల శక్తి సామర్థ్యములకు అది అనుకూల సమయము. ప్రదోషకాలము ప్రవేశించగనే పొలస్త్వని సేన బలము పుంజుకొని పునఃప్రవంగ పీరులపై వచ్చినడెను. నిమేషకాలములో మరలా మహా సంగ్రామము ప్రారంభమై శరత్కాల మేఘములచందము ఒండోరులు విక్రమించి దాగొనిరి. ఉభయులకు బాహుబాహు ముషా ముషి హోరాహోరి యుద్ధ మారంభమాయెను. అతికాయ అకుంపనాది అనుర పీరులు ఆరితేరిన మాయా యుద్ధ ప్రవీణులు. వారు దశ దిశల అంధకారమును మరింత దట్ట ముగా వ్యాపింపజేసి వానరులపై రక్తశిలావృష్టి వరింపజేయ దొడంగిరి. రక్కసులు ప్రళయకాల మేఘ గరన లంబోలే పెడబొబ్బలిడుచూ చీకటి చాటున వానర భల్లూక యూధములపై బడి చేతి కందిన శత్రువులను చీల్చుచూ, చెండాడుచూ, భక్షించుచూ పిశాచముల పగిది నానా భీభత్సము చేసిరి. అగాధాంధకారమందు వానరులు స్వవరపక్షము లేయ్యనో గుర్తించనేరక, తమ యూధపతుల సంతేతి సందేశములను అందుకొనజాలక తికమక పడి దిగులుపడిపోయిరి.

రాఘవుడు అహవమున తనవారికి కలుగుచున్న అసత్తును అప్రమత్తుడై గమనించెను. తకణమే దాశరథి విల్లెక్కుపెట్టి వైరి దళములపైకి ఆగ్నేయ్యాస్త్రము ప్రయోగించెను. కాకుల స్తమణి కోదండమునుండి వెలువడిన శిలిముఖాగ్నిజ్వాలల దీప్తికి అంధకారము ఎటువంటియ్యెను. జ్ఞానోదయమూచే అజ్ఞానము నశించు భంగి అనురలచే కల్పించబడిన అంధకారము వైదొలగి రంగస్థలము ప్రకాశంతమై భాసించెను. ఈ యవకాశమున వానర పీరులు పరాక్రమించి ముష్కరులను ముట్టడించి మారణహోమము చేయసాగిరి. రోమాద్దీపి తులై రోప్పుచూ కాలాంతకులవలె కదన రంగ మున విజృంభించిన కపిసేన ధాటికి తాళజాలక రక్కసిమూకలు పాణాద్రులై లంకలోనికి పరుగులు దీసిరి. ఈ ప్రకారము అనాటికి రణాంగణమున రక్కసుల ప్రకృడించి రాముని సేన దిశలు ఘూర్చిల్లనట్లు జయధ్వానములు చేసుకొనుచూ స్కంధావారము చేరుకొనెను.

మాల్యవంతుని హితబోధ

ప్రప్రథమముననే పరాజయము సిద్ధించి నందుకు సంక్లిష్టముఖుడు బహుళముగా దుఃఖించెను. ఆరాత్రి దళముఖుడు తన పవిత్రసేనావతు లందరిని సమావేశపరిచి, వారితో “ఓయోధాగ్ర గణ్యులారా! నిన్నటి పోరులో మనకు అభించిన పరాజయ, పరాభవములకు మనలో ప్రతిఒక్కడు బాధపడుచుండును. వెంటనే ఇందుకు ప్రతిచర్య తీసుకొని గత గౌరవమును కాపాడుకొనుటకు దీక్షా బద్ధులము కావలెను. సమరాంగణమున శత్రు నిశ్శేషమొనర్చి జయలక్ష్మిని చేపట్టుటకుగాను భావి కార్యక్రమమును యోచింపుడు” అని పలికెను.

మాల్యవంతుడు రావణునికి మంత్రి, మాలా

మహాదు మరియు వయోవృద్ధుడు. అప్పు డా సాత్వికుడు సభలో నిలబడి మరారి నిట్లు సంభోధించెను.

“రావణా! ప్రస్తుతము రామునితో వైరము మనకు ఎవ్వధముగానైననూ వాంఛనీయముగాదు. నీవు వర గర్వితుడవై విజ్ఞత కోల్పోయి శాత్రువుల శక్తి సామర్థ్యములను సైతము గణించక ఉపేక్షించుచున్నావు. అదిగాక శ్రీరాముని సామాన్య మానవునిగా పూహించుకొనుటయందే ఎపు అజ్ఞానము నాశయించితివి. దశాసనా! జగదంబ జానకిని హరించి లంకకు తెచ్చిననాటినుండియే మన కన్నయూ దుర్నిమిత్రములే తోనుచుండుట ఈ సందర్భమున విస్మరింపజాలము. సాకేతపీరుడు సాక్షాత్ విషణ్యత సంభూతుడు. హిరణ్యాక్ష హిరణ్యశిప మధుకైలభాద్రి సురాంతకులను సంహరించి దేవ జాతికి నిరసాయ ముఖంబు ప్రసాదించినది ఈ రాఘవోత్తముడేయన్న సత్యము విస్మరింపకుము. బ్రహ్మ మహేశాది దేవతలకు ఆరాధ్యస్వామి ఆ ఆదినారాయణమూర్తి కాల స్వరూపుడై అవతరించి దుష్ట శిక్షణకు పూనుకున్నాడు. లంకేశ్వరా! హితా హితములను గుర్తించి పెద్దల బోధనలు పెడచెవిని జెట్టవలదు. జాతి శ్రేయస్సు లోకక్షేమ నూతించి, జానకిని శ్రీరామునికి నమర్పించుకొని సుఖించుట సంప్రతి మనకు శ్రేయోదాయకమైన మార్గము.”

మాల్యవంతుని మాటలకు దుఃఖనాథుడు కోప వివశుడై మండిపడెను. అతడత్యంతోగ్ర మానసుడై పండ్లు పలుపట గీటి— “ఓరి జరా గ్రస్తుడా! శత్రువును శ్లాఘించు నీబోటి శంక కిక్కడ స్థానములేదు. వయోవృద్ధుడవని విన్నుకొనించి విడిచివుచ్చుచున్నాను. లేకుండిన ఈ పాటికి నీవు యమలోక యాత్ర చేసియుండువు.” అని ధిక్కరించి తూలనాడెను. తృప్త్యర్హస్వియుడు, స్వబల గర్వితుడగు ఈ మూర్ఖునితో సంభాషించుట భావ్యముగాదని అలంచి మాల్యవంతుడు సురారి, భవదలిపెట్టి స్వగృహమునకు పోయెను.

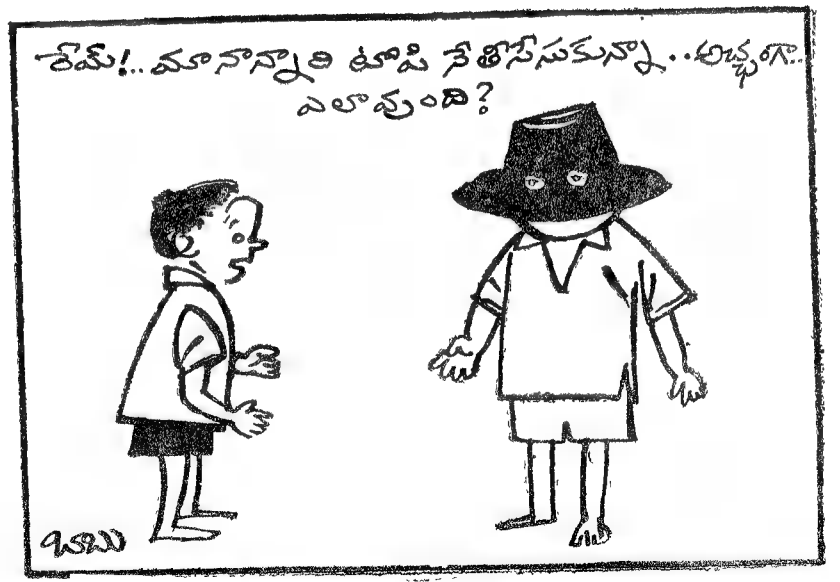
మాల్యవంతుడు నిరమించగనే రావణుడు ద్విగ్గుమానసుడై చిరచిరలాడజొచ్చెను. చిత్తశాంతిని కోల్పోయి చీకాకుతో సభలో అటూ ఇటూ తిరుగు

చున్న తండ్రిని సమీపించి సేవనాథు డిట్లు దైర్యము పలికెను.

“నాయనా! దేవతలను దిక్కులకు తరిమి వారి నాయకుని జుట్టు పట్టుకొని నీ ఇంటికి దెచ్చిన ఈ వీరపుత్రుడు ఇంద్రజిత్తు ఉండగా! నీవు అదైర్యపడుట భావ్యముగాదు. ఓ తండ్రి మాటలతోగాక రేపు చేతలతో సమరాంగణమున నా శక్తి సామర్థ్యములను ప్రదర్శించి నీ మన్ననల సందుకొనగలవాడును”. పుత్రుని వీరోచిత ప్రతిజ్ఞకు సంతోషించెను. రావణు డుత్సాహాతుడై కుమారుని అక్కునజేర్చి, అతని పౌరష ప్రతాప మును అభినందించి తన హర్షము ప్రకటించెను. రావణు డా రాత్రంతయు తనయునితో, ‘దళపతు లతో సంప్రదించుచూ గడిపెను.

మేఘనాథుని యుద్ధము

వానర భల్లూక సైన్యము తిరిగి దైత్యపురిపై విజృంభించెను. అనుకల కలముతో భలున తెల్ల వారెను. ఇంద్రజిత్తు కనక రథంబారోహించి శస్త్రాస్త్ర సేనా సమేతుడై కాలాంతకుని పగిది రదనభూమికి కదలెను. ఆ దేవాంతుకుని నెంటు దనుజయోధు లనేకులు హయరథ గజాశ్వది వివిధ వాహనారూఢులై, తోమర ముద్గర పరశు పరిఘపట్టిన శాలాద్యాయుధపాణులై, ఘోరభాంకర నినాదంబుల భూనభోంతరాశములను ప్రతిఘనింప జేయుచూ, అగ్రహృదగ్ర స్వరూపులై ముందు కురికి వైరిబలమును డీకొనిరి. రెండు మహా సముద్రములు సంఘర్షించుట్లు ఇరుదళములకు హేమరంగమము జరిగెను. వానర భల్లూక వాహిని ఉద్రేకోద్వేగముతో పెల్లబడి జాతుధాన సమహామము ముంచెల్లెను. కపిపీరులు పర్యతనములను, శిలను, వృక్షములను రక్కసుల పై రువ్వ సాగిరి. విశాచరులు ఖడ్గ శాలాద్యాయుధములతో వానరుల నెదుర్కొని భయంకరముగ హోరాడిరి. మాయూ యుద్ధ ప్రవీణుడు, రోక భీకరుడగు రావణ తనయుడు రోషాపెత్తెడ ముందుకురికి “—ఓరి కోసల సూరాలారా! ఓరి నలనిల అంగద హనుమంత సుగ్రీవ విభీషణాది వైర పీరులారా! మీరెక్కడ దాగియుంటిరి!” అని వీరా

రాజములు చేయచూ ధనుష్టంకారముచేసి శాత్రవ సమూహముపై బాణములను కురిపించెను. వాని శరవరంపరలు చిచ్చర పిడుగులవలెవచ్చి వానర సేనపై వర్షించసాగెను. వానరులు ఎటువైపు చూచిననూ, ఎక్కడి పోయి మేఘనాథుని బాణ మును రెక్కలున్న వర్షములవలె పుంజూను పుంజుములుగావచ్చి మీదబడుచుండెను. ఆ ఆపూర్వ శర వృష్టికి సమరాంగ మంతయూ కప్పబడిపోయెను. సరాంతకుని ఖరతర నారాచ ప్రయోగ దాటికి కపికులముః తిక్కుకజెంది గగ్గోలుపడెను. మేఘ నాథుని బాణ ప్రవాహములకు వెరగొంది దిక్కులు జూచుచున్న తనవల దురవస్థ గ్రహించి అంజనేయుడు ఆ గ్రహాదగ్గరై ఒక మహా వర్షత ముఃకు పెకలించుకొనివచ్చి దానిని మేఘనాథునిపై వినకొట్టి సేవానాదము గావించెను. ఇంతలో ంద్రజిత్తు చటుక్కున రథముండి పైకెగిసి రెప్పపాటులో వర్షతమును తప్పించుకొనెను. కాని ఆ వర్షతపాతమునకు వాని రథ హయ సారథులు నుగ్గునూచయిపోయెను వాయుపుత్రుని బల వీర వరాక్రమములు ఇంద్రజిత్తుకు ఇంతకుపూర్వమే తెలుసును. అందుచే ఆతడు మౌంతి మార్గమును యుక్తియుక్తముగా తప్పించుకొనిపోయి రఘు

రామచరిత మానస్

రాముని దాకెను. సాకేతవీరుడు అవలీలగా సురాంత కుడు ప్రయోగించిన సాయకములను తుత్తు నియలుగాజేసి, త్రి బాణములతో వాని శరీరమును తీవ్రముగా గాటవేసెను. రఘువీరునితో ముఖాముఖి యుద్ధము జేయుట నిరర్థకమని భావించి ఇంద్ర జిత్తు పైకెగిసి మేఘములను చాటు చేసుకొని మాయా యుద్ధమునకు పూనుకొనెను.

నిమఃములో గగన పథమంతయు మేఘా పున్నపై కటి చీకటులు క్రమ్ముకొనెను. ఆ గాధాంధకారముతో పైనుండి కప్పిసేనపై రక్త మ్హంసముల మాత్రములు వర్షించసాగెను. మరొక ప్రక్క భూత ప్రేత పిశాచములు స్వేచ్ఛగా విహ రించి వింత వింత జ్వములతో వైరి గుండెలకు దడ బుట్టించెను. కటికచీకటి, పైనుండి ఇధిర ధారలు, పిడుగుల వర్షము, పిశాచముల భయంకరా రావములు, వానరులు ప్రళయ మేదో రానున్నదని భయకాంతులై భీతిల్ల జొచ్చిరి. రఘువీరుడంతట రోషావేశముతో ఒక్క మహానైపును సువయో గించి మేఘనాథుని మాయా ప్రభావమును పటా వంచలు చేసెను. ఆ ముష్కరుడు దెబ్బతో మేఘముల

చాటుగుండి బయటపడి ప్రత్యేక యుద్ధ మునకు పూనుకొనెను.

రావణజిత్తులకు కోపాద్రిక్తుడై యున్న రామా నుజుడు హనుమంతాది పీరులను వెంటబిడుకొని ముందుకువచ్చి ముష్కరుని దాకెను. అసమాన ధనుర్విద్యాపారిణులు, అతి బల విక్రమాపేతులగు లక్ష్మణ ఇంద్రజిత్తులకు ముఖాముఖి యుద్ధము ముమ్మరముగా ప్రారంభమాయెను. ఇంతలో దశ గ్రీవుడు తనయునికి తోడుగా ఉద్గండులగు అనేక యోధాసయోధులను యుద్ధభూమికి ఉరికించెను.

రామకీజయ—రావణకీ జయ—యని సేంహ నాదములచేసి వనచరులు, రాతించరులు ఉగ్గులై ఒండొరుల డిక్కిరి భీకరముగా సోరాడసాగిరి. నిశా టులు నానావిధ మారణాస్త్ర ప్రయోగములతో మర్కటములను మర్దించిరి. వానరులు వర్షత తమ పాషాణములతో సరభక్కులను ప్రహరించిరి. వానర రాక్షసులకు జరిగిన ఆ ఆపూర్వ యుద్ధగతిని దేవ గరుడ గంధర్వాది దివిజులు విమానారూఢులై తిల కించుచుండిరి.

దుష్కరమగు ఆ దోష్పియుద్ధమున వర్ణింప శక్యముగానిది. రక్తము మడులుగట్టి రణాంగణ మంతయూ రక్తార్ధవమయ్యెను. ధూళితే కప్ప బడిన రుధిరభూమి నిపురుగవైన నిప్పువలె కప్పించ సాగెను. కృత విక్షతమై రుధిర ధారలు ప్రవించు చున్న యోధుల శరీరములు పుష్పిత పరాశః పృక్ష ముల చందమున శోభించుచుండెను.

పౌరుష ప్రదాపబల వీర్యములందు సరిసమాను లగు రామానుజ రావణాత్ములు పరస్పర విజయ శాంకులై ప్రాణవణముగా పోరాడిరి. ధూర్బుడగు ముష్కరుని మాయోపాయములకు లక్ష్మణుడు నిమగ్నముతో అటగట్టించెను. అట్లు మేఘనాథుడు కూడ సౌమిత్రి శరవాస కౌశలమును వమ్ముచేసెను. సౌమిత్రి అంతకంతకు శత్రు దుర్బిరీకణ లేజో విరాజితుడై నిశిత శాయకములు ప్రయోగించి రాక్షసయోధుని రథహయ సారథులను ధ్వంసము చేసి వానిని విరథునిగా జేసెను. మేఘనాథుడంత రోషాద్దీపితుడై మండిపడి, అంగదాది వానర పీరులను శర విద్రాంగుల జేసెను. అటుల బల విక్ర మోపేతులగు ఆ ఇరువురు ఒకరినొకరికి తీసిపోక పరాక్రమించి పోరాడిరి. ఆ సంకుల సమరమునకు సంగ రక్షణి అంతయు మాంసకోశిత మండితంబై మహా భయంకరముగా నుండెను.

తన యుక్తి ప్రయత్నములన్నియు వైరి ఎడ విఫలమగుచుండుటకు క్రుద్ధుడై మేఘ నాథుడు తుదకు వీరఘాతినీ శక్తిని చేతికి తీసు కొనెను. బ్రహ్మాదత్తమగు ఆ మహాస్త్రమును అభిమంత్రించి సౌమిత్రికి మాటిగా తగులునట్లు ప్రయోగించెను. పూతుకముగు ఆశక్తి మాటిగా వచ్చి వక్షమున దాకుటచే లక్షణమూర్తి తక్షణమే మూర్తిల్లి నేలకొరిగెను. ధరాకాయయై పడి యున్న లక్ష్మణుని ఎత్తుకొనిపోవుటకై దనుజులు ప్రయత్నించి. అయితే, వారెంత ప్రయత్నించె ననూ శిషివతారుని శరీరమును ఇందుకంతయూ కడలించలేక విఫల మనోరథులై వెనుకకు మరలి పోయిరి. ఇంతలో సంద్యాసమయమగుటచే ఉభయ వక్షములవారు పోరు విరమించి తమ తమ స్కంధా నారములకు నిష్క్రమించిరి. (సకేషం)

కథకానికథ

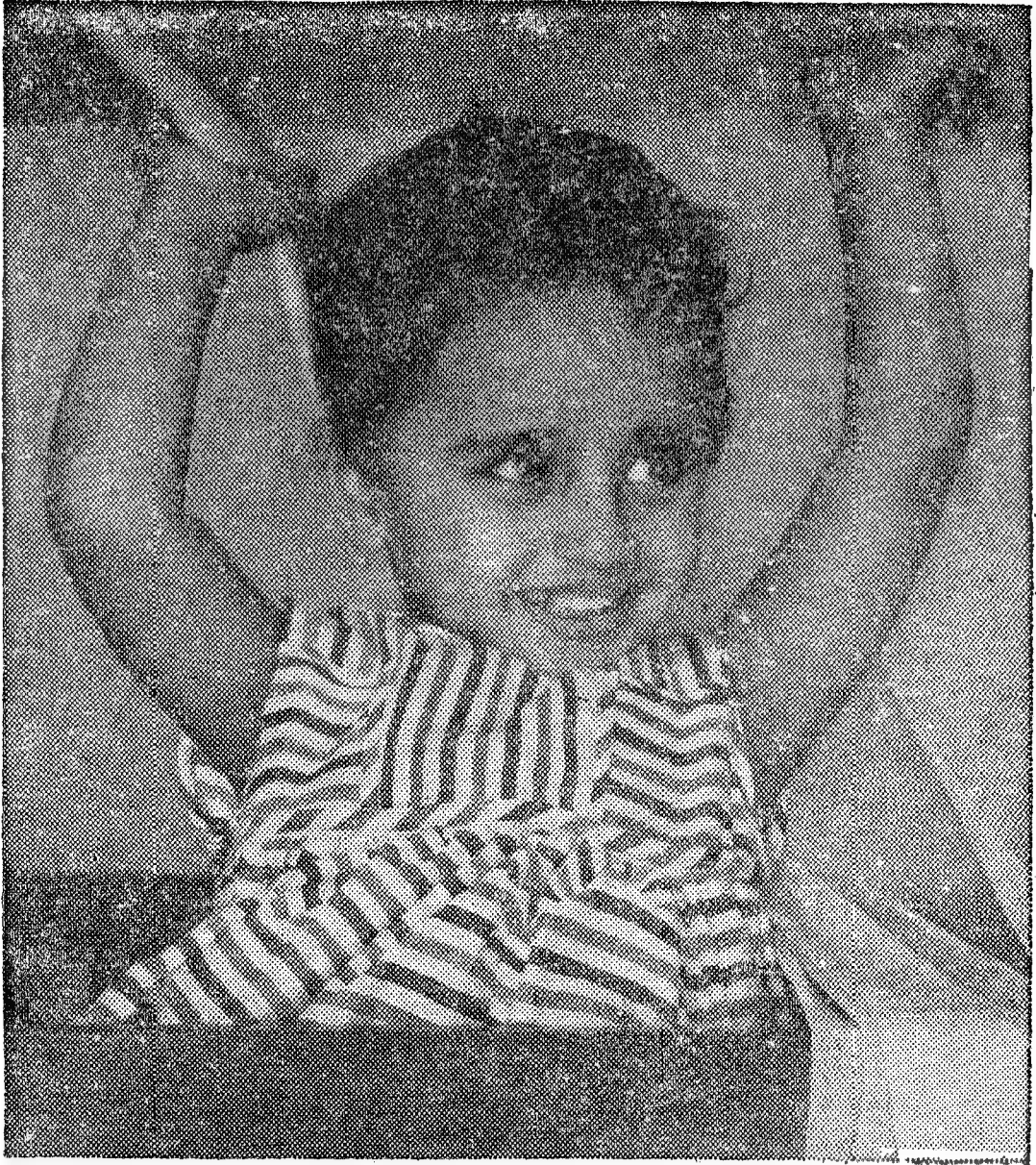
ఎవరికి ఎవరు కావలా?

మూ వారికి స్నేహితు డొక డుండే వాడు. అబ్బాయి అక్కయ్య బొంబాయిలో ఉండేది. ఒక హరి వేనంగి సెలవుల్లో అతనికి వాళ్ళక్కయ్యను చూచి, నాలుగు రోజులునర్దుగా బొంబాయిలో కాలం గడిపి రావాలనిపించి బొంబాయికి వెళ్లేడు. ఒకరోజు మధ్యాహ్నం ఏదో ఫలహారం చేద్దామని కొబ్బరి, చక్కెర అన్ని దగ్గర పెట్టుకొని కూర్చుంది. వాళ్ళ అక్క. ఆమెకు ఒకవక్క తమ్ముడు కూర్చుని డేవో క బుర్లు చెపుతున్నాడు. ఇంకోవక్క వాళ్ళ కుక్కపిల్ల కూర్చుని రమణనే చూస్తూ వుంది. ఇంతలో ఆవిడయేదో గుర్తు వచ్చినట్టు లేచి “ఒరే కొబ్బరి తురుముపీట వక్కింటి వాళ్ళ వడికి తెస్తాను గాని అంత వరకు కొబ్బరిని కుక్కపిల్ల ముట్ట

కుండా చూస్తూవుండు రెండు నిమిషాల్లో వచ్చేస్తా” అని బయలు దేరింది. అక్కడ కబుర్లల్లో పడి ఆవిడ వచ్చేసరికి పదిహేను నిమిషాలయింది.

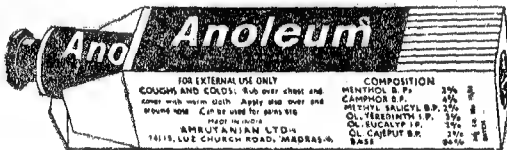
ఇక్కడ రమణకు కొబ్బరి ముక్క తినాలని బుద్ధి పుట్టింది. నారే అని కొబ్బరి చివ్వు తాకేసరికి అక్కడే కూర్చున్న కుక్క భోయ్యమని వాడి మీదికి లేచింది. ఎన్నిమాట్లు ప్రయత్నించి నా కొబ్బరి ముక్క ను మాత్రం తాకనివ్వలేదు ఆ కుక్క. ఇంతలో వాళ్ళక్క తిరిగి వచ్చింది. వస్తూనే “అక్కా నువ్వు కుక్క పిల్లకు నన్ను కావలా పెట్టానా లేక పోతే నాకు కుక్కపిల్లను కావలా పెట్టావా?” అని అడిగాడు తమ్ముడు. వాళ్ళకు, జరిగిన సంగతంతా వివరించాడు. “కుక్క పిల్ల గట్టిదే సుమా!” అని దాన్ని ముద్దాడింది వాళ్ళక్క.

యక్కిణీదేవి (అహమ్మదాదు)

పాపకి రాతి గుండె జలుబు ముమ్మరంగా ఉంది

కాని హాయిగా నిద్రపోయింది, పొద్దుపే నవ్వుతూ ఆరోగ్యంగా లేచింది. శమనం కల్గించే అనోలియం తో పాప గుండె జలుబు మటుమాయమైంది. బొనుమరి, అనోలియం శీఘ్రంగా గుణాన్నిచ్చే సౌమ్యమైన నొప్పల నివారణ. అతి కోమలంగా ఉండే చర్మాలకు ప్రత్యేకంగా తయారు చేయబడింది. దీనితో ఉండే అమోమమైన మందులు అతి శీఘ్రంగా జలుబుని, తలనొప్పిని మరియు నశాల నొప్పలను తగ్గిస్తాయి. మీరూ దీనిని ఉపయోగించవచ్చు. అవసరానికి అందుబాటుగా ఎప్పుడూ ఇంట్లో ఒక బ్యూబును ఉంచండి.

అనోలియం

శీఘ్రంగా గుణాన్నిచ్చే సౌమ్యమైన నొప్పల నివారణ
అమృతాంజన్ లిమిటెడ్, మద్రాసు, బొంబాయి, కలకత్తా, ఢిల్లీ.

FWT-AM-AN-23621

~~3-4-84~~

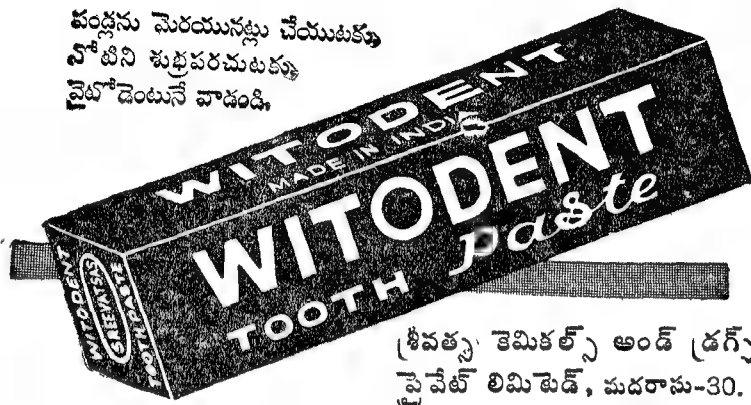
పురాణాను అవగాహన చేసుకున్నా కొడుకు లిద్దరికీ చాళ్ళు చదువుకున్నంత వరకూ ఇంగ్లీషు చదువులు చెప్పించి ఉన్నత స్థాయిలోని ఉద్యోగాలు చేయించాలని అభిలాష పడ్డాడు. అభిలాషలన్నీ గగన కుసుమాలకాగా ఫస్టు సారంనుంచే తప్పటం మొదలు పెట్టాడు కృష్ణమూర్తి. ఆయనకొరిక ఒక్కొక్క వెంట్రూ దిగిపోగా కృష్ణమూర్తి కనీసం సెకండరీ గేడు టీచరయినా చాలుననే జీరిస్తోంది ఏర్పడింది. అందుకూడా నోచుకోన ట్యూగా ఆయన స్వేతికయ్యాన్ని సమూలంగా వాళనం చేసి స్వాతిని చేపట్టాడు కృష్ణమూర్తి. దాంతో ఆయన నగం కృంగిపోయి “అభావే విరక్తిః” అన్న ఆర్యోక్తి సమనరించి తనరెండు కళ్ళలో ఒకకన్ను పోయిందనుకున్నాడు. నిజంగా ఒక కన్నును ఆవరేషన్ చేయించుకోవాల్సి వచ్చింది. పున్ను పుట్టంగానే నరిమళిస్తుందన్నచందాన జానకిరాం ప్రతి క్లాసులోనూ ఫస్టు మార్కు తెచ్చుకుంటూ అందరి ఆదరాభిమానాలనూ మార గొంటూ మూర్తు పైసలలో యూనినర్ పీటీలో ప్రథమ శ్రేణి మార్కులు తెచ్చుకున్నాడు.

గోపంశాస్త్రి మనస్సు అనందంతో వరకళ్ళు తొక్కింది. వీడు ఐ.ఏ.యస్ అఫీసరవుతాడని అందరితో అనేవారు. అందరిచేతా అనిపించుకుని ఆ మాటలు విని తన అభిప్రాయాలకు పందిళ్ళు వేయించుకునే వాడు. పూర్తి స్కాలర్షిప్ తో ఆనర్సులో చేర్పించాడు. ఆ రోజున ఆయన అనందం ఆకాశవీధిలో విహరించింది. జానకిరాం కూడా ప్రతి ఏడూ ప్రథమ శ్రేణిలో వస్తూ ఆనర్సులో ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. కృష్ణమూర్తిలో మరుగుపడిన శాస్త్రిగారి పరువం మళ్ళా చిగిర్చి సువాసనలను వెదజల్లింది. పెద్ద కొడుకుతో పెళ్ళి ముచ్చట్లు తీరకపోయినా చిన్నకొడుకు పెళ్ళిలో ఆయన నిఖారుపై స వియంకుడిగా నిలబడ్డాడు. ఈ కొడుకు పెళ్ళి ఆయన హుందాత్వానికి వింజామరలు నీనింది. జానకిరాం తెలివితేటలకీ, చదువుకూ అంతా హోరతులిచ్చారు. పెళ్ళిపీటల మీద కూర్చున్న జానకిరాంను ఆనంద భావైల మధ్య అరమోడ్సు కన్నులతో చూస్తుంటే నిజంగా ఐ.ఏ.యస్ అధికారిలానే కనబడ్డాడు శాస్త్రిగారికి. కొడలు

గోతమికూడా అవర వరస్వతీ దేవిలానే కనిపించిందా సమయంలో. గోతమి కాపురానికి వచ్చింది. విద్య విజ్ఞానని కోసమేగాని సంపాదనకు కాదన్నాడు జానకిరాం. డాక్టర్ తప్పినట్లయింది శాస్త్రిగారికి. నేను ఉద్యోగం చేసి సంపాదించకపోతే పాట్ల గడవడా అన్నాడు జానకిరాం. చెంపమీద ఛెళ్ళున కొట్టి నట్లయింది ఆ వృద్ధునికి. ఉద్యోగం చెయ్యటం కోసమే నన్ను ఇంత వరకూ వదిలివెచ్చారా నాన్నా అన్నాడు జానకిరాం. ముసలాయన గుండెల్లో బాకు దిగినట్లయి ఆయన విలపిల్లాడాడు. ఉద్యోగం చెయ్యక పోతే నాకీ ఇంట్లో స్థానంలేదా అవగా అన్నాడు జానకిరాం. కన్న తండ్రి ప్రాణం ఎగిరి పోయింది. కన్న తల్లి పృథ్వంతో ఏ ఆశా, ఏ కోరికా, ఏ నిషయమూ మిగల్గేదు. నూస్ పృథ్వయారాలుగానే జీవిస్తూ దావిడ. ప్రమేసీ కొడుకు ఉద్యోగం నిషయం మాట్లాల్లమే నూనేకారు శాస్త్రిగారు. ఒకానొక సమయంలో భార్యతో అన్నారాయన “పురిటిలోనే సంధి కొట్టి పోయినవాడు కృష్ణమూర్తి. ఎ

పండ్లను మెరయునట్లు చేయుటకల్
నోటిని శుభ్రపరచుటకల్
వైటోడెంటునే వాడండి.

శ్రీవత్స తమిళల్స్ అండ్ డ్రగ్స్
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మదరాసు-30.

చార్మిన్ మీ ముఖవర్ణస్సును మనోహరముగా చేస్తుంది!

ఉత్సాహవంతులుకండి...

లాలిత్వం పొందండి...

రోజంతా

శోభచేకూర్చుకోండి!

ఇల్లని, సేదదేర్చే చార్మిన్ మీకు
శోభంతా శోభచేకూర్చుటలో
తహాయనడుతుంది. చార్మిన్ యొక్క
ఆనందప్రదమైన వాసన మిమ్మల్ని
(సేదదేర్చుటలో) యంద్రజాలములా
తనిచేస్తుంది—మిమ్మల్ని ఉత్సాహ
తంతులను చేస్తుంది...మిమ్మల్ని
అందముగా మనోహరముగా
(తనవడేలా చేయుటలో) సహకరిస్తుంది.

చార్మిన్

టాల్కమ్ పౌడర్ ఆనందప్రదమైన వాసన కలిగి వున్నది

CHTP.G.II.TEL

ఎం డ మా వు లు

కాలం మన కళ్ళముందు తిరుగుతూ ఉండే పసివాడూ
జానకిరాం."

అలాంటి కొడుకులు ఉద్యోగాలు చెయ్యక
పోవటంవల్ల శాస్త్రీగారి ఉద్యోగపు కాంక్ష
కోడళ్ళు తీరుస్తున్నారు. గౌతమీకూడా ఉద్యోగంలో
చేరిందని వినగానే భార్యను చూసి ఆయన పేలవంగా
నవ్వి కళ్ళు తుడుక్కుని "పోనీలే కోడళ్ళు సంపాదనతో
నైనా మన ప్రబుద్ధులు బ్రతుకుతారు వాళ్ళు
చెయ్యలేని ఉద్యోగాలు వీళ్ళు చేస్తున్నారు. అది
ఒక చెప్పుకో తగిన విషయమే" అని అన్నారు.

23

శలవలకు మురహరి వచ్చిన ఈ వారం రోజు
ల్లోనూ జ్యోతి ఎప్పుడూ అతనితో మాట్లాడ
లేదు. జ్యోతికి మాట్లాడాలని ఉన్నా ఆ సమయానికి
సిగ్గు అడ్డుగా నిల్చేది. ఆ సిగ్గును వెనక్కు
నెట్టి ఏదో ఒక మిషతో బావను పలకరించాలని
అనుకున్నా జ్యోతి తల్లి అడ్డుగా వచ్చేది. ముర
హరి వచ్చినప్పట్నుంచి ఆమె ఎప్పుడూ కూతుర్ని
కనిపెట్టుకునే ఉండేది. వాల్లిద్దరూ మాట్లాడుకో
టానికి అవకాశాన్ని కలుగనిచ్చేది కాదు. ఇష్టా
గోష్టి కబుర్లుగా మేనమామతో మాట్లాడే
వాడు గాని, జ్యోతితో మాట్లాడాలనే అభిలాష
నిప్పుడూ మురహరికి కలగలేదు.

ఆ రోజున ఆర్. డి. ఓ. గారింట్లో పేరంటం
మైతే జ్యోతి తల్లి, చెల్లెళ్ళూ వెళ్ళారు. జ్యోతికి
మొదటినుంచి పేరంటాలకు వెళ్ళే అలవాటు
లేదు. కారణం ఒక్కటే. తెల్లినవాళ్ళంతా
జ్యోతికి మేనరికమే చేస్తారా అని అనటం, తల్లి
ఏవో పాకులు చెప్పి మేనరికం చెయ్యమని చెప్పటం
పరిపాలియింది. అందువల్ల జ్యోతి పేరంటాలకు
వెళ్ళటమే మానింది. కూతురికి తోడుగా పదేళ్ళ
వాడిని కొడుకుని ఇంట్లో ఉండవని చెప్పి, వాడిలో
రహస్యంగా అక్కయ్యని బావతో మాట్లాడనివ్వ
ద్దని పదే పదే హెచ్చరించి తన హెచ్చరికను
పాటించటానికిగాను వాడికి కొనుక్కు తినటానికి
పాతలా కాసు యిచ్చి ఆవిడ పేరంటానికి వెళ్ళింది.
అదే సామాన్యం యిల్లయితే ఈ పరిస్థితులో
ఆవిడా వెళ్ళడం మానేసేది. కాని, తమకన్న గొప్ప
వారి ఇల్లు, తమ పై అధికారిగిరిల్లు. పైగా
ఆవిడ కారు పంపించింది. అంచేత వెళ్ళక తప్పింది
కాదు. ఆవిడ వెళ్ళే సమయంలో మురహరి కూడా
ఇంట్లో లేడు కనుక ఆవిడా ధైర్యంగానే వెళ్ళింది.
జ్యోతి తన గదిలో కూర్చుని ఏదో పుస్తకం
చదువుకుంటున్నది. తల్లి ఆజ్ఞ ప్రకారం హరి
నాగ్ కూడా అక్కడే ఉన్నాడు. తానిద్దరుగారు
క్యాపు వెళ్ళారు.

"అక్కయ్యా, బావతో నువ్వు మాట్లాడ
కూడదా" అన్నాడు హరినాగ్.

"ఎందుకు మాట్లాడకూడదు. మన అత్తయ్య
కొడుకేగా. ఎవరన్నారు మాట్లాడకూడదని" అన్నది
జ్యోతి.

"అమ్మ చెప్పింది."

"అట్లాగా. అమ్మకు బావంటే కోపం.
వాళ్ళకు మనంత అస్తీ, డబ్బూ లేవు. అందుకని

అమ్మకు కోపం."

"ఓన్, అదా పరిగతి" అన్నాడు హరనాథ్ అంతా తెలిసిపాడెలా.

"మరెందు కనుకున్నావు."

"నాకేం తెలుసు." అంటూ పాపలా కాసు చూపించాడు.

"అమ్మ ఇచ్చిందా."

"అవును."

"ఎందుకూ"

"నువ్వు బావలో మాట్లాడకుండా చూట్టానికి."

కన్న తల్లి అని చెప్పుకోలేనికూడా ఏగ్గుచేలు అనుకుంది మనస్సులో జ్యోతి.

"అందుకా నువ్వు ఇంట్లో ఉంది. లేకపోతే ఈపాటికి నువ్వు రోజూ ఇంట్లో ఉంటున్నావు. అయినా బావ ఇంట్లో లేడుకదా, అమ్మకూ, నీకూ మతి లేకపోతే సరి." అన్నది నవ్వుతూ జ్యోతి, వాడి తలపై చిన్నగా ఒక మొట్టికాయ వేసి.

వాడూ నెత్తి గోక్కుంటూ "నిజమే. బావ ఉంటే కాపలా గాని, బావ లేకపోతే కాపలా ఏముంది. అట్లా వెళ్లి ఒక రౌండు కొట్టొస్తాను" అంటూ ఉడాయించాడు. నాడి తెలివి తేటలకు నవ్వుకుని, తల్లి, ఆతిరుగా ఉన్నందుకు మనస్సులో బాధపడుతూ ఆలోచిస్తూ కూర్చుంది జ్యోతి.

"ఈ సమయంలో బావ వస్తే బావుండును." అనుకుంది జ్యోతి మనస్సులో. తన గదిలోనుంచి వెలి పోల్లో సోఫాలో కూర్చుంది. అయిదు నిమిషాల్లో మురహరి వచ్చాడు. వస్తూనే జ్యోతిని చూసి తలొంచుకుని తన గదిలోకి వెళ్ళాడు. ఏదో పుస్తకం తీసుకుని వెంటనే వచ్చేసి మళ్ళీ ఎక్కడికో వెళ్ళబోయాడు జ్యోతి లేచి నిల్చుంది.

"ఎక్కడికి బావా అంతా పాడావుడిగా వచ్చి వెళ్ళిపోతున్నావ్" అన్నది జ్యోతి ప్రాణాలు బిగ వలుకుని ఈ మాట మాట్లాడినందుకు గుండెల దడదడ రాడినయ్యి.

"ఈ పూర్ణిమ ఉన్న స్నేహితుడు ఏదో పుస్తకం కొనాలంటేను తీసుకెళ్తున్నా, ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరా."

చెప్పింది జ్యోతి.

"కాసేపు కూర్చుని మాట్లాడి పోతే ఆరిగి పోతావా." ధైర్యంగా అనేసింది.

"ఏంలేదు జ్యోతి, స్నేహితుడు కనిపెట్టుకు నుంటాడు. అందుకని. నువ్వు మాట్లాడమంటే తప్పక మాట్లాడుతాను. ఆ ఏం మాట్లాడ మంటావు." ముళ్ళపిద నిల్చున్నట్లుంది మురహరికి.

"మనస్సులో మాట్లాడాలని ఉంటే కబుర్ల దొరకగా బావా! మేనత్త, మేనమామ బిడ్డలము. కొత్తవాళ్ళం కాదుగదా, నేనంటే అంత తప్పుకు తిరుగుతావేం."

సూటిగా, మనస్ఫూర్తిగా అడిగేశాననుకుంది. ఆప్యాయత, సంతోషమూ అమె మాటల్లో తోణి కేసలాడినయ్యి.

"ఏం కబుర్లుంటయ్యి జ్యోతి, కాకపోయినా నేను బిడవాడినని అత్తయ్యకు తెల్చుగా. నాలో మాట్లాడినందువల్ల, ఆవిడ ఎననన్న కోభిల్లు తుంది."

కుండ పగలగొట్టి మూట్లాడా నమకూర్చాడు. జ్యోతి స్థానంలో జయలక్ష్మి కునిసిందిచిదతినికళ్ళకి.

ఇంక సంభాషణ సాగలేదు మురహరికి.

"అమ్మను చూసి ఆవిడ ఏమై నా అనుకుంటుంది నేనాని లేకపోతే మాట్లాడుదామనే అనుకుంటున్నావా బావా."

ఈ ప్రశ్నతో బైటపడతా డనుకుంది జ్యోతి. సమాధానం చిరునవ్వుతోనో ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు మురహరి. భిన్నులాలయింది జ్యోతి.

మనస్సు దుఃఖంతో నిండిపోయింది. ఎంత సంతోషంతో మురహరిని పలకరించిందో అంత నిరాశతో కుప్పసి కూలిపోయినట్లుంది. బావకు నేనంటే ఇష్టం లేనట్టేనా? లేక ఎవరినియినా ప్రేమించాడా? ఎంత ఆలోచించినా జ్యోతి మనస్సుకు ఏ సమాధానం దొరకలేదు.

"ఏం చేస్తున్నావు జ్యోతి" అంటూ ఏదైనా జయలక్ష్మిని చూసేసరికి ఈ ప్రసంగంలో ఎడ్డట్టయింది. జయలక్ష్మి ముఖంవైపు చూడకుండానే ఇదుగో ఒక్క నిమిషంలో వచ్చేస్తా కూర్చోండి" అంటూనే వెళ్ళిపోయింది ఏమీ అర్థంకాక అక్కడే సోఫాలో కూర్చుంది జయలక్ష్మి. జ్యోతి నబ్బుతో ముఖం కడుక్కుని మళ్ళీ టాయిలెట్ అయి వచ్చింది. ఇప్పుడు నవ్వుతూ పలకరించింది జయలక్ష్మిని. తన ముఖంలోని విచార రేఖలను ఎక్కడ ఎసికడుతుందో అని జ్యోతి భయం. అట్లా విచారంగా ఉన్నావేం జ్యోతి అంటే తను ఏం సమాధానం చెప్పాలి. అందుకని అట్లా చేసింది.

"ఏం జ్యోతి ఒక్కదానినే ఏం చేస్తున్నావ్, మీ అమ్మగారు లేరా, పిదమాకు వెళదామనుకున్నాను. నువ్వు కూడా వస్తావా, ఇద్దరం కలిసి స్నాతి వదిలెను తీసుకుని వెళదాం" అన్నది జయలక్ష్మి.

"అమ్మ సేరంటానికి వెళ్ళింది. మరోసారి వెళదాంలే. ఏమిటి కబుర్లు" అన్నది జ్యోతి.

"ఏమి న్నయ్య? శలవర్లో ఏం తోచదు. మా ఇంట్లో మా పెత్తల్ని, పెదనాన్న, జావకిరాం అన్నయ్యా ఉన్నారంటే వాళ్ళతో ఏం మాట్లాడతాను. అంతా పెద్దవాళ్ళు, పూర్వచార సదాయ

జులు. ఎప్పుడెప్పుడు సాయంత్రం అవుతుందో, ఎప్పుడెప్పుడు మిమ్మల్ని కలుద్దామా అనిపిస్తుంది."

"స్నాతి పదిదె. కృష్ణ మూర్తి అన్నయ్యా ఆ యింటికి ఎప్పుడూ వెళ్ళలేం. తల్లిదండ్రులతో పోట్లాడివచ్చేకాదా అన్నయ్య."

జయలక్ష్మి మనస్సు ఆశ్చర్యంతో నెండిపోయింది. అసలు ఏమయి జ్యోతికి తెలియదా కామాలనుకుంది. తెలిస్తే అట్లా అడుగుతుందా?

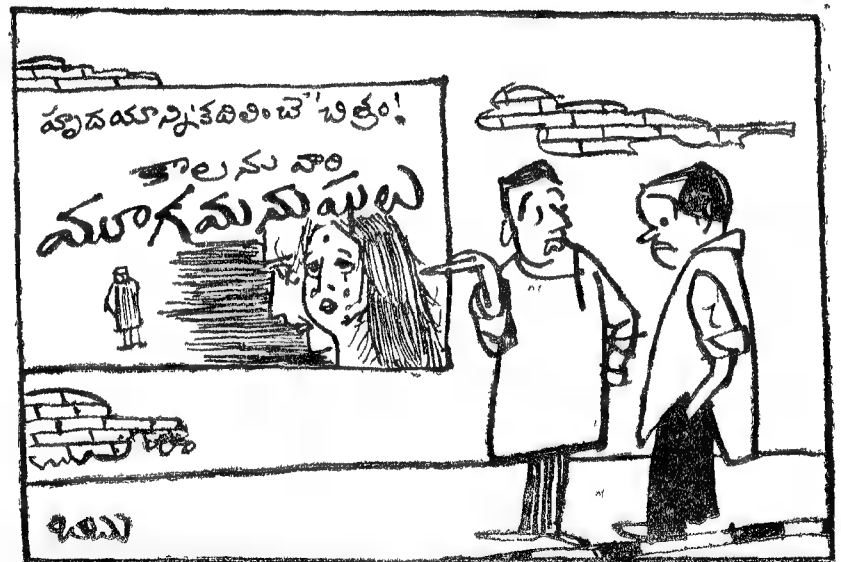
"ఆ దంపతుల సంగతి నీ కేమీ తెలిదా జ్యోతి."

"నా కేమీ తెలిదు. స్నాతి వదిలె నూర్లో టీచరు. మా అమ్మడికీ, చిన్న చెల్లెల్లిద్దరికీ ట్యూషను చెబుతుంది. నెలకు పాతిక రూపాయ లిస్తాము. ఆవిడ మంచితనానికి, సరళ స్వభావానికి నేను లొంగిపోయినట్లుగా భావించాను. ఎందుకో నదినా అని పిలవా అనిపించింది. పిలుస్తున్నాను, అంతేగాని, వాళ్ళ చరిత్ర నాకు తెలిదు" అన్నది జ్యోతి నవ్వుతూ.

వచ్చి వెళ్ళారు సామెతయింది జయలక్ష్మికి. కులగోత్రాల సంగతి చెప్పితే జ్యోతి ఏమనుకుంటుందో? అకాగంగా తానీ సంగతులు చెప్పి వారి స్నేహాన్ని కలుషితం చెయ్యటం ఏమి బావుంటుంది? దానివల్ల, వాళ్ళ మనస్సులను సాదాచెయ్యటం తప్ప మరేమీ లేదు. అనుకుంది జయలక్ష్మి.

"ఆలోచిస్తున్నావేం జయీ, అంత చెప్పరాని రహస్యమూ, అయితే చెప్పేద్దూలే, పోని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నారా? అంతే అయింటుంది. బహుశా అన్నయ్య కట్టుం లేకుండా ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. కట్టుం పోయిందే అని పెద్దవాళ్ళ దిగులు. ఈ కలతలవల్ల ఏడిగా కాపురం పెట్టి, ఉంటున్నారు. అయినా స్నాతి వదిలెలో ఏ తోసం చూసి మీ పెదనాన్న, పెదమ్మలు కోడల్ని దూరం చేసుకున్నారు" అన్నది జ్యోతి.

"అమ్మయ్యా" అనుకుంది జయలక్ష్మి. కులగోత్రాల ప్రమేయమే లేకుండా ఈ సమస్యను

"ఇదేమన్నా మూగచిత్రం గా?"

జ్యోతి తేల్చినేనందుకు తృప్తి చెందింది. ఇట్లా చెప్పుకున్నందువల్లా తను వారి స్నేహాన్ని పాడు చేసినట్లు కాదు.

“అవును జ్యోతి. వారిద్దరూ చదువుకునే రోజుల్లోనే ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నారు. పదేళ్ళు దాటినయ్యి. కట్నం పోయిందనే మా పెదనాన్న బాధ. పెద్దవాళ్ళ దృష్టిలో ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోటం తప్పుకాదా మరి.” అన్నది జయలక్ష్మి. జ్యోతి విమంతుడౌనని.

ఎండ్ మామలు

“ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోడం తప్పుకాదు. కాని అది కూడా ఒక హద్దులో ఉండాలి. అప్పుడు మేము కాకుండా ఉంటే నరి ఆ రకమైన ప్రేమ పెళ్లిళ్ళయితే చాలా బాధాకరమైన సంగతి.” అన్నది.

జయలక్ష్మి గుండె రుల్లుస్తుంది.

“అన్నకులమ్మల ప్రేమ వివాహాలు జీవితంలో

కంటే, సొళ్ళూల నివ్వలేవంటావా జ్యోతి”
‘పర్యవసానం ఎట్లా ఉంటుందో మనం చెప్పలేం. కాని సాధారణ పరిస్థితుల్లో అది అంత మంచి వద్దతిగా కనిపించదు. వర్ధాంతర వివాహాలు చేసుకునేంత పరిస్థితి ఎందుకు తెచ్చుకోవాలో నాకు అర్థంకావటంలేదు. అలాంటి దంపతుల్ని నే నెప్పుడూ చూడలేదు”.

పరిస్థితి చిలిక చిలిక గాలివాన చిమ్మేటట్లుంది. ఇంత చిన్న వయస్సులో జ్యోతి ఇంత సూటిగా

దినదినానికీ...

అతిమనోహర సౌందర్యానికి రెక్సోనా

రెక్సోనా మీ తర్వాత వర్షం కూడి దిన దినానికి శరీరసౌందర్యాన్ని పెంచుతుంది. అబ్బుం కాదు, రెక్సోనాలో 'కేడిల్' వున్నది... శరీరానికి సొగసుగలిగించే సూర్యం మిశ్రమం. దానిలో ఎక్కువగా అనందకరమైన కొత్త చరిత్రకు వున్నది—మీ శరీరాన్ని అతి సౌందర్యంగాను, తాళంగాను, మువ్వనగాను వుంచుతుంది.

కేడిల్తో గూడిన రెక్సోనా షా చర్మానికి గుణకారి

RX-16-140 TL

ప్రాంతీయ టెలీఫోన్ కేంద్రం

తన అభిప్రాయాలు చెపుతుంటే జయలక్ష్మికి కొంచెం ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఇంక ఈ రకమైన ప్రస్తావన సాగిస్తే అది ఎంతవరకూ పోతుందో నని భయపడింది జయలక్ష్మి.

“అయితే స్వాతివదినే మన కులస్థులు కాదు” నాతాత్మగా వేసిన ఈ ప్రశ్న విన్నది జయలక్ష్మి కలతచెందింది. అయినా ఇంతవరకూ వచ్చింది ఇంక దాచటం మంచిదికాదుమకుంది.

“గుణం మంచిదయితే కులం ప్రధానం కాదు జ్యోతి. స్వాతివదినెలాంటి వ్యక్తిని కేవలం కుల ప్రాతిపదిక మీద అదో విధంగా భావించటం వెలితనమే అవుతుంది. ఏమంటావు”

“నిజమే స్వాతివదినే ఉత్తముదాలు, అవిడ బొద్దయం మంచిది.”

“అవునా, ఈ ఉద్దేశ్యం మనస్ఫూర్తిగానే వ్యక్త పరుస్తున్నావుగా”

“అవు”

“అదే అభిప్రాయం నీ మనస్సులో ఎల్లప్పుడూ ఉంటుందనీ, ఏమీ మారదనీ నాకు మాట ఇస్తావా”

తెయ్యజాపింది జయలక్ష్మి. చేతులో తెయ్య నేస్తూ “అట్లాగే స్వాతివదినే మీద నాకే దురభి ప్రాయమూలేదు. ఆమె నాకు విజంగా వదినే. అవిడ రా కోసం, అవిడతో మాట్లాట్టం కోసం స్వాతి నానకు ముత్యావు చివ్వులా ఎదురు చూస్తుంటాను” అన్నది జ్యోతి

నగం ఆదుర్దు తిరింది జయలక్ష్మికి.

“చారిది ప్రేమ వివాహంలాంటిదే. స్వాతి వదినే పరిజన కులస్థులు. అందుకనే తల్లి దండ్రులు వెలివేసారు. నాళ్ళ వీళ్ళింటికి పోరు. కొది రోజులవరకూ జాని రాం అన్యాయకూడా చేశేవాడకాదు” అనది

జ్యోతి అశ్రురంగా వినసాగింది. ఆమె మనస్సులో అనేక భావాలు పరుగెత్తసాగాయి.

“అయితే ఈ రోజునుంచీ స్వాతితో మాట్లాడటం మానేస్తావు కదూ” నవ్వుతూ అన్నది జయలక్ష్మి.

“ఎప్పటికీ మానెయ్యను. స్వాతివదినే అంద వందలలో గాని, మాటపాండితకో గాని, పని పాలులో గాని ఏ జాతి వంశస్థురాలినీ తీసిపోదు. నువ్వు చెప్పినా నేను నమ్మలేకుండా ఉన్నాను. చాలా అశ్రద్ధంగా ఎప్పుడూ గ్రాహించలేనంత తీరుగా ఉంది. అందుకనే కామోలు ఒకసారి మా జంట్లో భోజనం చెయ్యమంటే ఎంత బ్రతి మాలినా వెంటంటి, కూర్చోట్లానికి వప్పుకోలేదు. అతి కష్టం మీద ఇవతల హోల్డ్ కూర్చోట్లానికి వచ్చుకుంది. చివరకు తన విస్తరి అనే ఎత్తి పారేసింది. అప్పట్లో గాని, ఇప్పుడుగాని నాకా విషయం తెలిలేదు. ఎవరయితేనేం చెయ్యెత్తి సమర్థుడించతగిన ఉత్తమ ఇలాలు”. అన్నది జ్యోతి.

జయలక్ష్మి మనస్సు శాంతించింది.

“నాకు తెలియగాని ఇలాంటి వర్గాంతర వివాహాలు చేసుకున్నా నాళ్ళ ఎక్కువ కాలం సభ్యతగా ఉండలేరంటారు. ఆ అభిజాత్యం ఎప్పుడూ నాళ్ళ మనస్సులో కలక మేస్తు ఉంటుంది. ఇంక అలాంటి కాపురాలు సాగక విడాకులు పుచ్చుకున్న కూడా చాలామంది ఉన్నారు. మా నాన్నగారు ఎవరితోనో చెపుతుంటే విన్నాను. ఈ సంగతి మీ నాన్నగారికే తెలిదేమో” అన్నది జ్యోతి.

“పోనీలే ఎవరికీ తెలిసినా. తెలియక పోయినా

ఆ పరమాత్ముడికి తెలుసు. నాళ్ళని ఆ పరంధా ముడు చల్లగానే చూస్తున్నాడు. సరే మరేం విశేషాలు” అన్నది జయలక్ష్మి.

జయలక్ష్మి తెల్లకుండామని నచ్చిన విషయం వేరు. మాటల నందర్బుంలో ఆపి ముట్టడిం ఈ మాటల్లో వడ్డారు.

“మీ బావగారు కూడా ఆనర్బు చదువుతున్నారని చెప్పివు. శలవులకు వచ్చారా”.

జ్యోతికి కళ్ళు ఆనందంతో మిలమిల లాడాయి. కళ్ళింతవి చేసుకొని అమృత రుసరులు ప్రవహించి నట్టుగా అతి సరళంగా, వుడుపుగా అన్నది జ్యోతి.

“మా మురహరి బావకూడా విశాఖలో ఆనర్బు చదువుతున్నాడు. వచ్చి వారం రోజులయింది. మా అత్తయ్య మావయ్య పోయారు. మా బావ వక్కడే ఉంటాడు. నువ్వు విశాఖవట్టులో చదువుతున్నావు గదా. మా మురహరి బావ నీకు తెలుసా జయూ. బావచ్చాడని మొన్న చెప్పినగా గుర్తులేదా”

ప్రశాంతంగా ప్రవహిస్తున్న సెలయేటిలో మధ్యలో కొంత దూరం పోయాక చివ్వు వాగు కలిసింది. ఈ వాగు, సెలయేటి కలుసుకవల్ల పెద్ద దయన ఆ ప్రవాహ వేగం మరింత ఇనుమడించి గల గలమని శబ్దంచేస్తూ కొండరాళ్ళనూ, బండ రాళ్ళనూ ఒరుసుకుంటూ తీమైన ఒరవడిగా ప్రవహించి మహానదిలో కలుస్తుందో లేక మళ్ళా రెంపాయలుగా చీలి ఎక్కడో సంబంధంలేకుండా అంతమవుతయ్యా తెలియదు.

ఏం సమాధానం చెప్పాలో తోచలేదు. తన బావ మాట ప్రస్తావించేసరికి జ్యోతి సంతోషాన్ని పదిపెట్టి హెచ్చువేసెట్టయింది. ఈ హెచ్చువేత నల్ల వచ్చిన ఆన్రుతో తను తృప్తిచెంది ఆ ఆన్రు రైటున తను టిక్కె కొట్టి మార్కులు వేయ గలదా?

“మీ బావ మురహరిని నేను ఎరుగున్నాను. ఇద్దరం ఒకటే కాలేజీ, ఒకటే కోర్సు, ఒకటే గ్రూపు, చాలా మంచివారాయన. చక్కగా నవ్విస్తూ, కవ్విస్తూ పూర్వపురార్థంగా అందరితోనూ మాట్లాడుతారు. నలుగురిలోనూ వేరు ప్రతిష్టలు తెచ్చుకోగల సమర్థుడు. మురహరి మీ బావగారని వింటుంటే నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. మన కుటుంబాలన్నీ ఇంత సన్నిహితగా ఉంటం తలుపుకుంటే నా మనస్సు సంతోషంతో నిండి పోతున్నది.” అన్నది జయలక్ష్మి.

మురహరి బావను గురించి అంత గొప్పగా చెపుతుంటే జ్యోతి స్వాదయం పులకరించింది. మురహరి బావ అందర్నీ చక్కగా నవ్విస్తూ, కవ్విస్తూ మాట్లాడుతాడని జయ చెప్పింది. కాని తన విషయంలో అది పూజ్యం. తనతో ఎప్పుడూ నాలుగు మాటలుకూడా మనస్ఫూర్తిగా సంతోషంగా మాటాడలేదు. ఎప్పుడూ తప్పించుకునే తీరుగా తాడు. తను సలకరించినా అంటే ముట్టనట్లుగానే సమాధానం చెప్తాడు. సరాయి నాళ్ళతో అంత ఇష్టతగా మాటాడే వాడు. మేనమామ కూతురయిన తనతో ఎందుకు మాట్లాట్టం లేదు. తనంటే ఇష్టంలేదా?

ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం దొరక్క తల్లిడిల్లి పోయింది. జ్యోతి. ఇందాకటివరకూ విప్పరిన ముఖం సంతోషంతో ఉన్న జ్యోతి ముఖం వికృతమైపోయింది.

ఈ పరిస్థితి జయలక్ష్మికి అర్థంకాలేదు.

ఇంటిల్లిసాదికి ఆనందం చేకూర్చే ఆంధ్రసచ్చితవారపత్రిక తప్పర చదవండి :

మీరు చదివారా, లేకపోతే చదవండి. ఉత్తమ సవలని ప్రసిద్ధి పొందిన ఉత్తమ నవలా రచయిత శ్రీ కప్పగంతుల మురళీకృష్ణ రచనలు యుగధర్మం 6.00 పదగ లెత్తిన కాలం 4.00 పె రెండు పుస్తకాలకు పోస్టుఖర్చులు మావి. నేడే మీ ఆర్డరు వాయండి. వివరాలు : క్వాట్రీటీ పబ్లిషర్సు, విజయవాడ-2

శుభ వార్త

కడుపులో నొప్పి లేక పుండు, తలనొప్పులతో దీర్ఘ కాలమునుండి బాధపడువారికి ప్రత్యేక విశేష. వె రోజులలో గుణము నిచ్చును. అపరేషన్ అక్కరలేదు. నామరీక్షతో వ్యాధి నిర్మయంతురు. సంవత్సరాల తరబడి బాధపడుతూ లేక అర్థం కాని మొండి వ్యాధులకు సమృద్ధిమైన చికిత్సకులు, డాక్టరు N. S. రావుగారు ఈ క్రింది విధముగా బస చేయుదురు. ఉపయం 7 గంటలనుంచి పా 3 గంటల వరకు సంప్రదింపవచ్చును.

- 1 వ తేది : ఒంగోలు : కృష్ణారాడ్డి, సంతపేట.
- 2 వ తేది : మద్రాసు : మైసూర్ కేస్, బోర్డింగ్ & డాక్టింగ్, 182-183, చె నాజాకో రోడ్, మద్రాసు-1.
- 3 వ తేది : బెంగళూరు : డాక్ మహా హోటల్. గాంధీనగర్, ఫోన్: 2422,
- 4 వ తేది : ఆనంతపురం : శాంతి నివాస్, రిటైరింగు రూమ్ము.
- 5 వ తేది : కడప : మైసూర్ మోడర్న్ కేస్, మెయిన్ రోడ్.
- 6 వ తేది : బళ్లారి : గార్డెన్ హోటల్, ఆదనాని బస్సు స్టాండ్వద్ద.
- 7 వ తేది : కర్నూలు : పుడెలాండ్స్ హోటల్, మెయిన్ రోడ్.
- 8 వ తేది : హైదరాబాద్ : మైసూర్ కేస్.
- 9 వ తేది : పరంగల్ : లక్ష్మి లాడ్డింగ్, MBT లాగి ఆపీను పైన.
- 10 వ తేది : ఖమ్మం మెట్టు : మైసూర్ కేస్.
- 11 వ తేదిమండి } గుంటూరు : హద్దాఫీసు.
- 30 వ తేదివరకు }

టెస్టింగు ఫీజు రూ 50. మందుకు వేరే డబ్బు తెచ్చుకుంటే, వెంటనే మందు తీసుకోవచ్చును. రావూస్ ప్రొడక్టుస్, ఫోన్: 598 పితూర్ నారితోట, గుంటూరు-1.

"అటా, మాట్లాడకుండా కూర్చుండిపోయావేం. జ్యోతి నేనెప్పుడూ కష్టంగా మాట్లాడతాను."

"లేదు జయా, మా బావ ఇంట్లో, వీరి మాట్లాడకుండా ఉంటాడు. చిన్నప్పటినుంచి పొన్నున్న బావ స్వభావం అంతేననుకున్నాను. అంత చక్కగా నవ్విస్తూ, కవ్వస్తూ బావ ఎప్పుడూ విస్మయకరంగా ఇక్కడ మాట్లాడలేదు. బహుశా తాలేబీ స్నేహితులంటే బావకు మక్కువ కావాలి" అన్నది నిర్దిష్టంగా.

జయలక్ష్మి మనసులో ఏదో ఒక ఆనిర్యస వీరువై న ఆలోచన కలిగి అంతలోనే అంతమైంది.

"మీ మురహరి బావ నీతో సరిగ్గా మాట్లాడడా జ్యోతి".

వీపువీధి వెళ్ళున చరచినట్లయింది జ్యోతికి. ఇంత తీవ్రమైన ప్రశ్న పాతాళంగా అడుగుతుందని జ్యోతి అనుకోలేదు. అయినా ఈ ప్రశ్న తన కొండుకు? మురహరి తన బావ. తన కుటుంబంలోని వాడు. ఈ ప్రశ్న ఇంతటితో అపురేయ్యటం మంచిదేమో అనుకుంది. లేకపోతే మీ జ్యోతి నీ మీద ఈ మాటలు చెప్పిందోయ్ మురహరి అంటూ జయలక్ష్మి ఎప్పుడయినా విశ్రాంతి అవుతూ చెప్పుతుందేమో? పైగా డాన్ పేట్ కూడాను. ఆలోచించింది జ్యోతి.

"మాట్లాడుతే జయా. మా బావ చక్కగా మాట్లాడుతాడు. అంటే మీరంతా సహజంగా కనుక చున్నాను. ఇంట్లో అట్లా చిత్రాలు విసురుతూ మాట్లాడటానికి మీ

ఎం డ మా వ లు

వడదుగా, అదే నేననేది. అంతకన్నా మరేంలేదు" అన్నది జ్యోతి.

అంతలోనే జ్యోతి తల్లి పేరంటం నుంచి వచ్చింది. ఆమెను చూడగానే జయలక్ష్మి మంద సోనంతో నమస్కరించింది.

"ఏం జయా కులాసాగా ఉన్నావా, ఎట్లా ఉన్నయ్యి ఇక్కడి ఎండలు, విశాఖలో వల్పులతో కొంచెం చల్లగా ఉంటుందనుకుంటాను" అన్న దానిదే.

"అవునుండీ ఇక్కడ ఎండలు జాస్తే. అక్కడ యితే ఆ సముద్రపు గాలికి బలం ఉంటుంది." అన్నది.

"మా ముహరి కూడా అక్కడే చదువుకుంటు న్నాడు. శలవులకు ఇక్కడికి చేరాడులే. అతనికి మేమే శరణ్యం" అని వెళ్ళింది.

ఆ మాటల్లోని ఈర్ష్య, కటుత్వం, అయిష్టత స్పష్టంగా ఆమె ముఖ వళికల్పి జట్టి, అర్థం చేసుకుంది జయలక్ష్మి.

"నెళ్ళోస్తాను జ్యోతి. రెండుసార్లు మీ ఇంటికి వచ్చాను. ఈ సారి నువ్వు మా ఇంటికి రావాలి."

అదే మా పెద్దనాన్న గారి ఇల్లేననుకో, మా ఇల్లా కాదు. జానికిరాం అప్పుయ్యమా, శ్రీలక్ష్మి అక్కయ్య మా మాద్దువుగానీ" అన్నది.

"అట్లాగే తప్పక వస్తాను. స్వతి వదిన, నేను వస్తాము" అని అంతలోనే నాలిక కర్చుకొని,

"ఓ మర్రిపోయానా జివిడ రాకూడదుగా. సరే నేనే వస్తా జయా" అన్నది జ్యోతి. జయలక్ష్మి వెళ్ళింది రెండుసార్లు, వచ్చినా మురహరి కనబడనందుకు నిరాశపడి జయలక్ష్మి.

24

గౌతమి పుట్టింటికి వెళ్ళి రెండునెల్ల దాటి నయ్యి. ఆమె రాసిన ఉత్తరానికి జానికిరాం జవాబు రాయలేదు. అతనికి మనస్కరించలేదు. అతని కాలకృత్యాల్లో కూడా విలంబన ఏర్పడింది. గౌతమి ఇక్కడ ఉన్న రోజుల్లో ఉదయం ఏడు గంటల్లోనే కాలకృత్యాలు తీర్చుకొని అనుష్ఠానం కావించి తనకు తోచిన పురాణ గంధాలు చదువుకుంటూనో, తల్లికి భారత బాగవతాలు చదివి కొంతసేపు విసిరించి దేవాలయానికి వెళ్ళిరావటమో చేసేవాడు. ఇదంతా ఉదయం పదిగంటల్లోనే అయ్యేది. గౌతమి ఉంటే ఆమె కబుర్లతో, ఉద్యోగాధ్యాయాన్ని గురించి చేసే తర్కవిత్కాలతో కొంచెం కాలం గడిచేది. శంక్రా తో మాత్రం ఎప్పుడోగాని మాట్లాడేవాడు కాదు. అదయినా ఆయన పలకరిస్తేనే. ఆ రోజుల్లో ఆ తీరుగా గడచిపోయినయ్యి.

ఇప్పుడు రాను రాను ఏమీ తోచని పరిస్థితి వచ్చింది. ఒక్కొక్కరోజున ఏమిటో, ఏదో ఆలోచిస్తూ ఏనిమిది గంటలయినా ఏక్కెవించి లేవటంలేదు. కాలకృత్యాలు తీర్చుకునే సరికి తొమ్మిది గంటలు దాటుతున్నది. అతనిలోని ఈ మార్పు తల్లి, శంక్రా, శ్రీలక్ష్మి గ్రహించినా ఎవ్వరూ జోక్యం కలుగజేసుకోలేదు.

ఆ రోజున ఉదయం తొమ్మిది గంటలయినా జానికిరాం నిద్ర పక్కమించి లేవలేదు. ఏమిటో ఆలోచన, దిగులు, అవ్వక వ్యధ? ఆలోచిస్తూనే క్యాలండరు వైపు చూశాడు. నిరాశగా నవ్వు న్నాడు. తారీఖుల లెక్క ప్రకారం ఆ రోజు అతని పుట్టిన రోజు. ముప్పై నెళ్ళి ముప్పై ఒకటి ప్రవేశించింది. రోజులా, నెలలా, సంవత్సరాలు గడచిపోతున్నయ్యి. కాలపు ప్రవాహంలో నునుగుతూ, తేలుతూ కొట్టుకు పోవటమే తప్ప కాలా నిల దొక్కుకొని ఈ ముప్పై ఏళ్ళలో తను చేసిన సుసకార్య మేమీ కనబడలేదు! మన స్వామిగా ఎన్నరినీ సంతోష పెట్టలేదు ఇన్నెళ్ళు కౌశురం చేసినా భార్య తన మనస్సును గ్రహించలేదు. ఆమె భావాలనూ, అభిప్రాయాలను, ఎప్పుడూ మన్నించ లేదు. ఎప్పుడూ కష్ట తిల్లి దండ్రుల్ని కనిపెట్టుకుని ఉండాలనే మార్గ భావన తప్ప ఆ తల్లితండ్రుల మనస్సుల్లో తన పల్ల విర్రడిన ఆందోళన పోగొట్టటానికి దోహదం చెయ్య ప్రయత్నించలేదు. తన కష్టాధి తంగా, తన సంపదనగా ఒక్క రూపాయి ఏనాడూ తేలేదు. తన జేబులోకి ఆ రూపాయి కావాలన్నా తండ్రివీధి అధారపడవలసిందే. భార్యకు పూజాకావాలన్నా పెద్దల చేతుల్లోనుంచి రావలసిందే. కాలేజీ వదిలాక కాఫీ హోటలుకు వెళ్ళి రెండు మూడేళ్ళు అయింది. అదయినా ఎవరయినా ప్రాణ స్నేహితులు కనిపించి కాఫీకి రమ్మని బలవంతం చేస్తేనే. గౌతమి ఉన్న రోజుల్లో ఒక రోజున ఒక చిన్న సంఘటన జరిగింది.

ఏనాడో ఎవరో బొట్టుపెట్టి ఇచ్చిన రెండు బాక్సులు గుడ్డలు గౌతమి పెట్టెలో అడుగున పడి

గమనిక:—జేబుదొంగలున్నారు జాగ్రత్త!!

N B:—దయచేసి మీరు జేబులు కత్తిరించకండి!!

ఉన్నాయి. ■ జాకిట్టు గుడ్డలు అప్పట్నుంచి కుట్టించుకోలేదు. కారణం అవి ఏమంత నచ్చకనే. తొడుకున్న జాకిట్టు చిరిగిపోతుంటేచేత తనను అడిగింది. నాలుగు జాకిట్లు కుట్టించమని. (శీలక్ష్మి తో చెప్పమన్నాడు తను. శీలక్ష్మితో గౌతమి చెప్పలేదు.) ఆ మర్నాడే పెట్లో ఉన్న ఆ రెండు జాకిట్లు గుడ్డలు తీసి కుట్టించుకుంది.

“ఈ జాకిట్లుగుడ్డలు బావుండలేదన్నావుగా, మళ్ళా ఇవే కుట్టించుకున్నావే” అన్నాడు తను. “మీరు చేసే ఉద్యోగానికి మీ భార్యవైన నాకు ఈ పాటి జాకిట్లుగుడ్డలు చాలు. మన హోదాకు ఏమీ తీసిపోవు” అన్నది. ■ రోజున గౌతమి సాధించిన సాధింపు మాటలు, తను పడ్డ కుమిలింపు, వ్యధా ఎన్నిటికీ మరువలేని ఘట్టాలు. ఉద్యోగ మన్నా, ధన సంపాదనన్నా తన మనస్సులో ఏర్పడిన అవ్వకమైన ఆభావనకు ఇలాంటి సంఘటనలు గీటురాళ్ళు. ఉద్యోగమంటే ఈ విముఖత, అయిష్టం ఎందువల్ల ఇంతగా తన మనస్సులో పాతుకు పోయి నట్లు? ఇంత మందికి మనోవ్యధ కలిగించి తను సాధించిన ఘనకార్యం మాత్రం ఏముంది? ఇదంతాకాదా తను తల్లిదండ్రులకు చేసే సేవలోకే వస్తుందా? వృద్ధాప్యంలోని తల్లిదండ్రులకు చేదోడుగా ఉన్నట్లే అవుతుందా? తన ఈ అర్థం కాని చర్యలను అర్థంచేసుకో లేకనే గౌతమి, గుండె రాముచేసుకొని వెళ్ళిపోయి ఈ తీరుగా ఉద్యోగం చేస్తున్నదా? తను ఎవరిని ఉద రిస్తున్నట్లు? తన జీవితానికి సాఫల్యత ఏమిటి? తనకు ఇష్టంకాని ఉద్యోగంచేస్తూ ఇంతమందిని సంతోషపెడుతూ ఉంటామే తన జీవిత ధ్యేయమా? లేక తన మనస్సుకు తృప్తి కలిగే తీరున ఉద్యోగం చెయ్యకుండా కాలం గడుపుతూ ఇంతమంది పృథ్వీలో, మనస్సులో సంక్షోభం కలిగించటం న్యాయమా? ఏది సరైనది? ఏది ఆమోద యోగ్యమైనది?

పక్కమీద దొర్లుతూ ఉన్న జానికీరాంకు తండ్రి పిలుపు విలిపించింది. గోడగడియారంలో తొమ్మిది దాటింది. కళ్ళ నలుముకుంటూ వెళ్ళి తలొంచుకొని తండ్రి ముందు నిల్చున్నాడు.

“వీలరా” మెల్లిగా అన్నాడు తలెత్తకుండానే. “ఏమీలేదు. ఇంకా నిద్రలేవకపోతే ఏమిటో తెలిక, ఏమైనా సుస్తీగా ఉంటున్నావేమోనని తెలుసుకుందామని వీలదాను”

అభిమానంతో సిగ్గుపడ్డాడు. “ఏమీలేదు. కులాసాగానే ఉన్నాను” ముఖం కడుక్కులానికి వెళ్ళబోయాడు. “నీ అనుష్ఠానంకావించి వెళ్ళేటప్పుడు ఒకసారి మాట్లాడి వెళ్ళు”

అజ్ఞాపూర్వకంగా - ఉండమాట. మాటతో మనోవ్యధ వ్యక్తమైంది. ముఖం కడుక్కుంటున్నంత సేపూ జానికీరాం ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు. తండ్రి మాట్లాడే విషయా లేమిటో అని.

కొడుకు రాకకోసమే వేచి ఉన్నట్టుగా పడకుర్చీలో కూర్చున్నారాయన. భార్య వచ్చింది.

“జానికీరాంను వీలదారటమందుకా” అన్నదానిద.

“ఏం వీలవకూడదా, వాడితో చాలా సంగతులు మాట్లాడాలి. ఈ ఇంటి గౌరవం నాకక్కముందే కప్పిపెట్ట బాసుకున్నారీ (చదువులు) ఆయనలో అవమానంతో కూడినకోపం పరవళ్ళు తొక్కుతున్నది.

“పరిష్కారంకాని విషయాలు చాలా ఉన్నమాట

నిజమే. జానికీరాం మనస్సు ఎటువంటిదో మీకు తెలిందికాదు. మీ కోపమంతా వాడిమీద వెళ్ళ గక్కి వాడి మనస్సు బాధపెట్టకండి. ఈ రకంగా వీడినీ దూరం చేసుకోలేను” కడుపులోని కన్న ప్రేమ కట్టలు తెంచుకొని కప్పిటి రూపంలో జైలుపడగా ఇంక మాట్లాడలేక మెల్లిగా వెళ్ళింది ప్రభావతమ్మ. శాస్త్రీగారి కోపం సగం కరిగిపోయింది. జానికీరాంను నాలుగు దులిపి తన మనోవ్యధనంతా వెళ్ళగక్కి బలవంతాన అతని అభిప్రాయాలను మారుద్దమనుకున్నాడు. భార్య కప్పిళ్ళ ఆయన కోపాన్ని చల్లార్చినయ్య. జానికీరాం చచ్చి తండ్రి ఎదురుగా నిల్చున్నాడు. తలెత్తి కళ్ళద్వారాలనుంచి కొడుకును నిలువెల్లా చూశాడు శాస్త్రీగారు. సలభైయ్యన పడితో పడుతున్న కొడుకుని ఆయన ఏమని కేకలెయ్యగలడు?

“జానికీరాం”
“ఏం నాన్నగారూ”
“నీ కన్న తండ్రినయినా నీ కన్న మించి నేను చదువుకోలేదు. నీ చదువు పూర్తియ్యే బంతవరకూ నీ స్వవిషయాలో నేను జోక్యం కలగ జేసుకోలేదు. అప్పట్లో నిన్నుగురించిన భాధలు నాకేమీ కను పించలేదు”

రాము: ఏమోయ్! ఎదురుగా ఒస్తున్నా చూడనట్లునటిస్తావే?
మోహన్: సారీ! దారోపోయే మొగాళ్ళ నందరినీ విపులంగా చూస్తూ నడిచే అలవాటు నాకు దులే భాయ్!

కె. రంగారావు (కాకరపర్రు)

తలొంచుకొని మాట్లాడి, తలపై కెత్తి జానికీరాం ముఖంలోకి చూశాడు. తండ్రి మాటల్లోని ప్రతి అక్షరమూ గుర్తుంచుకున్నాడు. ఏమిటి నాందీ ప్రస్తావన?

“చెప్పండి నాన్నా”

“అట్లా దగ్గరగా కుర్చీలో కూర్చో”

అధికారి ముందు తాబేదారాల, జడ్జిముందు ముద్దాయిల, మేష్టారుముందు విద్యార్థిలా నిల్చున్న జానికీరాంను చూస్తుంటే ఆయన మనస్సు చిన్న బోయింది. జానికీరాం చేతులుకట్టుకొని వినముడై నిల్చున్నాడు.

“కూర్చుంటే చాలాసంగతులుమాట్లాడుకోవచ్చు”

ఈసారి తండ్రి మాట జానికీరాం జనదాట లేదు. పక్కనున్న కుర్చీ ఆయనకు దగ్గరగా జరుపుకొని కుర్చున్నాడు.

తనతో భేటికీ వచ్చిన నమాన ఉజ్జీలా కనుపించాడు ఇప్పుడు.

వాళ్ళల్లో జానికీరాం చేతిని తనచేతులోకి తీసుకున్నాడు. ఆయన మనస్సు కరిగిపోయింది.

“పెద్దవాళ్ళం. బ్రతికినన్నాళ్ళ బ్రతకబోం. తలకొరివి పెట్టువలసినవాడు, వాడి పని ఇదివరకే చేసేశాడు. ఆ రోజుతోనే, వాడు తల్లిదండ్రుల ఋణం తీర్చుకున్నాడు. ఆ నాడు పెద్దవాడు పెట్టివెళ్ళిన తలకొరివి ఈనాటివరకూ మా మనస్సుల్లో నిలువెల్లా మందుతూనే ఉంది.

అది ఆరని జ్యోతి- కాదు ఆరని మంట. ఆ మంటలను నువ్వుచల్లార్చలేక చూస్తూ గ్రారుకున్నావు ఇన్ని సంవత్సరాలనుంచీ. సకల విద్యుపారంగతుడివి. అన్ని శాస్త్రాలు, కావ్యాలు చదివావు. సరస్వతీదేవి నైతి నుంది. చదువు నూరిపోసిన ఆ తల్లి నీలో ఏమాత్రమూ ప్రజ్ఞను లేకుండా చేసింది. ఫలితం చదువుకు తగిన ప్రయోజనం కనిపించదు”

తండ్రి మాటలు శ్రద్ధగా వినటం తప్ప ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఈ నిస్పృహత ఆయన మనస్సులో కోపాన్ని రగిల్పింది.

“జీవితం పూటాన్నూ కాదు, వడ్డించిన విస్తరి కాదు, కూర్చుని తింటే శౌండలు కూడా కరిగిపో తయ్య. ఈ రోజువరకూ నీలో ఉద్యోగం చెయ్యాలనే కోరిక కలగలేదంటే అది నీ ఖర్మ కాదు. బ్రతికి ఉన్నందుకు మా ఖర్మ. ఊరికే గోళ్ళగింటూ కూర్చుని ఏవో పుస్తకాలూ, గ్రంథాలూ చదువుతుంటే, అవ్వేమయినా నీకు బుష్ట పెడతయ్యరా? ఉద్యోగం చెయ్యకుండా నర్తకాల సర్వావస్థల యందూ మా నెత్తినే ఎక్కి ఉన్నంతలోనే పాట్లు నింపుకుని మాతోనే ఉంటే అది తల్లిదండ్రులకు సేవచేసినట్లే అవుతుందా. సంపాదించటం చేతకాక వాజమ్మలా ఇంట్లో తిని కూర్చుంటూ అమ్మకూ, నాన్నకూ సేవ చేస్తున్నానంటే ఆ పరమాత్ముడు మాత్రం హర్షిస్తాడా? అట్లాగని నువ్వు చదివిన ఏ కావ్యంలో ఉండో చూపించరా? ఎందుకూ పనికిరాని ఆ చదువు ఎందుకు చదివినట్లు? మా నెత్తి నక్కి ఊరేగిలానికా? వాడు అప్రచ్యుడై వెళ్ళి పోయాడు. నువ్వు మమ్మల్ని అప్రచ్యుల్ని చేస్తున్నావు.” ఆయనకోపం తీవ్రతరమై ఆకాశాన్నంటింది.

“నాన్నా” (శీలక్ష్మి వచ్చింది.

“అంత కోపం ఎందుకు వాన్నా. నీ కోపతాపాల చూసి, ధడిసి అన్నయ్య ఉద్యోగంలో చేర్చాడంటావా” అన్నది (శీలక్ష్మి.

శాస్త్రీగారి కోపం దిగజారింది పాదరసంలా.

“అవునమ్మా నిజమే”

(శీలక్ష్మి వెళ్ళింది.

“నువ్వు సంపాదన పరుడవి కాదనీ, తన చేతి గాజాలకూ, నుదుటి కుంకుమకూ, గజంజాకిట్టుకూ కూడా మమ్మల్నే అడగాల్పు వస్తున్నదనే అభిమానంతో గౌతమి వెళ్ళిపోయింది. పరోక్షంగా నీ భార్యను నువ్వు వెళ్ళగొట్టావు. అందుకు మేం భాధ్యులం కాము. నీ కన్న తక్కువ చదువుకున్నది నీ సలహా సంప్రదింపులులేకుండానే గౌతమి ఉద్యోగం చేస్తున్నడంటే నిజంగా మనం సిగ్గుపడాలైన విషయమే. గౌతమి ఉద్యోగం చెయ్యాలైన పరిస్థితి ఎందుకు వచ్చిందో నువ్వేమయినా ఆలోచించావా? నీ మనస్సులో మాట్లు తేవటానికే అట్లా చేసింది. ఏదో ఉత్తరం వ్రాసిందట. సమాధానం రాశానా, మీరిద్దరూ అక్కడ ఆ ఊర్లో కాపురమున్నా మాకు ఇష్టమే. ఇంక నేను వెప్పల్లిందేం లేదు. నేను వృద్ధుడ్ణి. నువ్వు బాధ్యత నెగిన పెద్దవాడివి. వృద్ధిలోకి రావలసిన వాడివి. ఈ కుటుంబంలో నీ కొడుకులు అప్రయోజకులు. కోడళ్ళు ఉద్యోగాలు చేస్తారు. ఈ మాటలు దశ దిశలూ అంతా చెప్పుకునే బట్టుగా ప్రవర్తించారు. మనకే కాదు. చూసే వారికి, వినవారికి కూడా నీ ప్రవర్తన సిగ్గుచేటుగా ఉంది. మంచిది వెళ్ళు” లేచి వెళ్ళారాయన.

శిన్నెడై పోయాడు జానికిరాం. ఇంత తీవ్రంగా తండ్రీమాట్లాట్టం ఎప్పుడూ చూడలేదు జానికిరాం. తండ్రి చెప్పినదంతా నిజమే అందులో ఒక్క మాటకూడా కల్పించి చెప్పలేదు. సంవత్సరాలనుంచి జీతించిపోయిన మనః క్లేశాన్ని ఇవారే ఆయన వేళబోసుకున్నాడు. తన జీవితమూ, తన ఉనికి అప్రయోజకత్యంగానే కనిపిస్తున్నది. తనను చూసి ఎవరూ సంతోషిస్తున్నారు? సంపాదనవరుడు కాక పోతే కష్టతర్లి దండ్రులకూ, కట్టుకున్న భార్యకూ కష్టంగానే ఉంటుంది. ఇంతమంది మనస్సులకు వ్యతిరేకించి తను అనుభవిస్తున్న సుఖం 'హాహా' తీసుకుంటున్నావా?

25

ఆ రోజున కృష్ణమూర్తికి గుండెనొప్పి ఎక్కువైంది. స్వాతి దాక్కుర్చి పిలిపించింది. దాక్టర్ ఇంజక్షన్ ఇచ్చి మందిచ్చి వెళ్ళాడు. వెళుతూ కొంచెం జాగ్రత్తగా కనిపెట్టి ఉండమన్నాడు. అత్యంత రోషంతో వదుకున్నాడు కృష్ణ

ఎండ్ జోమలు

మూర్తి. గుండెలు చిక్కబట్టి నయ్యి. ఎక్కువగా మాట్లాడలేక పోతున్నాడు. స్వాతి విచారానికి అంత లేదు. గుండెలు రాస్తూ కూర్చుంది.

"ప్రాపిరి తిత్తులు రెండూ ఎవరో సలిపేసి నట్లుగా ఉంటున్నదీ స్వాతి. చాలా బాధగా ఉంది." అన్నాడు. ఆయాసపడుతూ కృష్ణమూర్తి.

"తగ్గి పోతూంది. మనస్సులోని మమత, గుండెలోని కలరా ఒక్కసారి పోవు. ఈ నిర్వాగ్యురాలి కటు కున్న తనువారే అన్ని మమతలకూ దూర మయ్యారు. ఇంక మిగిలింది గుండెలోని కలత మాత్రమే. అదే గుండె జబ్బుగా మారింది. దాని కంతకూ చారణం నేనే కదూ" కంఠంలో ఉద్వేగం, సరసరాలోని మనోవేధన అయి చిన్మౌనం చేస్తున్నాయి. "స్వాతి, అక్కడే పొరబడుతున్నావు. నిన్ను చేసుకోవటంనుంచి నేను పాడవలేదు. ఒక రకంగా ఆలోచిస్తే నువ్వే నానుంచి బాధలకు గురవుతున్నావేమో. నీ మెదలో తాళి గట్టి భార్యగా నిన్ను చేపట్టానేగాని భర్తగా నాబాధ్యతను నెరవేర్చుకో

లేకపోయాను. మొదటి రెండేళ్ళు నన్ను స్వల్పంలో నడిపించావు. నా సమన్వయంలోనూ, నా పతోక్షలలోనూ నన్నే స్తుతించావు. అప్పుడో నిన్ను అనేవాళ్ళు గుర్తుందా" మెర్లిగా సమ్యక్తా ఆమె బుగ్గమీద చిన్న చిటికె వేశాడు. సిగ్గుతో కుంచించుకుపోయింది స్వాతి.

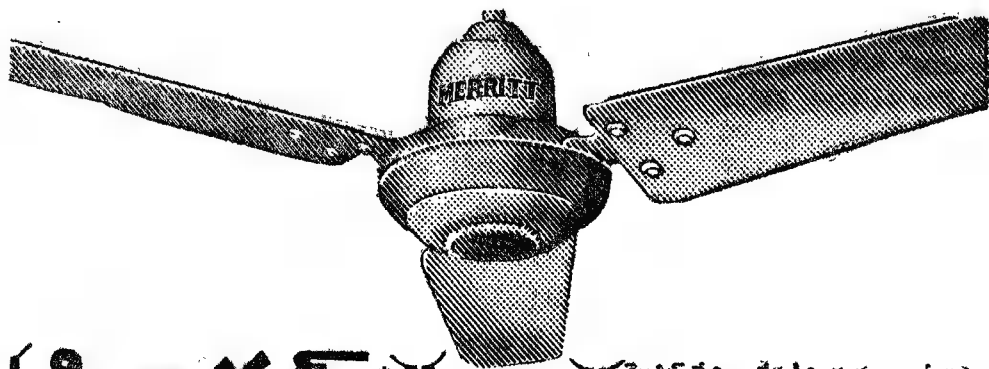
"ఏమనేవారు." ఆ మాటలేవో ఈ రోజున తను విని ఆసందించటానికి అడగలేదు స్వాతి. తను సంసార జీవిత ఘట్టాలు చర్చితచర్చించి చేసుకుంటే ఆ ఆనందాతిశయంతో కూడిన భావతరంగా లేమయినా తగ్గటట్లుగా చేసేయ్యేషోనని అశి.

"ఏమనేవారో నీకు తెలిదా స్వాతి" ఆయాసంతోనే ఆనందంగా అన్నాడు.

"మీరూ చెప్పే మళ్ళా వినాలనివుండే"

"ఆ బాసనయ్యని కొంగున గట్టక తీసుకు తుండవా సోతెమ్మా" అనే వాళ్ళు కదూ మీ వాళ్ళంతా" బాధను వెనక్కు నేట్టి నవ్వాడు కృష్ణమూర్తి.

"అప్పుడు మీరేమనుకున్నారో అదికూడా చెప్పండి ఆ మాటలు దాచి పెట్టటం ఎందుకూ"

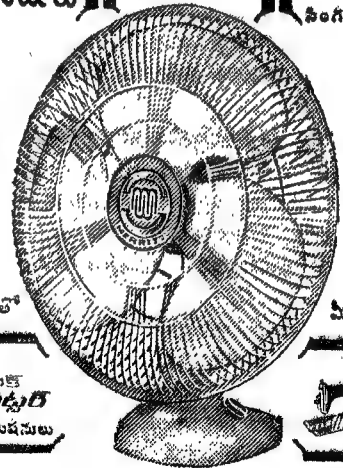
సింగర్
సమర్పిస్తుంది
మెర్రిట్ డ్రైఫ్ట్ లో
అధునాతన ఉత్పత్తి
మెర్రిట్ పంపాలు

మెర్రిట్
48" సింగర్ పంపా

మెర్రిట్
18" డ్రైఫ్ట్ పంపా
వెంటిలెటర్ గలది

మెర్రిట్ డ్రైఫ్ట్, లేక సింగర్ పంపాలు మీకు పూర్తి సంతుష్టినిస్తాయి. ఇంజనీరుంగు కొళలంగల ఈ పంపాలు సంవత్సరాలకొకటి నిశ్చలంగా చక్కగా పనిచేస్తాయి... వీటికి ప్రత్యేక సంరక్షణ అక్కరలేదు... మాడుకబో పొదుపు... కొవడానికి చురుకైన.

మీకు సమీపలోగల అదర్లెడ్జ్ సింగర్ వర్తకుని వద్దగాని లేక సింగర్ డిస్ట్రీబ్యూటింగు దొరుకుతాయి

అంతకంటెముఖ్యం ప్రతి మెర్రిట్ యంత్రంతో

సిమెక్ బల్బ్ సెట్టర్
ఆటోమాటిక్ హోంట్ సిట్టింగు మిషనులు
S. S. G. 11, TEL

మీకు జీవితాంతపు సింగర్ నెట్టింగ్ లభిస్తుంది

మెర్రిట్ **మెర్రిట్**
నల్లు మిషనులు **ఎలక్ట్రక్**
మిషనులు

* సింగర్ కంపెనీ యొక్క ట్రేడ్ మార్కు

ఓరగా చూస్తూ అడిగింది స్వాతి. ఆ చూపు ఈ స్థితిలో ఇప్పుడు చూడవలసింది కాదు. ఆ చూపుకు విలువ కట్టలేని నాగ్నత ఉంది. ఆ చూపుతోనే అందర్ని ఎదిరించి అతను సేదతీర్చుకున్నాడు. తానుద్దరూ ఉన్నప్పుడే, తమిద్దరూ మూట్లాడు కుంటున్నప్పుడే, ఒకసారిగా అట్లా చూసేది స్వాతి. ఆ చూపుతో చిత్తర్యలు కనబడేవికావు. జాతిమత భేదాలు కనబడేవికావు. అపవాదులూ, అనుభవాలూ గుర్తుకొచ్చేవికావు. చల్లని తెల్లనిపూర్తి వెన్నెలా, గల గలలాడుతూ స్వచ్ఛంగా ప్రవహించే సెలయేరులా, వోడ్డును బరుసుకుంటూ ప్రవహించే చల్లని నది మతల్లిలా ఉంది. “ఆ చూపు కోసమే నేను జీవించి ఉన్నాను స్వాతి” అనేవాడు. ఆ చూపు చూసి నాలుగయిదేళ్లయింది. అట్లా చూస్తే తన పృథ్వీయంతల్యం మీద శయనించి సేద తీర్చు కుంటాడని ఆమెకు తెల్పు. ఇదివరకు రోజుల్లో ఆ చూపు వెనక కాంక్ర ఉండేది. ఆ కాంక్ర వెనుక కోరిక ఉండేది. ఆ కోరిక వెనుక మనశ్శాంతి ఉండేది. ఆ మనశ్శాంతి వెనుక మానసికోల్లాసం ఉండేది. ఈ నాడు స్వాతి ఆ కోరికలతో ఆ కాంక్ర అతో చూడలేదు. ఆ అనుభూతులకోసం అర్రులు చాచుంటేదు. ఆ త్రవ్విన ఆశించడంలేదు. అతని అత్త త్రవ్వకొనమే, అతని సంతోషం కోసమే. అట్లా చూసింది స్వాతి. అది ఇద్దరికీ తెలుసు.

“చూడండి. నా కంటిపానల్లో మీ కంటిపాన విల విలలాడుతూ మెరుస్తున్నంత కాలం ఎవ్వరూ మిమ్మల్ని నా నుండి చేరు చెయ్యలేరు. అట్లా చేరు చెయ్యటానికి ఆ రహస్యత్వూడికీకూడా మనస్సు

ఒప్పుదు. నా జీవితంలోని ప్రతి సన్నివేశంలోనూ మీరూ కనిపిస్తారు. మీ జీవితంలోని ప్రతి మట్టానికి నేను అడ్డు వస్తునే ఉన్నాను. ఏ దృష్టి అో చూసినా మీరు ముందుకు పోలేకుండా ఉన్నారు. మీ పురోభివృద్ధికి అటంకం కలిగిందే నేను క్షుణ్ణ వ్యధాలనే అంటారా”

మూత్యాలలాంటి కన్నీటి బొట్టు చెచ్చగా అతని చెంపల్ని తాకాయి.

“ఏడుసున్నావెందుకు స్వాతి, నేనేమయినా అన్నానా” పసివాడలా భయనడుతూ అన్నాడు.

“లేదండి ఏడవడంకాదు. సంతోషసాతిశయాన్ని మనస్సులో నింపుకున్నాను. కానీ అది పొంగి పొర్లింది. మానసిక భావదర్శకమే కన్నీరు” అన్నది కళ్ళు తుడుక్కుకొని.

“స్వాతి వాన నా మీద కురిపిస్తున్నానా”

తాలనగా అడిగాడు. సాడి గుగ్గుతో ఆయాసం పెచ్చింది.

“దగ్గుతో నుల్లా ఆయాసం పెచ్చుతున్నది. నాపూనువి కాస్త విశ్రాంతి తీసికొండి.”

“ఇంతకన్నా విశ్రాంతి ఏంకావాలి స్వాతి. నువ్వు కాకపోతే ఏ భార్య నాకు ఇంత విశ్రాంతినిస్తుందో చెప్పు. ఈ గుండెజబ్బువాడతో నేను సుఖపడే చేమిటని దాని దారి అది చూసుకునేది. ఆ పని నువ్వు ఎందుకు చెయ్యి.....” అంకోక్తిలోనే తన కేటో అతని నోటిని కప్పేసింది.

‘కప్పించండి. మీ నోరు మూతానుకోకండి. మీ విసిరి మాటలు విసలేక ఈ పని చేసాను. కలలోకూడా అనకూడని, విడకూడని మాటలు

మాట్లాడవద్దని మిమ్మల్ని అర్థిస్తున్నాను!!” అతని రెండు చేతులతో అస ముఖాన్ని కప్పకొంది.

“పోనీలే స్వాతి ఏదో ఎగతాళికి అన్నాను. ఇంకా పుడూ అననూలే. ఒక్క కోరిక తీరుస్తానా.”

“తప్పకుండా. మీ ఆలోచనలకి భంగంరాని ఏ కోరికనైనా తీరుస్తాను. నాకు కళంకిండాని ఏ కోరికనైనా శిరస్సున ఉంచుకొని ఆచరిస్తాను.” నవ్వాడు కృష్ణ మూర్తి.

“అమ్మ దొంగ, అంకోక్తిలోనే ఎంత మధురంగా మాట్లాడవు. వివాహసంతరం మన జీవితాన్ని గానం చేస్తానా?”

ఆశ్చర్యంతో అతని నేతులును తన చెంపలకు రాసుకున్నది.

“మన జీవితం గానం చేయవలసిన కోవోనిదా. ఆలాంటి పుణ్య డంపతులమా మనం” కన్నార్పి కుండా చూసింది. ఆ చూపులో ఏదేల్లా జీవితం కలిగి ఉన్నది.

“అవును స్వాతి. మన పదేళ్ల జీవితమూ ఒక్క సారి కళ్ళకు కట్టినట్లుగా చిత్రించగలవా. అదంతా నింటే నా గుండెజబ్బు అగ్గుతుందేమోనని నా ఆశ. మన జీవితంలోని మధురం సన్నివేశాలు నాకన్న నువ్వే ఎక్కువగా చెప్పగలవు. ఆయాసందర్భాలతో నేను ఒక ప్రాతను మాత్రమే” అన్నాడు.

జరుపుగా శ్వాస వీల్చింది స్వాతి. ఆమె పది సంవత్సరాలు పడక్కు వెళ్ళింది. ఆమెపై సూక్ష్మా ఆమె వళ్ళో శల ఉంది చదుకున్నాడు కృష్ణ మూర్తి. అతని మనస్సు ఆమె చేష్టల సంఘటనలను చిత్రీకరిస్తున్నది. (నవ్వేం)

భయాన్నా ఒప్పించి చేరుమాలని చించి ఈబ్బకట్ట బయటకువెరుగలేదు ‘అంకో రాగిన్’ కొనేమిటలేమై.

“ఎండలో నీవెందుకూ--- వెంకన్ననీ నే నుండి స్తాను--- నువ్వురా....” అనే అత్తయ్య మాట పది రిముషాలకి గానీ శివరాం చెబితో మూర లేదు.

దూరిన మరో పది రిముషాలకి గానీ మనస్సును చేరలేదు !!

ఈ ఇరవై రిముషాలలోనూ కరణం కొడుకు మధ్య దారిలో కనిపించి--- తును ఇంట్లోంచి తెచ్చి ఎవ్వయ్యడం అయిపోయింది !

ఇంక అదే నేగంతో వెనక్కి తిరిగి--- “నాక: భయం బాటోయ్--- అది మండుతుందనే”--- శాంతిని ఖాతర నెయ్యకుండానే కట్టు కళ్ళో సేద ఇంత ఆయి రాగిన్ పంది....

బాధ, పెగ్గు కలిసి శాంతి మొహంలో కనిపి పోయేయి !

ఈలోగా మామయ్యవచ్చి--- “ఏమిటీ సంగతి?” అని అడిగివెరికి తెలిసినప్పు నవ్వి “ఏం లేదు....” అన్నాడు శివరాం....

ఆ తర్వాత అత్తయ్యతో.... పూర్వకాలం వాళ్ళు ఎంతంత మొద్దు బిందెలను నాడేది వివరించి.... ఈ కాలం వాళ్ళు శంతంత బరువులు. మోరాయలేక రేక బిందెలను ఎలా చేయించుకుంటు వ్చుది చూపించి--- ఇంక శాంతి కాలంలో ఏ గిందెల, నాదాలో చెప్పి.... “ఇదంతా ఎందు కనుకుంటున్నావ్ అత్తయ్యా ? రేనటి నుంచి శాంతి నాకు రోజుకో నేల పవడి పెట్టుకుండా ఉండేదాకే సుమా ?”--- అన్నాడు తన దీర్ఘ

నీ తా క ల్యా ణం

13వ పేజీ తరువాయి

ఎన్నాసానికి ముగింపుగా--- పరివర (ప్రాంతాలోకి) ఎక్కిడైనా కుంటుకుంటూన్న శాంతి తవ్వాడో శాంతిచేమోనని వారే కంటితో పరికిన్నా.....

నవ్వేకారు అత్తయ్యా, వెనక నుండి విప్పి మామయ్యా కలిసి !

పారిపోలేక శాంతి తన జడని శివరాంకి అందించేసింది ! అందిన జడ కొనలను ముడిచేస్తూ..

“శాంతీ.... ఈ సారి నీ జడ ఇన్నిసార్లు నా చేతిలో చిక్కి పోవడానికి కారణం నీ కాలిమీద దేబ్బేకదా.... ఆ నాడు నేనల్లా భయపెట్టకుండా ఉంటే నీనీనాడు కుంటుకుంటూ నడవ వలసిని పరిస్థితి కలిగేది నాడు కదా !

“నీవు నాకు అందినా--- నిన్ను బాధ పెట్టడం పలన నాకు కలిగి సుఖం అశాంతినే ఇస్తుంది శాంతి ! పరిగెట్టి తూనీలాగ పారిపోయే శాంతి మెత్తిమెత్తిగా నడుస్తుంటే తమాషాగా ఉన్నా--- నీ కుంట కాలును చూస్తూంటే ఒడ్డున పడిన చేపలా గిలగిల లాడుతోంది నా మనస్సు....

“నీవు త్రవ్విగా ఉండీ--- సుఖంగా కనిపించి--- పవిత్ర బాలు--- అదే నా జీవిత సరమావధి....”

నీ నవ్వులో వెన్నెల్లా విరుస్తాయి--- బొండు మల్లెలు నిప్పుకుని చూస్తాయి--- నింగి మీద నిగిరే పక్షుల కిలకిలలు తొంగి గూస్తాయి --- ఛాజస్తంభపు మువ్వల గలగలలో దానిమీద

శాలిన గువ్వల కలకలం వినిపిస్తుంది

---ఏదో మనమీద ఆ గదిలోకి ప్రవేశించిన తల్లిని చూసి తెల్లబోయి శాంతి కిలకలా వచ్చే పింది వివరికి !

ఇంకా పూజాలోకపు సరిహద్దుల దాకా నైనా గా(లే)ని శివరాం.

“అదే... అదే... శాంతి నా జీవితానికి నిలువ... అదే నా....” ఎవో చూస్తున్న శివరాంని చూసి సంగతి గ్రహించిన అత్తయ్య.... “ఏదోయ్....” అంటూ సలకరించే పరికి--- పూజాలోకం నుండి ఈ రోకంకోకి ఉరికి శాంతి స్థానంలో నిల్చున్న అత్తయ్యను చూసి--- నిర్మాంతపడి--- కుంటు బంటూ పెళ్ళి పోతున్న శాంతిని చూసి--- వివరలు పకనక వచ్చేకాదు ! !

ఆ తర్వాత ఆ ప్రేలి గోరు పువ్వుగోరై కొంత పెరగడం తిరిగి కొంత బాధ పెట్టి పుళ్ళి మోద అంటూ వూడిపోవడం లతో మిగిలింది....

అలోచన మదిలో మెదలగానే ఒక్కసారి తాళి గోరును చూసికుని నవ్వింది శాంతిమ్మ !

అదే సరితులో, పడయాడి శాంతిమ్మ వెను వెంటనే పరిగెట్టిన శివరాం శాంతిమ్మ ఆగిన వోటే అగిపోయి తమా ఆమె గోరును చూసి--- “మనస్సుకున్న నేగం మిగిసి తెలియదంటారు అన్నాడు లేవబోతూ---”

“అయినా--- కెంపుల్లా మెరిసే నీ గోళ్ళ మధ్య ఆ పువ్వుగోరుకు కారణం నేనేకదా ---” అంటూ ముందడుగు వేసి శివరామయ్యని చూసి శాంతిమ్మ ఇంగారు పడి దిక్కులు చూపింది.

* * *

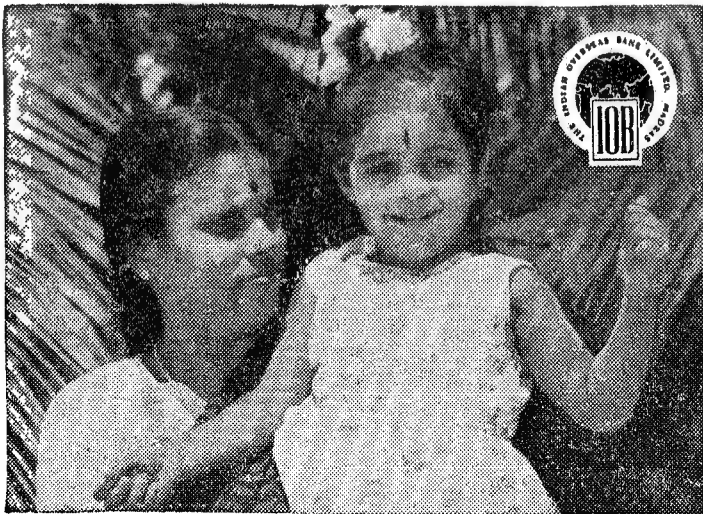
దాదా పిట్ట గోడమీద కూర్చుని కాళ్ళని
అడిస్తూ— కుర్చీలో కూర్చున్న నీతని ఉద్దే
శించి అన్నాడు రాంబాబు....
“అడ పిల్లలకి తండ్రి పోలిక రావడమేమిటి?
మగరాయుళ్ళలాగ.....” అంటూ వోరగా నీతని
తూసేడు...
“ఏం.... ?” అంటూ అరచింది సీత కరచ
మామయ్యని చూసి అమాంతంగా క్రిందికి దిగే

నీ తా క ల్యా ణం

వచ్చినట్లు....
“ఎందుకంటే....” కొంటే తనానికి నట్టు
కున్నాడు భయపడుతూన్నట్లు నటిస్తూ....
“నేను చెప్పనా....” అంటూ ప్రవేశించిన
మామయ్యని చూసి అమాంతంగా క్రిందికి దిగే

సేడు రాంబాబు....
మరి కోణంగి తననాకి పోయిన సీత తను
కూర్చున్న కుర్చీ నుండి లేచి— రాంబాబు దిగిన
స్థలంలోనే అదివసించి అతని భయాన్ని వెక్కి
రిస్తూన్నట్లు కిలకిల లాడింది.
శివరామయ్యగారు కూడా నవ్వేసేరు సీత
కొంటే తనానికి !

దాని ఆనందమైన భవిష్యత్తుకు

ఇండియన్ ఓవర్సీస్ బ్యాంకుయొక్క రెక్కరింగ్
డిపాసిట్ డిట్టుపు నిల్వ తప్పక తోడ్పడును...

కనీసం రూ. 5/- నుండి అదనంగా దాని గుణములలో
రూ. 500/- వరకు డిపాసిట్లు పుచ్చు కొనబడును

ప్రతినెలా డిపాసిట్ చేయబడు మొత్త మైన				
రూ. 5/-	రూ. 10/-	రూ. 50/-	రూ. 100/-	రూ. 500/-
క్రింద కనవరచినట్లు పెరుగును:				
12 నెలలలో	రూ. 61.00	రూ. 122	రూ. 610	రూ. 1,220
24 నెలలలో	రూ. 124.50	రూ. 249	రూ. 1,245	రూ. 2,490
36 నెలలలో	రూ. 192.00	రూ. 384	రూ. 1,920	రూ. 3,840
48 నెలలలో	రూ. 262.00	రూ. 524	రూ. 2,620	రూ. 5,240

పూర్తి వివరములు బ్యాంకు యొక్క ఏ శాఖ
కార్యాలయములోనూ దొరకును

ఇండియన్ ఓవర్సీస్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్

ప్రధాన కార్యాలయము: 151, హాంట్ రోడ్, మద్రాస్-2
ఎమ్. సి.టి. ముత్తయ్య ఎస్. ఆర్. వి. అరసు
చేర్మన్ జనరల్ మానేజర్

1988 16-5A

నవ్వుతూనే గతంలోకి వరుగెట్టడానికి సన్నద్ధ
మయ్యింది ఆయన మనస్సు !!

“చెప్పు నాన్నా....” అన్న సీత ప్రశ్న గతంలోకి
జారకుండా ఆపి తిరిగి తోసింది అదే గతంలోకి..

“అన్నం తింటూ ఖబుర్లు చెప్పుకోండి—
వడ్డవలు కూడా అయ్యాయి రండి— రండి—”
అంటూ శాంతమ్మ ప్రవేశించి తొందర
పెట్టింది....

“నరే...” అంటూ శాంతమ్మని చూసి నవ్వు
కుని పెరటి దిక్కుగా నడిచే శివరామయ్యగారు
దాదా దిగి....

“కబుర్లు చెబుతానంటూ— అల్లా ఆలోచన
లనీ— అన్నీన్నీ కలుపుకుని తింటూవేం.... ?”—
చూసిచూసి ఇక ఆపుకోలేక ప్రశ్నించింది సీత
పెరుగు అన్నాన్ని ప్రక్కలకు నెట్టి వేళ్ళతో
కంచంలో ఏదో రాస్తూ— చెరిపేస్తూ....

కూతురి ప్రశ్న నిని అమెని చూసి— అప్పటికే
ఆలోచనల్లో వరుగెట్టి శాంతమ్మచూసి —
పకవక నవ్వేసిన శివరామయ్యగారు— మొదలు
పెట్టేసేరు....

“పెళ్ళిలో పెళ్ళి కొడుకుకూ— పెళ్ళికూతు
రికీ ఒకే కంచంలో బోజనం పెడతారు కదూ !
అప్పుడు మీ అమ్మ ఏంచేసిందో తెలుసునా... నావంగి
లంటే అనవ్వాంట ! ! అందుకని— తన వంతుని
వేరే కలుపుకుని—” మధ్యలోనే కలియ బడిన
శాంతమ్మ—

“—అ.... మహా తిననిచ్చేరు— ఎవరూ
చూడకుండా అన్నం మొత్తం అంతా కలయ
పిసికి....”— అంది కసిగా చూస్తూ....

“అప్పుడే ఆపావేం ? నే మిగిలింది పూర్తి
చెయ్యాలా ? ?” అంటూ అమెని ప్రశ్నించి
పూర్తి చేసేరు శివరామయ్యగారు.

“అప్పుడు మీ అమ్మకి కోసం వచ్చి తినడం
మానేసీ— తింటూన్నట్లు నటించడం మొద
లెట్టింది.... ఇక నేను— ఆ విధంగా అన్నాన్నంతా
కలియబెట్టి మీ అమ్మ కోపాన్ని చూసి పెరుగు
అన్నం కంచంలో— నీ విప్పుడు ఏదో వ్రాస్తూ
న్నావే ?— అల్లాగే పిచ్చి గీతలు గీస్తున్నట్లు
నటిస్తూ ‘నేను మనుగడుపులకి రాను సరికదా
గొడవ చేసిస్తాను’ అని వ్రాసి చూపించేను..”
ముగిస్తూ— అందులో కూడా కూతురికి తన
పోలికలు చూసికుని ఉత్తరా పోనన చేసేసే శివ
రామయ్యగారు కంచం ముందు నుండి లేస్తూ—

“అన్యం తినవోయ్— కబుర్లు తింటావు...”
వెక్కిరించేడు రాంబాబు....

అందరి నవ్వులో సీత సిగ్గు దాక్కుంది....

* * *

కూతురి పెళ్ళి వాడవిడిలో ఇంటా నటూ తిరుగుతున్నా కొంతమ్మ పడేపడే తన కాలం లోకి పరిగిడుతోంది....

ఆ కాలంలో బుక్కా జల్లింపులకి తనని చాకలి ఎత్తుకోవాలని తెలిసి ఏడ్చి రాగాలెట్టింది తను.... ఇప్పుడు— కూర్చునే జల్లింపులకుంటున్నారూ— ఎదిగిన పిల్లలని ఎత్తుకుని మొయ్యి లేక ? కాకపోతే ఎదిగే పిల్లలకి చిన్నపిల్లలా ఆ ఆట బాగుండదా ?

మొత్తానికి ఈ కాలంలో బుక్కా జల్లింపులు లేవు— అనుకుంది—

ఆమె ఆలోచనల పరధ్యానం చూసి—
“కూతురి తలంబాలు చూడవా ?”— పెచ్చ రించిందో ముత్తైర్చువు !

ఆ దిక్కుగా పోయిన కొంతమ్మ— రాంబాబు దోసిళ్ళతో తలంబాలు పోస్తుంటే తన కూతురు వచ్చేం ఎత్తి వంచెయ్యడం చూసి అదాటుగా భర్తని వెతుక్కుంది నలుదిక్కులా !

అప్పటికే గతం తరుముకుని రాగా కొంతమ్మని చూస్తున్న శివరామయ్యగారు చికిలిగా నవ్వేరు వెక్కిరిస్తూవుట్లు !!

నీళ్ళ బిందెలో ఉంగరం— మట్టి వేసి ఇంటి పురోహితుడు రాంబాబును హెచ్చరించేడు “నీవు ఉంగరం తియ్య” అంటూ ! నీళ్ళ బిందెలో ఒకే సారి చెయ్యి పెట్టినా అప్పటికే రెండింటినీ గుప్పెటలో ఇరికించుకున్న సీత చెయ్యిని ఒక్క గిల్లి గిల్లి బాధగా సీత “అన్నో”— అని మంద్ర స్వరంలో అనుకున్నా లక్ష్య పెట్టక ■ రెండింటినీ అంకించుకుని వేవేగంగా చెయ్యి పైకి తియ్య బోయాడు....

తనని చేతి నుండి నిడివించ యత్నించే సీత చెయ్యి కూడా వెను వెనుకే వచ్చింది....

అది చూసి అందరూ విరగబడి నవ్వేసరికి సిగ్గునే ఎరుగని సీత సిగ్గుల భరణిలో దాక్కుంది.

వందిరి గుంజకు అనుకుని చూస్తున్న కొంతమ్మ, శివరామయ్యగారు వెనుక నుండి పిలిచే సరికి వెంట వెళ్ళింది....

“కాంతీ— ఈ వేళ నీ బుగ్గ నుడులోన ఆ చిలిపి తనమేమిటి ?”—

అంటూ శివరామయ్య గారు ప్రశ్నించేసరికి—
“మీ వెలికన్నుల్లో మాత్రం ఏ ముందో ?” అని తిరిగి ప్రశ్నించింది—

ఇద్దరి ప్రశ్నలూ ఒక దాని వెంట మరొకటి ఉండి ప్రవాహంలో ఎదురిదే పుల్లల్లా ఎదురేగి— ఓసారి వెనుదిరిగి చూసుకుని పునరావృత్తిలో పులకలు రెక్కె వకకా నవ్వుకున్నాయి నీటి తుప్పరలు చల్లగా వెద జల్లేలా—

“మీ సీతా కల్యాణం....” అనే కొంతమ్మకి “గతాన్ని ఓసారి ముందు నుండి తీసికెత్తింది” అంటూ జవాబిచ్చి ఆమె బుగ్గ మీద చిటికీ వేసేడు. శివరామయ్యగారు—

వసంతా బసవేశ్వర్ ల లలిత గానం

మార్చి 16 వ తారీఖునాడు ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్యాలయ ఆవరణలో ఆంధ్రప్రదేశ్ అభ్యుదయ కళామండలి వాళ్ళ ఉగాది వేడుకలు చేసుకున్నారు. ఆ సాయంకాలం, ఆవరణమీది ఆకాశం; రెండూ, రంజగా ఉండి, అయినవాళ్ళనీ, అతిథుల్నీ కూడా వల్లగాలితో వలకరించి ఇరవై ఆరేళ్ళ బసవేశ్వర్ ఇరవై ఏళ్ళ వసంత ల పాట(ల) కచేరికి శుభం సలికాయి.

అనుకున్నవేళకి, అప్పలాజాగారి అరెస్ట్రైట్ సహా ఈ ఇద్దరు వర్తమాన నేపథ్య గాయని గాయకులు వచ్చేసరికి, సభాసను లందరూ అన్ని పాటలు వినే వెళ్ళామనుకున్నట్లు అగుపించ లేదు. కొందరు గడియారాలను వంప్రదించడం జరిగింది. కాని, ఈ ఇద్దరూ గొంతు సవరించు

శ్వర్ స్వగమం కాకివాడ లో రెండేళ్ళపాటు హిందూ స్త్రీ సినీకర్త ‘గాత్రం’, (శ్రీ అద్వైతల్ని లక్ష్మీ నారాయణకౌస్తీ వద్ద) సాధన చేశాడని, ఆ తర్వాత తెలుసుకున్న చాలామందిమీ, “గట్టివాడ” ను కున్నాము.

‘నిర్దయే సీతమ్’ పాట పాడి, మా సరాగమాల రంగారావుగారి ప్రశంసలు దొరుకున్న వసంత ఈసారి కూడా ఆ పాటతోపాటు “మేరే మహాబాబ్ తుఫే”—“వగలే వెన్నెలా”, ‘నీలి మేఘాలలో’ పాటలు పాడి భేష్ అనిపించుకుంది. ముఖ్యంగా “తూక్కుమ్ ఉజ్జో కళోగై” పాట పాడినప్పుడు ఈ వర్తమాన నేపథ్య గాయని కంఠ మాధుర్యమంతా హాయిగా వినుల విందుగా సాగుతూ (నాకు అరవం రాదు) “‘రోత’ అను ముగ్గుల్ని

చిత్రంలో వసంత, బసవేశ్వర్ లతోపాటు, ఎడమనుంచి కుడికి) వై. పి. జెడ్వన్ (తబలా) ఎన్. పి. సెల్వం (బాంగ్లా, రిద్దమ్), పి. రామ్మూర్తి (వయోలిన్) రాజు (ఫ్లోట్) అవలరాజు (హార్మోనియం) (కుడివేపు చివర) మండలి అధ్యక్షుడు పి. భనకౌటి ఉన్నారు.

కుని పాట లండుకున్నాక, మరి మూడు గంటల సేపు ఎవ్వరూ గడియారాల సంగతి ఎత్తలేదు. వెళ్ళామనుకున్నవాళ్ళు వెళ్ళనూలేదు.

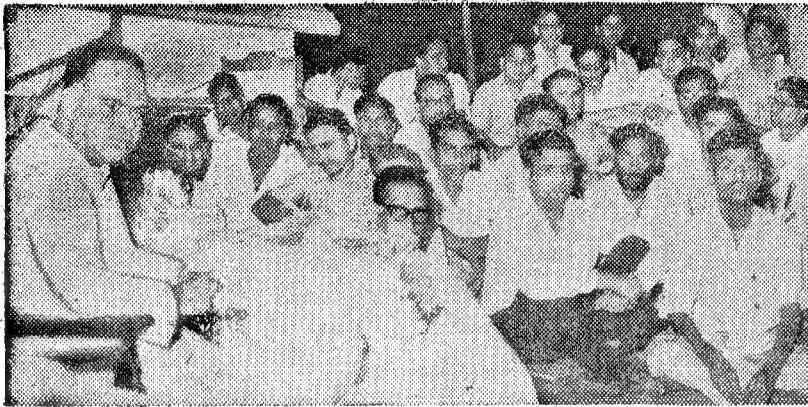
ఇటీవల ‘పూజాఫలం’ సినీమాలో రాజేశ్వర రావుగారు బాణీ చేసిన ‘బస్తీ దొరగారూ’ ‘హస్త జంట’ పాటను ఉషారూ పాడిన ఈ బసవేశ్వర్, వసంత లిద్దరూ, కమ్మగా ‘కొన్ని యుగళగీతాలూ, కొన్ని రఫీ, లత, ఘంటసాల, జానకి పాటలతో పాటు, కొంచెం సొంత పాటలు కూడా పోటీపడ్డట్లు పాడి శ్రోతల కరతాళధ్వనులతో పాటు ‘ఒహూ’, ‘అహూ’ “అద్భుష్టవంతులయ్యా”, “మంచి కంఠ మున్నదయ్యా” ల వంటి ప్రశంసలను, పొడుతున్నప్పుడు, పాట కచ్చేరి అయి పోయినప్పుడు కూడా బాగా దోచుకున్నారు.

“మధుబన్ మే రాధికా నా చేరే” (రఫీ “కోహి నూర్” అనుకుంటాను) పాటను అవలరాజు రఫీ ప్రియులు కూడా తలలూచేలాగ పాడిన బి. బసవేశ్వర్

చేసింది. “అపాలే మరోసారి పాడితే ఎంతో బాగుణ్ణు” అనిపించింది

బి. బసవేశ్వర్ పెళ్ళి పందిళ్ళలో విసిగెస్తూ ఉండే ‘సిపిటి క్యాట్’, “రావే చక్కాని చుక్కా” థాంటి కామిక్ పాటలు పాడుటమే గాకండా, “మామకి తగ్గ అల్లుడు” లో శ్రీ ప్రకాశ్ (?) చేసిన “జీవితమంతా నవ్వులో పువ్వులో” పాట కూడా పాడడని తెలిసినవాళ్ళకి, ఆ పాటను విప్లవాత్మకీ, అదే బసవేశ్వర్ “జో వాదామీయాత్” “దిల్ తేరా దివానా” లాంటి రఫీ పాటలు ఆనలు కంఠానికి భృతి చేడకండా అనలింగా పాడుతుంటే విప్లవాత్మకీ, కూడా ఈ యువకుని భవిష్యత్తు ఉజ్జలంగా అగుపిస్తుంది.

ఆరోజు వేడుకలకి అధ్యక్షత వహించిన ఆంధ్ర సచిత్ర వారప్రతిక సంపాదకుడు శ్రీ రాధాకృష్ణ గారు, ఈ వర్తమాన గాయకులకు బహుమతు లందజేశారు. వీరి కంఠ మాధుర్యాన్నే గాక

కచ్చేరి వింటున్న ఆంధ్రపత్రిక జనరల్ మానేజర్ శ్రీ కుంచితపాదంగారు మున్నగు పెద్దలు అతిథులు.

ఉగాది వేడుకలు

ఆరెన్జిని కూడా మెచ్చుకున్నారు. జనరల్ మానేజర్ శ్రీకుంచితపాదంగారు “ఇంకా కాస్త ముందస్తుగా కచ్చేరి పెట్టుకోవడానికి వీలుంటే కమ్మని ఈ కచ్చేరి మరి కాసేపు వినగల అవకాశం ఉండేదని,” మెచ్చుకుని ఈ యిద్దరి భవిష్యత్తుకి ఆశిస్తు అందించగా దినపత్రిక యాక్టింగ్ ఎడిటర్ శ్రీ శ్రీరాములుగారు బసవేశ్వర్ “గుర్రపుదాడు లాంటి అయిబద్ద మైన కంఠం గలవాడని, వసంత “కోకిల గాత్ర” యని ప్రశంసించారు.

ఆంధ్రపత్రిక అభ్యుదయ కళామండలి చేసిన చిట్టాట్లు—శ్రీ పి. ధనకోటి (అధ్యక్షుడు), శ్రీ పి. తారాయణస్వామి (ఉపాధ్యక్షుడు) శ్రీ రామచంద్రయ్య

(కార్యదర్శి) వసంతకుమార్ (ఉపకార్యదర్శి) జ్ఞాన శేఖరం (కోశాధికారి)—అతిథి మర్యాదా బాగున్నాయి. కాని ఇంత కమ్మని సాయంకాలం వేడుకలలో నాకు నచ్చనివి రెండు జరిగాయి. కళామండలి కార్య వర్గం ఎంత జాగ్రత్తలు తీసుకున్నా, కమ్మని పాటలకి మధ్య మధ్య ఒకటి రెండు సార్లు తాడ్ స్పీకర్ గరగర తాడటం—కనీసం ఒకసారి పూరుకోడం— “జనగణమణి” అయిన తర్వాత కొంచెంమంది చచ్చట్లు కొట్టడం—ఈ రెండూ మినహా మిగతా వేడుకలు అనందంగా జరిగాయి.

కమ్మగా పాడగల యీ వసంతా—బసవేశ్వర్ లిద్దరికీ మరో ‘ఉగాది’కి యిక్కడికి “రండ్రా” అంటే “బిజీగా ఉన్నా” మని చెప్పేటంత భవిష్యత్ నాశిస్తున్నాను. —వీరాచి

“హంతకుడెవరు” చిత్రంలో ఒక దృశ్యం.

అక్కినేనికి సన్మానం

15 వ పేజీ తరువాయి

శ్వరరావు గారిని సభికులకు సరివయం చేయవలసిక అవసరం లేదని, వారి అమెరికా యాత్ర దిగ్విజయంగా జరగాలని ఆకాంక్షిస్తున్నామని అన్నారు.

అనంతరం కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ శ్రీ సి. వి. రామకృష్ణారావు ప్రసంగిస్తూ, శ్రీ నాగేశ్వరరావు అసన్య ప్రజా వంతులనీ, క్రమశిక్షణగల నటులనీ, తమ నటనతో అశీషాంధ్ర ప్రజల ఆధరాభిమానాలను చూరగొన్న వారనీ తన నటనను తవస్సుగా భావిస్తూ పుంటారని, అందువల్లనే శ్రీ నాగేశ్వర రావు నటులుగా తారావధాన్ని అందుకోగలిగారని అభిభాషించారు.

ప్రఖ్యాతవి డాక్టరు సి నారాయణరెడ్డి శ్రీ నాగేశ్వరరావు గారి గుణగణాలను వివరిస్తూ విద్యాభ్యాసం అంతగా లేకున్నా విద్యాధికారుల సరసన వారొక సిరమైన సానం సంపాదించ గలిగారని, తారావధాన్ని అందుకున్న శ్రీ నాగేశ్వరరావు నిత్య జీవిత పోరాటంలో సతమత మవుతూ క్రమంగా చిత్రాలను సాఫల్యములుగా చేసుకుని సభోమండలాన్ని అందుకున్నారని అన్నారు.

కళాశాల తెలుగు భాష శాఖాధ్యక్షులు శ్రీ ఎ. వి. రామయ్యగారు, కళాశాల విద్యార్థుల శ్రీ వెంకటరెడ్డి, శ్రీ లక్ష్మారెడ్డి కూడా ప్రసంగించారు.

శ్రీ నాగేశ్వరరావు గారు తమక జరిగిన సన్మానానికి సమాధానం చెప్తూ, తాను నటాడుగా అనేక కష్ట సపాటను ఎదుర్కొంటూ తన నటనను, వృద్ధి సరచుకొంటున్నామని, తాను తారాసభంలో ఒక సానం సంపాదించుకొనడానికి కారణాలు నిరంతర కృషి, ప్రజల ఆధరాభిమానాలని అన్నారు. “సినిమారంగం తమ దేవాలయమని, సినిమాయే తమ దేవుడని, స్వయం కోసం దేవుడికి లంప మివ్వడం తగని పని” అని అన్నారు తమ అమెరికా సర్వలనన గూర్చి మూడు తూ వారు ఇంకా యిలా అన్నారు. “నా ఈ సర్వలన రెండు దేశాల మధ్య సరస్వర అవగాహనక నీ మాత్రం తోడ్పడినా తన సర్వలనదేశ్యం సవలం కాగలదు” అక్కడ తాను ప్రసేది నటాలన సరివయం చేసుకుందామని, చిత్ర నిర్మాణ సౌలభ్యాలను, సరిక రాలను సరిశీలించి అవి మనక కూడా వినియోగ సడగలవేమో తెలుసుకొనేందుక యత్నిస్తామని అన్నారు.

శ్రీ నాగేశ్వరరావు రామ పునస్కరించ అందుక విహ్వంగా నిర్మల్ చిత్ర రావు కదానిని కళాశాల పాలక వర్గాధ్యక్షుడు శ్రీ సాగర్ గుప్తా శ్రీ నాగేశ్వరరావు గారికి బహూకరించారు.

కళాశాల వెస్ట్ ప్రిన్సిపాల్ శ్రీ చలపతిరావు వందన సమర్పణతో సభ ముగిసింది సభాపారంభంలో తేనీటి విందు జరిగింది

స్వగ్రామంలో సత్కారం

శ్రీ నాగేశ్వరరావు అమెరికా వెడుతున్న సందర్భంలో వీరి స్వగ్రామమైన, రామాపురం, పరిసర గ్రామాలైన, వెంకట రామపురం, తమ్మలపల్లి, వెన్నపూడి, పెదివిరివాడ, కుడదవలి, అరిపిరాల, కొడివాడ గ్రామ ప్రముఖులు పునంగా సన్మానించారు.

గ్రామ సరిహద్దుల నుంచి శ్రీ వాగేశ్వరరావును, వారి సతీమణి శ్రీమతి అన్నపూర్ణను, వాయిద్యముల తోను, బాణాసంచాలతోను గ్రారేగిస్తూ సభా మండపం వద్దకు తీసుకువెళ్ళారు.

సన్నాస సభక- ఆంధ్రవాటక కళా సరివత్తు ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ కాక వెంకట్రామయ్య అధ్యక్షత వహించారు.

శ్రీ వాగేశ్వరరావుకు పిన్న వయసు సుందీపున్న కళాదృక్పథమునీ, కళాభిరుచినీ, పలువురు కొని యాడారు. శ్రీ అన్నేని అమెరికా వెళ్ళటం యావదాంధ్రులక గర్వకారణమని యీ పర్యటన తెలుగు సినిమారంగం మరింతగా అభివృద్ధి చెందటానికి దోహదం చేయగలదని అన్నారు.

మద్రాస్ సినిమా వార్తలు

సెట్టుమీద: అరుణాచల

ప్రొడక్షన్సు “శ్రీ”

శంకర్ లుటు ఇటు తిరుగుతుంటాడు.

బాల కూర్చోసి ఉంటుంది.

“నిజంగా నువ్వే విన్నావా ?”

“అబ్బే లేదు. ! పూరికే అబద్ధం లాడుతున్నా— అయినా నాకెందుకు వచ్చింది. ? ఎవరెల్లా సోలే నాకేం ? అవ్వ ! సంసారుల కొంపేనా ఇది ?”

“ఛీ! ఛీ! నోరుకూర్చు !”

“నోరు మూసుకొని పడి ఉండ బట్టేగా మీరిలా అడిపాస్తున్నారు !”

“అబ్బబ్బ ! ఏమిటే నీ గోల— ఏం విన్నావ్ నువ్వు ? ఎప్పుడు విన్నావ్ ? ఎక్కడ విన్నావ్ ?”

“ఏం విన్నానా ? ఎక్కడ విన్నానా ?— మళ్ళీ నా శాంత పసుపు కుంకుమతోవర్తిల్లాలి— మా ఇంట్లో అందరూ ఈ పెళ్ళికి ఆమోదిస్తారు. ఆశీర్వాదిస్తారు, అంటూ మీ నాన్నగారనడం— ఆమెకులకడం— అయ్యయ్యో !”

“బాలా !”

“ఏం ? గోడ చాటు వ్యవహారం నా కళ్ళల్లో పడి పోయిందనా ?”

“ఏదో గోడచాటు వ్యవహారం ? మా అన్నయ్య పంగతి నీకేం తెలుసే— శాంతమ్మ అంటే ఎవరనుంటున్నావే ? వాళ్ళ మీదా నీ అభాండాలు— వాళ్ళనా నువ్వు అనుమానించేది ? ఛీ! ఛీ! నీ పాడుబుద్ధి పోచుచున్నావోకాదు.”

“అవును, నాది పాడు బుద్ధే. కాదు మరి— పెద్దింటల్లో వ్యవహారాలుగా— చూచినా కళ్ళ మూసుకోవాలి గాబోలు.”

“అన్నయ్య అలా ఆనడం నువ్వు నిజంగా విన్నావా ?”

“నా కళ్ళారా చూచాను. చెవులారా విన్నాను. వరేనా ?”

“ఏమన్నాడు— అన్నయ్య— నా శాంత పసుపు కుంకుమతో వర్తిల్లాలని కదు. ఆ— వూ— అంతే రేట్ !”

“ఏమిటండీ ?”

“ఉన్— నన్ను దీవ్యర్పు చేయకు— చంద్ర బింబం— మూడు మూరలు— చాలా ఇంకరైన్ క్లీయర్— అర్థమై పోయింది.”

“ఏమిటర్థమైంది ?”

“ఈ పెళ్ళికి ఇంట్లో అందరూ ఆనందిస్తారన్నాడుగా అన్నయ్య.”

“అవును.”

“ఆమోదిస్తా రన్నాడుగా”

“అవును.”

“ఆశీర్వాదిస్తా రన్నాడుగా”

ఈ సన్నివేశం ఆరుణాచల (ప్రిజ్జన్స్) వాతి “శ్రీ” చిత్రంలోనిది. ఈ సన్నివేశంలో పద్మ నాభం, గీతాంజలి పాల్గొన్నారు. వీరు గాక ఇంకా యస్. టి. రామారావు, రమణారెడ్డి, వై. వి. రాజు, దేవిక, రమాదేవి, మొదలగువారు నటించినారు.

మాటలు : పినిసెట్టి, సంగీతం : టి. చలవతి రావు, ఛాయ - జె. సత్యన్నారాయణ మూర్తి, కథ - దర్శకత్వం : ఏ. కె. వేలన్.

‘గొల్లభామ’ షూటింగ్ ప్రారంభం

శీర్ ఫిలింస్ వారు నిర్మించబోయే జానపద

“రాముడుభీముడు” లో రామారావు, విజయలక్ష్మి.

“పూ !”

“రైట్— అర్థ మయింది. అన్నయ్య !”

“ఏమిటో చెప్పకుండా ఆ గోడ వేమిటి ?”

“బాలా— నా అనుమానం— అన్నయ్య లవ్ చేసిన పిల్ల శాంత ఎందుకు కాగూడదు.

“అంటే ?”

“పో! ఆడదానిని నీ కర్థంగాదులే !”

“పూ! మహా వీరులు బయల్పెరారు.”

“బాలా ! పాపపాలునైనా ఈ విషయం పెదమిదాటి రానీయకు. తర్వాత చెబుతాగా.”

“ఏమండీ— ఏమండీ”

“నో స్క్రీన్, వెరీ అర్జంట్ !”

చిత్రం “గొల్లభామ”కు ఫిబ్రవరి 17వ తేదీ ప్రారంభోత్సవం చేశారు. శ్రీ వెంకటేశ్వరుని విగ్రహంతో, శ్లోకంతో రామారావుపై ప్రథమ చిత్రీకరణ జరిపారు. క్లాప్ సముద్రాల రాఘవార్యులొచ్చారు. ప్రారంభోత్సవానికి శ్రీయుతులు చక్రపాణి తాతినేని ప్రకాశరావు, డి. వి. ఎస్. రాజు, విశలాచార్య మొదలగు వారు హాజరయ్యారు. రామారావుగార్ని, ఈ చిత్రంలో పని చేసే సాంకేతిక వర్గానికి దర్శకుడు, నిర్మాత శ్రీ సోమశేఖర్ రావు పూల మాలలు వేశారు.

ఈ సెట్టులో రేలంగి, గిరిజలతో డ్యూయోలో కామెడీ సాంగ్సు చిత్రీకరించారు.

ఈ చిత్రంలో ఇంకా సావిత్రి, యల్ విజయ లక్ష్మి, ముక్కామల, ప్రభాకరరెడ్డి, మిక్కిలి నేని, బాలకృష్ణ, రాజబాబు, పుష్పవల్లి మొదలగు వారు నటించినారు.

రచన : సముద్రాల (జూనియర్), పాటలు : పి. నారాయణరెడ్డి, సంగీతం : టి. వి. రాజు, ఛాయ : రవి కాంతనిగాయిజ్, కళ : నాగేశ్వరరావు, నృత్యం : వెంకటే, కూర్పు : విరప్ప, స్టూడియో : విజయూ అండ్ వాహినీ.

బి. ఆర్. ఫిలింస్ “పీటలమీద పెళ్ళి”

బి. ఆర్. ఫిలింస్ టీనర్ క్రింద ఘంటసాల కృష్ణ మూర్తి సమర్పించనున్న “పీటల మీద పెళ్ళి” సాంఘిక చిత్రం పూర్తి అయింది. ఈ చిత్రంలో జగ్గయ్య, గుమ్మడి, చలం, రమణారెడ్డి కృష్ణకుమారి జానకి మొదలగువారు నటించారు.

రచయిత—బి. శివరామకృష్ణ, పాటలు—సంగీతం—అశ్వద్ధామ, ఛాయ—సెకాన్డ్, కళ—ప్రసాదరావు, స్టూడియో—ఫిలిం సెంటర్, దర్శకుడు—ఘంటసాల కృష్ణమూర్తి.

డి. బి. ఎన్. ప్రొడక్షన్సు “దాగుడు మూతలు”

డి. బి. ఎన్. ప్రొడక్షన్స్ వారి “దాగుడు

సినిమావార్తలు

మూతలు” చిత్రం 13 రోజులకు పైగా పూర్తి అయింది. ఈ చిత్రంలో యస్. టి. రామారావు, బి. సరోజా దేవి, గుమ్మడి, సద్దనాభం, అల్లు రామలింగయ్య, నూర్యకాంతం, శారద మొదలగువారు నటించినారు.

ఈ చిత్రానికి మాటలు—ముళ్ళపూడి వెంకట రమణ, పాటలు—శ్రీశ్రీ, ఆర్కాద్ర; సంగీతం—కె. వి. మహదేవన్, ఛాయ—పి. ఎల్. రాయ్, దర్శకుడు—ఆదుర్తి సుబ్బారావు, నిర్మాతలు—డి. బి. నారాయణ అండ్ వారణాసి సుబ్రహ్మణ్యం.

“శ్రీ సింహాచల క్షేత్ర మహిమ”

శ్రీ సరస్వతీ మూవీస్ అండ్ శ్రీ వెంకటేశ్వర్ ఫిలింస్ కంపెనీ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్ వారు విర్మి న్న “శ్రీ సింహాచల క్షేత్ర మహిమ” చిత్రానికి పి. బి. శ్రీనివాస్ సాడిన—

“జయహే మోహన రూపా” జయహే||

గానకలాపా—అది స్వరూపా”.....||

అనే పాటను నారద పాత్రధారి చలంతో చిత్రీకరించారు.

ఇంద్రునిమట్నా సుంటలు అల్లుకొని ఉంటాయి. తప్పించుకు పోవడానికి నిలుండదు. ముల్లోకాలు తిరిగే నారదుడు అదే మార్గాన పోతుంటాడు.

“నారదా! నారదా! నాకేదైనా ఉపాయం చెప్పి రక్షించు!”

“అలాక సంచారానికే నాకు వ్యవధి వాలకుండా ఉంటే నీకు ఉపాయం చెప్పడానికి నాకు తీరికెక్కడుంది”

“మునీంద్రా! చేసిన తప్పు ఒప్పుకుంటున్నా! వేధించడం న్యాయమా! దయజూపి దారి చూపిండు”

“దారి కేముంది. వెళ్ళివరదా నరసింహునే వేడుకో”

“దేవదేవా! అజ్ఞానంతో నీ భక్తులైన శిరిషా పురూరవులకు నేనెంతో అన్యాయం చేశాను. క్షమించి నన్ను రక్షించు స్వామి!”

“అమరేంద్రా! నీ పగ ఇప్పటికైనా చల్లారినదా!”

“పగకాదు—నా అహంకారానికి సరైన సరాభవం కూడా జరిగింది.”

ఈ సన్నివేశం కూడా “శ్రీ సింహాచల క్షేత్ర మహిమ” చిత్రంలోనిదే. ఈ చిత్రంలో కాంతారావు రేలంగి, చలం, నాగయ్య, రాజనాల, రాజబాబు, నల్ల రామమూర్తి, కృష్ణకుమారి, యల్. విజయలక్ష్మి, గిరిజ, నూర్యకాంతం, గీతాంజలి మొదలగువారు నటించినారు.

ఈ చిత్రానికి మాటలు, పాటలు: రాజశ్రీ, సంగీతం: టి. వి. రాజు, ఛాయ: ఆర్. మధు, నృత్యం: చిన్ని సంవల్, కళ: బి. ఎన్. కృష్ణ, కూర్పు: మార్తాండ్, కళ, దర్శకత్వం: బి. వి. ప్రసాద్.

“హంతరు దేవదే” లో బి. సరోజా దేవి.

పద్మిని పిక్చర్లు "కర్ణ"

పద్మిని పిక్చర్లు వారు నిర్మించిన పూర్తి కలర్ చిత్రం "కర్ణ" త్వరలో విడుదల కానున్నది. ఈ చిత్రంలో యన్. టి. రామారావు శ్రీ కృష్ణా డుగా నటించారు. యంకా పావిత్రీ, దేవిక, యం. వి. రాజమ్మ, జయంతి, శివాజీ గోపాల్, ప్రభాకరరెడ్డి మొదలగువారు నటించారు. మాటలు : డి. వి. నరస రాజు., పాటలు : సి. నారాయణరెడ్డి., సంగీతం : విశ్వనాథం—రామమూర్తి, స్పెషల్ ట్రీట్ వర్క్ : రవికాంత్ నిగాయిజ్., దర్శకత్వం : బి. ఆర్. వంతులు.

వీనస్ అండ్ ఆశోక్ వారి

"సుమంగళి"

వీనస్ అండ్ ఆశోక్ మూవీస్ వారు తమిళంలో హిట్ అయిన చిత్రం "కారద"ను ఆధారంగా "సుమంగళి" చిత్రాన్ని నిర్మిస్తున్నారు, ఈ చిత్రంలో నాగేశ్వరరావు, పావిత్రీ., జగ్గయ్య, యన్. వి. రంగారావు., జి. వరలక్ష్మి, రేలంగి, గిరిజ, వానంతి, మరియు నూతన నటి పద్మ మొదలగువారు నటిస్తున్నారు.

సంగీతం : కె. వి. మహదేవన్., మాటలు : పాటలు : ఆశ్రేయ., ఛాయ : పి. యల్. రామ్., కళ : జి. వి. సుబ్బారావు., కూర్పు : కృష్ణ., దర్శకత్వం : ఆదుర్తి శుబ్బారావు., నిర్మాత : టి. గోవింద రాజన్., అసిస్టెంట్ ప్రొడ్యూసర్ : టి. వి. ఎన్. శాస్త్రి.

ఇంతవరకు మూడు రీళ్ళ చిత్రం పూర్తి అయింది. నాగేశ్వరరావుగారు అమెరికా పర్యటననుండి వచ్చిన తర్వాత యీ చిత్రాన్ని పూర్తి చేస్తారు.

"దేశమంటే మనుషులాయ్"

సుగంధి పిక్చర్లు వారు "దేశమంటే మనుషులాయ్" అనే సాంఘిక చిత్రాన్ని నిర్మించనున్నట్లు తెలుస్తుంది. ఈ చిత్రంలో రమణమూర్తి, చలం, ముక్తామల., ఉషాకుమారి మొదలగువారు నటించులు. కథ : ప్రఖ్య శ్రీరామమూర్తి, మాటలు : పాలగుమ్మి, పద్మరాజు, సంగీతం : పెండ్యాల, దర్శకత్వం : సి. యన్. రావు.

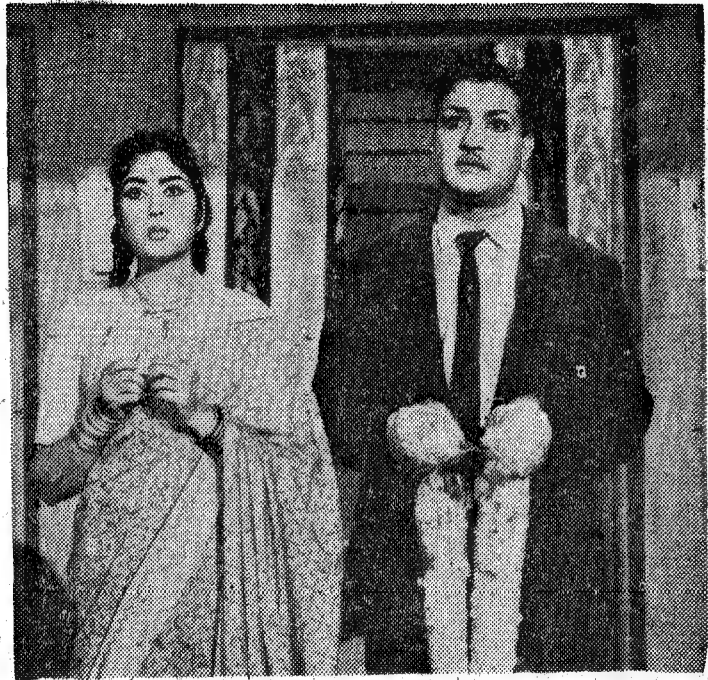
డి. వి. ఎన్. ప్రొడక్షన్స్

"మంగమ్మ శిష్యులం"

డి. వి. ఎన్. ప్రొడక్షన్స్ వారు "మంగమ్మ-శిష్యులం" చిత్రంను త్వరలో నిర్మించనున్నారు. ఈ చిత్రంలో యన్. టి. రామారావు, గుమ్మడి మొదలగువారు నటిస్తారు. కథ : మాటలు : సముద్రాల (జూనియర్), ఛాయ : రవికాంత్ నిగాయిజ్., దర్శకత్వం : బి. విఠలాచార్య.

వికాస నేత్రాలు

బాబూ మూవీస్ వారు అక్కినేనితో నిర్మించనున్న 'వికాస నేత్రాలు' చిత్రాన్ని పూర్తిగా ఛాన్స్ మన్ కలర్ లో నిర్మించడానికి నిర్ణయించినారు. ఈ చిత్రానికి సంబంధించిన వాస్తవిక దృశ్యాల కొరకు దక్షిణ భారతంలో ప్రసిద్ధి కెక్కిన శ్రీరంగం మొదలగు అన్ని ప్రదేశాలలోను షూటింగు చేస్తారు. చిత్రానికి దర్శకుడు: అద్ది శుబ్బారావు, నిర్మాత : సి. సుందరం, సంగీతం : కె. వి. మహదేవన్, కథ : శ్రీ వీలకా గణపతి శాస్త్రిగారు, రచన : ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ.

"కలవారికోడలు" లో కృష్ణకుమారి, రామారావు.

చిత్ర సమీక్ష:

సాధారణ మైన చిత్రం "కలవారికోడలు"

అందరికీ తెలిసిన కథ, ఎప్పుడూ చూడే ప్రేమ సన్నివేశాలు, మొరటుహాస్యం, యిలాంటివే మరి కొన్ని కలిపి "సెల్యులాయిడ్" కు ఎక్కించగా మిగిలిన చిత్రమే "కలవారి కోడలు."

ఇద్దరు మిత్రులు.... ఒకరు విణవాాయిద్యంలో సిద్ధపాస్తులు. రెండవవాడు ఆనంద్ 'మెడన్'తో శిక్షణ పొందుతుంటాడు. వారిద్దరు ప్రాణమిత్రులు. ఒకరిని విడిచి, ఒకరు వుండలేనంత సన్నిహితులవుతారు.

సోదరి లత, మిత్రుడు ఆనంద్ ల ప్రేతాహం మీద మైమూరు విణవాాయిద్యపు పోటీలకు వెళ్ళిన, ఆయన అక్కడే మరణిస్తాడు. ఈ సంఘటన లతను, ఆనంద్ ను ఎంతగానో కలవరపరుస్తుంది.

సెలవులో ఆనంద్, లతతోపాటు తన వూరు వెడతాడు. లత మంచితనాన్నిచూసి అతని తల్లి మురిసిపోతుంది.

ఆనంద్ కు యుక్తవయస్సు వచ్చింది గనుక, దగ్గర సంబంధాన్నే అతని తల్లి ఖాయం చేస్తుంది. ఆ విషయం ఆనంద్ కు పూర్తిగా తెలియదు.

ఇది ఇలా వుండగా, లత ఆనంద్ లు ప్రేమించుకుంటారు. పెళ్లి చేసుకోవాలన్న భావన కూడా వారిలో కలుగకపోదు.

పొరుగుూరు నుంచి రావలసిన లత సమయానికి రాకపోవటం, రైలుప్రమాదం జరగటం, ఆ ప్రమాదంలోనే ఆమె మరణించిందన్న గాలివార్త వినటం.. ఆనంద్ ను కుమిల్చివేస్తాయి.

లత ఎలాగూ మరణించింది గనుక, గత్యంతరం లేక, తల్లి కోరిక నెరవేర్చి ఆమెనయినా తృప్తిపరుద్దామని, ఆనంద్ వివాహానికి ఒప్పుకుంటాడు.

కాని కొంతకాలానికి లతను వింత పరిస్థితుల్లో కలుసుకోవడం, అతనితో మళ్ళీ కొత్త సమస్యలు రేకెత్తిస్తుంది.

లతతో సన్నిహితంగా వుంటుం ఆనంద్ భార్యకు మనస్కరించదు. ఆమెలో లేనిపోని అనుమానాలు కలుగుతాయి. లతకు విషమిచ్చి చంపాలన్న ఆమె వన్నాగం. తలక్రిందులయి, చివరకు తన మరణానికే దారి తీస్తుంది. లత, ఆనంద్ ల పరిణయంతో కథ సుఖంతమవుతుంది.

ఇది ప్రధానమైన కథ. దీనికితోడు "ఉప కథలు" కూడా కొన్ని వున్నాయి. అవి కేవలం హాస్యం కోసం ఉద్దేశించబడినవే.

కథలో పట్టు లేదు. ఇది మామూలు కథ. ప్రతి సినిమాలో కనుపించే కృత్రిమ ప్రేమ సన్నివేశాలు, అనుమానాలు, అపార్థాలు యీ చిత్రంలోనూ వున్నాయి.

గుర్తుంచుకో దగినంత మంచి పాటలు లేక పోయినా, అవి చెప్పదగినంత కర్ణకోరంగా మాత్రం లేవు. సంభాషణలలో కొత్తదనం లేదు.

ఆనంద్ గా రామారావు నటించారు

కృష్ణకుమారి చక్కగా నటించింది. గిరిజకు తగిన సాత్ర లభించలేదు.

హాస్యం ప్రదర్శిద్దామనుకొన్న రమణారెడ్డి, సూర్యకాంతం, చలం, పద్మనాభం, గారలు తమ లక్ష్యాన్ని నెరవేర్చుకోవటంలో ఎంతవరకు, కృతకృత్యులయ్యారో ప్రేక్షకులే నిర్ణయించాలి. ఉన్నంతలో రమణారెడ్డి, సూర్యకాంతం ఫరవాలేదు, చలం నటన ఒక మాదిరిగా వుంది.

దర్శక, నిర్మాత శ్రీ హేమాంబరధరరావుగారి ఉత్సాహము, చురుకుదనం సద్వినియోగం కాతే దేమోననిపిస్తోంది. ఏమైనా వారిలో దర్శకత్వపు ప్రతిభకంటే, ఉత్తమచిత్రాన్ని తీయాలనే కొంత మాత్రం ఎక్కువగానే వుంది. కనీసం ముందు ముందేనా ఆయన తన ఆశయాన్ని అందుకోగలరని ఆశిస్తాను. **వాణిరాజు ప్రకాశం ★**

దేశం నవ్వడం అడిన వారికి, చూసిన వారికి ఊహలోకి కూడా రాదు.

ఇక ఆదాస్సు గురించి. చేసింది ముగ్గు రమ్మాయిలు. ఒకమ్మాయి జాకిట్టా పరికిణి కట్టుకొని చేసేంత చిన్న వయసుది. అలానే కట్టుకుని చేసింది. ముఖం లో ఒక్క భావం కనబడలేదు. "కనరాకా వేకనరాకా" అని ఇంద్రభోగాలు ఊరించినపుడు, "తరలి రావా" అని శంకరుని ప్రార్థించినపుడూ ఆమె ముఖం ఒకే విధంగా, ఒక మాదిరి నెక్రీ మందహాసం నిండి ఉన్నది.

స రా గ మా ల

14 వ పేజీ తరువాయి

కొన్నానుకొంటూ స్నేహితులకి వచ్చింది. తల్లి మల్లె మొగ్గులు మాకి గతి పట్టిందే అని వెకిలిగా నవ్వంపుడు జాలి వేసింది.

ఈ ముగ్గురిలో ఒకరు కూడ అల్లెలంగా అరం చేసుకునే లలితయాని కాని, అంగ వివ్యా

దాన్ని చేస్తుంటే "సీహోయ్" అన్నాడు. ఆ అమ్మాయి. వెక్కిరించింది. కొంత గోబి, చాల చిన్న తరహాలో, జరిగింది. ఇది కూడా ఆదా మగా కిని చదువుకునే స్కూల్లో ఒక అడవిల్లిను ఒక మగాడు క్లాసులో టీచర్ రాక ముందు వెక్కిరిస్తే ఎలా జరుగుతుందో అలానే ఉంది. మహాక గుణం అపాదించటం అన్యాయం. చివరి అలా అచిన కుర్రవాణ్ణి పన్నెదులా ఉన్న తబలా అతను చూడగానే నవ్వి ఎండకు కరగిపోయే బుసుబూలోలా అయి పోయాడు. అగని వృత్తం మొదటిలా కొనసాగి పోయింది.

అంతటికీ నాకు నచ్చింది. ఇబలా వాద్యగ్నాళ్ళ ప్రతిభ. చేతులు తబలాలు చిట్టి పోయేంత గట్టిగా వాయించారు. కాం కరకాల నడకలు చూపించారు. అంతేకాదు నాట్యంలో కొంతయినా ఉత్సాహం మిగిలిన దంటే అది తబలావాని నైపుణ్యం వలనే. వాయింపే కాక మధ్య మధ్య హాస్యాక్తులు కూడ వివరణం. "స్నే అప్పలవల" అనే బదులు ఒక బోడిగుండోడిని చూసి "పై తిరువతి గుండు" అన్నాడు. జనం గొల్లమన్నారు. అంతకు ముందు వాయించినతిను "బంగారు బొమ్మ" పాటకు మధ్య మంత్రాలు లయబద్ధంగా చెప్పాడు. కాని అదేవరూ నిమించు కున్నట్లు లేదు.

ఇంత నిరీ సంగా ఉన్న దాంట్లో ఆకరణ ఏమిటా అని అలోచిస్తే ఒకటి తోస్తుంది. చేసేవాళ్ళు ఒక విధమైన నిర్లక్ష్యంతో చేస్తారు. ఆ నిర్లక్ష్యాన్ని తమ మగతనానికి సవాలుగా కొంత నుంది అనున దించు కుంటారనుకుంటాను. ఆ సవాలే వారికి ఊరు పిచ్చుకల రేవ్వంగా పని చేస్తుండవచ్చు. అంతా చూసిన తరువాత ఆత్రేయ మనసులో మెదిలారు.

"కాగితాల పువ్వులు
కానులకి నవ్వులు
ఈ బాధ లిగాభ కేంతేమరా"

* * *

చాల మంది సౌకకులు "మల్లిశ్వరి" సంగీతానికి "మూగ మనసులు" సంగీతాన్ని వెను పరి పోల్చానని ప్రభుపడినట్లున్నారు. సినీలైన్ క్లాస్సిక్ సంగీతానికి ఫక్తు జానపద సంగీత ధోరణికి వేసెలా సౌతిక చూపించా ననుకున్నారో నా కర్ణం కావటంలేదు. నేను ఆ వారం వ్రాసిన ధానికిడీ అర్థమని సావకాళంగా చదివితే తెలుస్తుంది. "మల్లిశ్వరి"లో ప్రతి ఫాటా కథనంలో ఒక అంతుర్గామై కథను ముందుకు నడిపించింది. అదే విధంగా "మూగ మనసుల్లో" కూడా ఫాటలు కథా గమనంలో ఒక భాగమై ఉన్నాయి. ఈ చిత్రాల సంగీతానికి ఇదే సౌతిక.

శ్రీయుతులు దేవులపల్లి, రాజేశ్వరరావు, బి. ఎన్. రెడ్డి శ్రీమతి భానుమతి ఆనాడు కలసిచేసిన కృషికి ఫలం "మల్లిశ్వరి" సంగీతం. ఆంధ్రుల పూజాఫలమిది. ప్రతి చిత్రంలోను అంతటి ఫలం ఉండాలంటే అప్పుతుందా ?

* * *

ఆంధ్రా ఫెటర్నిటీ కాలేజీ ఫస్ట్ యేర్లో టిల్లర్ అసోసియేషన్ అంటూ ఒక పాటాటి శిఖ ఒకటి ఉన్నది. 1963వ సంవత్సరాన ఫిబ్రవరిలో చిత్రా లబ్ధిలో పాటలను ధ్వనితో ఉండుకొని, వాటిలో ఒక పాటను ఉత్తమమైనదిగా నిర్ణయం

"స-వ-గ-హ-మా-జా-మ-హి-మ" లో వా సంతి.

ఇక దెండవ అమ్మాయి అంతిక్నా నురో ఆయి రే ప్లై వెచ్చిదై ఉంటుంది. కొంత కొంత, నూటికి పది వంతులు, అప్పుడప్పుడు పాటకొనూరు, భావాను చూపింది. ఇక మూడవ అమ్మాయి స్నేహిస్తే చూస్తుంటే ఆరడుగుం మనిషిలా కనిపించింది. నన్నం మూలాన. కాని అయిదున్నరకు బాగా తక్కువే ఉంటుందనుకుంటాను. ఈ ముగ్గురిలో ఈమె శంతం కార్నె నయం. చాలా మట్టులు పొంది పాటలు పాడింది. తల చాలా తొట్టి శిష్యులతో దువ్వు

సాన్ని గాని పెదర్పించలేదు. ప్రదర్శించాలనుకున్నా వారి చేతయి ఉండదని నా అభిప్రాయం. నుంచి భావం వ్యక్తం చేయగలిగే శక్తి ఉంటేనే గదా చెడు భావం చూపగలిగేది!

ఈ వచ్చిన వారి గురించి. ఒకరు ఇద్దరు, మహా ఉంటే నలుగురు బాగి వచ్చి ఉంటారు. కాని వీళ్ళే నరూ కిక్కుమని మాట్లాడలేదు. బుద్ధి మంతుల లాగా నెక్రీగా, వెకిలిగా నవ్వుతూ కూర్చున్నారు. ఒకసారి మాత్రం ఎవరు, తాగనివాడే, ఒక అమ్మాయి

మింది పై శాఖ వాళ్ళ నిర్వాహక వర్గం. ఆ పాట పి. ఎ. పి. వారి "పునర్జన్మ"లో "అందగాడా" అన్నది. దాశరథి రచన. సుశీల పాడినది. చలనచిత్ర దాపు వరన.

ఈ నిర్ణయం చేసేముందు చాల పాటలను తులనాత్మకమైన పరీక్షకు గురి చేశామని, కేవలం సాహిత్య పరంగా "అందగాడా" ఉత్తమోత్తమమని నిర్ణయించుకున్నామని ఆ శాఖాధ్యక్షులైన కె. కె. మోహన్ (ఏలూరు) తెలిపారు. ఈ నిర్ణయాలలో పాటకున్న సంగీతపు విలువలు, సన్నివేశ బలం అవసరానికి రావని కేవలం సాహిత్య దృష్టితోనే పరిశీలిస్తామని కూడా అన్నారు.

ఈ పాట రచయిత అయిన దాశరథి గారికి జ్ఞాపకార్థంగా ఒక చిన్న విగ్రహము, ఆ చిత్రంలో అపాట అంత అందంగా ఉండటానికి కారకులైన నిర్మాత ఎ. వి. సుబ్బారావు, దర్శకుడు, డి. ప్రత్యగః, సంగీత దర్శకుడు టి. చలంతిరావు, గాయని సుశీల ప్రభృతులకు తమ శుభాకాంక్షలను, తెలుపుతూ పై సాహిత్య శాఖ వారు ఉత్తరాలు అందజేశారు.

నింతవరకూ తారలు, దర్శకులు, కథకులూ అనే ఈ రోజుల్లో సంగీత దర్శకులనూ, పాట రచయితలనూ ప్రేక్షకులు భృష్టిలో పెట్టుకొనడం సంతసింప దగ్గది. అందులో భగ్గ శాల విద్యార్థుల సమాహం ఒక పాటల రచయితను ఇలా గౌరవించ చలచివడి అంటే అది మరింత ముదావహం. ఈ నాడు తారలకూ, దర్శకులకు ఇస్తున్న ప్రాముఖ్యత సంగీత దర్శకులకూ, పాటల రచయితలకు ఇచ్చే దీనం పచ్చిన నాడు పరాగమాలకు సుదీనం. సంగీత ప్రేయులకు సంతోష వర్షం. సంగీత కళా ప్రస్థులకు సామాన్యాలి పేకం.

* * *

(శ్రీ తిరువతమ్మ కథ జి. ఇ. 35411)
"కాగిలి కైలాసము, రావోయి నాకొనము" పవీన పంథాతో జానలీ రూపుతో దాశరథి రచన. చక్కని, పైచెక్కిని శృంగారానికి రూపాంతరం. మనసు వాకిటితో మల్లెలు ఫరదిన వేళ, ప్రియుని ఎదుపై మేనుమరచిన వేళ. కలలూ కలలూ ఇలలో కలసిన వేళ వినవలసిన జానలి. రాగం కల్్యాణి. రాగ రంజితులకు, అనురాగ రంజితులకు అభిషేక దాయిని అయిన పామర్తి సంగీతం చివరిదాకా కర్ణాటక సువాసనలతో కుసుమించి చివరన చివలున జైత్రరాహిక నద్యతికి గుఱలున దిగుతుంది. కారణం అనూహ్యం. ఆ సంగతులు చిట్ట చివర లేకపోతే మరీ నిండుగా ఉండేది. ఇప్పటికి బాగానే ఉంది. దీనికి కారణం చాలమట్టుకు హుందాగా పాడిన లీలనే చెప్పవచ్చును. లీల పాడిన శాస్త్రీయ గీతాలకు తక్కిన వారు పాడిన వాటికి ఇది తేడా. లీల పాడితే తను వేర్వర్గం పాడినట్లు ఉంటుంది. తక్కిన వారు పాడితే వేర్వర్గాని పాడినట్లు ఉంటుంది.

రెండవ ప్రక్క "శ్రీ వేంకటేశ" అను ప్రార్థన గీతం. లీల పాడినదే. బొల్లిముంత శినరామ కృష్ణయ్య రచన. అది అంతస్తుకు తగిన మాటలు పాడిన ఉన్నది. బి. శంకరాపు అనుర్చిత వరన యేదో అపూర్వ రాగ మిళితమై ఉన్నది.

ఈ ముగ్గురూ ఫ్రెంచిపాషన్ మాడల్ అమ్మాయిలే, మధ్యనున్న మాడల్ పేరు మేగీరాగ్.

గుడి గంటలు జి. ఇ 35432
"నారోన నిన్నే నిలిపేను నేడే, ఏ శిల్పి కల్పనచే ఏకవిధానవనె" సినిమాలో ఈ నాడు ప్రతి పాట ముందు దృశ్యానికో వెనకటి సన్నివేశానికో జరుగుతున్న సంఘటనకో విడుదలగా ముడివేయబడి ఉండటం, ఈ కారణం వలన రచనలో అందం తగ్గి కేవలం అర్థానిదే ప్రాముఖ్యత యెక్కువ కావటం

తరచు కానవస్తున్నది. ఈ విక్రమ ముళ్ళు లేని నాడు పాటలు విడిగా విన్నా, కథ ముందు వెనక తెలియక పోయినా, అనందించటానికి అందు బాటులో ఉండేది. ఈనాటి పాటలలో కొన్ని సినిమా మాస్టే గాని పూర్వపరాలు అర్థంకావు (ఉదాహరణకు "వారసత్వం"లోని "మనగుడ్డే".) అయీ ఇటు ముడులు లేకుండా కేవలం ఒక భావగీతంలా సహజ సౌందర్యంతో అలరారుతూ

"కర్ణ" చిత్రంలో దేవి క

కోతు అరిస్తున్న పాట "గుడి గోటలు" చిత్రంలో దాశరథి రచన గాజు పూసల్తో మణి అని చెప్పుకోవచ్చు. ఆ చిత్రంలో మరే పాటకు ఈ పాటకున్న విలువలేదు. సంగీత సాహిత్యాల పరంగా, ఘంటసాల కూర్చిన బాణీ, పాడినతీరూ రెండూ వసంతం, వెన్నెలలా కలసి వచ్చాయి.

నార చిరంజీవి రచన "నీ కనుదోయిని నిద్దు రన్న" అన్నది రెండవ ప్రక్కనున్న లాల్ పాట. నిజానికి సినిమాలో జాలి పాట. ఆదరించని పూదయాన్ని ప్రేమించే వారి వ్యథను లీలాగా తెలిపే పాట. జానకి మందారాల సుగంధంలో, మందా నిలముల చల్లదనంతో, మరపురాని తీయదనంతో పాడిన పాట.

మూగవ నసులు జి ఇ 35422

పై చిత్రంలో అత్యధిక ప్రజాదరణ పొందిన షరీ రికార్డుల అమ్మకం ద్వారా తెలుస్తున్నది రెండు పాటలు. "గారమ్మా నీ మొగుడెవరమ్మా". ప్రథమ స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. రెండవ స్థానం. "గోదారి గట్టుంది గట్టుమైనా చెట్టుంది చెట్టుమీదను పీట్టుంది, పీట్టు మనసులో యేముంది" రెండవ ప్రక్క ఆలేరు రచన. "మానూ మాకును కాను" పాటలాగా ఉండదు. మనసిచ్చిన వాడితో నచ్చిన విధాన నా మననందుకో అని నచ్చ

స రా గ మా ల

ఇదీ దాశరథి రచన. వ్యక్తమైన ఒక మాట లేకుండా, అర్థంకాని ఒక వలుకు లేకుండా, సులభంగా జరిగే నడక, సుకరంగా సాగే రచన. ఇందులో చెప్పుకోదగ్గ విశిష్టత గలది కె వి. మహాదేవన్ అమరించిన వాద్య గోష్టి. ఈ గోష్టిని వాద్య లతోనే వినిపించాడో లేక గట్టుమీద పూలచుట్టూ రూమ్మనే తుమ్మెదల రొడమా, ఈత చెట్టు మధ్య నుంచి రుంఘి మనే గాలి సాదమ్మ, లేమాని ఆకుల నుంచి కోయనే కోయిల పిలుపునూ చిటారి కొమ్మనుంచి చిలుకమ్మ ఒలకబోసే నలపునూ దొంగలించి సంగీతంగా మలిచి పెట్టాడో ఆ మహాదేవుడు? వాద్య గోష్టియే ఇంత అపూర్వంగా ఉంటే ఇక పాడటమెలా ఉందో. పాడినది సుశీల కాదు కోమలస్సనలీల. సుగ్రాత సురభిశపాల. వసంత సుమహాల.

రెండవ ప్రక్క ఆలేరు రచన. "మానూ మాకును కాను" పాటలాగా ఉండదు. మనసిచ్చిన వాడితో నచ్చిన విధాన నా మననందుకో అని నచ్చ

జెప్పిన వద్దటిని ఉంటుంది. పాడినది సుశీల. విషాద రాగమే వరసలోనూ, వాద్యసుసరణతో ధ్వనిస్తున్నది.

అమరశిల్పి జక్కన్న జి. ఇ. 35386

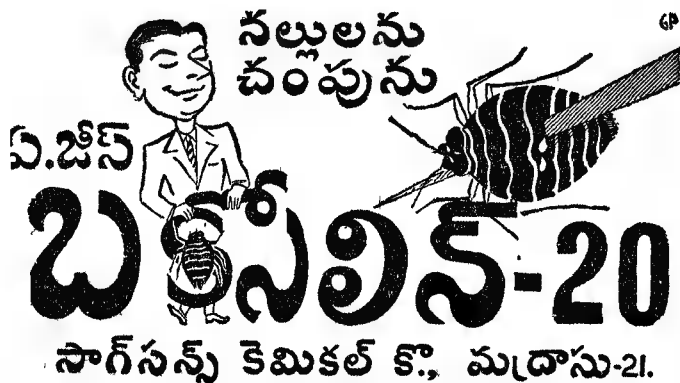
"అందాల బొమ్మతో ఆటాడవా, వసంతైన ఈ రేయి నీ దోయి స్సామి" దశరథి లేఖిని నుంచి వెలువడిన శృంగార వివేక ఇది. ఎన్. రాజేశ్వరరావు పూహలల్లిన మనుజు సంగీత దౌలిక ఇది. సుశీల స్వర సుగంధంతో పరిమళిస్తున్న మోహన రాగమాలిక ఇది. జావళు లంటే యెంత అందంగా ఉండాలో నలుగురికీ తెలిపే నవ వసంత సుమకేలిక ఇది. రసిక పూద యాన్ని పలుకరించే శారీక ఇది. విరహాత్మ యైన మనసులో కుసుమించిన కోరిక ఇది. ప్రేమ సీసెసుల అంతర్యాలను స్పృశనం చేసు కొని అమృతం పంచి పెట్టడానికి వస్తున్న జోత్నాన్నిసారిక ఇది.

రెండవ ప్రక్క సీనియర్ నముద్రాల కలం జానపద పధంలో సాగిన జానుతెనుగు రచన మాధవపెద్ది బృందం పాడిన గీతం. పల్లెవాటు సంగీతమే. ★

నల్లులను చంపును

బెన్సిలిన్-20

సాగ్ సన్స్ కెమికల్ కో., మద్రాసు-21.

కుక్కనప్పమ్మ, అత్తయ్యమ్మ, దాతుదొర్బలమ్మ నరముల బలహీనత, శరీర కృశత్యము, మహాపంచశర కల్పం

పారిచి విర్యవృద్ధి కలిగించును. సీసా రు.10/-పోస్టుఖర్చులు రు.1-25 అదనం అంగనరములు బలహీనత చెంది నవ్వుగిలి నచో మదనతిల్ల (వైమర్థనకు) సీసా రు. 10లు చరకాశ్రమం ఫార్మశి(ఫాక్ 2240)

తాలూకాసీమ ఎదుట విజయవాడ-3.

మొత్తు

తెలుసా?

హైదరాబాద్ లో చూడ వలసిన కట్టడములలో ముఖ్యమైనది హైకోర్టు ఒకటి!

హైదరాబాద్ లో తయారయే సిగరెట్ల లో ప్రసిద్ధి చెందినది హైకోర్టు ఒకటి!
ఇవి మేలురకమైన గుంటూరు పొగాకుతో తయారు చేయబడినవి.
ప్యోకెట్టు వెల. 20.న.పై. మాత్రమే

మోహన్ కైరవ్వరుకు ఫోచేశాడు

హలోనోక, సుశీలకి ఏదోఫలం తెన్న చేశావటగా ఏమయ్యింది? నాకు తెలుసుననుకోండినా చెప్పు

ఏవీటి? త్వరకు కుక్క పిన్నం నానా!

అలాకాదు నిక్కంకాజెప్పామన్నావోదామన్నావో....

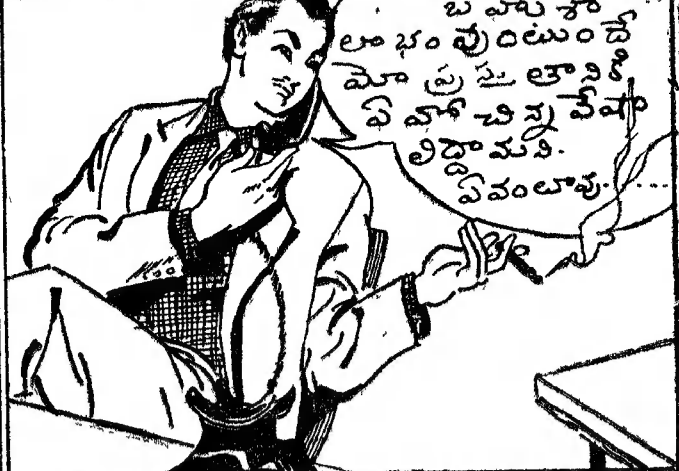
ఫలం కుక్క పిన్నం నానా చెప్పు

మోహన్ గమ్మన ఫోన్ అమెకు అందించేశాడు

అబద్ధం చేసితే మోహన్ నమ్మదని కైరవ్వరుకు తెలుసు

ఏర్రి లాభంలేదోయ్! మనిషి బాగుంది కానో నటన ఏమీరాదు. పుడ్ల ముడ్డు లావుంది. బీఎమ్ఎస్ బ్లైజ్ పస్సు చేస్తే.....

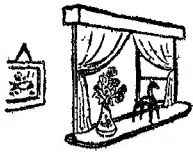
బహుశా లాభంవుంటుందేమో ప్రస్తుతానికి ఏమోచిన్నవేషా లిద్దామని. ఏవంటావు....

నేను వస్తా జాలకురాలి ని... వూరొదిలి వస్తా బాగు పడదామనుకున్నాను - నాజీవికేం జ్ఞానం....

సుశీల కత్తిటి తాగేక్కాల బడింది.

అదేవడ్డీవుది ఏవీలా కుక్క పిన్నం నానా

సంపూర్ణ సుందర వనిత

సంపూర్ణ సుందర వనితగా వుండండి. - జి-11తో గూడిన సింథాల్ వాడండి. చర్మ సౌందర్యమును గలిగించే సబ్బులలో అత్యుత్తమ విలువైనది.

మీరు కూడా సుందర వనితవలె వుండండి. ఎందుకనగా మనోల్లాసకరంగా పరిమళమొనర్చబడిన సింథాల్ యం దుగల జి-11, గుణవంతంగా దుర్గంధమును తొలగించును, సౌమ్యంగా చర్మమును పరిశుద్ధ పరచును అనిముఠావు చేయబడినది. బహు చక్కని జనులు చక్కగానుండుటకు సింథాల్ వాడుచున్నారు.

సొగసు గలిగించే సబ్బు, దుర్గంధమును తొలగించును కూడా.

సంపూర్ణ రక్షణకోసం, సింథాల్తో స్నానం చేసిన తరువాత జి-11తో గూడిన గోడ్రెక్ సింథాల్ లాయెట్ పేడర్ వాడండి.

జి-11-ఏమిటి? అనే ఉచిత సచిత్ర పుస్తకముల కోసం, గోడ్రెక్, వొంబాయి-12కు వ్రాయండి.

గోడ్రెక్ తల నూనెలో కూడా జి-11 వున్నది

Gillette

సబ్బులలో ఉత్తమ నామము

'దేశద్రోహులు' లో జానకి

అనందన్

నిగనిగలాడు నల్లని కేశములకు

రేమి

కెస్టర్ హార్ ఆయిల్